

ΝΑΪΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

10.1.ΕΣ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ :

ΔΥΟ ΝΕΑ ΕΚΛΕΚΤΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

**ΣΤΑ ΚΥΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ**

•
**ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ
ΛΟΥΛΟΥΔΙ**

★
ΕΝΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ
**Ο ΕΞΩΤΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ
ΤΗΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗΣ
ΜΟΔΑΣ**

★
ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ
**ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ
ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΤΕ ΤΩΡΑ**

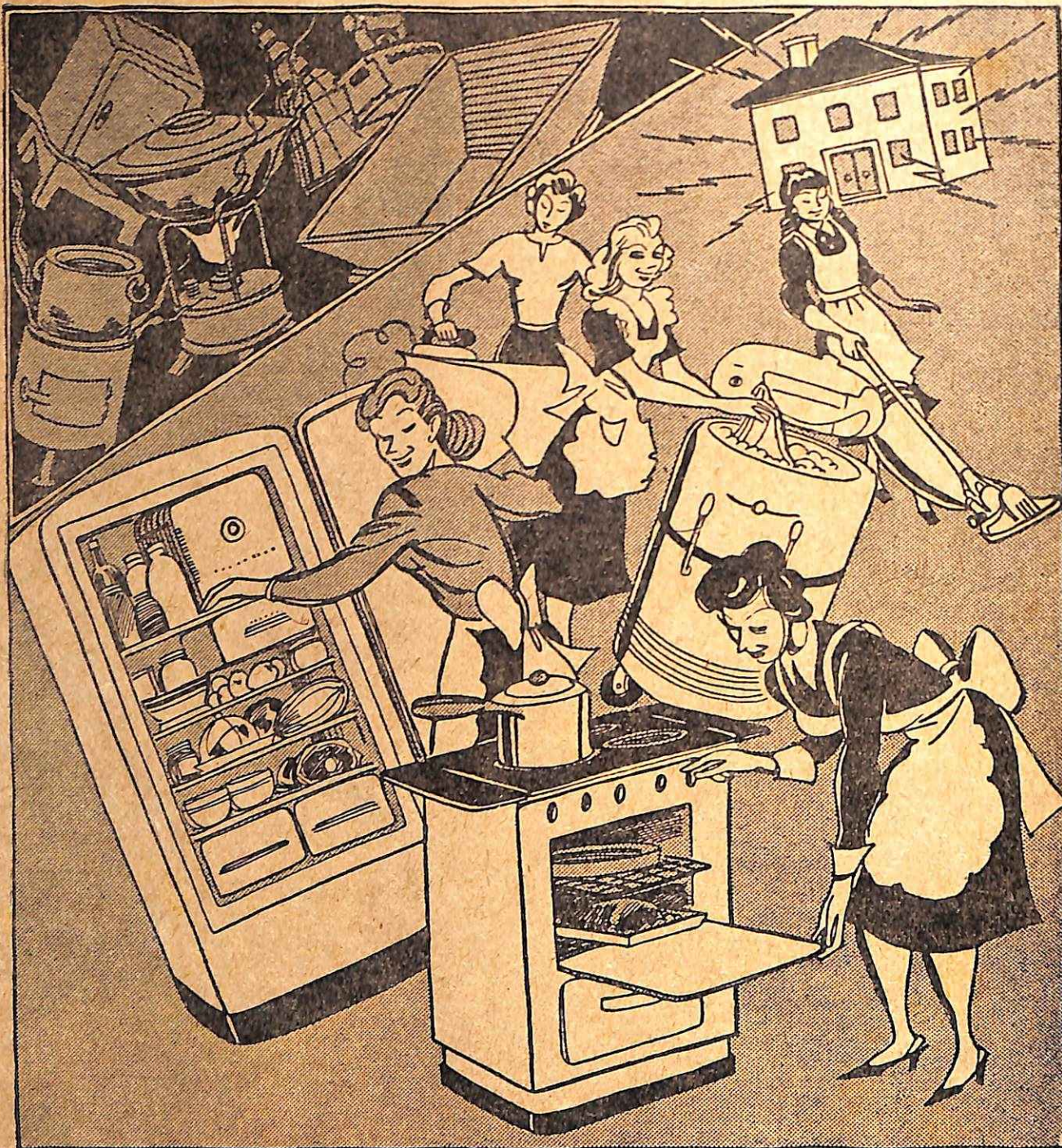
★
ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ
**ΠΩΣ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΕΤΕ
ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΕ
ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ**

★
ΝΕΕΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΣΕΛΙ-
ΔΕΣ ΓΙΑ ΜΟΔΑ. ΟΜΟΡΦΙΑ.
ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ. ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ.
ΚΕΝΤΗΜΑ. ΠΛΕΚΤΟ. ΚΙΝΗ-
ΜΑΤΟΓΡΑΦΟ. ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ
ΠΑΙΔΙ. ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ. ΥΓΙΕΙΝΗ.
ΑΓΩΓΗ. ΑΙΝΗΤΗΜΑΤΑ Κ.Τ.Λ.

ΑΡΙΘ. 19/195

ΔΡΧ. 3500

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ 1951

ΤΟ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΤΟ
ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 1950

Είς **ΚΑΘΕΝΑ** ἀπὸ τοὺς **ΔΕΚΑ** τυχeroύς,
ποὺ ἀντικαθιστοῦν **ΕΦΕΤΟΣ** τὸν **ΕΝΑ**
ΠΡΩΤΟΝ τυχερὸν.

ΕΤΟΣ 16. ΑΡ. 19. 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1950. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 3.500

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντής Ε. Χ. ΓΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 33.533

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΡΙΘ. 5. — Τηλέφωνον 26.943

Ζακέτα φωτογραφημένη στο πλάι, μοντέλο του Πιέρ Μπαλμαίν. Η τσέπη με το μεγάλο καπάκι είναι τοποθετημένη κάτω από το ρεβέρ, ενώ άλλη τσέπη μικρότερη είναι κολλημένη επάνω στο ρεβέρ, ψηλότερα. Το ρεβέρ πιάνεται στη μασχάλη και συνεχίζεται ενιαία με το μανίκι. Η πλαινή ραφή άνοικτη, κλείνει με μεγάλα κουμπιά.

Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ 1950-1951

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Γυναικείες πνευματικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις

«Επειδή τους θερινούς μήνες οι πνευματικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις περιορίζονται κάπως, είχαμε διακοπές και έμεινε το «Δεκαπενθέμερο». Τώρα, με την έναρξη της χειμερινής περιόδου, το έπαναφέραμε. Από τις στήλες αυτές θα παρακολουθήσετε πνευματική και καλλιτεχνική γυναικεία εκδήλωση στη χώρα μας. Οι αναγνώστριές μας, και εκείνες που ενδιαφέρονται για τα Γράμματα και τις Τέχνες, και εκείνες που δεν ασχολήθηκαν ποτέ με τέτοια ζητήματα, θα πρέπει να παρακολουθούν το «Δεκαπενθέμερο», ώστε να είναι κατατοπισμένες πάνω σ' ένα σοβαρότατο τομέα της κοινωνικής ζωής.

Όσες γυναίκες γράφουν, τις παρακαλούμε να μας στέλνουν ένα αντίτυπο κάθε νέου βιβλίου που εκδίδουν, για να μπορούμε να το αναγγέλλουμε.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κυκλοφόρησε σε μία επιμελημένη έκδοση το περιοδικό «Αλκυονίδες», τεύχος 'Ιουλίου — Αυγούστου, επίσημο όργανο της Πανελληνίου «Ενώσεως Διανουμένων Γυναικών». Από τα περιεχόμενά του σημειώνουμε τη συνεργασία της κ. Ειρήνης Αθηναίας, που δίνει μία ζωντανή σκιαγραφία της επιστημονικής δράσης της καθηγήτριας του Πανεπιστημίου Αγγλικής Παναγιωτάτου, τις μελέτες της «Ελσας Βεργύη» με θέμα τη «Μαγεία του Θεάτρου» και της Πειραιώτισσας ποιήτριας και φιλοσόφου Ανδρούλας Δασκαλάκη, για τη ζωή και τη δράση της Φιλοθέης Μπενιζέλου, στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Συνεργάζονται επίσης οι κ. κ. Ρίτσα Τσιανιά-Γεωργιάδη, Καίτη Βελλίου, Αλίκη Γιωτοπούλου, Λέλα Λεβίδη και η Αλκυονίς μ' ένα ωραίο διήγημά της.

• Κυκλοφόρησε το βιβλίο της

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΠΟΙΗΤΡΙΕΣ

Ιδιαίτερα μαθήματα

Με το μάθημα του το φτωχή μου τη ζωή — δαχμάς χιλίες μου δίνουν — είχα πια εσφαλίσει. Στο φαί μου οχτακόσες — μία ζωή μετρημένη — για το νοίκι διακόσες — καμαρούλα μία πήχη — και για τ' άλλα, σκεφτόμουν, κάτι πάλι θα τύχη. Ήταν κάποια κυρία κομική, καλεσμένη στα μεγάλα σαλόνια κι' είχε ανάγκη να ξέρη για τον Όμηρο κάτι, για της Λέσβου τη λύρα, στην κουβέντα της στίχους που και πού ν' αναφέρει, ν' απαγγέλλει Μαβίλη, Κάβαρη, Πορφύρα.

Ένα μάθημα ακόμα κι' η ζωή θαν' ωραία, συλλογιόμουν· στο τέλος θα της μάθω κι' αρχαία. Όταν, ξάφνου, μου λέει: «Θα σάς πώσω ένα μήνα — που καιρός για μελέτη, το Τριώδι έχει ανοίξει» — ξενυχτάω κάθε βράδυ στους χαρούς, κολουμπίνια. Καί, θαρρώ, δε σάς έχω το κοτούμι μου βείξει. Τι μύσους πούχω κάνει! Το πιο φίνο λαμέε! Δεκαπέντε χιλιάδες μου κοστίζει· μοντέλο το Grand Chic απ' ευθείας τόχει φέρει για μέ. Κι' ας στείλ' πώς μου πάει μωρό το καπέλλο!». Θάπε κι' άλλα, δεν ξέρω, το μυαλό μου σ' αθήνα μια κουβέντα τρυπάει: «Θα σε πώσω ένα μήνα».

ΣΟΦΙΑ ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ—ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ναίκα», που είχε τη λαμπρή πρωτοβουλία να οργανώσει εφέτος μία σειρά από δώδεκα διημέριες «Πολιτικής Αγωγής» στην αίθουσα της Αρχαιογραφικής Εταιρείας, στην οποία εκτός από τους άλλους διημέριες πήραν μέρος και αναπτύχθηκαν θέματα της ειδικότητός των τέσσερις γυναικείες επιτημονες, η δνς Αλίκη Γιωτοπούλου, Αίγλη Φάλτη, Μαρία Θανοπούλου και Ειρήνη Τσιμπούκη, γύρω στην πολιτική αγωγή της γυναίκας. Οι διαλέξεις θα συνεχισθούν και τον χειμώνα.

ΘΕΑΤΡΟ

Στις τελευταίες δύο μεγάλες μουσικές ακροάσεις που έγιναν στην Εθνική Λυρική Σκηνή, στις οποίες παρέλασαν απ' τη σκηνή του μουσικού μας θεάτρου, μπροστά στην καλλιτεχνική του δοκιμαστική Επιτροπή πάνω από 40 νέα ταλέντα, παρουσιάστηκαν και πολλές γυναίκες, που ή φωνή τους εξάρτισε κυριολεκτικά την «Επιτροπή». Δυστυχώς, όμως, επειδή η Λυρική Σκηνή δεν έχει την οικονομική ευχέρεια να πλουτίσει το έμφυχο καλλιτεχνικό υλικό της, τα περισσότερα απ' αυτά τα ταλέντα, είναι καταδικασμένα να χαθούν, χωρίς την ελπίδα να δρούν έσχατος και προωθησι για σταδιοδρομία.

• Τα σχέδια των κοσμημάτων, του έργου του Μάξγουελ Άντερσον «Η Άννα των 1000 ημερών», φιλοτέχνησε η Αγγλίς καλλιτέχνις Μάριαν Ντόντγουελ.

ΧΟΡΟΣ

• Ο χορευτικός Όμιλος 'Αθηνών της Σχολής Κ. Νικόλα, άρχισε από τις 8 του 'Οκτωβρίου τη σειρά των χορευτικών παραστάσεων του στην Κνωσό και Φαιστό της Κρήτης. Τις παραστάσεις αυτές οργανώνει η 'Επιτροπή Τουρισμού Κρήτης υπό την προσαίτια του Γενικού Διοικητού Κρήτης.

• Η Σχολή της Κούλας Πράτσικα, που έχει τόσες λαμπρές επιδόσεις στη διδασκαλία της Γυμναστικής — Ρυθμικής — Μουσικής — Χορού, σύστησε εφέτος ειδική τάξη καλλιτεχνικού χορού, για τη δημιουργία νέων γυναικών χορευτικών στελεχών της μονίμου Καλλιτεχνικής Ομάδος με την καθοδήγηση της κ. Κούλας Πράτσικα επάνω σε νέα αυθεντικά μοτίβα.

Το «Ρωύτερ» της γειτονιάς

ΑΣΥΜΦΩΝΙΑ

«Έλα Χριστέ και Παναγιά! Η κόρη της κυρά Ζαφείρας, η Πανωραία, ακόμα δεν παντρεύτηκε· αλλά-καλά χωρίζει. — Και γιατί κυρά Ζαφείρα, ο λόγος ποιος; — Ένεκα ασυμφωνία χαρακτηριστική. — Διηγάδ; Για κάντο μου λιανά, δεν καταλαβαίνω. — Νά δεν ταίριαζαν τα χνώτα τους που λέμε. — Και ποιανού τα χνώτα μυρίζαν; — Δε βέλω να πω αυτό, νά, δεν συμφωνούσαν. Ο άντρας της ήταν κουρασμένος κι' ήθελε να κοιμηθεί κι' η Πανωραία μου ήθελε να πάνε στο θέατρο για να ξεσκάσει. Γιατί παντρεύτηκε άλλωστε; — Σωστά!

Τι να πής; Σήκωσε μύτη κι' η Πανωραία και βέλει να παραστήσει τη μεγάλη κυρία! Αντί να κάνει το σταυρό της που δρέθηκε ένας χριστιανός και την κουκουλώθηκε, έχει και αξιώσεις. Βέβαια, δεν της άρεσε που έτρωγε ένα κομμάτι ψωμί. Αλλά τι με νοιάζει εμένα. Όπως στρώνει κανείς κοιμάται. Βέβαια το κορίτσι δεν έχει ανάγκη. Είναι από μεγάλο σόι. Ο πατέρας της έβγαλε πολλά λεφτά το Σεπτέμβριο γιατί... έβγαλε τα βαρέλια της ταβέρνας του Κανελλού, ή μάνα της έκανε ει-κουσι μπουγάδες αυτό το μήνα κι' ο προκομμένος ο αδελφός της ο Μηνάς, θυμήθηκε πως έπρεπε κι' αυτός να δουλέψει κάποτε κι'... άστρισε προχτές μια κάμαρα. Αλλάστε είχε συνήθειε η Πανωραία στα θέατρα γιατί μια Κυριακή Λαμπρή είχε πάει οικογενειακά στον καραγκιόζη! Με το δίκιο της λοιπόν το κορίτσι να χωρίσει... Δε ντρεπόμαστε λέω γώ. Αλλά τι με νοιάζει εμένα· τι κάνει ο άλλος. Αν πω τίποτε θα πούνε πάλι πως είμαι κουτσομπόλα κι' εγώ πά—πά—πά... Θεός φυλάξει τέτοιο πράμα!

Η κυρία ΕΥΛΑΛΙΑ

Τα έξωφυλλά μας

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ :

Περφόρη φαρδύ χειμωνιάτικο επανώφρι, που μπορεί να φορηθεί με ζώνη ή ριχτό, χωρίς ζώνη. Είναι σε τόσο ανδρικό, έντελως σπόρ, με ελαφρά λοξές τσέπες και είναι γαρνιρισμένο με μεγάλο γούνινο γιαντάκι.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ :

Η έσπετην μόδα υπογραμμίζει τις λεπτομέρειες. Μια κόκκινη καρδιά με χρυσό πλαίσιο κρέμεται από μία χρυσαφένια κορδέλα για να κρύβει τη φωτογραφία του αγαπημένου. Ένα μαντίλι διαγίνεται με χάρη από το τσεπάκι της καζάκας. Η τσάντα έχει το χρώμα της ζώνης πάνω στο ταγιέρ και ένα από τα χρώματα που έχουν τα κεντρίγια γάντια που τα συνοδεύουν.

Τα κολλά έξοκλουθούν να φοριούνται στη βάση του κλειστού λαιμού. Ένα χρωματιστό κοσμημα στολίζει το στήθος.

ΕΥΝΑΦΟΝΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ. 100.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	> 50.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	> 25.000

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια):

Λίραι 'Αγγλίας	3.0.0
Δολάρια	2

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

Κάτι για το φθινόπωρο

Κάτι για το φθινόπωρο. Μια επιστολή σε ρόζ χαρτί που αποπνέει άρωμα χωρίς υπογραφή για να είναι πιο υποδλητική με μικρά γραμματάκια, που δεν μπορεί παρά να φιλοτεχνήθηκαν από ένα τρυφερό χέρι, και με την παράκληση: «Γράψτε κάτι για το φθινόπωρο». Από τις πιο περιέργες παραγγελίες. Κι' από τις πιο συγκινητικές, θα προσθέσω. Για όλα μιλούν όταν απευθύνονται στη στήλη του χρονολογιστή. Για τις δονήσεις της καρδιάς, για τις έρωτικές απογοητεύσεις, για συζυγικά ατυχήματα, για το δράμα κάποτε της ασχήμιας. Τυφείς θλίψεις, στοχασμοί, αναταραχές ψυχών, γίνονται θέματα που κλείνονται σε φάκελλο και στέλλονται στο χρονόγραφο. Γυναικείες και άντρες — οι πρώτες ίδιες — χωρυσμένες πίσω από την ανωνυμία, ζητούν τον άγνωστο δέκτη των πόνων και των ανησυχιών τους. Τίποτε το πιο φυσικό και πιο ανθρώπινο.

Αλλά να σάς ζητούν να γράψετε για το φθινόπωρο!... Ευχάριστά πως να διαβάσει ο αναγνώστης ένα τραγουδί εμπνευσμένο από το φθινόπωρο. Όπως ευχάριστά ο επισκέπτης μιας εκδίδουσας σωματίδια εμπρός σ' ένα πίνακα που δίνει την ατμόσφαιρα του φθινοπώρου. Να πη όμως στο άτελι του ζωγράφου και να του παραγγείλει ένα φθινόπωρο είναι από τις πιο άπαιστες περιπτώσεις. Παραγγέλλουμε στο ζωγράφο το πορτραίτο μας. Παραγγέλλουμε στο χρονόγραφο ένα θέμα που συνδέεται με τα προσωπικά μας ή τα γενικά συμφέροντα. Αλλά το φθινόπωρο;

Τι πρωτότυπη παραγγελία! Και πόση τρυφερότητα κρύβει μέσα της... Ποιος ξέρει; Μια θλιμμένη κυρία, ή μια κοπέλλα με γαλάζια ματιά, που καθέται τις ώρες του δειλινού εμπρός στο πιάνο της. Οι ρεμβασμοί νέκρωσαν τα δάχτυλά της πάνω στα πλήκτρα. Στο παράθυρο έχει στρέψει το κεφάλι της. Κι' όταν πια οι πορφύρες του ήλιου ασημένιατος αρχίζουν ν' αλλάζουν χρώματα και να γίνονται μωβ, να γίνονται σκούρες, να γίνονται μαύρες, όταν τα πάντα παραδίδονται στο χάδι της εποχής, άνοιγει το συρτάκι της, παίρνει το ρόζ χαρτί και σημειώνει απαλά, παρακλητικά την παραγγελία: «Κάτι για το φθινόπωρο».

Και θα μου πείτε ύστερα πως έχει χαθεί ο ρομαντισμός. Σά να είναι έργο ανθρώπινο, που έρχεται και παρέρχεται. Σά να μη είναι αιώνιος, όπως και οι νόμοι της φύσεως, παιδί της φύσεως κι' αυτός, που δεν αλλάζει από γενεά σε γενεά, παρά μόνο την έκφρασή του. Όποια όμως έκφραση κι' αν πάρη, ποτέ δεν παύει να υπάρχει.

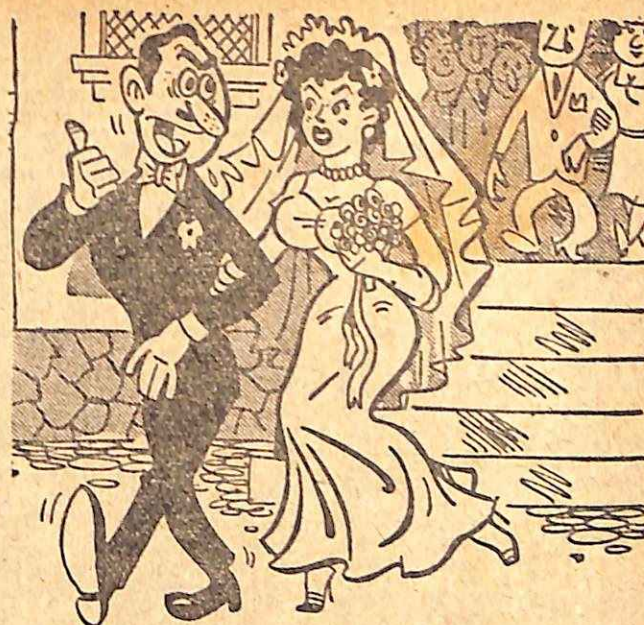
• Ας λένε ό,τι θέλουν. Ο ρομαντισμός ζή και θα ζή, όσο ο άνθρωπος θα είναι έργο της φύσεως. Και θα είναι ός τη συντέλεια των αιώνων. Καμμία δύναμη δεν είναι ικανή να δώσει κρατήρη μακριά από την επιρροή της φύσεως. Δε γνώρισα τον άνθρωπο που να μην υποτάσσεται στις επιταγές της, τον Ισχυρό που να μη μείνει ανεπηρέαστος, όταν η πνοή της Ανοίξεως δίνει το σύνθημα των έσωτερικών αναστατώσεων, ή όταν τον καλή σε ρεμβασμούς ή θωπεία του φθινοπώρου. Όσο κι' αν αντισταθείς στην πίεση, θα καμφθείς κάποτε. Η Γεωλογία λέει, ανήκει στη φύση. Δική της η νίκη. Και γιατί όχι; Γιατί να μην αφήσουμε τον εαυτό μας στην επίδραση της εποχής; Κάθε εποχή με την ατμόσφαιρά της. Αποστρέφεται τόσο την μονοτονία ή φύση! Διαφορετική διάθεση σου δίνει το χειμώνα, διαφορετική το καλοκαίρι. Περίοδος δραστηριότητας, περίοδος νάρκης, περίοδος ανησυχίας και ένθουςιασμών. Δεν ανήκει, βέβαια, σ' αυτό το φθινόπωρο. Είναι η εποχή της συγκατάρσεως στον εαυτό μας. Η πιο απαλή απ' όλες. Η πιο ποιητική. Το ποιητικό τρίμηνο του έτους. Το τραγουδί της γαλήνης και της περισυλλογής. Γαλήνιστο το φθινόπωρο, περιμένει να κοπάσουν οι άνεμοι, να ήρεμήσουν τα κύματα και, τρυφερό ύλλα και επιδλητικό, νάρθη, στολισμένο με χρυσάνθεμα και γαλίες, να σκορπίσει τη μελαγχολία του.

Μην τη φοβάσθε, κυρία μου, αυτή τη μελαγχολία. Είναι μια μελαγχολία που πηγάζει από τη φύση. Αδολη, ανώδυνη και ανώδυνη. Δεν κουράζει αυτή. Ανακουφίζει. Απόσταγμα ευγενείας. Η στιγμή που ο άνθρωπος, χωρίς τον πυρετό της δημιουργίας, χωρίς πάθος και κακίες, δίχως εξάρσεις ή ταπεινότητες, άπειζει τον εαυτό του, γυρίζει στο χτές, αντικρύζει το αύριο, και ποτισμένος από τη φθινοπωρινή απαλότητα, νοιώθει άποτοξινωμένο από τις τοξίνες που σωρεύει μέσα μας η ζωή.

Το όφειλουμε στο φθινόπωρο. Του όφειλουμε την ανανέωση της γνωριμίας με τον εαυτό μας, που μάς φεύγει κάθε τόσο από τα χέρια. Αδρή προσφορά της εποχής, που μάς αποσπεί από την πάσα μέριμνα, για να μάς καθίση αντίκρυ στον καθρέφτη, όπου με δειλία στην αρχή, πιο θαρρετά όσο προχωρεί ο αυτόελέγχος, αντικρύζουμε το είναι μας, ξεφυλλίζοντας το βιβλίο της ζωής μας.

Εύλογημένη τέτοια μελαγχολία και εύλογημένο το φθινόπωρο, που είναι ο φορέας της. Μια ζωή χωρίς φθινόπωρο; Θα ήταν ή πιο χυδαία ζωή που μπορεί να γίνει. Αλλά η φύση χυδαιότητα δεν κάνει. Το βλέπετε.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

—...Και τώρα πάμε χρυσή μου σε κανένα μεσίτη για κανένα... σπιτί!...

(Του 'Αρχέλαου)

Γυναικείοι τύποι

Η ΦΑΓΟΥ

Είναι ψηλή, παχουλή, ροδο κόκκινη, εύθυμη, ευχάριστη.

Τα λόγια της είναι σαν κάτι μικρά κοκκάλινα κουκλάκια με βάρος στο πόδι τους, που σ' όποια στάση κι' αν τα βάλεις, εκείνα θα σηκωθούν και θαρουν πάλι να σταθούν στη θέση τους. Σαν τη δελόνα της πυξίδας που όπως κι' αν τη γυρίσης, θαρρη πάλι και θα δείξη προς βορρά. Έτσι κι' αυτής η κουβέντα. Όπως κι' αν άρχισι, γρήγορα θα γυρίση στο θέμα που την ενδιαφέρει περισσότερο απ' όλα τάλλα: Στο φαί!

Συγγραφέας δεν έπλασε με τόσο χαρα ό το πιο ωραίο θέμα της ιστορίας του, όπως αυτή τα κουλουράκια της. Γλυπτής δεν έπιασε με τέτοια λαχτάρα τον πηλό, όπως αυτή τον κιμά της. Τη μάχη δίνει καθημερινά στην κουζίνα της. Σκέπτεται, υπολογίζει, καταστρώνει, εκτελεί, τρατηγών θαν μαστώς ανάσφα στις κατσαρόλες της. Κι' η Νίκη έρχεται ανήλκοντας και μυρωδάτη στο τραπέζι, ξεπλωμένη μεγαλόπρεπα πάνω στην πινατέλα.

Πίνει τον καφέ της στις έφτά, στις οχτώ παίρνει το πρωινό της, κοιταρίζει στις δέκα, τρώει το μεσημέρι, τσιμπά κάτι το απόγευμα και το βράδυ τρώει καλά. Και τις ώρες που δεν τρώει, μιλά για το φαί.

Αυτό παίζει το μεγαλύτερο ρόλο στη ζωή της. Μ' αυτό συνδέονται όλες οι αναμνήσεις της. Τα ταξίδια της, οι αρραβώνες της, ο γάμος της, οι αρρώστιές της, οι εκδρομές.

—Στις Μυκήνες; Και βέβαια έχω πάει. Έκει έφαγα το νοστιμότερο μπουτί στο χαρτί, με σκόρδο και πιπέρι. Απ'ό τη Μύκονο θυμάται την κοπανιστή, από τη Σκύρο τους αστακούς, από τους Δελφούς ένα ωραίο κρασί που ήπιε κι' από το

Μυστρά μια σούπα αυγολέμονο που έφαγε στο μοναστήρι. Μια φορά στο θέατρο την είχα δίπλα μου. Και σε κάποια σκηνή που είχε πιαστή η αναπνοή μας, γυρίζει — έξαφνα και μου λέει:

—Τι μυρωδιά έχουν αυτές οι καραμέλλες; Τόσην ώρα τις πιπιλίζω στο στόμα μου και δε μπορώ να καταλάβω!

• Όταν αρρωστήσει κάποιος από το σπιτί της, τρέχει στην κουζίνα. Πουρεδάκι, σουπιά, κομποστούλα, ψαράκι, παιδάκι, γιαουρτάκι. Τα φέρνει όλα μαζί στον έρρωστο και τον πιέζει να τα φάη. Πολλές φορές μαλώνει με το γιατρό. Κι' όταν οι άλλοι πάνε στο φαρμακείο, για φάρμακα, πάει κι' αυτή στο μπουφέ και βγάκι! αυτή τα δικά της. Βυσσινάδα, πορτοκαλάδα, κιδώνι μπελέ, κονιάκ, λεμονάδα. Κι' άλλοτε πάλι τρέχει στο τηλεφωνο πρωί-πρωί, ρωτά:

—Νά δάλω γιατρέ μου λίγη κανέλα στην κρέμα; Πώς να τη φάη ο δυστυχισμένος χωρίς αυτή;

Τα βιβλία που προτιμά να διαβάσει είναι οι μαγειρικές κι' έχει κάμποσες στο σπιτί. Έχει σημειώσει με σταυρούς τα φαγητά και τα γλυκά του γούστου της και σ' άλλα έχει κάνει άλλαγες.

• Ο περίπατος που την ευχαριστεί είναι η αγορά. Έρρες όλκληρες μπορεί να περπατά και να χαζεύει στα κρέπατα, στα ψάρια, στα λαχανικά, στα όνυματα, τις ποιότητες των βρωσίμων και δεν μπορεί να τη γελήσει ούτε μανόδης, ούτε ψωράς.

Φορέματα και λούσα δε της φέρνουν έντύπωσι. Κι' αν τη κάνουν να στέκεται σε καμιά δίτρηνα, είναι βέβαιο πως θα ναι δίτρηνα υπακάλικου.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

Η αιοδηματική σας ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Σας απαντά

Η ΑΣΧΗΜΙΑ ΤΗΣ ΨΕΥΤΙΑΣ

Κάθησα κάπου να ξεποστάσω και να πάρω ένα γλυκό. Η ματιά μου τριγύρισε στα γειτονικά τραπέζια με τις διάφορες συντροφίες τους. Σ' ένα, ξεχώρισα μιάν όμορφη νέα γυναίκα. Φορούσε γραβάτα και χαμηλό τακούνι, κι ήταν κουρεμένη σαν άγγρι. Σημείωνε κάτι σ' ένα μικρό άσπρο μπλόκ. Της πρόσεξα καλύτερα. Ύστερα τα δαχτυλά της ένοιαν νευρικά ένα πακέτο τσιγάρα, πήρα ένα, και το άναψα. Συνέχισε τη δουλειά της καπνίζοντας. Έδωκα τον καπνό να δαγίλη από το στόμα της, απ' τη μύτη της, και μόνο απ' τα μάτια και τ' αφτιά δεν έδωγα. Μπερδεύτηκα για μία στιγμή. Θάρρεψα πως κυτούσα άντρα. Ένοιωσα μιάν απογοήτευση. Η φαντασία μου ζητούσε να τη γιατρέψω. Άρχισα να τη κυττώ άλλοις. Της έδωκα λίγο μακρύτερα μαλλιά, της έδωκα το κόλπο με τη γραβάτα και της φόρεσα ένα άσπρο γιακάδακι. Της διόρθωσα λίγο το τσιγάρο στα δαχτυλά, και στο πρόσωπό της έπλωσα λίγη γυναικεία απασχόληση. Πόσο άλλαξε! Πόσο μόρφηκε!

Να ήξεραν οι γυναίκες, τί χάνουν όταν θέλουν ν' αντιγράφουν... Ψευτίζουν την ίδια τη Φύση. Και δεν υπάρχει μεγαλύτερη ασχήμια από μία τέτοια ψευτιά.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΜΑΡΑΝΤΟΥ.—Γιατί ζητήματα Μόδας θα πρέπει να απευθύνε

νεσθε μάλλον στην αρμοδία συντάκτρια Μόδας. Την πάντρησι σ' αυτό που με ρωτάτε θα την βρείτε στην στήλη της. ΜΑΚΕΔΟΝΟΠΟΥΛΑ, Φλώρινα.

—Και σέ σας αγαπητή φίλη, θα είχα να πω το ίδιο. Ότι το ποιήμα σας θα έπρεπε να το απευθύνετε στη συντάκτι' όχι σέ μένα. Γιατί εγώ δεν έχω άλλη αρμοδιότητα παρά να απαντώ σε επιστολές με αιοδηματικό περιεχόμενο και μόνο. Έτσι την πάντρησι που ζητάτε θα τη βρείτε στη στήλη της Συντάκτειας.

ΑΚΗΖΤΙΝ. Θεσσαλονίκη: Τι παράξενη αλήθεια ή ψυχή του ανθρώπου! Πώς μπορεί και μπλέκεται μέσα σε απλά ζητήματα! Απλά! Τέτοια είναι και τα δικά σου, καλή μου φίλη. Μου γράφεις: «δεν ξέρω κι' εγώ πόσο υποφέρω, μά τι να κάνω; Να θυσιάσω το σπίτι μου, την μητέρα μου που υποφέρει ή αυτόν; Σας γράφω τώρα, ενώ τα μάτια μου θαρπώνουν από τα δάκρυα...». Και γιατί δλ' αυτό; Γιατί να μη πής την αλήθεια στον άνθρωπο που αγαπάς; Γιατί να μη του πής τί ακριβώς συμβαίνει με τη μητέρα σου; Αν σ' αγαπά, θα περιμένει την καλύτερη της υγείας της. Κι' ακόμα... αυτό θα σου δώσει και το δείγμα της αγάπης του. Μην πελαγώνεις λοιπόν καλή μου. Πέστω τα όλα, κι' αγαπά τον όπως πρώτα.

ΜΥΡΤΩ

Η Σύντοξίς απαντά:

ΓΛΑΡΟΝ, Χαλάνδρι.— Σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια και περισσότερο ακόμα για το ενδιαφέρον που δείχνετε σ' ότι αφορά την υλή του περιοδικού. Σας δεθαίσαμε ελπιώντας ότι μάς χαροποιεί πολύ η διάθεση εκείνων των αναγνωστών που θέλουν να υποδείξουν κάτι το οποίο κατά τη γνώμη τους θα συνδεθεί στην καλύτερη συγκρότησή του περιοδικού. Έτσι λοιπόν απαντούμε στα τρία σημεία που γίγνετε: 1) Μελετάται από καιρό και οργανώνεται για την όσο το δυνατόν οριότερη εμφάνισή του το Ιατρικό θέμα που λέτε. Λίαν

προσεχώς λοιπόν θα δήτε στο περιοδικό μας ώλοκληρημένο αυτό το θέμα που είναι χρήσιμο σε κάθε οικογένεια και όχι μόνο μια λεπτομέρεια του που θέλατε. 2) Η γλώσσα που γράφεται στο έργο που λέτε δεν νομίζουμε ότι είναι χαλαρή. Άπλως ήθελε μια προσαρμογή πράγμα που μπορείτε να το διαπιστώσετε από σημειωμένο τεύχος και 3) Το καλλιτεχνικό «ελαστικό» όπως βλέπετε «επαγγέλθηκε» από τους. Η αιτία που το έκανε ν' απουσιάσει τόσο καιρό ήταν το σταμάτημα κάθε καλλιτεχνικής εκδηλώσεως—εκτός απ' το θέατρο—στο διάστημα του καλοκαιριού.

Μ. Δ. Κομοτηνή.— Το γράμμα σας διεξέδωκε στην β. Μπράτσου, η οποία σας απαντά στη στήλη της. ΣΑΝΤΑ—ΜΑΡΙΑ.—Τα τόσο θερμά λόγια σας μάς δίνουν το ευχαριστο συναίσθημα ότι οι προσπάθειές μας εξετιμήθηκαν αλλά και τη δύναμη να συνεχίσουμε με μεγαλύτερη όρεξη το έργο μας. Το γράμμα σας διεξέδωκε στην κ. Κατίνα Παζινού.

ΠΟΛΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ.—Μας ευχαριστείτε που σας έρρεσι τόσο πολύ το περιοδικό μας. Τα εμαθήματα χορού θα επαληθευθούν με τα πρώτα κρύα. Κάθε πράμα στον καιρό του, όπως λέει κι' η παροιμία.

ΦΑΝΗΝ Ρ. Ένταυθα.— Το «Λεξικό της Ομορφιάς», όπως βλέπετε, τελειώνει. Άλλα τ' οσείδες του καλλιτεχνικού μας έργου, που είναι λίγα, θα έλθουν. Μια δόξα να μην αργήσουν οι άλλες. Θα δήτε ότι έτσι δεν καταστρέφεται το περιοδικό.

ΜΑΙΡΗΝ Τ.—Για τα συγχαρητήρια σας ευχαριστούμε θερμά. Το περιοδικό μας φιλοξενεί συνεργασία αναγνωστών υπό τον όρο όμως να είναι καλή και προσομοιωμένη στο πνεύμα του. Δεν έχουμε λοιπόν παρά να στείλτε κάτι κι' αν είναι καλό θα το δημοσιεύσουμε. Έπαγγελματικά όμως είναι πολύ δύσκολο να επιδοθείτε, γιατί οι γράφοντες στα περιοδικά Ανεξαρτήτων Τύπου και έχουν κατοχυρώσει τη δουλειά τους. Έτσι για να μητέ στο επάγγελμά μας πρέπει να δημοσιεύει προηγουμένως πολλή εργασία σας. Στείλτε μας λοιπόν χειρό-

γραφα και θα σας απαντήσουμε πιο υπεύθυνα.

ΔΡΑΝ ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ, Ένταυθα.—Μας γράφετε, μεταξύ άλλων: «Κάθε σελίδα του περιοδικού σας είναι γεμάτη από ζωή και μορφωσι, τις οποίες έχουμε απόλυτη ανάγκη εμείς οι εργαζόμενες γυναίκες». Πιστεύετε μας ότι αισθανόμαστε μεγάλη ικανοποίηση όταν βλέπουμε ότι η προσπάθειά μας για την ανύψωση της γυναίκας αναγνωρίζεται τόσο πριν γράψω, όσο μάς υποχρεώνει να σας δηλώσουμε ότι θα μάς βρήτε πάντοτε στο πλευρό σας, βοηθούς και συμβούλους στον δύσκολο αγώνα της «Ομορφιάς». Μεταφράσεις του Γκρεβίλ υπάρχουν σε πολλές λαϊκές εκδόσεις τις οποίες θα βρείτε μάλλον στα παλαιοβιβλιοπωλεία.

ΜΑΚΕΔΟΝΟΠΟΥΛΑ, Φλώρινα.—Για τα καλά σας λόγια, σας ευχαριστούμε θερμά. Το ποιήμα σας έχει αισθημό, αλλά ύστερα στην μορφή. Σας λείπει η τεχνική του στίχου. Διαβάστε «Έλληνες ποιητές: Σολωμός, Παλαμάς, Γρυπάρης, Χατζόπουλος, Βάρναλη, Παρφύρα κλπ.

ΜΑΔΙΝΑΝ, Θεσσαλονίκη.— Την τραπέζια σου, αγαπητή φίλη, μπορείς να τη διαρρυθμίσεις με καινούργιο τρόπο. Κάθε αλλαγή στο σπίτι δημιουργεί καινούργιες έντυπώσεις και κάνει τη ζωή πιο ενδιαφέρουσα. Αφού το δεύτερο ντιβάνι δεν χρησιμοποιείται για ύπνο, μπορεί να φύγει. Το χώρο που πιάνει μπορεί να τον πιάσει ένας ωραίος μπουφές, στο ίδιο στυλ με το τραπέζι και τις καρέκλες. Το ντιβάνι στην περίπτωση αυτή μπορεί να πάει στην αντίθετη γωνία του δωματίου, της υέσας, με τα δύο καναπιά στα πόδια και στο κεφάλι του.

Στην αντίπαλη γωνία, οριστερά στην πόρτα μπορεί να μη το τραπέζι με τις δύο πολυθρόνες δεξιά κι' αριστερά του. Προς το μέρος των δύο παραθύρων θα είναι η καθυστό τραπέζια: στη μέση το τραπέζι με τις τέσσερις καρέκλες γύρω—γύρω, ανάμεσα στα δύο παράθυρα και στη γωνία δ μπορούσε και στην αντίπαλη του μπουφέ γωνία η σερβάντα, που καθώς θα δεχεται το φως από τα παράθυρα, θα λάμπει πολύ περισσότερο και θα δίνει μια πρόσθετη χάρη στο δωμάτιο.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟ ΧΑΣΜΑ

Του ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

«Η Γυναίκα είναι νεαρή κι' όμορφη — έχει μιά σπάνια όμορφη προκλητική. Τώρα, ο τρομερός θυμός της την κάνει να φαίνεται ακόμα πιο όμορφη — κάνει ν' αστραφούν τα πράσινα μάτια της, να σιγυτρήσουν τα σαρκαλωτά χείλια, να πάλλεται το πλαστικό κορμί, ν' αναταράσσεται ο χειμάρρος των λυμένων χρυσών μαλλιών, σαν ένας κάμπος με ώριμα στάχια, που τ' αναδύει άγριος άνεμος. Στο βάθος του δωματίου υπάρχει ένα άκαμμένο ταίγιο κι' ένας ηλικιωμένος, άσπρομαλλης Άντρας, που αντιπροσωπεύει όλην αυτή τη θύελλα με απόλυτη, με σχεδόν σκανδαλώδη άταραξία...».

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πάλι κι' έρχεται...): Επειτα σταματάει! Είναι τρομερό, είναι άπαιστο! Δεν μπορώ ακόμα να το πιστέψω, δεν μπορώ να καταλάβω πως αποφάσισε κι' έκανε τέτοιο πράγμα! Το σκέπτομαι και με πιάνει φρίκη... (με φωνές): Τ' άκου; Φρίκη! (Πάει σ' ο ανοιχτό παράθυρο, αναπνέει και στοίφετα απότομα. Πιο σιγά): Κι' έπειτα έρχεται σ' εμένα παλιός οικογενειακός φίλος, ένας άσπρομαλλης άνθρωπος, που μόνον σοφά λόγια έπρεπε να λές, και προσπαθείς να τον δικαιολογήσεις... (Ακόμα πιο σιγά με εξοργισμένη έρωση): Να τον δικαιολογήσεις...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (φυσάει ήσυχα τον καπνό): Δεν επέχειρησα να κάνω τέτοιο πράγμα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με καινούργια κρίσι ύστερισμο): Τότε τί ένοιωζες όταν μου λέγ να σκεφθώ; Καλά θα έκανε να σκεφθώ; Κι' εγώ ος ή, μάλλον, να το σκεπτόταν πριν κάνει, αυτό το π ο υ έ κ κ α ν ε ! (απότομα η κρίσις υποχωρεί, σπάει σε ύψει ύερων και το πρόσωπό της γεμίζει δάκρυα. Κάθεται σε μία πολυθρόνα. Η φωνή της γίνεται μαλακία, ύψη): Σκέψου το, σε παρακαλώ, ανεμέτρησέ το πιο καλά... Πέρασες τόσον καιρό αγαπημένο, ήταν τρία, όχι, όχι, ήταν τέσσερα σωστά χρόνια, που δ' έρωμας μας κυνηγιόταν απ' δ' έρωμας κι' απ' τούς δικούς του. Τίποτα δεν στάθηκε ικανό να μάς χωρίση. Παντρευθήκαμε, ζήσαμε πέντε ακόμα χρόνια πλάι—πλάι, σφιγμένοι κοντά—κοντά, οργανώσαμε την εύτυχία μας, κάναμε δυο παιδιά και, τώρα, ξαφνικά νά... (πληθαίνουν τα δάκρυά της) νά μ' απατήσει, να πάει να χαρή τον έρωτα με μιάν άλλη, με μιά... (καινούργια νευρική κρίσι κι' ολόγες που ανάβουν στα μάτια της κάνουν τα δάκρυα να έξαγμιθούν). Πώς μπόρεσε να το κάνει αυτό; Πώς μπόρεσε να με άτενιση στα μάτια του 'δίο έκείνο βράδυ, όταν γύρισε στο σπίτι, με το πρόσωπό του γεμάτο απ' τις δόρατες σφραγίδες των χειλιών της; (Έξαλλη, πληγωμένη στον εγωισμό της): Και στο κάτω—κάτω τί ήταν αυτό, ή άλλ η; Σέ τί με βρήκε έμένα πιο άσχημη; (Τι νάεται όρθια και τεντώνει το κορμί της σαν λαστιχένιο τόξο,

λη, σβήνει, έξατμίζεται μέσα στη φλόγα των παράνομων έναγκαλισμών! Θά πάη δ' άντρας μιά, δυό, τρεις φορές με την περαστική που έγινε καπρίτσιο του, με θά γυρίση πάλι στη γυναίκα του, που την αγαπάει. Θά φιλονεικήσουν στην αρχή, θα κλάψουν έπειτα μαζί, θα έσθθ στο τέλος ή «συγγνώμη» που θα δώσει ή γυναίκα, θα έρθη κι' ή μεταμέλεια του άντρα και το χάσμα θα γεφυρωθί κι' όλα θα ξεκαστούν κι' ή ζωή θα τραβήξή πάλι τον εύτυχισμένο δρόμο της... Η άπιστία του άντρα θα μείνη σαν ένας μακρινός και ξεχασμένος «Εφιάλτης»!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ξαφνιασμένη): «Ε, το ίδιο δεν θα συνέβαινε κι' αν την άπιστία την είχε κάνει ή Γυναίκα; Ο ΑΝΤΡΑΣ (σταθερά): «Ότι με την άπιστία του άντρα σου δημιουργήθηκε ένα χάσμα, που μπορεί να γεφυρωθί. Άν, όμως, κάνης α υ τ ο που συλλογίστηκες, αν θελήσης τί ρε δάν, τότε το χάσμα θα γίνη αιώνιο κι' άγεφύρωτο... (Της χαϊδεύει τα μαλλιά). Αυτό, όμως, δεν ήταν άπόφασι, ήταν απλό ξεσπάσμα νευρών — δεν είν' έτσι! (Η Γυναίκα δεν απαντάει. Κουνάει μόνο το κεφάλι της καταφατικά, πιάνει το χέρι του ηλικιωμένου άντρα, το φιλάει και το μουσκεύει με δάκρυα...).

ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Για τα χέρια σας

«Ύστερα από τις τόσες δουλειές στο σπίτι για να διατηρούμε τα χέρια καθαρά, να μεταχειρίζεστε συχνά το ειδικό βουρτσάκι των νυχιών και ελαφρόπετρα για να καθαρίζουν έντελώς τα νύχια και να φύγουν οι λεκέδες από τα δαχτυλά. Ύστερα από κάθε πλύσιμο να βάτετε στα χέρια μία λοσιόν με γλυκερίνη και απαραίτητες μετά το βροδινό πλύσιμο να αλείφετε τα χέρια με μία λιπαρή κρέμα ή σκέτη λανολίνη ή λίγο φρέσκο βούτυρο άκόμη. Καλός τρόπος για τί διατήρησι των χεριών είναι να φορήτε ένα ζευγάρι παλιά γάντια την ώρα που δουλεύετε στο σπίτι.

—Κουμένη Άνδριανέ, πότε θα μού βρής ένα κοριτσάκι να με βοηθή στις δουλειές;! (Του Άρχέλαου)

Έμεϊς κι' έσεϊς

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ

Μιά άναγνώστριά μας, με το ψευδώνυμο «Άρτεμις» μάς έστειλε ένα γράμμα απ' το οποίο άναδημοσιεύουμε ώρισμένες περικοπές:

«Είμαι μιά εργάτρια. Δεν είχα την δυνατότητα να παίρνω το περιοδικό σας που συχνά έβλεπα στο τραπέζι μίας φίλης μου. Το πήρα δανεικό και το διάβασα. Μου άρρεσε παρα πολύ το περιεχόμενό του, που καταπναιεται με διάφορα κοινωνικά ζητήματα που συντελούν στη μόρφωση της γυναίκας. «...Είμαι 30 χρονών. Δεν έχω ούτε τί στοιχειώδη άστική μόρφωση, που θα έπρεπε να έχω, γιατί κάποτε θα δημιουργήσω οικογένεια... Και ή στοιχειώδης μόρφωση είναι άπαραίτητη για να ζήση εύτυχισμένη μιά γυναίκα με τον άνδρα της και περισσότερο για την διαπαιδαγώγησι των παιδιών που θα είναι μέλη της σύριανης κοινωνίας. Γενικά μεγάλη κατωτερότητα παρατηρείται στις γυναίκες που εργάζονται στα εργοστάσια. Με τέτοια έλλειφι μορφώσεως πώς θα δημιουργήσουν οικογένεια; Η αιτία αυτής της άπαιστίας είναι ή έλλειψη μόρφωσης, που δόθηκε στην εργάσιμη γυναίκα. «...Απ' το ύστερμά μου θα παίρνω το περιοδικό σας και παρ' όλη την κόυρασι μου θα το διάβω». Έκείνο που μ' έκανε να πάρω χαρτί και να σας γράψω, είναι ή ιστορία της Άρχαίας Έλληνίδας Άντιγόνης που δημοσιεύσατε. Τόσο ή άφήγησι, όσο και ή μετάφρασι του Μάνου απ' τ' αρχαία ήταν περίφημη. Έμαθα λοιπόν κάτι που δεν ήξερα. Έβλεπα πολλές φορές στους τοίχους κολλημέ-

νες άφισες που έλεγαν: «Η Άντιγόνη του Σοφοκλή». Ποιός ήταν ο Σοφοκλής και ποιά ή ιστορία της Άντιγόνης δεν κα ταλάβαινα. Τώρα ξέρω. Θά σας παρακαλώ να συνεχίσετε την ιστορία των Έλληνίδων Γυναικών...» κλπ. κλπ.

Θά θέλαμε να διαβεβαιώσουμε την έπιστολογράφω μας, αλλά και όλες τις άναγνώστριές μας ότι το περιοδικό μας εξεδόθη γι' αυτόν ακριβώς το σκοπό: Να βοηθήση την Έλληνίδα να μπόρσση ν' αναπτύξη τούς ήθικους και πνευματικούς θησαυρούς που διατελεί. Κατά πόσον ο σκοπός μας αυτός επετεύχθη, άφνουμε να ιά το κρίνουν οι άναγνώστριές μας οι ίδιες. Τα θερμά γράμματα που λαβαίνουμε και ή εμπιστοσύνη με την όποία μάς περιβάλλει ένα διαρκώς αυξανόμενο γυναικείο άναγνωστικό κοινό είναι μιά άπόδειξι. Και για ήν έιδική περίπτωση ής έπιστολογράφω μας έχουμε να πούμε ότι μιά από τις βασικές επιδιώξεις ής εκδόσεώς μας είναι και ή συμπαράστασι μας στην εργαζόμενη γυναίκα, ανεξάρτητα αν δουλεύει στο γραφείο, στο εργοστάσιο, ή στο χωράφι.

ΗΜΕΡΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ και το Σπίτι» κυκλοφορεί ήμέρα Τ.άρτη άνά 1599 ήμερον ανεξαρτήτως ήμερομηνίας.

ΔΥΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Θ Α είχαμε να συστήσουμε στις νέες άναγνώστριές μας να παρακολουθήσουν, έστω και απ' αυτό το τεύχος τις συνέχειες των δυό έπιστημονικών άναγνωσμάτων μας «Το

Θαύμα του Έαυτού σας» και «Τί πρέπει να ξέρη ή Νέα Γυναίκα». Είναι δυό θέματα που ένημερώνουν και κατατοπίζουν κάθε γυναίκα πάνω σε ύψιστης σημασίας ζητήματα που την άφορούν. Προλήψεις, άγνοια και φόβος καταπολεμούνται άμείλικτα και από τις σελίδες αυτές προβάλλει λαμπρό το φως ής αλήθειας και διαλύει τα σκοτάδια μέσα στα όποια όχι λίγες γυναίκες είναι ακόμα θυσιζόμενες.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

Ο ΣΕΣ από τις άναγνώστριές μας έπιθυμούν, μπορούν να προμηθευθούν τα προηγούμενα τεύχη του περιοδικού μας από τα γραφεία μας αντί 3.500 δρχ. έκαστον.

ΜΙΑ ΑΒΛΕΨΙΑ

Α Ν και είναι εύκολο να καταλάβη κανείς ότι έγινε λάθος σπεύδουμε όμως να επανορθώσουμε μιά τυπογραφική άβλεψία που έγινε στο προηγούμενο τεύχος μας. Αφορά τις σελίδες των πλετών. Το κλισέ που είναι στη σελίδα 29 άνήκει στο κείμενο με τον τίτλο «Κιμονό μπλούζα με 2 χρώματα» ής σελίδας 45. Και αντίστοιχως το κλισέ ής σελίδας 45 άνήκει στο κείμενο με τον τίτλο «Ρεγκλάν πουλόβερ ριγέ πολύ σκέ» ής σελίδας άρ. 29.

Δυο μεγάλοι οίκοι μόδας συνεργάστηκαν γι' αυτή την κομψή εμφάνιση. Το καπελλάκι οφείλεται στον Οίκο «Μώντ και Νανό», που φημίζεται ότι φτιάχνει μαζί με μερικούς άλλους οίκους τα κομψότερα καπέλλα του κόσμου. Η ζακέτα είναι του παρισινού επίσης Οίκου «Ερμέ», από βελούδο.

Λούρ ντέ λαίν μπέζ. Φαρδειά, ριχτή, κοντή, με μεγάλο γιακά και τσέπες εσωτερικές είναι όχι μονάχα μοντέρνα, αλλά και εξαιρετικά βολική. Φοριέται με στενή, σκούρα μαρόν φούστα, που συνοδεύει πάντα τις ριχτές ζακέτες.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ

ΠΟΛΕΜΗΣΕ ΚΑΙ ΝΙΚΗΣΕ

«Υστερ' από μεγάλη περιπατητική συζήτηση για τον πατριωτισμό, πατέρας και γυιός είχαν σταματήσει στο κατώφλι του σπιτιού. Ο πατέρας, γέρος και ασπρομάλλης, είχε καμάρει κι έσκυβε με κατανύξη το κεφάλι του στα λόγια του παλληκαριού του, που είχε πολεμήσει στην Πίνδο και παρασημοφορήθηκε για τον ηρωισμό του.

Κάθε τόσο άκουγες τη φωνή του πατέρα, να πέφτει σαν έπιφάνημα θαυμασμού, κοφτή και πονεμένη:

—Οι καημένες!... «Όλα τα έδωσαν για την πατρίδα! Αυτές γεννήσαν και γαλούχησαν τους ήρωες της μεγάλης Νίκης, αυτές τους δυνάμωσαν και τους άναψαν με τα γράμματα και τις προτροπές τους. Αυτές ξενοχτούσαν στο μπλέξιμο και στο ράψιμο, για να στείλουν δεμάτια και εφόδια, που μ' αυτά οι πολεμιστές μας θα τάβγαζαν πέρα και θα νικούσαν το δεύτερο εχθρό τους: το χειμώνα! Αυτές!... Αυτές!... Αυτές!...»

—Αυτές, πατέρα, μας έδωσαν τη Νίκη. Δεν είναι υπερβολή και πρέπει να το αναγνωρίσουμε, γιατί αυτά καθόλου δεν μειώνει έμιας τους άνδρες, που πολεμήσαμε. Έμεις πολεμούσαμε, άλλ' απ' αυτές αντλούσαμε την ψυχή, το θάρρος, την έλπίδα, τον ηρωισμό. Ας πάμε όμως μέσα για να σου διηγηθώ μερικά περιστατικά, που δείχνουν την προσφορά, τη συμμετοχή θέλω να πω, της γυναίκας σ' αυτό που λέμε «Ελληνικό Έπος».

Ο πατέρας, μ' όλα τα γηρατειά του, φαινόταν σαν να ξανάβιωσε. Τα μάτια του έβγαζαν φλόγες. Μια πνοή ένθουςι-σμού ξεπετιόταν απ' τη γεροντική μορφή του. Τράβηξαν μέσα. Κάθισαν στην τραπέζα-ρία. Ο πολεμιστής πήγε για μια στιγμή στην άλλη κάμαρα και γύρισε κρατώντας ένα μάτσο φωτογραφίες.

—Ας αφήσουμε, είπε, να μιλήσουν με τη γλώσσα τους τα φωτογραφικά ντοκουμέντα μου. Είναι λιγοστά, αλλά φτάνουν για να δείξουν το μεγαλείο της Ελληνίδας.

Ο πατέρας έσκυψε πάνω στην πρώτη φωτογραφία και την κοίταζε μ' άφωνο θαυμασμό.

—Τη βλέπεις αυτή τη χαριότισσα; του λέει ο πολεμιστής. Αυτή είχε τρία αδέρφια στο μέτωπο. Όταν αποκλείστηκαμε από τα χιόνια κι είχαμε μέρες να δούμε εφοδιοπομπή στο ύψωμα 1740, άκουσε φωνές γυναικείες. Βγαίνομε απ' το πρόχωμα, που ήμασταν θαμμένοι και τί να δούμε. Μια κοπέλλα φορτωμένη μ' ένα μεγάλο τσουβάλι, να στέκεται και να μας φωνάζει τρέποντας, ξεπαγιασμένη μέσα στα χιόνια, όπου ήταν βουτηγμένη ως το γόνατο κι' άπαυ. Παρακάτω στα διάσελα του βουνού είδαμε ν' ανεβαίνουν άλλες και ν' ας στο λόγο άλλες και άλλες. Ήταν οι γυναίκες της Πίνδου. Κράτου-

σαν τα μετόπισθεν. Και προχωρούσαν αψηφιστές στα πρόσω, μέσα στο μπάτι του εχθρού. Κατάκοπες, λαχανιασμένες, παγωμένες, φορτωμένες μαυρογυάλιζαν μέσα στις χιονισμένες εκτάσεις των πλαγιών, σαν παπαρούνες μέσα στον κάμπο. Έδιναν στόχο στον εχθρό. Κινδύνευαν από στιγμή σε στιγμή να γαζωθούν απ' τις ριπές των Ιταλικών οπλοπολυβόλων. Αυτές όμως προχωρούσαν, ανέβαιναν μέσα στα σκουρυνάρια και στα χιόνια.

Φωνάξαμε: «Γυναίκες! Κινδυνεύετε! Πέστε κάτω. Κρυφτήτε! Κινδυνεύετε!...»

Αυτές προχωρούσαν. «Ανέβαιναν. Είχαν και τρία μουλάρια μαζί τους, φορτωμένα. Απ' την πρώτη, μας χάριζε ένας λόφος. Τη βλέπαμε καθαρά που σάλευε μέσα στα χιόνια. Της φωνάξαμε και πάλι, μα αυτή προχωρούσε. Βλέποντας που δεν κατεβαίναμε, ήθελε νάρθει κοντά μας στο χαρακώμα.

Ο λοχαγός μας, βλέποντας τον κίνδυνο, διάταξε τρεις φαντάρους να κατεβούν και να τις σταματήσουν. Νά πάρουν τα πράματα και να τις γυρίσουν πίσω το γρηγορότερα, πριν τις πάρει η νύχτα και η συνεφιά μέσα, στους λόγγους. Πριν!... «Ανάμεσα σ' αυτούς τους τρεις ήμουν κι εγώ, πατέρα.

Κατεβήκαμε το λόφο τρέχοντας και πηδώντας. Τη στιγμή που φτάσαμε μας παίρνει το βολίδι. Πέτουμε κάτω πίσω από μια πέτρα. Αρχίζουμε κι έμεις. Ξεσηκώνονται κι' οι δικοί μας στο χαρακώμα. Οι γυναίκες έγιναν άφαντες. Τα βουνά αντιβούσαν μέσα στο σούρουπο.

Όταν σταμάτησε το βολίδι, κατεβαίναμε οι τρεις μας να φωνάξουμε. Νύχτωσε πια. Τα χιόνια θόλωναν, κατ' απ' το πούσι το βροδινό. Φωνάξαμε. Άκουσε τη φωνή τους. Πλησίασαμε και βρήκαμε τις δυο σκοτωμένες και μια γρήγαυ ματισμένη. Οι άλλες έτοιμαζαν τα τσουβάλια τους για να συνεχίσουν το δρόμο τους προς το ύψωμα.

Η γρήγαυ ήταν δίπλα στις σκοτωμένες. Δυο κοπέλλες. Ήσαν περσιμένες. Ήσαν περσιμένες μέσα στα χιόνια. Τις πήραμε, τις ανασήκωσαμε, φορτώσαμε τη γρήγαυ, πήραμε και τις άλλες και προχωρήσαμε στο κοντινό φυλάκιο.

Εκεί ζεστάνουμε τη γρήγαυ και θάψουμε τις δυο κοπέλλες. Μας έφεραν ρούχα, δεμάτια, τροφές, κάσταντα, καλτσές, μάλινες, φανέλλες, πλεχτές, σταυρουδάκια, γλυκά, τσιγάρα, γράμματα. Μας έφεραν την

ψυχή τους. Την ψυχή της 'Ελλάδας. Τι ήταν εκείνο!... Νομίζεις πως άνοιγαν μπροστά μας οι ουρανοί.

Τη βλέπεις, πατέρα, συνέχισε ο πολεμιστής. Την έλεγαν Λαμπρινή. Λίγο πριν τη θάψουμε έβαλα και την ανασήκωσαν και της έδωγα μια φωτογραφία. Δίπλα της φαίνεται η γρήγαυ. Τι ζητούσε αυτό το σκέλετρο πάνω στα βουνά μέσα στη φωτιά και στο θάνατο... «Υστερα μας τόπε η ίδια, όταν της φωνάξαμε αόστηρα, γιατί μαρές έκανε μια τέτοια τρέλλα και ανέθηκε στα βουνά.

—Τρέλλα, παιδί μου, τρέλλα!; Έσεις να χύνετε το αίμα σας εδώ στα βουνά κι έμεις να καθόμαστε και να βλέπουμε τα πράματα σας πέταμένα στο δρόμο και να ξερονόμους πώς σεις υποφέρετε νηστικοί και κρουωμένοι, χωρίς μια ρουφηξιά τσιγάρο, χωρίς μια μπουκιά ψωμί!; Μέσα στη φωτιά, μέσα στα χιόνια! «Αίντε, λέγω το πρωί στη Βασιλίστα, πάρε και τις άλλες και ξεκίναμε. Σμαρνώστε τα μουλάρια και φορτωθήτε και σεις, κι' ανεβαίνουμε. Σήμερα χάνεται ο τόπος, χάνονται τα παιδιά μας κι' έμεις θα καθόμαστε; Αυτή ήταν η τρέλλα μας, παιδί μου. Καλύτερη τρέλλα, απ' το να κάθεται κανείς στα ζεστά και να κλαψοχτυπιέται με τον εαυτό του! Πήραμε το βουνό...»

Έδω σταμάτησε, πνιγμένος απ' την πίκρα και τις αναιμίες της ο πολεμιστής. Ο γέρος ανασήκωσε το κεφάλι και τον κοίταζε δακρυσμένος!... Και ψιθύρισε:

—Αλήθεια, τώρα θυμήθηκα τα λόγια του Στρατηγού σας, που τα διάβασα προχτές σε μίαν εφημερίδα. Έγραφε, λοιπόν, πως η Πίνδος είναι δη-

Τα παλιά ανδρικά πουκάμισα γίνονται όλο και πιο σπάνια. Τα μονόχρωμα μεταξωτά πουκάμισα π. χ., που λένε νουν συνήθως ψηλά στο στήθος, κοντά στο λαιμό και αχρηστεύονται για κάθε ανδρική χρήση, μετατρέπονται, θαυμάσια σε γυναικείες «αμπιγιές» μπλουζες, μεγάλων απαιτήσεων μάλιστα. Γαρνίρονται με διατέλα θαλασσιέν με λίγες νερόβι ή ακόμη με λιγύο κέντημα «πουσαντ» ή «μπρ» που είναι πολύ της μόδας.

Φοριούνται όση κρατάει ακόμα το καλοκαίρι. Έμια φούστα κλέε και ντύνουν θαυμάσια την κομψή γυναίκα για τις απογευματινές εμφανίσεις και αργότερα συμπληρώνουν το φθινοπωρινό και χειμω-νιάτικο ταγιέρ και δίνουν στη γυναίκα κοκέτικι, μοντέρνα εμφάνιση.

μιοδύνημα και πολεμικές αθλούς σύμπαντος του Έθνους... και η συμμετοχή εις την νίκην του εμάς του πληθυσμού, των γυναικών, των παιδιών κλπ. πρέπει να θεωρηθεί πρωταρχικός παράγων της επιτυχίας...» Η 'Ελληνίδα έκανε ξανά το θαύμα της. Άντιστησε τις Σουλιώτισσες. Έγινε, πραγματικά, «πρωταρχικός παράγων της νίκης» και αυτό το όμολογούν και οι στρατηγοί ακόμα, θέλοντας να εξηγήσουν από που βγήκε αυτό το θαύμα της φυλής μας.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΑΘΗΣ

Πίνδος

Των προγόνων βλαστοί μ' άσπάλεινα κορμιά, του πολέμου περνώντας τη φρίκη της καρδιάς μας τη φλόγα τη φέραμε μιά, ως εκεί που μας πρόσμενε η Νίκη.

Με τη λόγχη χαράξαμε άδρ' στα βουνά τ' όνομά μας—γαλάσιο λουλούδι—να το πάρη ως τα πέτατα ο θρύλος ξανά στους λαούς να το κάμη τραγούδι.

Προσταγή στη φυλή μας, σαν νόμος βαρείας, το παλινό ν' αναστήσουμε θάμα. Νάναι αιώνια σε τουτη τη γή η Λευτεριά κάποιος Μοίρος! όρίζει το τάμα.

Μάνα 'Ελλάδα, δική σου μιά σάλπιγγα ήχει λές ακόμα στής Πίνδου μιά κόχη. Στους λαούς να θυμίζει γεμάτο ψυχή το τρανό που ξεστόμισες «Όχι!».

Σ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

ΕΝΑ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΟ ΠΑΝΩΦΟΡΙ ΣΠΟΡ

«Η Νίνα Ρίκι, μεγάλη μοδίστρα του Παρισιού, λανσάρει αυτό το εξαιρετικό σπόρ πανωφόρι από καμηνλό, με μανίκια ραγκλάν που τελειώνουν με φαρδειά καπάκια. Τέσσερα μεγάλα κουμπιά κοσμούν το σταυρωτό κορσάζ που τελειώνει στο πλάϊ. Γιακάς κλειστός, με στρογγυλές μύτες. Όλες οι πλαϊνές σούρες καταλήγουν αρμονικά και χάνουν

ται μέσα στις πολύ μεγάλες τσέπες, που έχουν καπάκια ανάλογα με το γιακά και τις μανσέτες. Όλα τα τελειώματα έχουν διπλά γαζιά.

Το πανωφόρι έχει ζώνη από καφέ καστόρι με τρία γαζιά που έχουν το ίδιο πλάτος με τα γαζιά του παλτού.

Το βελούδο είναι η κυρίαρχη νότα της καινούργιας μόδας, προ πάντων τώρα το φθινόπωρο: Μπάσκες, γιακάδες, πέτα, ρεβέρ των μανικιών, γαρνίρονται με βελούδο. Ακόμη και το μεγαλύτερο μέρος των καπέλλων είναι από βελούδο.

Το ταγιέρ της σελίδος μας είναι μοντέλο του Οίκου "Α-λουην". Είναι καμωμένο από γκρίζο μάλλινο υφασμα και μαύρο βελούδο. Οι στρογγυλές και ανφόρμ μπάσκες του είναι εξαιρετικά μοντέρνες. Τσέπες μέσα στη στρογγυλά-

δα της μπάσκα. Ρεβέρ βελούδινα πάνω στα στρογγυλά πέτα. Επίσης βελούδινη μανσέτα βγαίνει από το τελείωμα του μανικιού. Φούστα από μαύρο βελούδο.

Τα ταγιέρ μπορούν να γίνουν ριχτά ή εφαρμοστά, φανταζι ή κλασικά, ανάλογα με την προτίμησι της κάθε γυναίκας. Γαρνίρονται πάντα με τσέπες και όταν έχουν διπλά κουμπώματα, παίρνουν πολλά κουμπιά. Τα χειμωνιάτικα ταγιέρ γαρνίρονται με γούνα.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΤΑΓΙΕΡ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΖΑΤΑΓΟΜΑΙ από φτωχή οικογένεια, αλλά είχα πάντα την υπερηφάνεια ότι κερδίζω το ψωμί μου τιμιά. Ήμουν είκοσι πέντε χρόνων την εποχή εκείνη και από τότε η ζωή με ώριμασε. Γιατί πρέπει, λοιπόν, σε μας τις γυναίκες να είναι ο έρωτας ή βίας; Ήταν Άνοιξη όταν έπιασα δουλειά ως σερβιτόρα σ' ένα εξοχικό κέντρο στις όχθες του Μάρνη. Πριν από λίγο είχα φύγει από ένα μπάρ του Μονπαρνάζ, όπου εργαζόμουν.

Είχα πολύ υποφέρει προηγουμένως, αν και ο πόνος μου είχε αρχίσει να μετριάζεται. Όμως οι πληγές της καρδιάς άρχουν να έπουλαθούν και αφήνουν πάντα ίχνη. Περισσότεροι από έξη μήνες είχαν περάσει από τότε που τα είχαμε χαλάσει οριστικά με τον Ρολάν και δεν μου έμεναν πια από το ειδύλλιο μας παρά μερικές αναμνήσεις που δεν ήταν όλες και πολύ ευχάριστες.

— Καλησπέρα, Ζανέτ... Θέλετε να πιούμε κάτι μαζί;

... Έτσι είχε αρχίσει η ιστορία μας με τον Ρολάν Κουρτιέρ, όταν μπήκε στο μπάρ του Μονπαρνάζ, του οποίου ήταν τακτικός θαμνός. Τον σερβίριζα χαμογελώντας και δεχόμουν συχνά την προσφορά του, κυρίως όταν δεν ήταν εκεί οι προϊστάμενοί μου.

Σε λίγο, αγάπησα τον Ρολάν και ήταν ο μόνος άνθρωπος που μπορούσε να μου κάνει καρτέι χωρίς να τον βάλω στη θέση του. Ήταν εμπόρικος αντιπρόσωπος. Ταξίδευε τακτικά, αλλά όχι πολύ μακριά και έτσι τον έβλεπα συχνά. Είχε ένα μικρό αυτοκίνητο, που έμοιαζε με παιχνιδάκι. Μιλούσε όμορφα και ίσως ήταν πιο επιεικής γιατί ήταν προικισμένος με την φλογερή ελκυστικότητα της παρούσης στιγμής. Με λίγα λόγια σε λίγο τον αγάπησα και πρέπει να προσέξω, για να είμαι ειλικρινής, ότι μ' αγάπησε κι' εκείνος με όλη την καρδιά του. Πηγαίναμε περιπατούμε με το αυτοκίνητο, στον κινηματογράφο... Αλλά δεν θα σταματήσω σ' αυτές τις ευτυχισμένες στιγμές.

Υστερα από έξη μήνες τα πράγματα άλλαξαν. Ο Ρολάν μου έκανε τακτικά τρομερές σκηνές, γιατί ο προϊστάμενός μου με κορταρίζε. Η ζωή μου είχε αρχίσει να γίνεται εφόρρητη. Σε λίγο διέκοψα κάθε σχέση με τον Ρολάν. Ο προϊστάμενός μου, που είχε αντιληφθεί το ειδύλλιο μου με τον Ρολάν, ζήτησε και με έδιωξε. Έτσι, έπιασα δουλειά στο εξοχικό κέντρο.

Πρέπει να υπήρχε Άνοιξη για εκείνους που έκλαψαν απ' αγάπη. Ωστόσο, ένιωθα ότι ξανάρχιζε να ζω. Είχε έρθει η λησμονία μαζί με την γαλήνη της ψυχής. Δεν σκεφτόμουν πια τον Ρολάν με μελαγχολία και πλησίαζε σιγά-σιγά το στάδιο της αδιαφορίας. Ήμουν ευτυχισμένη που είχα εγκαταλείψει το Παρίσι και ζούσα στην εξοχή. Οι προϊστάμενοί μου ήταν καλοί, τιμωί και σοβαροί.

Οι άνθρωποι του τόπου άνοιξαν το μαγαζί αυτό στο Κέντρο με τα ηλιοτρόπια από την αβαντία των λουλουδιών αυτών που υπήρχαν τριγύρω του. Είναι περικό να προσέξω ότι το μέρος αυτό ήταν τόσο ρομαντικό, που η μεγαλύτερη πελατεία μας ήταν τα ζευγάρια των έρωτευμένων.

Αλλοίμονο! Θα θυμάμαι πάντα το δρόμο εκείνο καλοκαιριστικό πρωινό, όταν κατά τις ένδεκα είδα να σταματά στην αύλη ένα αυτοκίνητο που το ανέγνωρισα αμέσως. Ένα δυνατό χτύποκαρδι μ' έπιασε: Ήταν του Ρολάν! Για ένα δευτερόλεπτο μου πέρασαν ένα σωρό ιδέες από το μυαλό. Είχε ανακαλύψει τα ίχνη μου και επιχείρησε να με ξαναβρεί, παραθέτοντας όλα εκείνα που είχα κάνει. Πάντα πλάθει κανείς όνειρα και ο έρωτας δεν πεθαίνει ποτέ έντελως...

Ήμουν στην κουζίνα και καθάριζα τα πιάτα. Η προϊστάμενή μου, η κυρία Γκραδέ, μιά χονδρή γυναίκα που μ' αγαπούσε πο-

**...ΕΙΔΑ ΤΗ ΝΕΑ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ
ΑΣΠΡΗ ΣΑΝ ΤΟ ΠΑΝΙ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΑΚΟΥΣΑ ΝΑ ΨΙΘΥ-
ΡΙΖΗ ΜΕ ΣΒΗΣΜΕΝΗ ΦΩ-
ΝΗ, ΕΝΩ ΤΡΑΒΟΥΣΕ ΤΟ
ΧΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΡΑ-
ΤΣΟ ΤΟΥ ΡΟΛΑΝ:**

**—ΘΕΕ ΜΟΥ!... Ο ΑΝΤΡΑΣ
ΜΟΥ!...**

**Ένα αισθηματικό
συγκλονιστικό
ΔΙΗΓΗΜΑ**

λύ, μαγείρευε και ο άνδρας της, ο κύριος Βίκτωρ, ήταν στον κήπο. Από τη θέση που στεκόμουν τα έβλεπα όλα, αλλά δεν μπορούσα να με προσέξω κανείς απ' έξω. Έτσι, έσπευσε ο κύριος Βίκτωρ κοντά στο αυτοκίνητο, που οι δυο του πόρτες άνοιξαν συγχρόνως. Από τη μία κατέβηκε ο Ρολάν και από την άλλη μία νέα γυναίκα ξανθή, πολύ κομψή, αρκετά όμορφη.

—Τί έχεις, Ζανέτ; με ρώτησε η κυρία Γκραδέ.

Είχα σηκωθεί απότομα, ύστερα ξανάκαθησα, χωρίς να ξέρω τι κάνω. Είχα κιτρινίσει, ύστερα κοκκινίσει. Έτρεμα ολοκληρωτά.

—Δεν ξέρω... Ένας δυνατός πόνος μ' έπιασε, αλλά πέρασε, τραύλισα.

Είχα την τύχη αν μπορώ να το πω έτσι κανείς, να σερβίρω το ζευγάρι ο ίδιος ο κύριος Βίκτωρ, που βρισκόταν στον κήπο. Και αν είχα φανή εκείνη τη στιγμή, ασφαλώς ο Ρολάν θα πηγαίναε άλλοι με τη γτάμα του να φάνε.

Κυττούσα κλεφτά τον Ρολάν και τη νέα γυναίκα που είχε κοντά του. Ήταν έτσι όπως τον είχα γνωρίσει, όμοιους, γελαστές, τρυφερός, μάλλον πιο τρυφερός και πάντοτε γοητευτικός. Μάντευα τα λόγια που της έλεγε και που εκείνη τ' άκουε σαν μαγεμένη. Κι' οι δυο τους έλαμπαν από ευτυχία και ζούσαν ένα ωραίο ποίημα. Φιλιόνταν συχνά και παρατεταμένα και μάντευα ότι εκείνη έκλεινε τα μάτια της τρισευτυχισμένη γιατί μόνον τα παρατεταμένα φιλία, είναι φιλία αγάπης.

—Λουλούδι, βάλε δυο σερβίτσια στο τραπέζι που είναι κάτω από την πρώτη πέργκολα.

—Πολύ καλά, κύριε Βίκτωρ.

—Δυο σερβίτσια πλάι-πλάι, όχι το ένα απέναντι στο άλλο. Μου τ' όνισαν! Ακόμη και σ' αυτό το σημείο ανενώριζα τον Ρολάν και θυμόμουν τα δικά μας γεύματα, την προηγούμενη Άνοιξη, όταν ο έρωτάς μας βρισκόταν σ' όλη του την ανθοσύνη. Είχαν φύγει πάλι και οι δυο, λέγοντας ότι θα κάμουν έναν περίπατο στην όχθη. Όταν ξαναγύρισαν αγκαλιασμένοι, εγώ αποτελειωνα το στρώσιμο του τραπεζιού και εκεί με ανεγνώρισε ο Ρολάν, τη στιγμή που τα βλέμματά μας διασταυρώθηκαν.

Προσπάθησα να τηρήσω μεγάλη αξιοπρέπεια κι' ο Ρολάν δεν έχασε την ψευδοχρημιά του. Ασφαλώς μάλιστα Έκρινε το ανδρικό του εγώισμο, αυτού του ηλίθιου εγώισμου που κάνει τον άνδρα να επιδεικνύει χωρίς όκτο τον καινούργιο έρωτά.

Έφαγα κάτω από την πέργκολα,

Τους σερβίρισα εγώ. Την ημέρα εκείνη δεν έφαγα. Όλες μου οι προσπάθειες έτειναν στο να καταφέρω να μην αντίληφθούν τίποτε οι προϊστάμενοί μου και το κατάφερα. Οφείλω να ομολογήσω ότι η στάσις του Ρολάν ήταν ευγενική απέναντί μου.

Αφού σερβίρισα τον καφέ, περίμενα με αγωνία τη στιγμή που θα εγκατέλειπαν κι' οι δυο τους το τραπέζι για ένα άλλο καταφύγιο πιο εξυπηρετικό στην αγάπη τους. Σηκώθηκαν. Έκαμαν μερικά βήματα μέσα στην αύλη. Έκάναν τον γύρο του σπιτιού, όταν ένα μεγάλο αυτοκίνητο έφθασε σαν τσιγγίλη μέσα στην αύλη και σταμάτησε απότομα.

Τυχαίως, βρισκόμουν εκεί κοντά τους. Είδα τη νέα να γίνεται άσπρη σαν το πανί και την άκουσα να ψιθυρίζει με σπασμένη φωνή, ενώ τραβούσε το χέρι της από το μπράτσο του Ρολάν:

—Θεέ μου!... Ο άνδρας μου!...

Δεν σκέφθηκα ποτέ αυτό που συνέβη μέσα μου εκείνη τη στιγμή. Πιστεύω ότι πρέπει να προστατεύω κανείς πάντα το έρωτά, γιατί είναι ωραίος και φωτεινός σαν την Άνοιξη. Και πιστεύω ότι ένας παλιός έρωτας δεν πεθαίνει ποτέ τελείως. Με λίγα λόγια, ενήργησα μ' έναν τρόπο έντελως αδόκητο. Άρπαξα την κυρία από το μπράτσο, την παρέσυρα διαστικά πίσω από το σπίτι, και την άναγκασα να μπη από μία πόρτα, λέγοντας της να μη κινηθεί διόλου. Ξανάκλεισα την πόρτα και γύρισα, τρέχοντας σαν τρελή, κοντά στον Ρολάν.

—Φίλησέ με! Έλα κάτω από την πέργκολα... Κάμε σαν να...

Είχε καταλάβει, εκείνος. Αλλά δεν τολμούσε να με σφίξη επάνω του. Τη στιγμή εκείνη ένας χονδρός άνδρας, με ύψος βάνουσο, πηδούσε από το αυτοκίνητο. Είχε τις ερωτήσεις έτοιμες στα χείλη και τα μάτια του ήταν κατακόκκινα.

—Δεν είδατε μια νέα γυναίκα με πράσινο φόρεμα;

Ο Ρολάν κι' εγώ είχαμε τρέξει κάτω από την πέργκολα, όπου είχα πάρει τη θέση της αγωνιστής. Ο χονδρός κύριος ρωτούσε τους προϊσταμένους μου. Εκείνοι με κυττούσαν κατάπληκτοι από μακριά. Επί τέλους, κατάλαβαν τί συνέβαινε, για τί τους έκανα κι' εγώ από πίσω, απελπισμένα νοήματα.

—Φίλησέ με λοιπόν! είπα στον Ρολάν.

Και εγώ ήμουν εκείνη, που κάτω από την πέργκολα κέλλησα τα χείλη μου στα δικά του για να του δώσω αυτό το τρυφικό φίλι. Μου το ανταπέδωσε μηχανικά. Δάκρυα κυλούσαν στα μάγουλά μας.

Οι Γκραδέ απαντούσαν αρνητικά στον εξαγριωμένο άγνωστο και κατάφεραν να τον καθουχάσουν. Όταν τον είδα ξαναμπαινή διαστικά στο αμερικάνικο αυτοκίνητό του, τότε μόνον αποσπάσθηκα από την αγκαλιά του Ρολάν.

—Ζανέτ! μουρμούρισε. Πώς να σ' ευχαριστήσω; Πώς να σου πω;... Δεν θα ήθελα να πιστέψης...

—Πάψε! τον διέκοψα. Φύγε!...

Έτρεξα και όνοιξα την πόρτα από τα κελλάρι. Βγήκε τότε η άλλη σαν μιά ελαφίνα που είχε γλυτώσει από τον κυνηγό. Δεν στάθηκε ν' άκουσω τις ευχαριστίες της.

Της φώναξα:

—Φύγετε γρήγορα! Έφυγε!... Ας έσθε ευτυχισμένη!

Ο Ρολάν πλήρωσε τον λογαριασμό που του έφερε η κυρία Γκραδέ. Έγώ, στο μεταξύ, έλαβα με λυγμούς μέσα στην κουζίνα. Άκουσα το θορυβό της μηχανής του αυτοκινήτου και ύστερα τίποτα πια. Τίποτε έκτος από τη μεγάλη σιωπή της λησμονιάς, στο Κέντρο με τα ηλιοτρόπια.

ΖΕΡΜΑΙΝ ΝΤΥΠΟΝ

ΖΑΣΠΡΗ μεταξωτή σας μπλούζα θα έχη ιδιαίτερη χάρι αν κεντήσετε δεξιά και αριστερά στο κορσάζ το κλαδί της σελίδος μας με τα ωραία μεγάλα λουλούδια. Κάθε λουλούδι γίνεται με διαφορετική δελονία φιλτιρέ και άνεβατή ρίζα γύρω-γύρω. Με όμοια ρίζα γίνονται τα φύλλα και οι μίσχοι.

Όταν προσφέρετε τσάι στις φίλες σας, ή μπλούζα σας αυτή θα ταιριάζη περίφημα με το τραπεζομάνδηλο αν κεντήσετε στο κέντρο του ένα καρτέ με την ίδια γιρλάντα. Το κλαδί μπορεί να κεντηθή και στο σκέπασμα της τσαγιέρας. Έχετε υπ' όψι σας ότι ο έναρμονισμός αυτός, ανάμεσα στη γαρνιτούρα της μπλούζας που φορεί ή οικοδέσποινα και στον τρόπο που είναι κεντημένο ή διακοσμημένο το σερβίτσιο του τσαγιού, είναι πολύ στη μόδα. Αν π.χ. ή μπλούζα σας είναι γαρνιρισμένη με δαντέλα, με δαντέλα θα είναι γαρνιρισμένο και το καρτέ με τα πετσετάκια του τσαγιού καθώς και το σκέπασμα της τσαγιέρας σας.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ζ. — ΚΑΠΟΤΕ ΘΑ ΦΘΑΣΕΤΕ ΤΑ ΣΑΡΑΝΤΑ. Ἡ κρίσιμη ηλικία γιὰ κάθε γυναίκα καὶ τὰ ψυχικὰ προβλήματα ποὺ δημιουργεῖ. Πῶς μπορεῖ νὰ περάσῃ ἡ γυναίκα στὴ μέση ηλικία χωρὶς κλονισμοὺς καὶ χωρὶς θασσανιστικές καταστάσεις.

110v

“Ενα από τὰ χαρακτηριστικά τῆς ἐμ-
μηνοπαύσεως εἶναι ἡ τάσις πρὸς τὰ εὐκό-
λα δάκρυα. Τὴν ἴδια κλαψιάρικη διάθε-
σις μπορεῖ νὰ δοκιμάσῃ ἡ γυναῖκα καὶ στὴ
διάρκεια τῆς ἡδῆς ἡ ἀμέσως ἔπειτα ἀπὸ
τοκετό. Ἡ γυναῖκα ποῦ ἔχει τὴν κλίσιν ἡ
ἐμπροδίζῃ τὴν οἰκογένειά της τὸ στενοχω-
ρῆται γι’ αὐτὴν καὶ πιστεύει πὼς τὰ
πολλά δάκρυα εἶναι κάπως γυναικουλί-
στικα, ἡ γυναῖκα ποῦ δὲν θέλει ἔτισης
νὰ τὴν βλέπουν μὲ μὴτῃ κόκκινη καὶ μά-
τια προσημένα, καταβάλλει συνήθως ἀρ-

Οι κυριώτερες, βλέπετε, δυσφορίες της έμμηνοιακής περιόδου προκύπτουν από την προσαρμογή που κάνει το σώμα στις καινούριες καταστάσεις. Κάτι χάνεται όταν παύσουν να λειτουργούν οι ωθήκες και το σώμα που αισθάνεται ξαφνικά αυτή την έλλειψη «άντιόρα» σύμφωνα με τις διαφορές τρόπου. Οι οιστρογόνες ουσίες ή οι τεχνητές ορμόνες που δίδονται για να συμ-

Ἄφου μιλοῦμε γιὰ τὸ οἰστρογόνο, ἔς ἀναφέρουμε καὶ ἕνα ἀκόμη πρὸςόν του: τὴν ὥφέλεια πού φέρνει τὸ οἰστρογόνο ὅταν χρησιμοποιοῦται γιὰ νὰ θεραπευθῇ ὁρμονικός τύπος ἀρθριτιδός, πού προσβάλλει καὶ τὰ δύο φύλα στὴν ἀρχὴ τῆς μέσης ηλικίας. Ἡ κατάστασις αὐτὴ πού προσβάλλει τὰ γόνατα καὶ μπορεῖ νὰ ἐμφανισθῇ σ' ἕναν ἀριθμὸ ἀπὸ ἀρθρώσεις ἔχει κατὰ τὸ μυστηριακό, Κανεῖς δὲν ἔχει βρῇ ἀκόμη γιὰ ποῖαν αἰτία παρουσιάζεται σὲ τοῦτην ἰδιαιτέρα τὴν ἐποχὴ τῆς ζωῆς. Μ' ὅλο πού τὸ οἰστρογόνο δὲν μεταβάλλει καὶ δὲν ἀλλοιώνει τίς μεταβολὰς πού ἔχουν ἤδη σημειωθῇ στὶς ἀρθρώσεις, περιορίζει ὥστόσο ἄλλες μεταγενέστερες μεταβολὰς καὶ ἐμποδίζει ἐστὶ

ἐπειδὴ ἐξαφανίζει τὸ φόβο τῆς ἐγκυμοσύνης. Ἡ ψυχικὴ κατάσταση ἔχει κεφαλαιώδη σημασία στὴ σεξουαλικὴ σχέσι. Ὁ λοιπὸν ἄλλοι παράγοντες ποὺ συμπληροῦν τὴν εἰκόνα εἶναι δευτερεύοντες. Ἐστὶ, ἡ ἐμμηνοπαυσία, σὰν τέτοια, δὲν ἐπηρεάζει τὴ σεξουαλικὴ ζωὴ τῆς γυναίκας. Ἡ χειρουργικὴ ἀφαίρεσις τῆς μήτρας καὶ τῶν ὠθηκῶν προκαλεῖ τεχνικὴν διακοπὴν τῆς περιόδου, ἀλλ' ἀκόμα καὶ ἡ ἐγχείρησις αὐτὴ ποὺ ἀφαίρει τὰ κυριώτερα ἀπὸ τὰ σεξουαλικά ὄργανα δὲν στερεῖ τὴν γυναῖκα ἀπὸ τὸ σεξουαλισμὸς τῆς οὐτε καὶ τὴν κάνει λιγώτερα γυναῖκα. Εἶναι λοιποὶ βέβαιο πὺς ἡ ἐμμηνοπαυσία — ἓνα φυσικὸν

στις γυναίκες αυτές διεγείρει και ανεβα-
ζει στο άνωτατο όριο μία ψυχική κατά-
σταση, που έκκολαπιτάται επί ολόκληρα
χρόνια. Η νευρική και ψυχική ένταση που
συνδεύει μερικές φορές την αλλαγή ζω-
ής, έχει εξαρθεί σε υπερβολικό βαθμό. Εί-
ναι αλήθεια πως στην εποχή αυτή παρου-
σιάζεται κάποια νευρική αστάθεια και
πολύ πιθανόν, περίοδοι μελαγχολίας και
καταθλιψώς. Ωστόσο, τα συμπτώματα
αυτά είναι προσωρινά και η ισορροπημέ-

νος ότι το σώμα σας, που του είχατε τση-
νη εμπιστοσύνη έως τώρα και που τόσο
πολύτιμες υπηρεσίες σας πρόσφεραν, χό-
νο με τον χρόνο, είναι αναγκαζόμενο να
παρουσιάσει κι αυτό σημάδια από κού-
ρασι κι' από θόρα. Το πιδό έξυπνο πρά-
μα που μπορείτε να κάνετε σχετικά, εί-
ναι να πάτε σ' έναν καλό γιατρό και να
έξετασθίτε από την κορυφή ως τα νύχια.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια.

Ὁ δικηγόρος σας

Н ПРОІКА

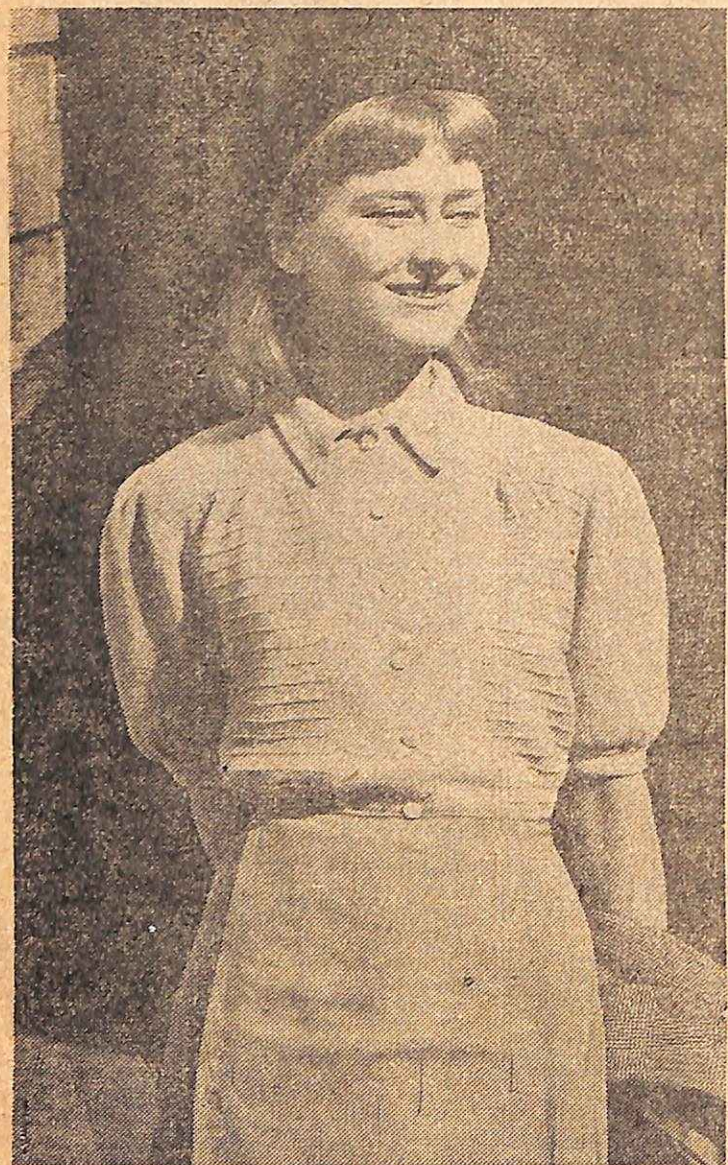
Όταν παρουσιασθή ανάγκη να πουληθώ
ένα προικόν ἐκείνον (ἀμπέλι, χωράφι, σπί-
τι), τότε ὑποβάλλεται στὸ ἀρμόδιο Πρωτο-
δικεῖο αἴτηση ἐκ μέρους τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ
δικαστήριον ἀποφασίζει ἐάν πρέπει νὰ γίνη ἐκ-

Ακόμα μία άλλη διάταξις που ενδιαφέρει τις γυναίκες, είναι η έξη: Η σύζυγος μπορεί να απαιτήσει από το δικαστήριο το χωρισμό της προίκας της. Αυτό δικαιούται να το

δικαστήριο ευαίρετο Επιτροπο διαχειρίστη.
Πάντως τὸν χωρισμὸ τῆς προκοῆς ἀπ' τὴν ἀλ-
λη περιουσία τοῦ ἀνδρὸς δεόν νὰ τὴν ἐγκρί-
νῃ τὸ δικαστήριον. Πᾶσα ἑλλην. συμφωνία με-
ταξὺ τῶν συζύγων εἶναι ἄκυρος.

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ Χ

ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΠΟΛΥ ΣΤΑ ΝΕΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

Υλικά: 270 γραμ. ή 85 δράμ. μαλλί ΜΠΕΜΠΕ—ΠΙΓΚΟΥΕΝ—ΒΙΒΙΦΙΕ, χρώματος λευκού. Βελόνες Νο 2. 8 κουμπιά φιλιτισμένα.

Τρόπος πλέξιματος: Λάστιχο 1+1 π. = 1 π. καλή, 1 π. ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ζέρσευ-ριγέ = Από την καλή μεριά θα πλέξετε ανάποδη κατά τον εξής τρόπο: Πάρετε μια μεγάλη ότρα μαλλιού επιπλέον, πλέξετε με αυτήν την ότρα τον πρώτο πόντο ανάποδη, πάρετε το μαλλί του πλεκτού σας και φέρετέ το από πάνω από το μαλλί που έχετε πλέξει τον πρώτο πόντο και πλέξετε και πάλι τον δεύτερο πόντο ανάποδη. Ξαναπάρετε το μαλλί που έχετε επιπλέον και φέρετέ το από πάνω από το άλλο μαλλί και πλέξετε ανάποδη τον επόμενο πόντο, δηλαδή μια φορά θα πλέξετε 1 π. με το επιπλέον μαλλί, την άλλη 1 π. με το μαλλί του πλεκτού σας. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα πλέξετε όλη την βελόνα. Κάθε 7η βελόνα που θα πλέξετε το ζέρσευ, θα επαναλαμβάνετε από την καλή το ζέρσευ = ριγέ.

Μους = Πλέκετε και τις δύο βελόνες από την καλή. Δείγμα: 20 βελόνες = 4 εκατ. 20 π. = 5 εκατ. (ζέρσευ).

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 74 π. Πλέξετε 6 βελόνες λάστιχο 1+1 π. Ξερακολουθήστε με ζέρσευ-ριγέ, κόβοντας στην αριστερή μεριά κάθε 1 1/2 εκατ. 1 π. (7 φορές). Κατόπιν βάλετε κάθε 1 εκατ. 1 π. (16 φορές). Την δεξιά μεριά θα την πλέκετε ίσια έως τα 20 εκατ. κατόπιν θα βάλετε κάθε 4 εκατ. 1 π. (5 φορές). Σε γενικό μάκρος 31 εκατοστά κόψετε στην αριστερή μεριά 5 π., κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα 4 π., 2 π. (2 φορές). Σε 11 εκατ. της μασχάλης κλείστε όλους τους πόντους. Πλέξετε και τ' αριστερό κομμάτι αντίστροφως.

ΝΩΜΙΤΗΣ ΚΑΙ ΠΛΑΣΤΡΟΝ

Βάλετε 44 π. Πλέξετε 6 βελόνες λάστιχο 1+1 π., ξερακολουθήστε με ζέρσευ, πλύν των

3 π. στην δεξιά μεριά, τους οποίους θα πλέξετε με Μους. Σε 13 εκατ. από την αρχή κόψετε την πρώτη κουμπότρυπα, στην ανάποδη μεριά του πλεκτού σας, κατά τον εξής τρόπο: Πλέξετε 5 π., κλείστε 4 π., πλέξετε 10 π., ξανακλείστε 4 π. Τους πόντους που κλείσατε θα τους προσθέσετε στην επόμενη βελόνα. Τις πέντε υπόλοιπες κουμπότρυπες θα τις κόψετε σε 5 1/2 εκατ. την μία από την άλλη. Σε 30 εκατ. γενικό μάκρος, βάλετε στην δεξιά μεριά 1 π. κάθε 1 1/2 εκατ. (10 φορές). Αυτά τ' ανοίγματα θα τα κάνετε κατά τον εξής τρόπο: Θα πλέκετε δύο φορές τον τελευταίο πόντο, από τους τρεις πόντους που πλέκετε με την πλέξι Μους. Σε γενικό μάκρος 41 εκατ. προσθέστε στην αριστερή μεριά της βελόνας 46 π., κατόπιν κάθε 3 εκατ. ξερακολουθήστε να βάλετε 1 π. (2 φορές) για να συμπληρωθεί η μασχάλη. Σε 47 εκ. γενικό μάκρος κλείστε 28π. στη μεριά που είναι οι κουμπότρυπες κατά τον εξής τρόπο: Θα πάρετε ως κέντρον τους 10 π. ανάμεσα στις κουμπότρυπες, συν 9 π. από τη μία μεριά και 9 π. από την άλλη. Το κάθε μέρος του ντεκολτέ θα πλεχθί χωρία.

Δεξιά μεριά του ντεκολτέ: Θα ξερακολουθήστε να κλείνετε 3 π. κάθε δεύτερη βελόνα 2 π. (2 φορές), 1 π. (3 φορές). Αριστερή μεριά του ντεκολτέ: Θα ξερακολουθήστε να κλείνετε 3 π. κάθε δεύτερη βελόνα, 2 π. (4 φορές), 1 π. (2 φορές). Ξερακολουθήστε να πλέκετε ίσια έως να πλέξετε 10 εκατ. της μασχάλης. Από τη μεριά της μασχάλης θα κλείσετε τους υπόλοιπους πόντους σε 8 φορές για τον ώμο. Θα κάνετε και το αριστερό μέρος το ίδιο, αντίστροφως, και χωρίς κουμπότρυπες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 156 π. Πλέξετε 6 βελόνες λάστιχο 1+1 π., κατόπιν ξερακολουθήστε με ζέρσευ-ριγέ. Κάθε 1 1/2 εκατ. κόψετε και από τις δύο μεριές από 1 π. (7 φορές). Αμέσως μετά θα βάλετε και από τις δύο μεριές, κάθε 1 εκατ. 1 π. (16 φορές). Σε γενικό μάκρος 31 εκατ. κόψετε κάθε δεύτερη βελόνα και από τις δύο μεριές 2 π. (4 φορές) 1 π. (2 φορές), ξερακολουθήστε ίσια. Κλείστε σε μια φορά όλους τους πόντους, όταν έχετε πλέξει 10 εκατ. της μασχάλης.

ΝΩΜΙΤΗΣ ΠΛΑΤΗΣ

Βάλετε 130 π. Αρχίστε με πλέξι ζέρσευ. Κάθε 3 εκατ. βάλετε από 1 π. σε κάθε μεριά (3 φορές). Σε 8 εκατ. από την αρχή, κόψετε από κάθε μεριά 7 π. κάθε δεύτερη βελόνα (7 φορές) για τους ώμους. Τους υπόλοιπους πόντους θα τους κλείσετε σε μία φορά.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Θ' αρχίσετε από πάνω. Βάλετε 30 π. και αρχίστε να πλέκετε ζέρσευ. Θα βάλετε και από τις δύο μεριές, κάθε δεύτερη βελόνα 4 π. (2 φορές), 3 π. (3 φορές). Κατόπιν θα ξερακολουθήστε να βάλετε στη δεξιά μεριά, πάντα κάθε δεύτερη βελόνα 2 π. (7 φορές),

1 π. (3 φορές), κατόπιν κάθε 4 βελόνες 1 π. (4 φορές) και πάλι κάθε δεύτερη βελόνα 1 π. (15 φορές) και 2 π. (3 φορές). Ταυτοχρόνως στην αριστερή μεριά κάθε δεύτερη βελόνα θα βάλετε 2 π. (2 φορές), 1 π. (10 φορές) και κάθε 4 βελόνες από 1 π. (9 φορές) και κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα 2 π. (4 φορές) και 7 π. Κατόπιν κόψετε από κάθε μεριά 1 π. κάθε εκατοστό (8 φορές). Σε 30 εκατ. γενικό μάκρος κλείστε τους πόντους. Τ' αριστερό μανίκι θα πλεχθί αντίστροφως.

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλετε 153 π. Πλέξετε ζέρσευ, κόβοντας 1 π. από κάθε μεριά, κάθε μισό εκατοστό (11 φορές). Αφού πλέξετε 7 εκατ. κλείστε τους πόντους.

Φοδράσιμα για κ. α. Βάλετε 136 π. Πλέξετε ζέρσευ, κόβοντας 1 π. από κάθε μεριά, κάθε μισό εκατοστό περίπου (9 φορές). Σε 4 1/2 εκατοστά γενικό πλέξιμο, κλείστε τους πόντους.

ΜΑΝΣΕΤΑ

Βάλετε 22 π. Πλέξετε ζέρσευ μία λουρίδα 25 εκατ. Σχηματίστε την κουμπότρυπα κατά τον εξής τρόπο: Πλέξετε τους 6 πρώτους πόντους και τους 5 υπόλοιπους περάστε τους σε μία άλλη βελόνα και αφήστε τους να περιμένουν. Αυτούς τους 6 π. θα τους πλέξετε 6 βελόνες. Αφήστε τους να περιμένουν. Πάρετε τους 10 π. από αυτούς που έχετε αφήσει στην άλλη βελόνα και πλέξετε τους 6 βελόνες και αυτούς. Αφήστε τους να περιμένουν. Πλέξετε κατά τον ίδιο τρόπο και τους 6 τελευταίους πόντους. Πέραστε σε μία άλλη βελόνα 11 π. και αφήστε τους να περιμένουν. Τους υπόλοιπους θα τους πλέξετε κατά τον εξής τρόπο: Κόψετε από 1 π. σε κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα (5 φορές). Κλείστε τώρα κατά τον ίδιο τρόπο και τους 11 π. που έχετε στην βελόνα. Πλέξετε ακόμη μία μανσέτα την ίδια.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σθερώσετε το πλεκτό σας. Κάνετε μία ελαφρά σουρά στα δύο μπροστινά και ράψτε πλαστρόν με τον νωμίτη. Γυρίστε στο εμπρός μέρος του κουμπώματος, ακριβώς στο μέσον των 10 π. Κάνετε φασόνι τις κουμπότρυπες. Σουρώστε ελαφρά και το κομμάτι της πλάτης και ράψτε τον νωμίτη της πλάτης. Ράψτε τις πλάινες ραφές και τους ώμους. Ράψτε τις ραφές των μανικιών. Κάνετε μία ελαφρά σουρά στο επάνω μέρος καθώς και στο κάτω μέρος των μανικιών. Τοποθετήστε τα μανίκια στις μασχάλες. Ράψτε τις μανσέτες κατά τέτοιον τρόπο, ώστε το κουμπί να έρχεται στο εμπρός μέρος. Γυρίστε ένα στρίφωμα 1 εκατ. στον γιακά. Βάλετε στο μέσα μέρος το κομμάτι που πλέξατε, για να τον φοδράρετε, και ράψτε το άκουμπιστό. Στα δύο μπροστινά μέρη θα κάνετε δύο πιέτες 1 εκατ. βάθος και 5 εκατ. μάκρος. Την πρώτη θα την κάνετε σε 4 εκατ. τις δύο μέσα από το πλαστρόν. Τις ίδιες πιέτες θα κάνετε και στην πλάτη, σε 10 εκατ. από το κέντρον.

Ο ΑΝΤΡΕ ΜΩΡΟΥΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

Τρεις σοφές απαντήσεις σε τρία ενδιαφέροντα θέματα

Ο γνωστός Γάλλος συγγραφέας Άντρε Μωρούα της Γαλλικής Ακαδημίας, έδημοσίευσε, πριν από λίγο, σ' ένα γαλλικό περιοδικό, οκτώ μαθηματα συζυγικής ευτυχίας (ένα απ' αυτά τα μαθηματα αναδημοσίευσε η «Γυναίκα», σ' ένα από τα προηγούμενα φύλλα της), που εσημείωσαν εξαιρετική επιτυχία. «Υστερ' απ' αυτό ο Άντρε Μωρούα έλαβε ένα πλήθος επιστολές, από αναγνώστρες του περιοδικού, που ζητούσαν από τον πιο λεπτό ψυχολόγο της εποχής μας διαφορές συμβουλές. Άπο τις απαντήσεις που έδωσε ο Άντρε Μωρούα παίρνουμε τις πιο χαρακτηριστικές, που θίγουν περιπτώσεις γενικότερου ενδιαφέροντος — και, επομένως, γενικότερας εφαρμογής.

Μπορεί μία παντρεμένη γυναίκα να δγαίνει μόνη με τους φίλους της;

Η μουν ένα κορίτσι πολύ ελεύθερο (όχι με την κοκή σημασία της λέξεως), αλλά οι γονείς μου μ' άφιναν να δγαίνω με νέους, να χορεύω και να πηγαίνω εκδρομές. Μου είχαν απόλυτη εμπιστοσύνη. Μα κι' εγώ ήμουν φρόνιμη. Δεν είχα κομμία περιπέτεια: Σε ηλικία είκοσι έτών παντρεύτηκα μ' έναν άντρα που μου άρεσε κι' ήμουν ευτυχισμένη. Μόνο που τώρα και λίγον καιρό τσακώνομαι μαζί του. Νά γιατί: λόγω της δουλειάς του, ο άντρας μου αναγκάζεται να ταξιδεύει συχνά και να λείπει δυο-τρεις εβδομάδες. Δεν μπορώ να τον συνοδεύω γιατί πηγαίνει από πάλι σε πόλι κι' έμένα τα γρήγορα αυτά ταξίδια με κουράζουν. Μένω μόνη στο Παρίσι. Οι παλιοί μου φίλοι προσφέρονται να με δγαίνουν έξω. Έμένα μου φαίνεται αυτό πολύ φυσικό. Ο άντρας μου όμως έχει αντίθετη γνώμη και μου κάνει, μούτρα. Δεν νομίζετε πως έχει άδικο; Κι' ότι μπορεί να υπάρξει φιλία ανάμεσα σ' έναν άντρα και σε μία γυναίκα, χωρίς ερωτική αγωγή; Δεν αποζητώ τον έρωτα δγαίνοντας έξω με τους παλιούς μου φίλους (θέλω να μείνω πιστή στον άντρα μου), αλλά απλά λίγο διασκεδάσι. Που βλέπετε εσείς κακό; Με συγχωρήτε που σας ενοχλώ, αλλά θα ήθελα πολύ τη γνώμη σας.

Δεν υπάρχουν απόλυτοι κανόνες γι' αυτές τις περιπτώσεις, κυρία μου. Κανένας δεν μπορεί να καταδικάσει μια γυναίκα, που ο άντρας της λείπει συχνά, να μείνει μόνη της. Μα μη νομίζετε πως είναι ακίνδυνο τ' να μείνει μία γυναίκα μόνη της μ' έναν ξένον άντρα. Πρώτα-πρώτα της δίνεται η ευκαιρία να συζητήσει. Και για μία κοπέλλα μ' αυτό είναι πολύ καλό. Γιατί έτσι θα μπορέσει να κάνει μία καλή έκλογη. Μα ο γάμος συνίσταται, όχι στην επιλογή εκείνου που θ' αγαπήσουμε, αλλά στην αγάπη εκείνου που εκλέξαμε. Η συγκρίσι μπορεί να φέρει τον πειρασμό. Κατόπι λέτε: «Δεν αποζητώ τον έρωτα». Είσθε δέβαιη ότι οι φίλοι σας έχουν τις ίδιες προθέσεις; Αί γοι είναι οι άντρες που όταν βρεθούν μόνοι τους με μία νέα και όμορφη γυναίκα (κι' η καρδιά τους είναι ελεύθερη) δεν αποζητούν την ερωτική περιπέτεια. Θα σας πολιορκήσουν. Στο τέλος κάτι θα παραχωρήσετε, έστω και ελάχιστο κομμάτι, γιατί θα συκινηθήτε από μία ωραία κομμάτι, γιατί θα σας μαγεύει μία όμορφη βραδυά κ.τ.λ. Κι' η πολιορκία θα συνεχισθεί, γιατί αυτά τα εκάστι δεν ικανοποιούν την επιθυμία. Θ' αντέχετε πάντα; Αμφιβάλλω.

— Μα τί, θα πείτε, με καταδικάζετε να μένω μ' έναν άντρα που λείπει ο άντρας μου;

— Όχι. Δημιουργήστε μία παρέα, στην οποία να είναι παντρεμένοι. Άντρες με τις γυναίκες τους. Ποτέ όμως να μη δγαίνετε μόνη μ' έναν άντρα. Γιατί ταχυτό όταν βρεθεί κοντά στη φωτιά δε άργει να φουντώσει. Και σεις, όπως γράφετε, δεν θέλετε να καήτε.

Μία κοπέλλα πρέπει να δο- δῇ στον αρραβωνιαστικό της

Υπάρχει ένα ζήτημα, κυρία Μωρούα, που δεν έβριζατε στα μαθηματα σας και που μ' ενδιαφέρει πολύ. Είμαι αρραβωνιασμένη και, φαίνεται, πως για ώριμμένους λόγους, θα είμαι ακόμα πολλόν καιρό. Γιατί πριν παντρευτούμε, πρέπει ο αρραβωνιαστικός μου να τελειώσει τις εξετάσεις του. Αυτή είναι η απαίτησή τόσο των γονέων του, όσο και η απαίτησή τόσο των γονέων της. Των δικών μου, οι οποίοι έχουν τη γνώμη πως όταν παντρευτούμε δεν θαχί πιά τη διάθεσι να μελετήσω. Ίσως, με αυτή η μακρινή αναμονή μ' εκνευρίζει. Άγα, πίνω πολύ, δγαίνω με φίλους, εγώ κι' ανταλλάσσουμε πολλά φιλήματα. Ο αρραβωνιαστικός μου λέει πως δεν μπορεί να ζητήσει πιά έτσι. Μου ζητεί να γίνω δική του. Το θέλω κι' εγώ μ' αυτή τη στιγμή δεν τ' αποφασίζω. Τί με συμβουλεύετε; Είναι κακό, αφού πρόκειται να παντρευτούμε;

Α ήθελα ν' απαντήσω: «Όχι, δεν είναι κακό», μα το καθήκον μου είναι να σας πω: «Μην υποκύψετε στην επιθυμία του αρραβωνιαστικού σας και στη δική σας». Σε ένα από τα μαθηματα μου, υπάρχει «Το οικογενειακό περιβάλλον» υπάρχει ένα κορίτσι που, βρίσκεται στην ίδια κατάσταση με σας και που στο τέλος παραδίδεται στον αρραβωνιαστικό της, που είναι στρατήγης και πρόκειται να φύγει πάλι για το μέτωπο. Η ιστορία αυτή έχει άσχημη κατάληξη, γιατί κατόπι ο αρραβωνιαστικός της κοπέλλας δεν την παντρεύεται.

Στην πραγματικότητα, περισσότερο απολαμβάνει κανείς τον φυσικό έρωτα σε μία νόμιμη κατάσταση (γάμος) παρά σε μία παράνομη (κρυφές συναντήσεις). Η αγάπη μ' ανακαλύπτει, ο φόβος για τις συνέπειες, ο τοπός του ραντεβού, που συνήθως δεν είναι πολύ ευχάριστος, όλα αυτά μπορούν να στερεώσουν την κοπέλλα από κάθε ευτυχία. Προσέβα ακόμα ότι και ο νέος και η νέα κινδυνεύουν ν' απογοητευτούν: Εκείνος μεν γιατί γνώρισε πιο θύελλες γυναίκες, εκείνη γιατί στις γυναίκες άργει να εμψυχών ο πόθος. Στο γάμο η απογοήτευσι θα εξαφανιστούν γρήγορα κι' οι σύζυγοι θα μπορούσαν εύκολα να ερραβιστούν την ευτυχία τους. Μα πριν από το γάμο, η απογοήτευσι μπορεί να οδηγήσει στη διάλυσι των αρραβώνων. Μόνο ο γάμος, είναι γάμος. Λίγη υπομονή λοιπόν.

Μπορεί ένας παντρεμένος άντρας να κυττάξη τις γυναίκες στο δρόμο;

Ο άντρας μου είναι γοητευτικός κι' αποτελούμε ένα αρμονικό κι' ευτυχισμένο ζευγάρι. Ένα πράγμα μονάχα με πειράζει. Όταν δγαίνουμε μαζί έξω κυττάζει επίμονα τις γυναίκες, που περνούν δίπλα μας, μαλίστα στρέφει το κεφάλι του για να τις παρακολουθήσει με το βλέμμα του. Στην αρχή παρανευτήκα, μα δεν είπα τίποτα. Κατόπι είπα, κυττάζοντας τον πλάγια και με ύφος λίγο πειραχτικό: «Δεν είναι άσχημη, ε;» Έπειδή αυτό ξεκαλοουθούσε κι' έχανα την υπομονή μου, του παρητήρησα μία μέρα πως δεν ήταν σωστό να κυττάξη έτσι τις γυναίκες στο δρόμο. Μου απάντησε λίγο εκνευρισμένα: «Δεν κυττάζω τις γυναίκες, αλλά τις τουαλέτα τους και την περπατησιά τους». Φυσικά δεν πίστεψα αυτό, που μου είπε. Στο τέλος τον απείλησα ότι θα κυττάζα κι' εγώ τους άντρες που μου άρεσαν. Εκείνος χαμογέλασε. Προσπάθησα να πραγματοποιήσω την απειλή μου, μα να, αγαπή τον άντρα μου κι' ένα αίσθημα ντροπής με συνεκράτησε την τελευταία στιγμή. Είμαι ώστόσο ωραία, έφυτη κι' εκείνος μ' αγαπάει, το ξέρω. Τί να κάνω, λοιπόν; Συμβουλευτέ με.

Δεν πρέπει να στενοχωριόμαστε γιατί ο σύζυγός σας κυττάζει με ευχαρίστησι μία όμορφη γυναίκα που περνάει στο δρόμο. Αυτό για έναν άντρα είναι κάτι το πολύ φυσικό. Μία όμορφη γυναίκα, το φόρεμά της, το χαμόγελό της, οι κινήσεις της είναι έργα τέχνης. Και σαν έργα τέχνης μπορεί κανείς να τα θαυμάσει. Αυτή λοιπόν να θυμάστε, χαμογελάστε και ανοίξτε μαζί του συζητήσεις γι' αυτό το έργο τέχνης που περάσει, και που ο σύζυγός σας κυττάζει επίμονα. «Αν είναι πραγματικά όμορφη, πείτε το: έπειτ' από λίγα λεπτά ο άντρας σας ούτε θα την σκέπτεται πιά. Αν έχετε όρισιμένα ελαττώματα υπογραμμιστε τα, αλλά όχι με κακία. Έξ άλλου μήπως δεν σας κυττάζουν και σας οι άντρες στο δρόμο; Μήπως αποκτούν γι' αυτό κανένα δικαίωμα; Ξερετε πολύ καλά πως όχι. Ίσα-ίσα που ο σύζυγός σας χαίρεται μέσα του που οι γυναίκες είναι είδος πηρφέας όταν οι άλλοι άνδρες σας ρίχνουν βλέμματα θαύμασμού. Σε τελευταία αναλύσι από αυτά τα «κυττάγματα» κερδίζουμε δγαίνοντας τα παντρεμένα ζευγάρια. Σκεφθήτε ότι το ίδιο συμβαίνει και με τις άλλες γυναίκες. Αυτήν που κυττάζει ο άντρας σας, θα την εκτίμησι περισσότερο ο σύζυγός της. Για τον άντρα σας δεν ηταν παρά μία περαστική. Προσέχτε, προ πάντος να μην του κάνετε παρατηρήσεις γι' αυτήν την μικρή ευχαρίστησι. Ο παρατηρήσεις έχουν πάντοτε το αντίθετο από το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Σκεφθήτε επίσης πως αν δεν είχε τη συνήθεια να κυττάξη τις γυναίκες δεν θα σας είχε παντρευτεί. Η αντίθεσι σας στο θέμα αυτό ελάττωμα του συζύγου σας δείχνει μία υποκριτική διαθεσι επιτοπίας, η οποία μπορεί να οδηγήσει πολύ μακριά, αν δεν την καταναλώσετε εγκαίρως. Πολύ αν δεν την καταναλώσετε εγκαίρως, αυτό το λά ζευγάρι τσακώνονται γι' αυτό το πράγμα. Φροντίστε να μη τ' αμυθήτε, γιατί θα ζημιωθήτε πολύ.

ΑΝΤΡΕ ΜΩΡΟΥΑ

Τὰ καλύτερα χρόνια τῆς ζωῆς μας

Ἡ ταινία πού ἔχει τιμηθῇ μὲ 9 «Ὁσκαρ» καὶ πού ἔκανε πραγματικό πάταγο στὸ ἐξωτερικό. Οἶγι το πρόβλημα τῶν ἀνθρώπων πού ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὸν πόλεμο καὶ πού προσπαθοῦν νὰ προσαρμοσθοῦν στὴ ζωὴ. Παίζουν ὁ Φρέντερικ Μάρς, ἡ Μύρνα Λόου, ἡ Τερέζα Ράιτ, ὁ Ντάνι «Αντριους καὶ ἡ Βιρτζίνια Μάγιο.

«Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ βασιληᾶ

Ἡ πολυδραβευμένη ταινία τοῦ μεγάλου Ἀμερικανοῦ σκηνοθέτη Ρόμπερτ Ρόσσεν, πού ἔχει τιμηθῇ μὲ τρία «Ὁσκαρ». Παίζουν ὁ πρῶτος ἡθοποιὸς τῆς Ἀμερικής, ὁ Μπρόντερικ Κράουφορντ, ὁ Τζων Ντέρικ, ὁ Τζων «Αἰρλαντ καὶ ἡ Μερσεντς Μεκάλμπριτζ.

Σιγκοάλλα ἡ τσιγγάνα

Ὁ πρῶτο γαλλο-ιταλικό φιλμ. Παίζουν ὁ Μισέλ «Βικαίρ καὶ ἡ Τζουδέζα Βιέκα Λιφόρε.

Ο ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΜΙΑ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ: «ΤΟ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ», «ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΑΠΟ ΠΟΤΕ». — Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΝΕΟΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ. — Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ. — ΟΙ ΓΑΛΛΙΚΕΣ, ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΓΛΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΦΕΤΙΝΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ.

Αληθινά πλουσιώτατη σὲ φιλμ ποιότητος ἡ ἐφετεινὴ χρονιά. Ἡ κρίσις τῶν τελευταίων ἐτῶν, πού εἶχεν ὡς ἀμεσο ἐπακόλουθο τὴ σημαντικὴ μείωσι τῶν εἰσιτηρίων τῶν κινηματογράφων ὅλου τοῦ κόσμου, ἀνάγκασε τοὺς παραγωγοὺς ταινιῶν νὰ βελτιώσουν τὴν παραγωγὴ τους. Ἡ ἀρχὴ ἔγινε στὴ Γαλλία. Ὁ Γαλλικὸς κινηματογράφος πού προπολεμικὰ κατεῖχε τὴν πρώτη θέσι στὴ διεθνή ἀγορά, μὲ τὸν πόλεμο ἔπαθε μιὰ ὀδυνηρότατη πτώσι. Οἱ φίλοι τοῦ ἀρραίσαν σιγά-σιγά καὶ ἐμείναν μόνον λίγοι, οἱ φανατικοί, πού ἐπίστευαν ἀκράδαντα ὅτι ὅστερα ἀπὸ αὐτὴ τὴν πτώσι, θὰ ἔλθῃ μιὰ ἀνάλογη ποιοτικὴ ἀνοδος. Καὶ δὲν διεψεύσθησαν. Ἀπὸ τὸ 1947 στὸν Γαλλικὸ κινηματογράφο παρουσιάσθηκε μιὰ καταπληκτικὴ ἀνάτασι. Τὸν ἴδιο χρόνο περίπου καὶ οἱ Ἴταλοί πο' μᾶς εἶχαν συνηθίσει σὲ ἀπὴρ μελοδραματικὰ κατασκευάσματα ἀκολούθησαν μιὰ νέα τάσι καὶ ἐδημιούργησαν τὴν περίφημη Νεορεαλιστικὴ σχολή...

ροφορία γιὰ τὴν ποιότητα πού ἀρχισε ἡ Εὐρώπη, τὸ παντοδύναμο Χόλλυγουντ ἀναγκάσθηκε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴ νέα ἀνάγκη πού δημιουργήθηκε καὶ νὰ ἐνδιαφερθῇ ὅχι πιά γιὰ τὸ θέαμα, πού ὡς τώρα ἀποτελοῦσε τὸν κύριο ἄξονα τῶν Ἀμερικανικῶν ταινιῶν, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ περιεχόμενο. «Καλύτερες ταινίες ἀπὸ ποτέ», αὐτὲς εἶναι οἱ λέξεις πού ἐξαπέλυσαν τὰ στούντιο ὅλου τοῦ κόσμου καὶ προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ βελτιώσουν τὴν παραγωγὴ τους. Καὶ πραγματικά! Ἡ ἐφετεινὴ στάθμη τῶν ἔργων πού θὰ προβληθοῦν παρουσιάζεται πολὺ πλεονέκτημα καὶ σ' ὅλα γενικὰ τὰ ἔργα διακρίνεται μιὰ τάσι γιὰ βελτίωσι...

Ὁ τρίτος ἄνθρωπος

Μιὰ καταπληκτικὴ δημιουργία τοῦ μεγαλύτερου Ἀγγλοῦ σκηνοθέτη Κάρολ Ρήντ. Παίζουν ὁ «Ὁρσον Οὐέλλες, ὁ Τρέβορ Χόγουαρντ, ἡ Ἀλίντα Βάλλι καὶ ὁ πρῶτος ἡθοποιὸς τοῦ γερμανικοῦ κινηματογράφου, ὁ «Αἰττίλα Χέρμπιγκερ. Ἡ μουσικὴ τοῦ ἔργου — ἡπρόκειται μόνον μιᾶς κιθάρας — δημιουργεῖ μιὰν ὑποβλητικὴν ἀτμόσφαιρα στὸ ἐξαιρετὸ αὐτὸ ἔργο.

τῆς δὲν θὰ ἀρνηθῇ τὴ σημαντικώτατη ἀνοδο πού παρουσιάζουν ἐφέτος τὰ Ἀμερικανικὰ φιλμ ἐν συγκρίσει μὲ ἐκεῖνα τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Ἀλθιτὰ ἀπὸ αὐτὰ ξεχωρίζει ἡ πολυδραβευμένη ταινία τοῦ μεγάλου Ἀμερικανοῦ σκηνοθέτου Ρόμπερτ Ρόσσεν «Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ βασιληᾶ». Τὸ φιλμ αὐτὸ ἔχει τιμηθῇ μὲ τρία «Ὁσκαρ». Ἐνα γιὰ τὸν καλύτερο ἡθοποιὸ τοῦ 1949, τὸν Μπρόντερικ Κράουφορντ, δεύτερο γιὰ τὴν καλύτερη σκηνοθεσία καὶ τρίτο γιὰ τὴν καλύτερη δευτ. οὐρούσα ἡθοποιὸ τὴν Μερσεντς Μεκάλμπριτζ.

Ἡ «Σταχτοπούτα» εἶναι μιὰ ἄλλη θαυμάσιη ἐπίτευξι τοῦ Ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου. Ὁ Ντίονεϋ ἔκανε πάλι τὸ θαῦμα του. Ὑστερα ἀπὸ τὴ «Χιονάτη» πού τὴν ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς μακρινοὺς κόσμους τῶν θρύλων καὶ τὴν ἔκανε ἀγαπητό... εἶδωλο μικρῶν καὶ μεγάλων ἀνέστησε τῶσα καὶ τὴν «Σταχτοπούτα» τὸ δημοφιλέστερο παραμῦθι τοῦ κόσμου. Ἡ ἡρώδις τοῦ πασίγνωστου παραμυθιοῦ ἔγινε ἡ πιὸ χαριτωμένη βεντέτα τοῦ Χόλλυγουντ. Μόνον πού αὐτὴ δὲν ἔχει ἀπαιτήσεις, εὔτε ὑπογράφει συμβόλαια, γιὰτὶ ἀπλούστατα εἶναι σιχέδιο. Ὁ Ντίονεϋ στὴ καινούργια αὐτὴ δημιουργία ἀκολούθησε ἕνα νέο σύστημα γυρίσματος: Γιὰ νὰ ἔχουν περσιότερη ἀλήθεια τὰ σκίτσα του, ἐγύρισε πρῶτα τὴν «Σταχτοπούτα» μὲ ἀληθινούς ἡθοποιούς

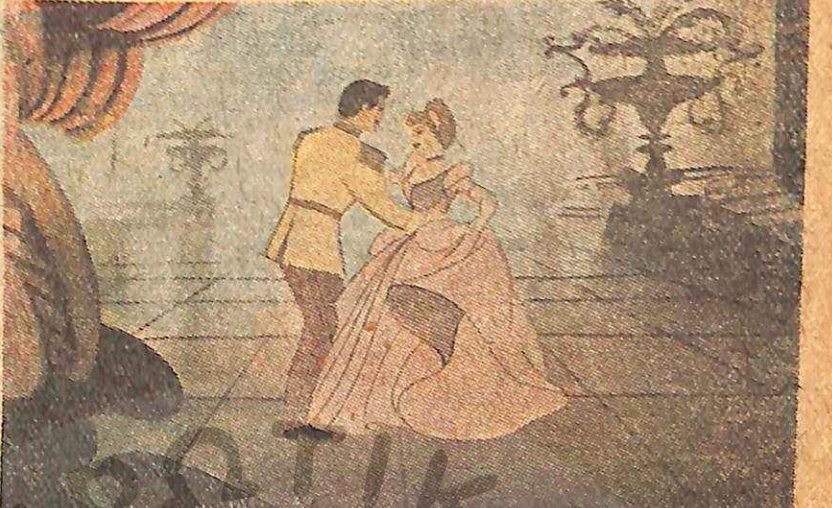
Φάουστ

Τὸν ἴδιο μῦθο πού ὁ Ρενὲ Κλαίρ τὸν ἔκανε δραματικὴ σύνθεσι, οἱ Ἴταλοί... λόγω ἐιδικότητος τὸν ἔκαναν μελοδραμα. Πρωταγωνιστοῦν ὁ μεγάλος τενόρος Ἴταλο Τάγιο καὶ ἡ γνωστὴ Νέλυ Κοράντι στὸ ρόλο τῆς Μαργαρίτας.

Λὰ Μαλγκερίντα

Ἡ τραγικὴ ἱστορία μιᾶς κολασμένης ἀγάπης πού γεννήθηκε ἀπὸ μῖσος καὶ ἐσθῆσε μέσα στὸ θάνατο. Παίζουν ὁ περίφημος Μεξικανὸς ἡθοποιὸς Πέτρο Ἀρμεντάισ καὶ ἡ φλογερὴ Μεξικὰ Ντολорὲς ντελ Ρίο. Σκηνοθέτης εἶναι ὁ μεγάλος Φεραντέθ καὶ ὀπερατέρ ὁ ἀσύγκριτος Φιγκουέρτα, πού ἔχει πάρει ὀκτῶ διεθνὴ βραβεῖα.

Ἡ σταχτοπούτα

Ἐνα κινηματογραφικὸ θαῦμα τοῦ Ντίονεϋ. Ἔργο μὲ παραμυθένιους διάκοσμούς, ἀφιερωμένο στὴν ὀμορφιά, καὶ τὸ ψυχικὸ μεγαλεῖο τῆς γυναίκας.

Ἡ ὀμορφιά τοῦ διαδόλου

Μιὰ ταινία μὲ καλλιτεχνικὲς ἀξιώσεις. Ἡ ὑπόθεσι τῆς σκηνοθετοῦται πάνω στὸ κλασικὸ ἔργο τοῦ Γκαίτε «Φάουστ». Ὁ Ρενὲ Κλαίρ, ὁ μεγαλύτερος σκηνοθέτης τῆς Γαλλίας, δημιουργεῖ ἕνα σπάνιο πνευματικὸ καλλιτένημα. Παίζουν ὁ Ζερὰρ Φιλίπ, ὁ Μισὲλ Σιμόν καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Γαλ. κιν. φου ἡ μικρούλα Νικὸλ Μπερνάρ.

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

ΤΟ νέο ζευγάρι, έπειτ' από ένα ρομαντικό ειδύλλιο, βαδίζει κατ' ευθείαν προς την πραγματοποίηση των ονείρων του: ο Άλκης και η Μαίρη θα παντρευτούν. Η συγκατάθεση των γονέων έχει δοθεί, η ημερομηνία του γάμου έχει οριστεί: τα Χριστούγεννα ή τις Απόκριες.

Τώρα ο Άλκης και η Μαίρη πρέπει να έτοιμασθούν. Πρέπει να φροντίσουν για σπίτι, για επίπλωσι, για ρουχισμό, για τις άδειες του γάμου, γιά... γιά... γιά ένα σωρό πράγματα, που όσο τα σκέπτεται κανείς τόσο πληθαίνουν. Κι' ένας μικρός φόβος τους κυριεύει: «Αλήθεια, πώς θα τα φροντίσουμε όλ' αυτά;»

Αγαπητοί μας φίλοι, σκοπός της έρευνάς μας είναι ακριβώς αυτός: να σας απαλλάξουμε από ένα μεγάλο μέρος των φροντίδων σας. Πήγαμε εμείς για λογαριασμό σας στην Αρχιεπισκοπή, στα καταστήματα, στους μεσίτες, παντού όπου νομίζαμε ότι θα μπορούσαμε να σας βοηθήσουμε και θέσαμε το ερώτημα: **ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ ΣΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗ;**

Τις απαντήσεις που πήραμε τις θέτουμε στη διάθεσή σας με κάθε δυνατή λεπτομέρεια. Θα βρήτε εδώ ό,τι πραγματικά χρειάζεται ένα νέο ζευγάρι για να παντρευτεί.

Αν όμως, αγαπητοί φίλοι, δεν μπορείτε να τα πραγματοποιήσετε όλ' αυτά που θα πούμε παρακάτω, μην απογοητευθείτε, και μην αναβάλλετε την ένωσή σας; μπορεί να μην είστε πλούσιοι, μπορεί η ύψη να μην έχει προίκα και ο γαμπρός περιουσία, έχετε όμως μεγάλη καρδιά, σας δίνει μια δυνατή αγάπη. Παντρευτείτε. Και το πιο φωτεινό καλύβι μοιάζει παλάτι όταν το φωτίζει ο έρωας. Σιγά-σιγά, και με την πίστη προς τη ζωή, θα φτιάξετε ό,τι σήμερα δεν μπορούσατε να κάνετε. Και θαχετε τότε διπλή χαρά: γιατί στον έρωτα θα έχη προστεθεί ο μόχθος.

Από Θεού άρχεσθαι...

Ας αρχίσουμε λοιπόν από τις άδειες του γάμου. Για τις άδειες του γάμου δεν είναι ανάγκη πια να πάτε στην Αρχιεπισκοπή. Τη φροντίδα αυτή την έχει αναλάβει, έπειτα από απόφαση της Ιεράς Συνόδου, ο παπας της ενόριάς της ύψης. Για να εκδοθεί η άδεια, πρέπει και ο Άλκης και η Μαίρη να προσκομίσουν ένα πιστοποιητικό άγαμίας. Το πιστοποιητικό αυτό θα το πάρουν από τον παπα της ενόριάς, στην οποία μένουν χρόνια, και στην οποία είναι γνωστοί. Αν ο Άλκης ή η Μαίρη είναι από άλλη πόλη, τότε το πιστοποιητικό άγαμίας θα το πάρουν από τον τόπο της καταγωγής τους.

Αν οι μελλοντικοί δεν είναι ενήλικοι,

δηλαδή ο Άλκης και η Μαίρη δεν έχουν κλείσει το 21ο έτος της ηλικίας τους, πρέπει στον παπα να υποβληθεί και έγγραφη συγκατάθεση του πατέρα του α-νδρικού ή, αν δεν έχει πατέρα, της μητέρας του.

Ο Άλκης και η Μαίρη με την εύλογη των γονιών τους θα τελέσουν το γάμο τους. Αν όμως κατά τύχη οι γονείς τους δεν συγκατατίθενται, κι' έχουν άδικο σ' αυτό, τότε οι μελλοντικοί μπορούν να προσφύγουν στο δικαστήριο (εις την επαναφορά διαδικασίας) και να ζητήσουν να τους δώση αυτό την άδεια. Ο δικαστής θα εξετάση αν η άρνηση των γονέων είναι δικαιολογημένη και σε αντίθετη περίπτωση θα δώση αυτός την άδεια.

Αν τυχόν η Μαίρη ή ο Άλκης δεν έχουν ελληνική καταγωγή, τότε χρειάζε-

Τί κοστίζουν:

ΟΙ ΑΔΕΙΕΣ ΓΑΜΟΥ, ΤΑ ΕΝΟΙΚΙΑ ΤΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ, ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ, Ο ΡΟΥΧΙΣΜΟΣ, ΠΙΑΤΙΚΑ — ΓΥΑΛΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΙΔΗ ΚΟΥΖΙΝΑΣ, Η ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ, ΝΥΦΙΚΑ — ΒΕΡΕΣ — ΚΟΥΦΕΤΑ, ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ... Ο «ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ».

ται και έγγραφη δήλωσι του τμήματος Αλλοδαπών, ότι δεν έχει αντίρρηση για την τέλεσι του γάμου.

Στην περίπτωση μικτού γάμου, δηλαδή όταν ο ένας μελλοντικός είναι ορθόδοξος και ο άλλος καθολικός ή διαμαστωμένος, τότε απαιτείται και η σύμφωνη συμβολαιογραφική πράξεως, δια της οποίας οι μελλοντικοί αναλαμβάνουν την υποχρέωσι να ανατρέψουν κατά το ορθόδοξο δόγμα τα παιδιά που θ' αποκτήσουν.

Αν τυχόν ο Άλκης είναι αξιωματικός, απαιτείται άδεια του Υπουργείου Στρατιωτικών, Ναυτικών κτλ.

Όλα αυτά τα πιστοποιητικά ο παπας τα υποβάλλει με αίτησή του στην Μητρόπολη, η οποία εκδίδει την άδεια.

Η άδεια στοιχίζει εν όλω 120.000 δρα. Είχε αποφασισθεί από τους Ιθύνοντες να καθιερωθεί και το πιστοποιητικό ύψης. Δηλαδή, πριν παντρευτούν δυο νέοι, να τους εξετάση ο γιατρός, ο οποίος και ν' αποφασίσει αν είναι υγιείς ή όχι. Και στην δεύτερη περίπτωση να μην επιτρέπεται ο γάμος. Μά για την ώρα δεν έγινε ο σχετικός νόμος.

Όκτώ μέρες προ της Ιεροτελεστίας οι μελλοντικοί πρέπει να δημοσιεύσουν την αναγγελία του γάμου τους σε μία οποιαδήποτε καθημερινή εφημερίδα. Η δημοσίευσσι γίνεται για την αποφυγή διαγν-μίας. Η αναγγελία στοιχίζει από 20—30.000 δραχμές, αναλόγως της εφημερίδος.

Και τώρα που βγήκε η άδεια, ας πάμε παρακάτω.

από σου χτίσω για μικρή φωλιά

Τα πουλιά, όταν ζευγαρώνουν, χτίζουν μία μικρή φωλιά. Κι' ο Άλκης με τη Μαίρη έχουν ανάγκη από ένα σπίτι για να στεγάσουν

την εύτυχία τους. Άλλοι μόνον όμως! Ο πόλεμος και η κατοχή έχουν δημιουργήσει ένα φοβερό πρόβλημα στέγης. Δεν υπάρχουν σπίτια και κείνα που υπάρχουν στοιχίζουν πανόκριβα. Βέβαια, τον τελευταίο καιρό παρατηρείται μία οικοδομική κίνησι, μα ελάχιστες ανάγκες πρόκειται να ικανοποιηση.

Τέλος πάντων, ας φάσουμε να βρούμε μαζί ένα σπίτι, αγαπητοί μας φίλοι. Είναι απαραίτητο ασφαλώς αυτό το σπίτι να έχει τουλάχιστο τρία δωμάτια, να έχει μπάνιο, κουζίνα κλπ. Ας μην αρχίσουμε από την Όμολοια, όπου βρίσκονται όλες οι αφετηρίες, αλλά από τις άπομακρυσμένες συνοικίες για να καταλήσουμε στο κέντρο.

Εδώ ίσχυει η εξής αρχή: όσο μακρύτερα από το κέντρο τόσο φθηνότερα κι' όσο κοννότερα τόσο ακριβότερα.

Πάντως, τόσο για τις «φθηνές», όσο και για τις ακριβείς περιπτώσεις, χρειάζονται, αγαπητοί μου φίλοι, λίρες. Ο καθορισμός του ενοικίου γίνεται μόνον στο χρονο-νόμισμα της Μεγάλης Βρετανίας.

Αν λοιπόν είσθε ρομαντικοί και θέλετε ήμεισσοί κάμνι, μπορείτε να βρήτε μία μικρή μονοκατοικία με κήπο... αλλά χωρίς λουτρό, γιατί κατά κανόνα θα είναι παλιό σπίτι. Το νοίκι του δεν είναι ακριβό: δυο λίρες τον μήνα και ο ιδιοκτήτης του δεν ζητάει πολλούς μήνες προκαταβολικά: έξη το πολύ.

Αυτό το σπίτικι μπορείτε να το μεταβάλετε σε πραγματική ερωτική φωλιά και να το πνίξετε στα λουλούδια και στην πρασινάδα.

Αν δεν θέλετε τόσο μακριά, αλλά σε κάποια από τις συνοικίες της Αθήνας, Καλλιθέα, Παγκράτι, Σπευδία, Αχαρνών κλπ., η τιμή του ενοικίου αυξάνει σημαντικά, όπως αυξάνει και το ποσόν της προκαταβολής.

Συνήθως οι ιδιοκτήται ζητούν δυο χρόνια προκαταβολή όταν πρόκειται για παλιό σπίτι που υπάγεται στο ενοικιοστάσιο και ένα χρόνο προκαταβολή όταν πρόκειται για σπίτι που χτίστηκε μετά το 1945 και δεν υπάγεται στο ενοικιοστάσιο. Μάλιστα στη δεύτερη περίπτωση το νοίκι είναι μικρότερο από την πρώτη. Γιατί ο ιδιοκτήτης του προπολεμικού σπιτιού θα εισπράξη ηνήμενο ενοίκιο μόνο κατά την πρώτη περίοδο της μισθώσεως, κατόπι θα παίρνη όσα σχετικά όριζει ο νόμος, ενώ ο ιδιοκτήτης του μεταπολεμικού σπιτιού θα εισπράτη διαρκώς ηνήμενο ενοίκιο, αφού το σπίτι του, για την ώρα τουλάχιστο, δεν υπάγεται στο ενοικιοστάσιο.

Λοιπόν, για ένα σπίτι με τρία δωμάτια, λουτρό κτλ. χρειώδη — όπως λένε οι με-γίτες — χρειάζονται 60 λίρες το χρόνο. Αν λοιπόν γίνη μίσθωσις για δυο χρόνια, πρέπει να πληρωθούν 120 λίρες, με μία προκαταβολή 80 λιρών και τις υπόλοιπες λίρες σε τρεις ή τέσσερις μηνιαίες δόσεις.

Αν πρόκειται για καινούργιο σπίτι, το μίσθωμα μπορεί να είναι 40—50 λίρες με το μισό ποσό ως προκαταβολή.

Στις κεντρικές συνοικίες της Αθήνας, όπως στα Πατήσια, μεχόρι Πλατείας Αγάμων, στην Κυψέλη, στο Κολωνάκι κλπ. τα ενοίκια είναι 120—150 λίρες για δυο χρόνια. Ολόκληρη δηλαδή περιουσία. Γιατί με 150 λίρες μπορεί κανείς ν' αγοράση ένα μικρό σπίτικι στα προάστια των Αθηνών. Αυτή όμως είναι η πραγματικότητα

και αν τέτοια πρέπει να την αντιμετώπισουμε: τα ενοίκια είναι ακριβά, πολύ ακριβά. Γι' αυτό στρέψετε την έρευνά σας προς τις άπομακρυσμένες λίγο συνοικίες. Η συγκοινωνία είναι αρκετά καλή κι' αγα-καλιάει σχεδόν όλη την Αθήνα.

Για τη μίσθωσι δεν χρειάζεται να γίνη συμβολαιογραφικό έγγραφο, έπειδή όμως θα δώσετε τόσα λεφτά, καλό είναι το μισθωτήριο έγγραφο να το δη κι' ένας δικη-κόρος.

Η επίπλωσις

ΚΑΙ τώρα που βρήκαμε το σπίτι (στα χαρτιά τουλάχιστο) ας δούμε πώς θα το επιπλώσουμε. Για ποιά στυλ έχετε προτίμησι, αγαπητοί μας φίλοι; Για το γαλλικό, το απλό, η γιά το αγγλικό με τα στολισματα; Γιατί, ξε-ρετε, η διαφορά στην τιμή είναι σημαν-τική.

Πριν αρχίσουμε να επιπλώνουμε το σπίτι πρέπει να σας πούμε και το εξής: επιπλα μπορείτε να βρήτε και στα επιπλωποιεία της Αγίας Ειρήνης σε τιμές πολύ κατώτε-ρες από αυτές που θα αναφέρουμε πιο κάτω, μ' αν θέλετε ακούσετε τη συμβου-λή μας: αν πρόκειται να φτιάξετε επι-πλα, προτιμότερο είναι να τα παραγγί-λετε σε καλό και τιμίο τεχνίτη, παρά να τα αγοράσετε έτοιμα. Θα τα έχετε για πάντα, και όχι μονάχα έσείς, αλλά και τα εγγόνια σας.

Το πρώτο πράγμα που σκέπτεται ένα νέο ζευγάρι, είναι η... κρεβατοκάμαρα! Και κανένα άλλο επιπλο να μη φτιάξη την κρεβατοκάμαρα την θέλει. Ας αρχίσου-με λοιπόν κι' έμεις από τη νυφική πα-στάδα, όπως την έλεγαν οι παλιότεροι. Η κρεβατοκάμαρα χρειάζεται: ένα κρε-βάτι, 2 κομμοδίνα, 1 τουαλέτα, 1 ταμ-πουρέ, 2 καρέκλες, μία πολυθρόνα, μία σιφονιέρα, μία ντουλάπα με έσωτερικό καθρέφτη από κρύσταλλο. Ένα τραπέζι-κι. Πολλοί κάνουν τώρα τριφυλή ντουλά-πα με συρτάκια, ώστε να μη χρειάζεται η σιφονιέρα.

Σε γαλλικό στυλ μία κρεβατοκάμαρα με τα κομμάτια που αναφέραμε και από καλό ξύλο, καρυδιά, οξυά κλπ. στοιχι-ζει περί τα 8 εκατομμύρια. Αν είναι από κόντρα πλακέ σκέτο, στοιχίζει περί τα 6 εκατομμύρια.

Φυσικά δεν είναι ανάγκη να φτιαχτούν όλα άμείως. Μπορούν να γίνουν στην αρχή το κρεβάτι και η ντουλάπα και αργότερα τα άλλα. Αυτό ίσχυει για όλην την επίπλωσι του σπιτιού.

Σε αγγλικό στυλ με πολλά σκαλί-σματα η ίδια κρεβατοκάμαρα στοιχίζει περί τα 13 με 14 εκατομμύρια. Στο αγγλικό στυλ γίνεται διπλή σχεδόν έργα-σία.

Σε αγγλικό στυλ ελαφρό (με λίγα σκαλίσματα) η ίδια κρεβατοκάμαρα στοι-χίζει περί τα 10 εκατομμύρια.

Και τώρα ας περάσουμε στην τραπε-ζαρία. Εδώ χρειάζονται: 1 μπουφές, 1 τραπέζι, μακροτένο, 2 πολυθρόνες και 6 καρέκλες (ταπεταρία από δέρμα — γίνεται και από μουςαμά και στοιχίζει φθηνότερα).

Σε στυλ γαλλικό, απλό δίχως σκαλί-σματα, από ξύλο καρυδιάς στοιχίζει περί τα 5 εκατομμύρια.

Σε στυλ αγγλικό με πολλά σκαλίσμα-τα περίπου 9 εκατομμύρια.

Σε στυλ αγγλικό ελαφρό περίπου 7,5 εκατομμύρια.

Από κόντρα πλακέ στοιχίζει 11½ με 2 εκατομμύρια φθηνότερα.

Η αίθουσα υποδοχής:

Το σαλόνι χρειάζεται: 1 ντιβανοκανα-πέ, 1 λαμπατέρ (λάμπα — επιπλο), 1 τραπέζι, 2 καρέκλες, 2 φωτείγ με τα-πεταρία σουφλέ (που βουλιάζει στην όκη) κι' από ζούτ ή στόφα.

Σε στυλ γαλλικό: περίπου 5 εκατ.

Σε στυλ αγγλικό (εδώ ο ντιβανοκανα-πές αντικαθίσταται από καναπέ): περί-που 8 εκατομμύρια.

Σε στυλ «αγγλέ» σκεπαστό καπιτονέ φέτες, που περιλαμβάνει ένα καναπέ, 2 πολυθρόνες, 2 ταμπουρέ (δχι καρέκλες). 1 λαμπατέρ, με ύψισμα σατινέ: περί-που 9 εκατομμύρια.

Φυσικά όλ' αυτά από καρυδιά.

Μπορείτε όμως να φτιάξετε κι' ένα σαλονάκι σκυριανό, που είναι πάντοτε της μόδας και θα σας στοιχίση πολύ λι-γα χρήματα.

Στην κουζίνα σας χρειάζονται ένας μπουφές με τις διάφορες θήκες για τα πιάτα, ένα τραπέζι και 2 καρέκλες. Άλ-λά συνήθως αυτά τα επιπλα τα έχει κά-θε σπίτι.

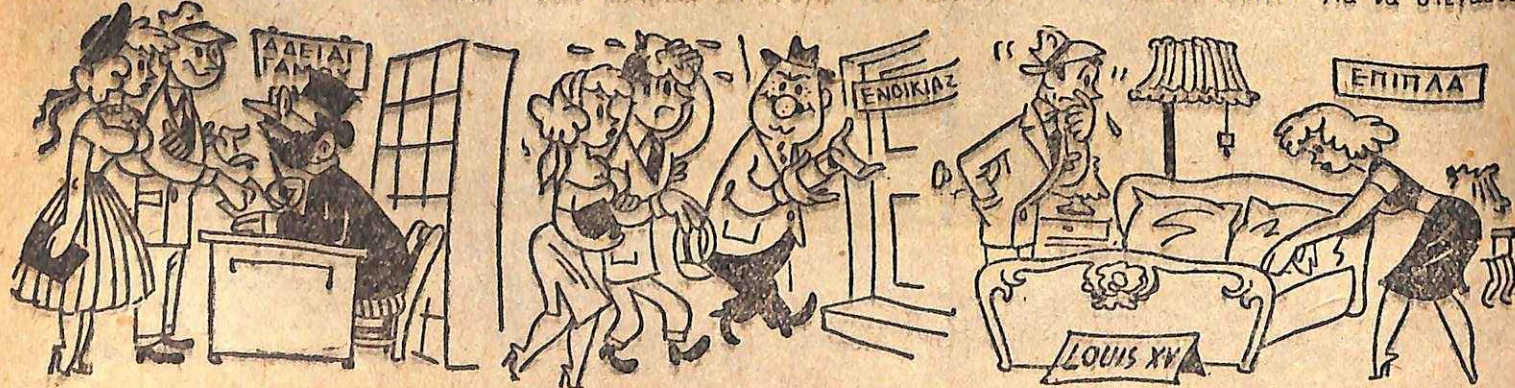
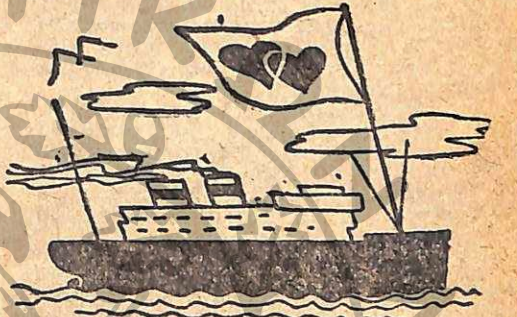
Κι' ας θυώμε τώρα προς το χάλ, έφ' όσο φυσικά το σπίτι έχει χάλ. Πρέπει να βάλουμε κι' εδώ κάτι: ένα τραπέζι και δυο καρέκλες ή δυο μικρές πολυθρό-νες σε στυλ διενεζικό ή σκυριανό.

Πάμε στο προχάλ. Εδώ το μόνο που χρειάζεται είναι ένα κρεμαστήρι και μία ομπρελόνη. Φυσικά, αν όλα τα επιπλα είναι από σκαλιστό ξύλο, θα γίνουν κι' αυτά το ίδιο.

Ας θυώμε από το σπίτι τώρα, ας κλείσουμε την πόρτα κι' ας πάμε στα μαγαζιά για ψώνια. Θέλουμε ρουχισμό, θέλουμε σκεύη, θέλουμε πιατικά, θέλουμε γυαλικά, θέλουμε τόσα πράγματα. Θά-ναι λίγο κουραστικός ο περιπάτος τό-σο στα πόδια όσο και στην τσέπη, μα πρέπει να τελειώνουμε και μ' αυτά για-τί πλησιάζει η μέρα του γάμου. Η εξεύ-ρεσι του σπιτιού και η κατασκευή των έ-πιπλων μάς έφαγε πολύν καιρό.

Λευκά είδη

Οι βιτρίνες των καταστημάτων εί-ναι γεμάτες από λευκά είδη. Βλέ-πετε εκεί μία μεγάλη ποικιλία, σε διάφορες ποιότητες και σε διάφο-ρες τιμές. Δεν έχετε λοιπόν παρά να

διαλέξετε κανόνιας μια μικρή βάλτα στους κεντρικούς εμπορικούς δρόμους. Τελευταία, τα λευκά είδη έγιναν και... χρωματιστά, κίτρινα, μπλε, κόκκινα. Δεν σας συμβουλεύουμε όμως να πάρετε απ' αυτά, μολονότι είναι πρακτικά. Τη χάρι του λευκού σ' αυτό το είδος δεν την έχει κανένα άλλο χρώμα.

Λοιπόν, σας χρειάζονται πρώτ' απ' όλα δώδεκα σεντόνια. Υπάρχουν ήμιλινα πολύ καλά και πολύ γερά, που όταν μάλιστα πλυθούν δυο-τρεις φορές, αποκτούν μεγαλύτερη λευκότητα. Θα τα βρείτε στην τιμή των 58 χιλιάδων τὰ μόνα και 70 χιλ. τὰ διπλά. Αν τὰ θέλετε σὲ καλύτερη ποιότητα, λόγω χάριν σεντόνια Αγγλίας, θὰ πληρώσετε μιά μικρή διαφορά 10—15 χιλ. δραχμών γὰ τὸ καθένα.

Κατόπιν σὰς χρειάζονται 12 ζεύγη (ἐφ' ὅσο θὰ ἔχετε δύο μαξιλάρια ὁ καθ' ἑνὰς) μαξιλαροθήκες. Οἱ ήμιλινας μαξιλαροθήκες στοιχίζουν 11.500 ἡ μία. Οἱ λινές, 18.500. Πάντως οἱ μαξιλαροθήκες πρέπει νὰ εἶναι ἀπαλές καὶ λεπτές γιὰ νὰ βρίσκατε μιά πραγματική ξεκούρασι ὅταν θὰ κοιμόσαστε.

Καὶ τώρα μιά μικρή παρένθεσι γιὰ νὰ τελειώσουμε μὲ τὸ κρεβάτι. Θέλετε ἕνα στρώμα καὶ τέσσερις κουβέρτες ἢ ἕνα πάπλωμα καὶ τέσσερα μαξιλάρια.

Μαλλίνα στρώματα δὲν φτιάχνονται τώρα γιὰτὶ τὰ μαλλιά δὲν ὑπάρχουν στὴν ἀγορὰ εἰναι κατωτέρας ποιότητος. Ἐπομένως θὰ πάρετε βαμβάκερο. Λοιπόν, ἕνα διπλὸ στρώμα μὲ ὕψος μὴν 15 κλαδωτὸ, ἐξαιρετικῆς ποιότητος, στοιχίζει 450.000 δραχ. Μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ φθηνότερο: 350.000. Ἄν δὲν θέλετε κατὰ ὑλικά, ἀλλὰ πολὺ δευτερότερα, τότε τὸ στρώμα θὰ σὰς στοιχίσῃ μόνον 200 χιλ. δραχ.

Μολονότι στὶς ἀρχὲς δὲν θὰ κρυώνετε καθόλου, πρέπει νὰ πάρετε τέσσερις κουβέρτες. Οἱ μάλλινες κουβέρτες (διπλές) τὴν πού καμηλὸ στοιχίζουν περίπου 250 χιλ. ἡ μία. Καλύτερας ποιότητος 400 χιλιάδες. Καὶ καθαυτὸ καμηλὸ 500.000. Μπορεῖτε νὰ πάρετε καὶ κουβέρτες ντοῦμπλ φάς χρωματιστές, οἱ ὁποῖες στοιχίζουν 575.000. Ἡ νὰ πάρετε μιά μονάχα ντοῦμπλ φάς, ἐπειδὴ εἶναι πολὺ ὠραίες, καὶ νὰ τὴν βάλετε ἀπὸ πάνω καὶ τὶς ἄλλες ἀπὸ τὸν 250.000.

Πολλοὶ προτιμοῦν τὰ παπλώματα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς δὲν ἔχουν ἀόδιο, γιὰτὶ τὸ πάπλωμα, χωρὶς νὰ εἶναι βαρὺ, ζεσταίνει περισσότερο.

Τὰ παπλώματα γιὰ διπλὸ κρεβάτι στοιχίζουν, ἂν μὲν εἶναι ἀπὸ μεταξωτὸ ρεγινόν, 600.000 δραχ., ἂν ἀπὸ κλαδωτὸ ὕψος, 180.000 δραχ.

Θέλετε καὶ τέσσερα μαξιλάρια. Θὰ πληρώσετε γιὰ τὸ καθένα περίπου 30 χιλ. δραχ. σὲ καλὴ ποιότητα.

Καὶ τώρα πὺ τὸ κρεβάτι εἶναι ἑτοιμοπροσθηκὲς ὅμως, ἀγαπητοὶ φίλοι, δὲν ὑπονοῶν ὅς προχωρήσουμε πρὸς κάτω. Ἡ κρεβατοκομμάρα δὲν θέλει τίποτ' ἄλλο. Περνάμε στὸ μπάνιο. Ἐδὼ χρειάζονται δώδεκα πετσέτες, ἕνα μπουρνούζι καὶ δύο γάντια.

Πολλὲς καλὲς πετσέτες, μεγάλες λευκὲς ἀμετάβλητες, θὰ βρῆτε στὶς δυὸ ἄκρες, μιά. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ φθηνότερες μὲ νῆς ἀκόμα εἶναι μικρὲς καὶ ἀπὸ ἀπόψε μὲ τὸ παραμικρὸ σκούπισμα μουσκεύουν. Τὸ μπουρνούζι εἶναι προτιμότερο νὰ ἔχετε πολλὰ χρώματα. Ἡ τιμὴ τὸν κυμαίνεται μετὰξὺ τῶν 200 καὶ 250 χιλιάδων δραχμών.

Σὰς εἶναι ἀπαραίτητα ἐπίσης δυὸ γάντια γιὰ τὸ μπάνιο σας, ἕνα ἀπὸ ὕψος πετσέτας καὶ ἕνα ἀπὸ χόρτο. Δὲν δεσ τὸ καθ' ἕνα.

Σιγά - σιγά θὰ πλουτίζετε τὸ μπάνιο σας μὲ διάφορα πράγματα πού θ' ὑποκαλύψουν τὸ πλῆθος σας: ὅπως σφουγγάρια, τρίφτες κλπ. κ' ἂπ' τὰ ὁποῖα τὰ φαρμακεία εἶναι γεμάτα.

Πάμε στὴν τραπεζαρία. Ὡ, τί ὥραία πὺ λάμπουν ἐδὼ τὰ ἐπιπλα πὺ παραγγέλουμε. Πραγματικὰ κομψοτεχνήματα ἐστὶς αὐτὸς ὁ ἐπιπλοποιός. Θα μπορεῖτε, ὅταν θὰ παντρευθῆτε, νὰ προσκαλῆτε καὶ κανένα φίλο σας σὲ τραπέζι ἢ νὰ δίνετε ἐπίσημα γεύματα.

Πάει νὰ γίνῃ τώρα μὴ νὰ μὴ βάξουμε τραπεζομάνδρα πάνω στὰ τραπέζια. Πασὰ κάτω ἀπὸ κάθε πιάτ' ἕνα μικρὸ πετσετάκι. Ὡσπου νὰ καθιερωθῇ ὅμως ἡ μου αὐτὴ ἀς ἀκολουθήσουμε τὰ μάλια.

Θέλετε λοιπόν, ἕνα καλὸ σερβίτιο μὲ 12 πετσέτες γιὰ τὶς ἐπίσημες ἡμέρες. Τὸ σερβίτιο αὐτὸ θὰ τὸ βρῆτε μὲ 250—300 χιλ. δραχμές. Θὰ πάρετε ὅμως καὶ γιὰ κάθε μέρα δυὸ τραπεζομάνδρα μὲ ἕξ πετσέτες πὺ στοιχίζουν 100—150 χιλ. δραχ. (καὶ μὲ 80 χιλ. μπορεῖτε νὰ βρῆτε ὥραία χρωματιστά).

Σὰς εἶναι ἀπαραίτητο καὶ ἕνα σερβίτιο τσαγιού. Αὐτὸ ἐπίσης πρέπει νὰ εἶναι καλῆς ποιότητος, ἀφοῦ θὰ τὸ χρησιμοποιεῖτε μόνάχα ὅταν ἡ Μαίρη θὰ προσφέρῃ στὶς φίλες τῆς τσάι. Πρέπει ἐπομένως νὰ πάρετε κεντητὸ σερβίτιο μὲ ἕξ ἢ δώδεκα πετσετάκια. Λιγώτερο ἀπὸ 200.000 δραχ. δὲν θὰ βρῆτε.

Καὶ γιὰ νὰ τελειώσουμε μὲ τὰ λευκά εἶδη, ἂς πᾶμε στὴν κουζίνα, μολονότι ἐδὼ τὰ εἶδη πὺ χρησιμοποιοῦνται δὲν εἶναι καθόλου λευκά.

Θέλετε: 1 τραπεζομάνδρα κουζίνας (19.000 δραχ.), 4 πετσέτες κουζίνας, δυὸ γιὰ τὰ πιάτα καὶ δυὸ γιὰ τὰ ποτήρια (3.000—6.500 δραχ. ἡ μία), 2 ξεσκονόπανα (5.800 δραχ. τὸ ἕνα), 2 σφουγγαρόπανα (6.000 δραχ. τὸ ἕνα). Σὲ ἄλλη ἐπαχὴ πὺ νὰ βρίσκατε ξεσκονόπανα καὶ σφουγγαρόπανα σὰς μαγαζιά... Τώρα βρίσκετε τὰ πάντα.

Πιατικά γυαλικά σκεῦη

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ τὸ σπῆτι πὺ θὰ νοικιάσετε νύχθ Τ3 κ' ἂν δὲν ἔχη, νὰ υποβάλετε αἰτήσι στὴν Ἠλ. Ἐταιρία γιὰ νὰ πάρετε. Δὲν ξέρετε τί εὐκολία, μὰ καὶ τί καθαριότης εἶναι τὸ μαγεῖρεμα μὲ ἠλεκτρικὸ. Κ' ἔσεῖς σὰν καινούργιο ζευγάρι πρέπει νὰ ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὶς κατακτήσεις τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Γιὰ τὸ ἠλεκτρικὸ μαγεῖρεμα σὰς χρειάζονται:

—Μιά ἠλεκτρικὴ κουζίνα. Μὲ φούρνο, ἑλληνικῆς κατασκευῆς, πολὺ καλὴ, 800 χιλ. ὡς 1.200.000 (ἀναλόγως μὲ τὸ μέγεθος). Κουζίνα μὲ δυὸ μάτια χωρὶς φούρνο, ἑλληνικῆς κατασκευῆς: 450.000 δραχ. Μὲ ἕνα μάτι: 275.000.

—Τρεῖς καταρρόλες διαφόρων μεγεθῶν (εἰδικῆς γιὰ ἠλεκτρικὴ κουζίνα (No 20, 24 καὶ 28) α' ποιότητος: 59.000, 80.000, 103.000 δραχ., β' ποιότητος: 47.000, 57.000, 80.000.

—Δυὸ καταρρόλια (No 12 καὶ 16) α' ποιότητος: 27.000, 39.000 δραχ., β' ποιότητος: 20.000, 28.000 δραχ.

—Δυὸ μπρίκια διαφόρων μεγεθῶν α' ποιότητος: 17.000, 20.000 δραχ.

—Δυὸ τηγάνια (No 22 καὶ 26) α' ποιότητος: 40.000, 47.000 δραχ., β' ποιότητος: 30.000, 34.000 δραχ.

—Μία τσαγιέρα: 45.000 δραχ.

—Ἄν δὲν θὰ μαγεύρετε μὲ ἠλεκτρικὸ, σὰς χρειάζονται:

—Μία γκαζιέρα α' ποιότητος: 58 χιλ. δραχμές, β' ποιότητος: 38.000 δραχ.

—Τρεῖς καταρρόλες διαφορετικῶν μεγεθῶν (No 20, 24 καὶ 26) ἀπὸ χοντρὸ ἀλουμίνιο (3 χιλιστά): 16.000, 22.000 καὶ 29.000 δραχ.

—Δυὸ καταρρόλια μὲ ἕνα χερί (No 12 καὶ 16): 6.000 καὶ 10.000 δραχ.

—Δυὸ μπρίκια (No 2 καὶ 5): 2.800 καὶ 4.800 δραχ.

—Δυὸ τηγάνια (ἀτσάλεια, γιὰτὶ ἀπὸ ἀλουμίνιο χαλάνε γρήγορα): 8.000 καὶ 10.500 δραχ.

—Μία τσαγιέρα: 25.000 δραχ.

Εἴτε μὲ ἠλεκτρικὸ θὰ μαγεύρετε, εἴτε μὲ γκαζιέρα, σὰς χρειάζονται ἀκόμα:

—Ἐνα τρυπητὸ (ἀλουμίνιο) μὲ μεγάλες τρύπες: 14.000 δραχ.

—Ἐνα τρυπητὸ σφυμάτινα: 10.000 δραχ.

—Ἐνα σουρωτήρι μικρὸ: 2.500 δραχ.

—Ἐνα πολυτρίστη: 4.000 δραχ.

—Ἐξή κουτιά ἀπὸ ἀλουμίνιο γιὰ καφέ, ζάχαρι κτλ. ἀπὸ 3.000 δραχ. τὸ καθ' ἕνα.

—Δυὸ ταψιά (No 32 καὶ 38) ἀπὸ χοντρὸ ἀλουμίνιο (3 χιλιστά): 20.000 καὶ 26.000 δραχ.

—Δυὸ φόρμες, μιά ἐναλλάσσομένη: 16.000 καὶ μιά μὲ σχέδια: 10.500.

—Μιά κουτάλα βαθεῖα: 3.000 δραχ.

—Μιά τρυπητὴ: 3.000 δραχ.

—Μιά σπάτουλα: 3.000 δραχ.

—Δυὸ λεκάνες ἀπὸ ἀλουμίνιο (No 36 καὶ 44): 18.000 καὶ 28.000 δραχ.

—Μιά μηχανὴ τοῦ πουρέ: σφυμάτινα: 19.000 δραχ., ὅλο μέταλλο: 24.000 δραχ.

—Ἐνα μαχαίρι μεγάλο κουζίνας: 20.000 δραχ.

—Ἐνα καθαριστήρι γιὰ πατάτες: 1.500 δραχ.

—Ἐνα τριμπουσόν: 3.000 δραχ.

—Ἐνα κλειδί γιὰ κονσέρβες: 4.500 δραχ.

—Ἐνας μουσαμάς γιὰ τὸ τραπέζι τῆς κουζίνας (ὄχι νάυλον): 75.000 δραχ.

Τὸ φαί εἶναι ἑτοιμὸ: πρέπει νὰ τὸ σεοβίσετε. Σὰς χρειάζονται:

—Δώδεκα πιάτα βαθεῖα: 52.000 δραχ.

—Δώδεκα πιάτα ρηχά: 52.000 δραχ.

—Δώδεκα πιατάκια φρούτου: 42.000 δραχ.

—Δυὸ πιατέλες διαφόρων μεγεθῶν: 17.000 καὶ 22.000 δραχ.

—Μία φρουτιέρα γυάλινη: 25.000 δραχ., ὑψωτική: 40.000 δραχ.

—Μία σουπερα: 18.000 δραχ.

—Μία σαλατιέρα: 12.000 δραχ.

—Τρεῖς ὀντεβριέρες: 7.000 δραχμές ἡ μία.

—Δυὸ ἀλατιέριτες: 5.000 δραχ. ἡ μία.

—Ἐνα σερβίτιο οὐλιέρας: 55.000 δραχ. ἡμικρύσταλλο.

Αὐτὰ γιὰ καθημερινὴν χρῆσι καὶ ἑλληνικῆς κατασκευῆς (Κεραμικῶν). Ἄν θέλετε, μπορεῖτε νὰ πάρετε κ' ἕνα σερβίτιο πολυτελεῖς (ἐκατὸ τόσο κομμάτια) ἀπὸ πορσελάνη καὶ μὲ διάφορα σχέδια. Ἀλλὰ στοιχίζει πολλὰ λεφτά. Ἄς ἐλπίζετε ὅτι θὰ σὰς τὸ χάριση κανεὶς στὸ γάμο σας.

Ἀκόμα σὰς χρειάζονται:

—Δώδεκα ποτήρια τοῦ νεροῦ (ἡμικρὺ σταλλο): 8.000 δραχ. τὸ ἕνα.

—Δώδεκα ποτήρια τοῦ κρασιού: 6.000 δραχ. τὸ ἕνα.

—Μία κανάτα τοῦ νεροῦ: γυάλινη: 22 χιλ. δραχ., ἀπὸ κρύσταλλο: 45.000 δραχ.

—Μία καράφα τοῦ κρασιού (κρυστάλλινη): 50.000 δραχ.

—Ἐξή φλυτζάνια τσαγιού καθημερινῆς χρήσεως, φαγιάνς: 5.000 δραχ. τὸ ἕνα μὲ τὸ πιατάκι, πορσελάνη: 20.000 δραχ. τὸ ἕνα.

—Ἐξή φλυτζάνια τοῦ καφέ (καθημερινῆς χρήσεως): 5.000 δραχ. τὸ ἕνα.

—Μία τσαγιέρα: 35.000 δραχ.

—Ἐνα καλὸ σερβίτιο ποτηριῶν μὲ κανάτα: 100.000 δραχ.

—Ἐνα καλὸ σὸβίτιο τσαγιού: 150 χιλ. δραχ.—450.000 δραχ.

—Ἐνα σερβίτιο λικέρ μέσης ποιότητος: 120—150 χιλ. δραχ.

—Ἐξή καλὰ φλυτζανάκια τοῦ καφέ: 60.000 δραχ.

Ἀκόμα θέλετε, γιὰ νὰ ξεμπερδεύουμε μ' αὐτὸν τὸν πανοκέφαλο:

—Ἐνα ψυγείο (ὄχι ἠλεκτρικὸ) ὄρθιο: 700.000 δραχ., χαμηλὸ: 450.000 δραχ.

—Ἐνα ἠλεκτρικὸ σίδερο: 70.000 δραχ. καλῆς ποιότητος

Ξεχάσαμε ὅμως τὸ φαί σεοβρισμένο. Πρέπει νὰ τὸ φάμε. Κ' ἄσφαλὼς ὄχι μὲ τὰ χερί. Λοιπὸν σὰς χρειάζονται:

—Δώδεκα πηροῦνια, 12 κουτάλια, 12 μαχαίρια (χρωμῆ, ἀμετάβλητα): 320 χιλ. δραχ. καὶ 12 κουταλάκια (χρωμῆ): 45.000 δραχ.

Ἄν δὲν θέλετε χρωμῆ, μπορεῖτε νὰ πάρετε ἀπὸ γαλβανισμένο μέταλλο:

—Δώδεκα πηροῦνια, 12 κουτάλια, 12 μαχαίρια: 180.000 δραχ. καὶ 12 κουταλάκια: 28.000 δραχ.

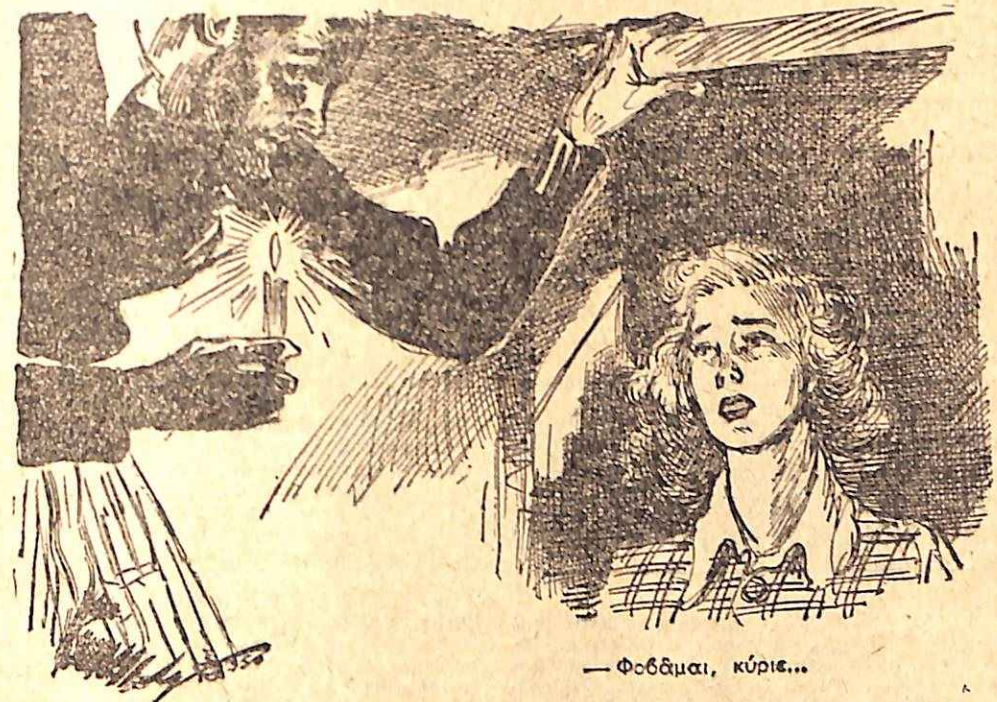
—Μία κασετίνα πολυτελείας (12 πηρ. 12 κουτ., 12 μαχ.): 650.000 δραχ.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 66)

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ἐνα αἰσθηματικὸ διήγημα μὲ παράξενη πλοκή

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ὠρισμένες γωνιές τῆς γῆς, ἐκεῖ πὺ ἡ ξηρὰ προσελαίει στὴ θάλασσα, πὺ ἡ φύσις εἶπε ἕνα μεγάλο «ὄχι» στὸν ἄνθρωπο. Στὶς γωνιὲς αὐτὲς σὲ καμμία περίπτωσι δὲν ὑπάρχει γαλήνη. Πλοῖο δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ κ' ὁ ἄνθρωπος μὲ τρόμο ἀντικρύζει ἐκεῖ τὰ γιγάντια κύματα νὰ δέρνουν τὴ γῆ, σὰν νὰ θέλουν, θύμα πρὸς θῆμα, δράκο μὲ δράκο νὰ τὴν καταπιοῦν, νὰ τὴν ἐξαφανίσουν μέσα στὴν ὕψη τους ἀγκαλιά. Αὐτὲς τὶς γωνιὲς ὁ ἄνθρωπος τὶς ἀφῆκε ἔρημες. Δὲν τὶς σίμωσε. Δὲν πῆγε κοντὰ τους νὰ χτίσῃ σπιτία, μιά καὶ στάθηκαν γιὰ πάντα ἀπείθαρχες στὴ δύναμι καὶ τὴν γνώσι του. Κ' ἂν περαστικὸς κανένας δρέθηκε κοντὰ τους, στάθηκε μὲ δέος καὶ τὶς ἀνέινε βλέποντας σ' αὐτὲς πόσο ἄγρια μπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ φύσις...

—Φοδᾶμαι, κύριε...

μο. Ἡ καταιγίδα ἔρχεται... τί θὰ γίνω. —Μὰ τί ζητούσατε ἐδῶ; —Λίγη ἔρημιά, κάποια μόνωσι καὶ μαζὶ τὸν καθαρὸ αἶρα.

Οἱ πρώτες σταγόνες ἄρχισαν νὰ πέφτουν. Τὸ λεπτὸ τῆς μπλουζάκι ἄρχισε νὰ κολλᾷ στὸ κορμί της... —Λοιπόν... περάστε...

Τὸ δωμάτιο πὺ τὴν πέρασε ἦταν γεμάτο μὲ βιβλία. Στὶς βιβλιοθήκες, στὸ τραπέζι, στὰ καθίσματα παντοῦ.

—Πόσα βιβλία! εἶπε ἐκπληκτικὴ ἡ κοπέλλα.

—Ὅχι βιβλία, φίλους νὰ λέτε αὐτά, τῆς ἀπάντησε ἐκεῖνος ἀπότομα. Αὐτὰ δὲν λένε ψέματα, δὲν ἀπατούν. Εἶναι φίλοι. Γνήσιοι φίλοι...

Τὴν κυττοῦσε ἄγρια μὲ τὸ ἀξυρίστο τοῦ πρόσωπου, τὸ ξεθωριασμένο τοῦ πουλόβερ, τὸ τσαλακωμένο τοῦ πανταλονί.

—Ὑποφέρετε. τοῦ εἶπε ἐκεῖνη ἀπλά.

—Καὶ τί σὰς ἐνδιαφέρει αὐτό; τῆς ἀπάντησε μὲ τὴν ἴδια ψυχρότητα.

—Δὲ θέλω νὰ βλέπω ἄνθρωπους νὰ πονοῦν. Οὔτε καὶ ζῶα ἀκόμη...

—Καὶ τί κάμνετε ὅταν βλέπετε κάποιον νὰ πονᾷ;

—Τὸν συμπαθῶ, τὸν ἀγαπῶ.

Σήκωσε τὸ χερί του καὶ χαϊδεψε τὰ γένεια του.

—Δὲ θέλ' ξέρετε φαίνεται ὅτι ἀκριβῶς ἡ ἀγάπη εἶναι αὐτὴ πὺ φέρνει τὸν πόνο, τῆς εἶπε ἥρεμα καὶ κατέβασε τὰ μάτια του.

—Εἶμαι τόσο νέα πὺ δὲν τὸ ἔμαθα αὐτό.

—Ποιὰ εἴσθε; τὴ ρώτησε.

—Μιά νέα κοπέλλα πὺ οἱ γονεῖς τῆς τὴν ὠδήγησαν ἐδῶ κοντὰ γιὰ παραθερισμό, ἐδῶ ὅπου νύχτα-μέρα φυσᾷ, δρέχει καὶ ὅταν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὅλοι ἀνόητοι...

—Καὶ οἱ νεοί; τὴ ρώτησε τονίζοντας τὶς λέξεις.

—Καταλαβαίνω τί θέλετε νὰ μοῦ πῆτε. Ἄλλ' ὄχι δὲν ἀγαπᾷ τὰ φέρετ. Περιμένω μὲ ὑπομονὴ τὴ μεγάλη ἀγάπη πὺ εἶναι γραφτὴ γιὰ μένα...

—Ὅχι! Ὅχι! ξεφώνισε αὐτὸς καὶ σηκώθηκε ὀρθὸς. Μὴν ἀγαπήσεις ποτέ. Ποτέ, ἂν θέλεις τὴν εὐτυχία σου.

—Μὰ οὔτε καὶ τώρα εἶμαι εὐτυχισμένη.

—Γιατί; Τί σου λείπει;

—Ἡ ἀγάπη!...

—Τί δοῦναι θέλετε κυρία μου; τὴν ρώτησε προφέροντας μιά-μιά τὴ λέξι.

—Φοδᾶμαι, κύριε. Νύχτωσα στὸ δρό-

μο. Ἡ καταιγίδα ἔρχεται... τί θὰ γίνω. —Μὰ τί ζητούσατε ἐδῶ;

—Λίγη ἔρημιά, κάποια μόνωσι καὶ μαζὶ τὸν καθαρὸ αἶρα.

Οἱ πρώτες σταγόνες ἄρχισαν νὰ πέφτουν. Τὸ λεπτὸ τῆς μπλουζάκι ἄρχισε νὰ κολλᾷ στὸ κορμί της...

—Λοιπόν... περάστε...

Τὸ δωμάτιο πὺ τὴν πέρασε ἦταν γεμάτο μὲ βιβλία. Στὶς βιβλιοθήκες, στὸ τραπέζι, στὰ καθίσματα παντοῦ.

—Πόσα βιβλία! εἶπε ἐκπληκτικὴ ἡ κοπέλλα.

—Ὅχι βιβλία, φίλους νὰ λέτε αὐτά, τῆς ἀπάντησε ἐκεῖνος ἀπότομα. Αὐτὰ δὲν λένε ψέματα, δὲν ἀπατούν. Εἶναι φίλοι. Γνήσιοι φίλοι...

Τὴν κυττοῦσε ἄγρια μὲ τὸ ἀξυρίστο τοῦ πρόσωπου, τὸ ξεθωριασμένο τοῦ πουλόβερ, τὸ τσαλακωμένο τοῦ πανταλονί.

—Ὑποφέρετε. τοῦ εἶπε ἐκεῖνη ἀπλά.

—Καὶ τί σὰς ἐνδιαφέρει αὐτό; τῆς ἀπάντησε μὲ τὴν ἴδια ψυχρότητα.

—Δὲ θέλω νὰ βλέπω ἄνθρωπους νὰ πονοῦν. Οὔτε καὶ ζῶα ἀκόμη...

—Καὶ τί κάμνετε ὅταν βλέπετε κάποιον νὰ πονᾷ;

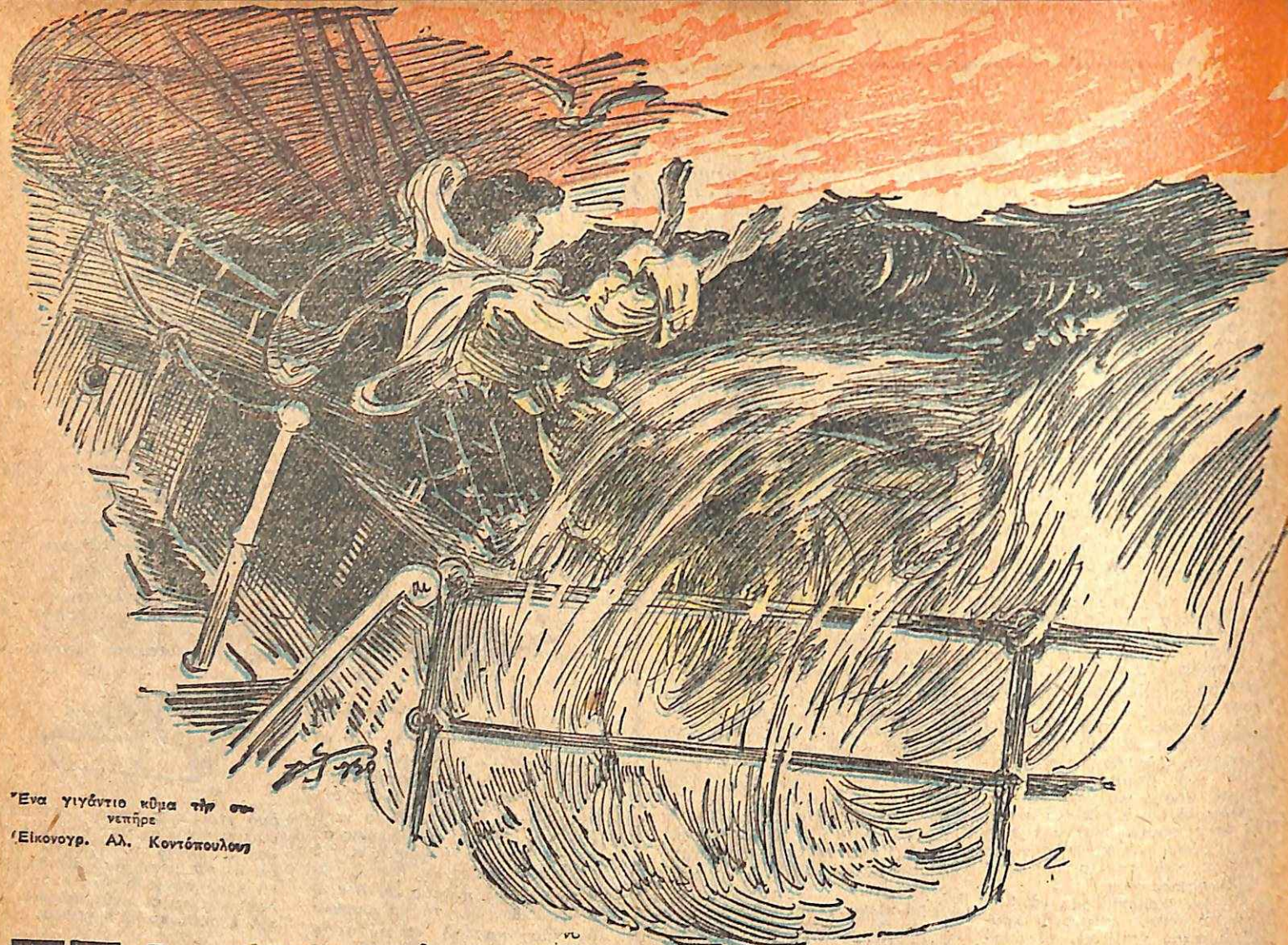
—Τὸν συμπαθῶ, τὸν ἀγαπῶ.

Σήκωσε τὸ χερί του καὶ χαϊδεψε τὰ γένεια του.

—Δὲ θέλ' ξέρετε φαίνεται ὅτι ἀκριβῶς ἡ ἀγάπη εἶναι αὐτὴ πὺ φέρνει τὸν πόνο, τῆς εἶπε ἥρεμα καὶ κατέβασε τὰ μάτια του.

—Εἶμαι τόσο νέα πὺ δὲν τὸ ἔμαθα αὐτό.

—Ποιὰ εἴσθε; τὴ ρώτησε.

Ένα γιγάντιο κύμα της στυφής
Είκοι. Αλ. Κοντόπουλος

ΣΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

Δραματικό περιπετειώδες μυθιστόρημα του ΦΙΛΙΠΠ ΓΟΥΔ'ΙΛΥ

1ον

Αποχαιρετισμός

Στα 1909, η Φιλαδέλφεια της Αμερικής που, τότε ήταν ακόμη μία ήσυχη πολιτεία, άναστατώθηκε από τον σκανδαλώδη γάμο του Ιωνάθαν Λή, άπογόνου παλιάς άρχοντικής οικογένειας, με την Αγγλίδα τραγουδίστρια Νταίζη Στόρεϊ.

Το αίσθημά τους είχε άρchiσει από τον καιρό που ο Ιωνάθαν σπούδαζε στην Όξφορντ και η Νταίζη τραγουδούσε στα μουσικά χώρους του Λονδίνου. Στο μεταξύ, οι σχέσεις τους διακόπηκαν, γιατί ο πατέρας του νέου, μαθαίνοντας το γυιό του στις Ηνωμένες Πολιτείες. Δύο χρόνια αργότερα, κ' ύστερα απ' το θάνατο του πατέρα, οι δυο νέοι ξανασυναντήθηκαν στη Νέα Υόρκη όπου η Νταίζη έμφανίστηκε πια σαν μεγάλη πρωταγωνίστρια της Όπερας, κάτω από τα μανιλάκια χειροκροτήματα ενός κοινού τρελλού από έθουσιασμό. Την άλλη μέρα από τον θρίαμβό της εκείνο, παντρεύτηκαν.

Η μεγαλοαστική κοινωνία της Φιλαδέλφειας υποδέχτηκε με άρκετο κουτοποπιλιό το γάμο τους. Εκείνη όμως που ένοιωσε πραγματική δυστυχία από το γεγονός αυτό, ήταν η Χλόη Λαφόρξ-Λή, άδελφή του Ιωνάθαν.

Η ζωή της κόρης αυτής ήταν άφιερωμένη σε δυο πράγματα: Στη διαφύλαξη του

γοήτρου των οικογενειακών κλάδων Λή και Λαφόρξ, και στον άδελφό της. Δεν είχε ποτέ της άντικρύσει την πιθανότητα ενός γάμου του άδελφού της, γιατί η Χλόη ήταν κοντόθωρη κι' εγωίστρια. Έτσι, της φάνηκε πως η πριμαντόνα της είχε κλέψει σωματικά και πνευματικά τον άδελφό της και πως δυσφημούσε τ' όνομά του. Για όλ' αυτά, μισούσε την Νταίζη Στόρεϊ μ' ένα μοναδικό, άγίατρευτο και άσιγαστο μίσος, που όλο και θέριευε μέσα της.

Το μίσος αυτό μεγάλωσε ακόμα πιο πολύ, ύστερα απ' το γυρισμό της Νταίζης με τον άντρα της στη Φιλαδέλφεια, όταν η Χλόη κατάλαβε πως ο κόσμος άρχιζε ν' αγαπά την πρώην τραγουδίστρια, και να την δέχεται με προθυμία στα σπίτια του, ξεχνώντας την ταπεινή της καταγωγή. Τό ίδιο μίσος έφτασε στο κατακόρυφο, όταν η Χλόη έμαθε μία μέρα πως η Νταίζη θα γινόταν μητέρα ενός παιδιού του Ιωνάθαν Λή. Η Χλόη, που συνήθως κυριαρχούσε στα αίσθημά της, στην προκειμένη περίπτωση έχασε την ψυχραιμία της. Κάι, τότε, πήγε γραμμή και δρiκε τον άδελφό της:

— Δεν έμεινε καθόλου ντροπή μέσα σου, Ιωνάθαν; τον ρώτησε. Νομίζεις πως έχεις τό δικαιώμα να δώσεις κληρονόμο στην άμεμπτη οικογενειακή γενιά μας με το παιδί μιας άποτέτοιας;

— Ο Ιωνάθαν δεν είπε παρά μονάχα ένα: — Χλόη!

— Άλλά τό είπε έτσι, που η άδελφή του σάπασε άμέσως. Εκείνος, άφου θημάτισε

πάνω κάτω για λίγη ώρα μέσ' στη βιβλιοθήκη του, ξαναμίλησε:

— Πρέπει, Χλόη, να σου μιλήσω καθαρά. Πολλές φορές μούδωσες άφορμή να σκεφθώ πως έμεινες σ' αυτό τό σπίτι μαζί με την γυναίκα μου και με μένα, όχι για να μάς δοθήσης, άλλα για να φέρεις περισσότερες δυσκολίες στη ζωή τη δική της. Είμ' ευχαριστημένος που μιλήσες με ειλικρίνεια και μου γνώρισες σήμερα τα πραγματικά σου αίσθηματά για την Νταίζη. Προτιμώ τον άνοιχτό πόλεμο απ' την φαρμακερή ύποκρισία.

Η Χλόη έβαλε τα κλάματα. Ο Ιωνάθαν Λή της χάιδεψε λίγο τον ώμο και της έπανέλαμψε θυρωδημένος:

— Μά δεν ήθελα να σε πικράνω.

— Ύστερ' απ' αυτό, η άδελφή του φρόντιζε να κρύβει καλά τις δαιδαλώδεις διακλαδώσεις των σκέψεών της. Κλείστηκε στον έαυτό της, άλλα δεικνύσε στην έντέλεια τό νοικοκυριό των Λή, σύμφωνα με τις παραδόσεις τους.

Στα 1910 γεννήθηκε τό παιδί. Ήταν κορίτσι και τ' όνομάσανε Μυριέλ. Τό άν άπογοητεύτηκε ή όχι με την άπόκτηση μιας κόρης αντί ενός γιου, ο Λή δεν τό δείξε ποτέ του. Η Νταίζη βρισκόταν σ' έκσταση εύτυχίας, άλλ' από την ημέρα που γενήθηκε τό παιδί της, η υγεία της όλο και χειρότερη. Η άνωμαλία αυτή στενοχωρούσε άδιάκοπα τον Λή, και τον στενοχωρούσε σε μία έποχή που είχε και πολλές άλλες έγνοιες στό νου του.

Η νενιά των Λή και η γενιά των Λα-

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΗΣ ΟΡΦΑΝΗΣ, ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΜΟΝΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙ. ΤΟ ΑΓΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ, ΠΟΥ ΟΥΤΕ Η ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΙ' Η ΟΡΦΑΝΙΑ, ΑΛΛΑ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΜΠΟΡΕΣΑΝ ΝΑ ΧΑΛΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥ.

Φόρξ καταγόταν οι πρώτοι από την Αγγλία και οι δεύτεροι από την Γαλλία. Είχαν άπαρηφή τους τίλους των για ν' άποικήσουν στην Αμερική πριν απ' την Επανάσταση, κι' άργότερα κάμποσοι δλαστοί απ' τις δυο αυτές άρχοντικές οικογένειες, μετακινήθηκαν απ' τον Άτλαντικό πόντο τη μεριά του Ειρηνικού. Δημιούργησαν μία κολοσσιαία περιουσία, κι' αυτή τόρά είχε διοχετευθί από διάφορες κληρονομίες στον Ιωνάθαν Λή.

Ο τυχερός αυτός άπόγονος δεν έπαναπαύτηκε σ' αγαθά που είχε κληρονομήσει, άλλα, άκούραστος και μεγαλεπήβολος έπιχειρηματίας ο ίδιος, είχε δημιουργήσει πολλές καινούργιες δισηχανίες, και ήταν ιδιοκτήτης άνθρακωρυχείων και μεταλλωρυχείων. Τα τελευταία χρόνια, οι πετρελαιοπηγές τον άπασχολούσαν ιδιαίτερα, κ' η ζωή του ήταν μοιρασμένη άνάμεσα στο καινούργιο αυτό ένδιαφέρον του, στο νεογέννητο παιδί του, και στην κλονισμένη υγεία της γυναίκας του, που την λάτρευε.

Δύο γεγονότα συνέπεσαν στην οικογένεια του Λή, έκείνο τον καιρό.

Ο σύζυγος μπήκε στην χρυσόκίτρινη κρεβατοκάμαρα όπου, η γυναίκα του είχε περάσει κάμποσες βαρετές βδομάδες περιμένοντας να τελειώσει η άτελείωτη άνάρρωσί της, και την δρiκε χλωμή και κατάρρευσημένη.

— Έχω δυσάρεστα μαντάτα άγαπημένε μου, τό έπαι.

Τό πρόσωπο του Λή χαμογέλασε, άλλα η καρδιά του πάγωσε.

— Άλήθεια; έπαι με καλωσύνη.

Οι γιατροί που φωνάξαμε, ήρθαν σήμερα τό πρωί. Δεν μου είπαν πως άκριδώς λέγεται τό νόσημα που μου φέρνει τόση εξάντληση, άλλα με βεβαίωσαν πως μονάχα σ' ένα μέρος του κόσμου θα μπορούσα να γίνω καλά. Ένας γιατρός γνωστός τους, έχει ανατόριο μέσ' στα δάση, ψηλά σε κάποιο βουνό της Γερμανίας. Είπαν πως πρέπει να πάω άμέσως εκεί, και με συμβούλεψαν να πάρω μαζί μου και τό παιδί, για δικό του και για δικό μου καλό. Θα πρέπει να μείνω εκεί κάμποσο διάστημα — έξη μήνες ίσως.

Ο Λή ένοιωσε κάποια άνακούφισι.

— Αυτό είν' όλο; έπαι.

— Η γυναίκα του χαμογέλασε. — Δεν είν' άρκετό; Νά σ' άφήσω τόσον καιρό, να σου πάρω τό παιδί από κοντά σου κι' ύστερα τόσα έξοδα...

— Τόσα έξοδα! Σ' τ' άλήθεια, δεν πιστεύω να μιλάς σοβαρά για τα έξοδα;

— Μοι είναι τόσο δυσάρεστο να είμαι ένα άχρηστο βάρος, χρυσέ μου.

— Μην ξαναπής αυτή τη λέξη. Άφου πρέπει να τό κάνης αυτό, θά τό κάνης. Θα νοικιάσουμε ένα δικό μας θανάκι να σε πάν

στη Νέα Υόρκη, θα έχουμε τις καλύτερες καμπίνες πάνω στο καλύτερο καράδι και θάνατοντας στην Εύρώπη, θα νοικιάσουμε άλλο θανάκι για να σε πάν στην Έλβετία. Έγώ θα είμαι μαζί σου.

— Τζόννι!

— Θα σε ξανακάνουμε καλά, Νταίζη, για να μπορείς να τραγουδάς, να χορεύεις και να παίζης με τό μωρό σου.

Ύστερ' απ' αυτό οι δυο σύζυγοι άγκαλιάστηκαν τρυφερά και σάπασαν.

Άλλά όταν η Νταίζη Στόρεϊ ξεκίνησε με τό καράδι για την Γερμανία, ο άντρας της δεν ήταν μαζί της. Την ημέρα της άναχωρήσεως, ένα τηλεγράφημα είχε φτάσει από τη Δύση. Σε κάποια ιδιοκτησία του Λή, άνοιξαν ένα βαθύ λαγούμι στη γη, τό γέμισαν νιτρογλυκερίνη και προκάλεσαν έκρηξη. Η γη έσειστήκε και νέοι θησαυροί έκασφενδονίστηκαν στο στερέωμα. Πετρέλαια! Ποτάμια, λίμνες πετρέλαια! Βρέθηκαν άμέσως σφετεριστές και άπατεώνες ν' άμφισβητήσουν τό δικαιώματά του Λή πάνω σ' αυτήν τη νέα πλούσια γη. Την ίδια νύχτα, δημιουργήθηκαν φοβεροί καυγάδες σε κείνο τό μέρος. Η παρουσία του Λή ήταν άπαραίτητη. Η Νταίζη τον έπεισε να πάη άμέσως.

— Μπορείς νάρθης να με δρiς στη Γερμανία, μόλις κανονίσης αυτή την ύπόθεσι. Ίσως και με τό έπόμενο πλοίο.

Οι γιατροί τον καθυσέχασαν πως η Νταίζη δεν κινδύνευε καθόλου με τό να ταξιδέψη μονάχη της. Η Χλόη προθυμοποιήθηκε να συνοδεύσει τη νύφη της. Με πονεμένη καρδιά, ο Ιωνάθαν είδε τη γυναίκα του να φεύγει με τό υπερκαρόνιο, και πολύ μελαγχολικός πήρε ένα τραίνο που θά τον πήγαινε στη Δύση. Δεν ξεχάσε ποτέ του την εικόνα της, καθώς στεκόταν στην κουπαστή του καταστρώματος και τον άποχαιρετούσε. Κάτω απ' τό μεγάλο της καπέλλο, ο Λή έβλεπε τα όλοξανθα μάτια της. Εβλεπε τό θαρραλέο χαμόγελό της και τα χλωμά της μάγουλα. Δίπλα της στεκόταν η ντανά με τό μωρό, κ' η Χλόη στεγνι και σοβαρή.

Ο Λή δε ξανάδε ποτέ την γυναίκα του.

Τρικυμία

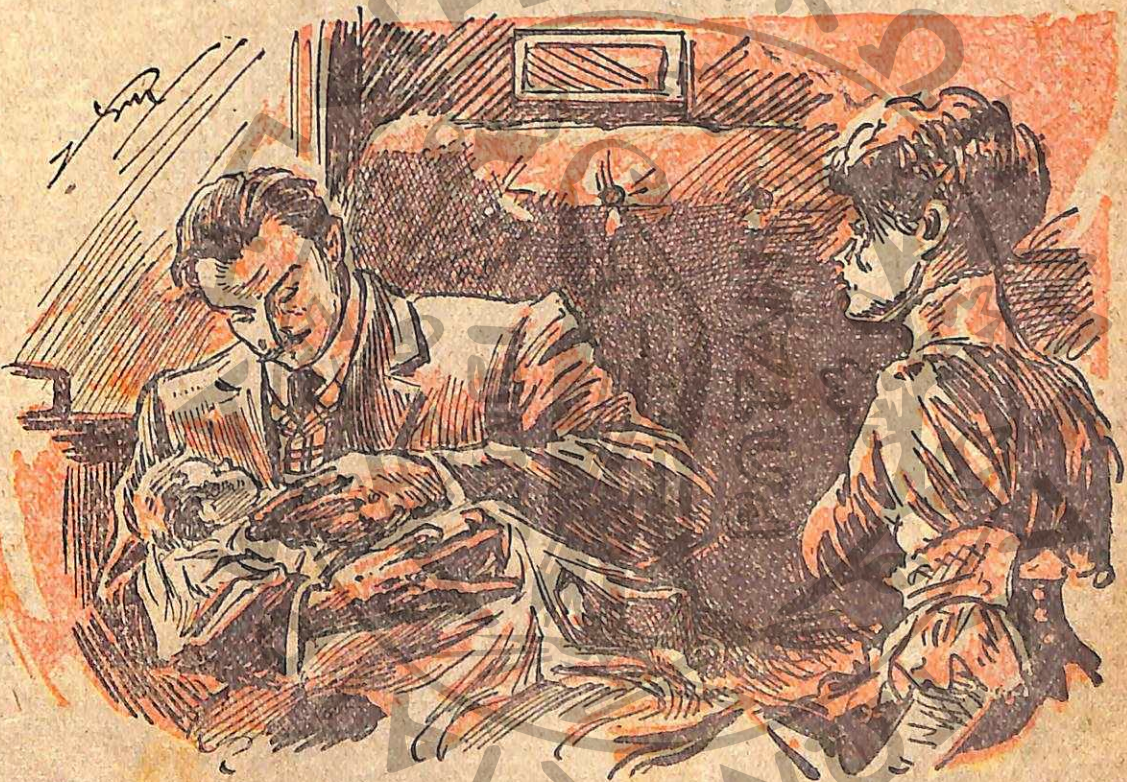
Η ΖΩΗ πάνω στο καράδι κρατούσε τις δυο γυναίκες άδιάκοπα μαζί. Η μία χτυ-

πούσε στα νεύρα της Άλλης, και παρ' όλο που η Νταίζη δεν έδειχνε καμμία δυσάρεσκεια, ώστόσο υπέφερε πολύ στα κρυφά, ενώ η Χλόη δεν έκρυβε καθόλου τις ιδιοτροπίες της. Κατώρθωσε με μαεστρία να βασανίση τη νύφη της. Με τό πρόσχημα ειδικού συστήματος υγιεινής, άφινε τό μωρό έκτεθειμένο στον ήλιο ώσπου κατακόκκινιζαν τό πρόσωπο και τα χεράκια του. Τις πρώτες μέρες του ταξιδιού έπαιρνε την πρωτοβουλία να παραγγέλλη για την Νταίζη όλα τα φαγάκια που ήξερε πως η Νταίζη δεν τ' αγαπούσε. Και με χίλιους άλλους κρυφούς τρόπους, η Χλόη της έκανε άισθητή την άντιπάθειά της.

Παρ' όλη αυτή τη ψυχολογική πίεσι, η υγεία της Νταίζης σιγά σιγά καλύτερευε. Φρόντιζε να δοθί μία ιδιαιτέρη καμπίνα στη ντανά και τό μωρό, έτσι ώστε τό παιδί της ν' άπαλλαγί από τα νύνια της Χλόης. Ο άέρας, ο ήλιος και τό ίδιο της θάλασσας την δυνάμωναν κι' έτσι η Νταίζη μπορούσε να κάνει έλεύθερα περιπάτο πάνω στο κατάρωμα. Καθόταν ώρες όλοκληρες σε μία ξαπλωτή καρέκλα άναπνέοντας θαδεία τη ζωογόνο άτμόσφαιρα. Σε λίγο μπόρεσε να πεοπατά και, όταν πια δεν έμεναν παρά δύο μέρες για να φτάσουν στη Γαλλική άκτή, περνούσε τον περισσότερο καιρό της κανώντας δόλτες πάνω στο κατάρωμα, κι' όλοι οι έπιβάτες την κύτταζαν με περιέργεια.

Μία μέρα πριν πιάσουν στη στεριά, τους δρiκε μία καταιγίδα. Απ' τα μεσάνυχτα ως τό πρωί, ο άέρας φύσαγε σαν δαιμονισμένος. Τα κύματα σηκώνονταν άπειλητικά και τρελάνα. Τα σύννεφα πυκνωναν στο ούρανό και ο όρίζοντας στένευε. Η Χλόη κλειδώθηκε στην καμπίνα της και χώθηκε στο κρεβάτι της. Η Νταίζη, όμως, γοητευμένη απ' την άγριότητα του καιρού, ένωούσε ν' άπολαύση τό μεγαλειώδες θέαμα των ξεσηκωμένων στοιχείων της φύσεως, και, μαζί με μερικούς άλλους τολμηρούς έπιβάτες, πήρε θέσι σε μία γωνία του καταστρώματος και παρακολουθούσε τη δραματική πάλη του άνθρώπου και των άσημαντων καραβιών του μέσ' στα βουνά της θάλασσας.

Στις δέκα τό πρωί, κ' ύστερα πάλι τό μεσημέρι, η Νταίζη έπισκέφτηκε τό μωρό της. Στη μία γεμάτισε στην τραπεζαρία μαζί με έλάχιστους έπιβάτες που απ' τα λόγια και τις χειρονομίες τους, φαινόταν

Ξανακύταξε με τρυφερότητα τό μωρό...

καθαρά ο έκνευρισμός τους εξαίτιας του καιρού.

Ίστερ' απ' το φαγητό, ξαναβέθηκε στο κατάστρωμα, τυλιγμένη σ' ένα αδιάβροχο και με μία εσάρπα στο κεφάλι. Τό μωρό της κοιμότανε σαν ξαναπής να τ'ό δις τις τεσσάρους το απόγευμα. Λίγο αργότερα, ένα παράξενο σκούαδι σκέπασε τον ούρανο. Κάποιος είδε την Νταίζη, κατά τις πέντε ή ώρα, να κάνει τον περίπατό της κάτω απ' την τέντα μίας γέφυρας, με μάτια λαμπερά και κόκκινα μάγουλα — μία γυναίκα μεταμορφωμένη σε θεά της καταιγίδας. Από τότε, δεν την ξανάδε κανείς. "Απειρα θεόρατα κύματα ώμορυσαν και σάρωναν το κατάστρωμα. Μία μπουκαρίνα έσπασε απ' την όρμη του νερού, σ' ένα σημείο, το σιδερένιο κιγκλιδώμα της κουπαστής ζάρωσε κ' έχεσε το σχήμα του, και μία δάρκα έγινε συντρίμια. Δεν μπορούσε να νοηθεί πώς ήταν δυνατόν να βρίσκεται κανένας στο κατάστρωμα με τέτοια θεομηνία.

"Ηρθε η μαυρίλα της νύχτας, το μωρό ξύπνησε κι' έκλαιγε, η Χλόη δογγούσε και στριφογύριζε στα μαξιλάρια της.

"Η Νταίζη Στόρεϋ Λή μέσ' στον ένθουσιασμό της για την καταιγίδα και το ευχάριστο συναίσθημα πώς αυτό το ξέσπασμα των στοιχείων της φύσεως τινάζε από πάνω της τον λήθαργο των περασμένων λίγων ημεών, είχε γίνει τολημη και ριψοκίνδυνη. Καί, κάποια στιγμή, μέσ' στο ανεμοδαρμένο σκούαδι, έν' απ' τα γιγάντια κύματα που χτυπούσαν το πλοίο, την συνεπέρθε και την έβριζε στη θάλασσα.

"Η Χλόη δεν άντελήθηκε την εξαφάνισή της παρά μονάχα την άλλη μέρα το πρωί. Χτύπησε στην πόρτα της καμπίνας της κ' η Νταίζη δεν άποκρίθηκε. Ξαναχτύπησε πολλές φορές και την φώναζε, αλλά δεν έλαβε καμιάν απάντησι. Τότε, θρήκε έναν καμωρό και τόν παρακάλεσε να της δώσει ένα κλειδί ν' άνοιξη την καμπίνα.

—Φοβάμαι πώς θά λιποθύμησε, είπε. —Ήταν άρρωστη τόν τελευταίο καιρό.

Δεν ήταν κανένας μέσα στην καμπίνα, "Η Χλόη έτρεξε σ' όλο το πλοίο ψάχνοντας για την Νταίζη.

—Νά φεύνη απ' την καμπίνα της, πρωί-πρωί, χωρίς να περάσει καθόλου να ιδεί το παιδί της! Τό περίμενα πώς γρήγορα θά βαρύντανε τα μητρικά της καθήκοντα — όταν μάλιστα θά βρισκόταν μακριά από τόν άντρα της.

"Υστερ' από λίγο, η Χλόη έρχισε ν' άνησυχή. "Όλος ο κόσμος δάληκε να ψάχνη πάνω στο καράβι. "Αλλά πουθενά δεν βρισκόταν η Νταίζη Στόρεϋ Λή. "Η καμαρίερα της άναφερε πώς έλειπαν από την γκαρνταρόμπα της κυρίας της τó φάρεμα, τó αδιάβροχο και τα παπούτσια που φορούσε την προηγούμενη μέρα. "Ενας έπίδοχος είπε πώς την είχε δει να στέκεται κοντά στο κιγκλιδώμα της κουπαστής, ενώ τó κύμα έφτανε ως τα πόδια της και την πιτσιλιζε. Λίγο αργότερα η θάλασσα είχε θειρέψει και τα κύματα σκέπαζαν τó κατάστρωμα. Διόλου άπίθανο, λοιπόν, έν η Νταίζη στέκονταν πάντα στο ίδιο μέρος, να την είχαν παρσάσει τα κύματα.

Κατά τó μεσημέρι, η ύποψια είχε γίνει δεβαιότητα. Μία ώραία γυναίκα, μία εύτυχισμένη μητέρα, πολυσταγμένη σύζυγο και μεγάλη τραγουδίστρια είχε χαθεί για πάντα.

"Η Χλόη κλείστηκε στην καμπίνα της με πρόσωπο κατάχαλο κι' άνέφορσο. Για κάμποσες ώρες τó μυαλό της είχε σταματήσει να δουλεύη. "Ήταν προμοκρατική μένη απ' την εύθυνη που την θάραινε σαν συνοδό της νύφης της. Την κυριεύε φρίκη στη σκέψη τού τι θά έκανε και θά αισθανόταν ο "Ιωνάθαν Λή μαθαίνοντας τó χαμό της γυναίκας του. Στα κατάβαθα της, όμως, ήταν σχεδόν εύχαριστή. "Η Νταίζη της Στόρεϋ δεν ύπηρεχε πιά. "Ο άδελφός της θ' άνηκε πάλι σ' αυτήν. "Η σκία που είχε πέσει πάνω στα όνματα των Λαφόρζ και Λή, είχε παρερριστεί. Ύπρηκε, ωστόσο, τó μωρό. "Η Νταίζη φεύγοντας απ' αυτόν τόν κόσμο, άφησε μία διαρκή και ζωντανή άνάμνησι τού έαυτού της.

"Ένα μωρό, κι' αργότερα μία γυναίκα, που θά διαηρούσε κάτω απ' τη στέγη τού μεγάρου στο Ριπτινέζους Σκουαίρ, την άνάμνησι, την παρουσία και την φρίκη άναξιοτήτα της μητέρας της.

Κάνοντας αυτές τις σκέψεις, η Χλόη, δίχως να τó πολυκαταλαβαίνει κι' η ίδια, μετέφερε στο παιδί όλο τó μέρος που αισθανόταν άλλοτε για τó μωρό. Τό ένστικτό της την είδοποιούσε πώς όλη την άφοσίωσι που έδινε τó αδελφός της στη γυναίκα του θά την έδινε τώρα στην μικρή Μύριελ. Ποτέ δεν θά ξαναγύριζε ο καιρός, όπου αυτή, η Χλόη ήταν η έμπιστη σύντροφος τού "Ιωνάθαν Λή. Σιγά σιγά, η Χλόη έφτασε στο συμπέρασμα πώς ο θάνατος της Νταίζης δε θά την άποκαθιστούσε στη χαμένη της θέσι, και η πρώτη της ένδόμυχη εύχαριστήσις κατάντησε μία καινούργια θλίψη.

Φτάνοντας στη Χάδρη, η Χλόη τηλεγράφησε άμέσως τóν θλιβερό νέο στον άδελφό της. "Επειδή δεν θά μπορούσε να γυρίσει άμέσως στην "Αμερική, άφου για την διαδικασία της έπιστροφής θά χρειαζόταν τούλάχιστον μία δδουάχια, άποφάσισε να πάη με τó μωρό στο Παρίσι, έγκαταστάθηκε σ' ένα ξενοδοχείο, πήρε μία παραμύνα για τó παιδί και φρόντισε να τó παρακολουθή ένας παιδίατρος. Τό ότι έκανε αργότερα, ήταν άποτέλεσμα έπιμόνου συλλογισμού και τυχαίων περιστάσεων.

Κατά την διαμονή της στó Γαλλία, η Χλόη μνη έχοντας τίποτα καλύτερο να κάνει, άσχολήθηκε στο να εξετάζει τή γενεαλογία των Λαφόρζ. "Υστερ' από την "Επανάστασι, η άρχοντική αυτή οικογένεια είχε πολύ ξεπέσει. Μονάχα στην "Αμερική κρατιόταν άκνήσις ένας κλάδος της.

"Η Χλόη έπισκέφθηκε πύργους που άνηκαν άλλοτε στους προγόνους της και διάβασε με πανεμένη ψυχή άμετρητα βιβλία και γενεαλογικά έγγραφα. "Επισκέφθηκε ακόμη μερικούς από τούς πού εύπαρουσίαζους άπογόνους της οικογενείας, που είχαν τó ίδιο όνομα έν' αυτήν. Σε μία τέτοια έπίσκεψι, έμαθε ένα γεγονός που ξύπνησε την άποκοιμημένη της δραστηριότητα.

Τόν ίδιο καιρό περίπου, που γεννήθηκε η κόρη της Νταίζης, ένας μακρινός εάδελφος της Χλόης είχε άποχτήσει κι' αυτός ένα κοριτσάκι. Οι γονείς τού παιδιού είχαν σκούαδι σε κάποιο δυστύχημα λίγων καιρό ύστερ' απ' την γέννησί του, και τó μωρό βρισκόταν τώρα σε κάποιο όρφανοτροφείο.

"Από τότε, η Χλόη κυριεύτηκε απ' την έμμονη σκέψη ν' άντικατάστη τó παιδί της Νταίζης Στόρεϋ, με τó μωρό τού Γάλλου εάδελφου της Λαφόρζ. Τά σχέδιό της ήταν ν' άποσύρη απ' τó όρφανοτροφείο τó μωρό εκείνο, να τó πάρη μαζί της στην "Αμερική, στη θέσι τού παιδιού της Νταίζης, και να παραδώση την πραγματική κληρονομία τού αδελφού της σε κάποιο άμερικανικό φιλάνθρωπικό ίδρυμα.

"Έτσι κι' έκανε. "Επιστρέφοντας στην "Αμερική, μετέφερε, σαν παιδί της Νταίζης και τού αδελφού της, τή μικρή όρφανή τών Γάλλων μακρινών συγγενών της. "Η πραγματική Μύριελ, η κόρη τού "Ιωνάθαν Λή ταξίδευε στην τρίτη θέσι τού ίδιου πλοίου, με μία Γαλλίδα χωριάτισσα.

"Η Χλόη άνταμάθηκε με τόν αδελφό της στη Νέα "Υόρκη. Της φάνηκε γερασμένος κατά δέκα χρόνια απ' την ημέρα τού χωρισμού τους. Αυτός πήρε μ' εύλάβεια τó μωρό στα χέρια του, τó φίλησε και τó μετέφερε σ' ένα άμάξι. Διευθύθηκαν στο σταθμό για να πάρουν τó τραίνο. Δεν είχε σχεδόν ούτε λέξη ως τή στιγμή που βρέθηκαν καθισμένοι σ' ένα διαμέρισμα τού τραίνου. Τότε τή ρώτησε:

—Για πές μου, πώς έγινε αυτό; "Η Χλόη προσπάθησε να κρύψη τή νεοικότητα της.

—Δεν υπάρχει τίποτα για να διηγηθής κανείς, τού άποκρίθηκε.

—Τί έλεγε στο ταξίδι... πώς... πέρανε, από ποιάν άπίθανη άδιαφορία συνέβηκε ένα τόσο τραγικό γεγονός;

—Ήταν πολύ άπρόσεκτη, είπε η Χλόη. Μάς βρήκε καταιγίδα, κι' αυτή έπέμενε να

κάθεται στο κατάστρωμα. Κάποιο κύμα την παρσάυρε. Αυτό είναι όλο.

"Ο "Ιωνάθαν κύτταξε την άδελφή του με πονεμένα μάτια και κούνησε τó κεφάλι του. Δεν μπορούσε παρά να προσέξει τή σκληρή της έκφρασι. Δεν μπορούσε παρά να καταλάβη πώς ούτε με τó θανάτο της, η άγαπημένη του Νταίζη, δεν είχε έξλιεωθή στην καρδιά της Χλόης. "Ερριζε τά μάτια του στο παιδί.

—Τό μωρό πήγε καλά; ρώτησε. "Η Χλόη κύτταξε έξω απ' τó παράθυρο τού τραίνου.

—Πολύ καλά, άποκρίθηκε. —Δόξα νάχη ο Θεός, είπε ο Λή άντασενάζοντας. Θά την μεγαλώσουμε αυτή τή μικρούλα έσύ κι' έγώ, Χλόη. Θά την κάνουμε τόσο τέλεια γυναίκα όσο ήταν και η μητέρα της. Είναι κάτι τó ότι μού έμεινε αυτό τó παιδί.

Ξανακύτταξε με τρυφερότητα τó μωρό. "Η Χλόη άναστενάξε και χαμογέλασε. "Ο άδελφός της δεν είχε παρατηρήσει καμμία διαφορά άνάμεσα στο παιδί που είχε φύγει μαζί με τή μητέρα του και τó παιδί που κρατούσε τώρα στην άγκαλιά του. Δε θά ύποψιαζόταν λοιπόν τίποτα. Οι παραδόσεις των Λή και των Λαφόρζ και η κληρονομία τους θά ξαναγύριζαν στην άρχική παρεία τους. "Η σούδα της Νταίζης Στόρεϋ είχε λάβει την τιμώρια που της άξιζε.

Στό μεταξύ, η Χλόη, μόλις γύρισε στην "Αμερική, έστειλε την πραγματική Μύριελ με τή Γαλλίδα νταντά της στο Μπούφαλο, όπου ύπηρεξε ένα γνωστό της φιλάνθρωπικό ίδρυμα. Λίγες μέρες αργότερα, πήγε κ' η ίδια εκεί να τις άνταμώση. Πήρε τó μωρό και τó παραδίδωσε στο ίδρυμα, με την παράκλησι να φροντίσουν να υιοθετηθί τó ταχύτερο. Και έπειδή ένα άντρογυνο είχε κάνει αίτησι για την υιοθέτησι ενός κοριτσιού η Χλόη τούς βρήκε άμέσως και κανόνισε να πάρουν την Μύριελ. Τούς ύποσχέθηκε ένα έτήσιο έπίδομα για τή διατροφή της και τούς σύστησε να μη ζητήσουν ποτέ να μάθουν την καταγωγή της μικρής.

Τά χρόνια άρχισαν να περνούν. "Ο κόσμος άλλαζε. Ρυτίδες φάνηκαν στο πρόσωπο της Χλόης και τα μαλλιά της πηραν έν' άσπροκίτρινο χρώμα. Τού "Ιωνάθαν Λή τά μαλλιά άσπρισαν επίσης στους κρατόφους. Είχε γίνει ένας σιωπηλός και σχεδόν άμίλητος άνθρωπος. Σ' αυτό τó διάστημα, μεγάλωνε και τó παιδί. Με τó πέρασμα τού καιρού, οι άνησυχίες της Χλόης εξαφανίστηκαν όλότελα. Μόνο πού, είκοσι χρόνια αργότερα, δημιουργήθηκαν τέτοιες συνθήκες, που ήταν έπόμενο ν' άναστατάσουν όχι μινάχα τή Χλόη, αλλά και ένα όλόκληρο έθνος...

"Ένα συνοικέσιο

— Η ΑΥΤΟΥ "Εξοχότης, ο βαρώνος τού Βάλα, άνήγγειλε ο μαίτρ ντ' ότέλ.

"Ο "Ιωνάθαν Λή σηκώθηκε μπρός απ' την πρωινή φωτιά που έκαιγε μέσ' στο τζάκι της βιβλιοθήκης του, για να ύποδεχθί τόν έπισκέπτη.

—Καλημέρα, "Εξοχώτατε.

—Καλημέρα σας, κύριε. Ξέρετε δέβαια γιατί ήρθα.

—Ναί, άποκρίθηκε ο Λή παίρνοντας έναν μακρύ φάκελλο πάνω από ένα τράπεζι. "Έχω εδώ τó γράμμα σας.

"Ο Βαρόνος κούνησε τó κεφάλι.

—Ακριβώς. Καί, έλπίζω, πώς η εύαρέσκεια σας να με δεχθίτε σήμερα, είναι μία άποδίδει πώς θά δώσετε τή συγκατάθεσί σας.

"Ο Λή στάθηκε μία στιγμή κυττάζοντας τó κενό και άποκρίθηκε:

—Φαντάζομαι, ναί.

—Θαυμάσια! "Ο Πρίγκιπας θά μείνη ένδοσιασμένος!

—Τό πιστεύω.

"Ο τόνος της φωνής του ήταν κάπως συγκατακρινός. "Ο Βάλας έγειρε λίγο μπροστά, και είπε άνήσυχος:

—Έχετε δέβαια πεισθή πώς η άγάπη τού Πρίγκιπα για την κόρη σας είναι άληθινή. Δεν έν' έτσι;

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: "Η συνέχεια.

Ο ΣΕΞΟΥΑΛΙΣΜΟΣ

ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Πολλές άναγνώστριές μας, μάς γράφουν και ζητούν να τις διαφωτίσουμε για τó πρόβλημα της "Ψυχής γυναίκας. "Επειδή τó ζήτημα αυτό είναι ύψιστης κοινωνικής σημασίας, ο συνεργάτης μας νευρολόγος—σεξολόγος κ. Ι. Νικολετσόπουλος, θά προσπαθήσει, σε μία σειρά από εύληπτα άρθρα, να ενημέρωση τις άναγνώστριες πάνω στο σημαντικό αυτό θέμα. Τά άκρας ενδιαφέροντα και άπολύτως διαφορετικά άρθρα τού συνεργάτου μας, θά τις δοθήσουν ν' άπαλλαγούν από πολλές λανθασμένες άντιλήψεις και ν' άντιμετωπίσουν την κατάσταση τους με τόν ένδεδειγμένο τρόπο.

ΑΠΟ τή στιγμή που θά έτοιμασθί η γυναίκα για τή σεξουαλική έπιλογή, οι όρμεις, η έπιθυμία, της. "Η ψυχική σφαίρα συμμετέχει με όλες τις εκδηλώσεις της. Τά άναγνώσματα, τά θεωρήματα, οι συζητήσεις, οι περιγραφές αυάνουν την ψυχική άγωνία και δημιουργούν μίαν ύπερυσθισμένη τή φυσική εύαίσθητη γυναικεία ψυχή.

"Εχουμε μπροστά μας τή γυναίκα έτοιμη σχηματισμένη. Στή φυσική ζωή και στον πωτογόνο άνθρωπο η γυναίκα αυτή θά φροντίσει άμέσως να ζευγαρωθί. "Εδώ όμως έπεμβαίνει ο παράγων εκ οίκου ν' άναγωγή. "Αγαγή, εκπαίδευσι, μόρφωσι, κοινωνική θέσι, οικονομική κατάσταση παίζουν τó σπουδαιότερο ρόλο σε μία έπιτακτική άνάγκη, σε μία φυσιολογική άπαιτήσι: την άναπαραγωγή.

Τά ζώα κατευθύνονται μόνον από τó ένστικτο. Μόνον από τή δίψα για τή συνέχισι της ζωής. Στον άνθρωπο όμως παρεμβαίνουν τόσοι ξένοι παράγοντες, που περιπλέκουν και συσκοτίζουν τó ζήτημα σε βαθύ, που ν' άποτελή ένα σοβαρώτατο κοινωνικό πρόβλημα.

"Η φύσι στα ζώα για την καλύτερευσι της ράτσας κάνει έπιλογή. Παίρνει δηλαδή και διασπαιρώνει ό,τι καλύτερο έχει από την πλευρά τού άρσενικού και τού θηλυκού, ώστε οι άπόγονοί τους να είναι πιο προσαρμοσμένοι στους όρους της ζωής και πιο καλοί από κάθε άποψι, για τó άνέβασμα της φυλής. Τό ίδιο άκριβώς γίνεται και στον άνθρωπο. Γίνεται έπιλογή στην όμορφιά, στην υγεία, στη δύναμι, στη μόρφωσι, στην ήλικία.

Την Ικανότητα της έπιλογής έχει κάθε άνθρωπος μέσα του. Φροντίζει πάντοτε για τó καλύτερο. Τί θά γινόταν όμως και πώς θά έτακτοποιείτο όλος αυτός, ο κόσμος, που δεν διαθέτει τ' άπαιτούμενα ώριμένα φυσικά προσόντα; Κι' εδώ με περισσή σοφία έτακτοποιήθηκε τó ζήτημα.

Σε όλους τούς ανθρώπους υπάρχει ο φυσικός όρμος φετιχισμού. Δηλαδή η προτίμησι και προσήλωσι σε ώρισμένα έπί μέρους προσόντα σωματικά ή ψυχικά. "Ετσι δημιουργείται τó έρωτικό κέρωτικό μωσαϊκό.

Προσέκτι δηλαδή που για τόν έναν άνθρωπο περνούν άπαρατήρητα, για τόν άλλον άποτελούν τó κύριο έρωτικό άντικείμενο. "Ετσι κανένας δε μένει στο περιθώριο "Υπό-

χουν οι θαυμασται της εαυθίας, της μελαγχολίας, της λεπτής, της χονδρής κ.λπ.

Γίνεται έτσι η φυσιολογική έπιλογή άνάμεσα στους άνθρώπους, άνάλογως των έρωτικών προτιμήσεων έκάστου, που, ώστε να έπέλθη ιδέωδης άμονία ψυχής και σώματος, "Εως εδώ τά πράγματα ακολουθούν τó φυσικό τους δρόμο. Στην κοινωνία μας όμως έπεμβαίνει ο οίκονομικός παράγων και άνατρέπει τή φυσιολογική έπιλογή. "Ετσι ο άσχυρος, ο άρρωστος, ο άδύνατος, ο άμόρφωτος, ο γέρος παίρνουν γυναίκες, όμορφες, νέες, γερές,

μορφωμένες, οι όποιες δεν αισθανονται γι' αυτούς έλξι, αλλά τούς παντρεύονται από κοινωνική άνάγκη, έπειδή είναι φτωχές και άπροστάτευτες.

Για να κάμη πιο άνόδυνα και εύκολα η φύσι τó έργο της έφερε μπροστά στη διτρίνα της ζωής, ό,τι ώραιότερο και καλύτερο διαθέτει. "Εφρόντισε ώστε η πιο πρακτική πράξι, η δημιουργία νέας ζωής, να φαίνεται σαν άποτέλεσμα και όχι σαν σκοπός. "Εστέφανωσε την έρωτική τελετή με τά δυνατότερα αισθήματα και έδωσε σαν έπαθλο την άφραστη ήδονή και τόν τελευταίο σπασμό, που συγκλονίζουν και συγκινούν τόσο έντονα, ώστε ν' άποτελούν την πεμπτούσια της άπολαύσεως.

"Ωστόσο, υπάρχει ένα σημαντικό ποσοστό γυναικών που έχουν τó δυστύχημα να μην αισθάνονται ώλοκληρωμένη την άφραστη αυτή ήδονή. Είναι οι λεγόμενες "Α ν α φ ο δ ι σ ι α κ έ ς γυναίκες. Γι' αυτές ο γάμος δεν άποτελεί χαρά, αλλά μία πηγή δυστυχίας, που άναδύζει από τόν συζυγικό κοιτώνά και σιγά-σιγά άπλώνεται σε όλο τó σπίτι. Τότε, η εύτυχία του σπιτιού παθαίνει διάβρωσι, και τó άποτέλεσμα είναι να γκρεμισθί τó σπίτι και μαζί μ' αυτό τά όνειρα οι έλπίδες, οι

Τό άνικανοποίητον τού σεξουαλισμού σε ποσοστό 90% και πλέον όφειλεται σε ψυχικούς λόγους και μόνον. "Υπάρχουν όμως και οι οργανικές βλάβες τού γεννητικού συστήματος της γυναίκας, που συνήθως έχουν σαν είδοποίησι την άνωμαλία της περιόδου. Τότε έχει τó λόγο ο γυναικόλογος.

Και στον άνδρα και στη γυναίκα υπάρχουν και τά δυσώδη άναγνώσιμα. Δηλαδή κανένας άνδρας δεν είναι 100% άνδρας και καμμία γυναίκα 100% γυναίκα. "Υπάρχουν πάντοτε τά στοιχεία τού άντίθετου φύλου. "Ανάλογα με τó ποσοστό των άντιθέτων γεννητικών όρμωνών διαμορφώνονται οι διάφοροι ψυχολογικοί άνδρες και γυναίκες. Καθένας τους έχει διαφορετικές σεξουαλικές κλίσεις και προτιμήσεις.

"Όταν ο συγκερασμός των γεννητικών όρμωνών των δύο φύλων δεν είναι εκείνος που πρέπει, έχουμε τούς άνώμαλους ένδιάμεσους τύπους. Σ' αυτούς παρατηρούνται οι σεξουαλικές διαστροφές με άναφροδισία κατά την φυσιολογική έρωτική όμιλία.

"Ο ρόλος της γυναίκας κατά την έρωτική όμιλία είναι παθητικός. "Αντίθετα ο άνδρας πρέπει να είναι συγκεντρωμένος και ένεργητικός. "Ετσι ενώ ο άνδρας συμμετέχει ψυχικά και σωματικά ύποκρωστικά, η γυναίκα μπορεί να μή συμμετέχη ψυχικά αλλά να προσφέρει παθητικά τó σώμα της μόνον.

"Απαραίτητη, προϋπόθεσι για την έρωτική διεγείρεσι, τόν όργασμό και τή γλυκειά και ξεκούραστη χαλάρωσι, με πλήρη Ικανοποίησι έκατέρωθεν είναι η ψυχολογική άντιστοιχία κ ή ά ρ ο μ ο ν ι α τ ο υ άνδρος ο γ υ ν υ ν ο υ. "Αν λείπη ή ψυχικός παράγων, η γυναίκα παθαίνει έντελώς ού βασική αίτια της άσφροδισίας στη γυναίκα.

πόθοι και οι προσδοκίες της γυναίκας!...

ΤΑ ΑΙΤΙΑ

Ποιές είναι οι αίτιες από την πλευρά της γυναίκας, που έμποδίζουν την ώλοκληρωστική ήδονή κατά την σεξουαλική όμιλία; Τί φταίει που τó ούρανο αυτό δώρο δεν χαρίζεται άτόφιο στη γυναίκα; Ποιές είναι οι αίτιες της ψυχρότητας, της ά ν α φ ο δ ι σ ι α κ έ ς τ η ς γ υ ν α ι κ α ς, που και η κατασκευή της είναι πλήρης και άρμονική και η υγεία της άξιοζήλευτη; Γιατί τόσες γυναίκες ενώ έκτελούν τόν προορισμό τους, την άναπαραγωγή, μ' όλα τα δέν άπολαμβάνουν και δεν χαίρονται τó θείο δώρο της πλήρους σεξουαλικής Ικανοποίησεως;

Πολλές είναι οι περιπτώσεις και οι αίτιες. "Υπάρχουν άκόμη και άγνωστο αίτιολογίας βλαρείες περιπτώσεις άναφροδισίας, που δεν θεραπεύονται και δεν ύποχωρούν με κανένα τρόπο. "Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις, που μπορούν να διορθωθούν με μικρή προσπάθεια και τίς όποιες δημιουργούν ή άμάθεια, ή άγνοια και οι κοινωνικές προλήψεις.

Τό άνικανοποίητον τού σεξουαλισμού σε ποσοστό 90% και πλέον όφειλεται σε ψυχικούς λόγους και μόνον. "Υπάρχουν όμως και οι οργανικές βλάβες τού γεννητικού συστήματος της γυναίκας, που συνήθως έχουν σαν είδοποίησι την άνωμαλία της περιόδου. Τότε έχει τó λόγο ο γυναικόλογος.

Και στον άνδρα και στη γυναίκα υπάρχουν και τά δυσώδη άναγνώσιμα. Δηλαδή κανένας άνδρας δεν είναι 100% άνδρας και καμμία γυναίκα 100% γυναίκα. "Υπάρχουν πάντοτε τά στοιχεία τού άντίθετου φύλου. "Ανάλογα με τó ποσοστό των άντιθέτων γεννητικών όρμωνών διαμορφώνονται οι διάφοροι ψυχολογικοί άνδρες και γυναίκες. Καθένας τους έχει διαφορετικές σεξουαλικές κλίσεις και προτιμήσεις.

"Όταν ο συγκερασμός των γεννητικών όρμωνών των δύο φύλων δεν είναι εκείνος που πρέπει, έχουμε τούς άνώμαλους ένδιάμεσους τύπους. Σ' αυτούς παρατηρούνται οι σεξουαλικές διαστροφές με άναφροδισία κατά την φυσιολογική έρωτική όμιλία.

"Ο ρόλος της γυναίκας κατά την έρωτική όμιλία είναι παθητικός. "Αντίθετα ο άνδρας πρέπει να είναι συγκεντρωμένος και ένεργητικός. "Ετσι ενώ ο άνδρας συμμετέχει ψυχικά και σωματικά ύποκρωστικά, η γυναίκα μπορεί να μή συμμετέχη ψυχικά αλλά να προσφέρει παθητικά τó σώμα της μόνον.

"Απαραίτητη, προϋπόθεσι για την έρωτική διεγείρεσι, τόν όργασμό και τή γλυκειά και ξεκούραστη χαλάρωσι, με πλήρη Ικανοποίησι έκατέρωθεν είναι η ψυχολογική άντιστοιχία κ ή ά ρ ο μ ο ν ι α τ ο υ άνδρος ο γ υ ν υ ν ο υ. "Αν λείπη ή ψυχικός παράγων, η γυναίκα παθαίνει έντελώς ού βασική αίτια της άσφροδισίας στη γυναίκα.

(Στό έπόμενο η συνέχεια)

ΣΟΦΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΗ

ΜΙΑ ΠΟΛΥΤΑΡΑΧΗ ΣΩΗ ΓΕΜΑΤΗ ΑΓΩΝΕΣ. — Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ ΑΧ. ΠΑΡΑΣΧΟ. — 50.000 ΧΡΥΣΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΦΡΑΓΚΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ. — ΣΠΑΝΟΥΔΗ ΚΑΤΑ ΠΙΕΡ ΛΟΤΙ. — Η ΑΓΡΥΠΝΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ. — Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΙ.

Η ΣΟΦΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΗ
(Ένα παλιό σκίτσ του Πρωτοπάτη)

«Σου στέλνω την πιο μεγάλη από ευγνωμοσύνη αγάπη, με τα θερμότερά μου φίλια, σε σένα, στην άγρυπνη Μητέρα του μουσικού, και σου λέω ότι πρέπει να αισθανόσαι θαυμάσια υπερηφάνεια, γιατί είσαι μια σημαντικώτατη συμβολή στη μουσική ζωή της Ελλάδος και γιατί εσύ σταθες ανηλόγιστος σημασίας ενθάρρυνση στη δική μου προσωπική ανάπτυξη για την οποία σου όφειλα τόσα πολλά».

Αυτά γράφει σ' ένα κομμάτι του γράμματος ο Μεγάλος μας μαέστρος, η λεπτή αυτή ανθρώπινη ψυχή, όπονεμένος και ξενητεμένος μας Δημήτρης Μητρόπουλος στη γυναίκα για την οποία μιλάμε.

Πενήντα ολόκληρα χρόνια, μισόν αιώνα, άρμόμητη σαν βράχος που αποσπάρθηκε με παταγιο και κύλησε από καμιά κορφή του Όλυμπου και, μη ξέροντας έμπεδο, γκρεμίζει και ισοπεδώνει κι' ανοίγει δρόμους και σκορπά φως.

Η μητέρα που την έφερε στη ζωή έχει τό σπορό της αντίνομιας. Ένώθηκαν η σκληρωμένη Πόλη και η λεύτερη Αθήνα, η μητέρα της το κύνος Παπαγγελή, ήταν κόρη της αδελφής του δημάρχου της Αθήνας Παπαγγελή. Ο πατέρας της, είχε την επίκληση για την εποχή θέσε του άπειταμένου των Πατριαρχικών στην Πύλη, ένα είδος πρεσβευτού (Καμπού Κεχαγιάς). Γεννήθηκε στα 1880, στην Πόλη, σε μια εποχή που το Έλληνικό Έθνος βρισκόταν σε μια ρωμολαία ανάταξη.

Σε ηλικία εννέα χρονών, με την συνοδεία της μητέρας της, έρχεται στην Αθήνα και πατάει τα λεύτερα χώματα του Έλληνισμού και φιλάει το χέρι του δημάρχου Παπαγγελή, ενώ δίπλα του παράσκει ο μεγαλόστομος έθνικός ποιητής Αχιλλέας Παράσχος, ντυμένοι και οι δύο τη φανταχτερή Έλληνική φουστάνελα.

«Φίλησε το χέρι του ποιητή!», φώναζει η μητέρα στο παιδί, που θαμπωμένο από την ιερή μυσταγωγία, ένοιωσε να λυγίζουν τ' αδύναμα γόνατά του. Και το φίλησε, ενώ ο Παράσχος άπλωσε το άλλο του χέρι στο κεφάλι της μικρής Σοφίας, σαν είδος θείας εύλογίας.

Λίγα χρόνια μετά, μάθαινε πώς περιφρονείται το χρυσάφι. Ο Έθνικός ευεργέτης Ζάπ

πας ήθελε να φτιάξει μια Έλληνική σχολή για τον υπόδουλο Έλληνισμό. Ο Σουλτάνος όμως δεν έδωσε την άδεια. Ο Σταυρός Ιωαννίδης, ο πατέρας της Σοφίας Σπανούδη, κατάφερε να την πάρει. Την έπομένη, μαθαίνοντας το μεγάλο γεγονός ο Ζάππας, έξαποστέλλει τον Νικόλαο Μπέη Ψυχάρη, τον πατέρα του μεγάλου γλωσσολόγου, για να την παραλάβει, κομίζοντας 500 χρυσές λίρες για δώρο.

«Πάρτε τα πάρτε τα πίσω» φωνάζει ο πατέρας. «Η Ικανοποίηση για το κατόρθωμά μου είναι αρκετή», απαντάει.

Η ανταμοιβή ήλθε ύστερα από λίγο καιρό. Η Σοφία Ιωαννίδη, η μετέπειτα κ. Σπανούδη, ήταν η πρώτη υπότροφος στη Ζάππειο Σχολή της Πόλης, όπου έμεινε ως έσωτερική μαθήτρια επτά ολόκληρα χρόνια. Και μαζί με την πολύτροπη και πολύπληρη μόρφωση, μυήθηκε και στα μεγάλα μυστικά της τέχνης, έχοντας για πρώτο της δάσκαλο στη μουσική και στο πιάνο έναν επίγονο τότε μαθητή του Λίστ, τον Φράνς Ντέ Λα Σούντ.

Αυτή η μόρφωση ήταν ο πρώτος μεγάλος σταθμός. Η Ζάππειος Σχολή μια μικρή νησίδα στο μαύρο πέλαγος της σκλαβιάς, το Φανάρι, με τα συμπεκνωμένα δεινά για την Έλευθερία, παρακαταθήκη αφώνων, και τα Πατριαρχεία, το μεγάλο έργοσπίρη με τη δυνατή φωτιά, που καμινεύονταν κάθε πόθος του Έλληνισμού, όλα μαζί, στην κοσμοπολιτική ατμόσφαιρα της Πόλης, δίνανε άλλο νόημα στην Μεγάλη Ιδέα. Όλα αυτά αγκάλιαζαν το πατρικό σπίτι της Σοφίας.

Έτσι φουντωμένη και ξαναμμένη ξεκίνησε η Σοφία Σαυρούς Ιωαννίδη, φορτωμένη δεινά και ιδέες, για την πατρίδα του Μπετόβεν. Τρία χρόνια σπουδάζει στη Γερμανία, με δασκάλα μια άλλη μαθήτριά του Λίστ, την Ραμπόλντι-Κάρερ. Και κερδίζει το πρώτο βραβείο πιάνου με άνωτερη τιμητική διάκριση. Δίνει ρεσιτάλ, πέρνει μέρος σε συναυλίες και γενικά διαποτίζεται με όλο το πνεύμα της γερμανικής φιλοσοφίας και τέχνης.

Από κει φεύγει για το Παρίσι και μένει ένα χρόνο σπουδάζοντας Ιστορία της μουσικής και μαζί, φυσικά, τη φιλοσοφία της χώρας αυτής, τη λογοτεχνία της, την τέχνη της. Μπορεί τώρα να συγκρίνει και να ζυγίσει δυο τρόπους ζωής και σκέψεως. Η προτίμησή της είχε κλίνει οριστικά. Ο νόμος οπτις μουσικής μεγαλοφυΐες. Ο Μπετόβεν πήρε κυρίαρχη θέσι στην ψυχή της, πιο φωτεινός όμως, πιο γλυκός, πιο λεπτός, βαπτισμένος απ' την ίδια στο φίνο γαλλικό πνεύμα.

Και ξεφορτώνοντας κάθε περιττό από το βάρος που έφερε στο ξεκίνημά της απ' την Πόλη και φορτώνοντας και ώφελοντας μέσα της ό,τι καινούργιο και ώφελιμο ήθελε η ψυχή της — και πρώτα απ' όλα το γίγαντα της μουσικής τέχνης — γύρισε πάλι απ' όπου ξεκίνησε. Αντίστροφα όμως όλα τώρα. Από το φώς στο σκοτάδι! Απ' τη λευτεριά στη σκλαβιά! Απ' τη δημοκρατία στο σουλτανικό καθεστώς!

Τα δάκτυλά της, μυημένα στη μαγεία της θείας μουσικής τέχνης, μπορούν να κάνουν λαλιά τους καύμους της ψυχής της και τα ψυχρά πλήκτρα ν' ανεβάζουν σ' αυτήν τα ήθη της μουσικής τέχνης. Τη λέξη λευτεριά, που άνηχεί το ίδιο σ' αυτήν δυνατών και δυναστευομένων. Είναι η πρώτη Έλληνίδα πιανίστρια. Παίρν

νει μέρος σε δυο συναυλίες με όρχήστρα υπέρ του Έλληνικού Φιλολογικού Συλλόγου που δίδονται στα 1900, άμέσως μετά την έπιστροφή της. Η φήμη της φτάνει στο σουλτανικό παλάτι, όπου την καλεί ο Σουλτάνος για να δώσει μαθήματα πιάνου στην κόρη του, που μένει σε ένα ανάκτορο στο Βόσπορο. Τρία χρόνια δασκαλεύει την Τουρκάλα πριγκίπισσα. Στο μεταξύ και μετά δίνει ρεσιτάλ και συναυλίες και φτάνει μέχρις Οδησσό, πραγματοποιώντας παντού έναν ανώτερο έθνικό σκοπό.

Στα 1910 παντρεύεται τον δημοσιογράφο Σπανούδη, διευθυντή και εκδότη της εφημερίδας «Πρόοδος», περνώντας έτσι σε ανώτερο πεδίο δράσεως. Από δω αρχίζει ο μεγάλος αγωνιστικός ρόλος. Τα χρόνια που ακολουθούν μέχρι το 1922, είναι τα πιο πολυτάραχα της έθνικής μας ζωής και τα πιο δύσκολα, γεμάτα κινδύνους, για τους Έλληνες που ζούν στα υπόδουλα μέρη. Πολυμέτοπος ο αγώνας. Με τους Νεότουρκους, με τους Παλαιότουρκους και με την αντίπαλη ελληνική πολιτική μερίδα. Το ζεύγος Σπανούδης πιστεύει στο άστρο και στη μεγαλοφυΐα του Βενιζέλου. Η εφημερίδα είναι η έπαλη του αγώνα. Κι' όταν λείπει ο Σπανούδης, είτε γιατί διώκεται είτε γιατί ταξιδεύει στο εξωτερικό, η Σοφία Σπανούδη, όχι μόνον δέ λυγεί να νοιώθει να γίνεται ένα κομμάτι ατσάλι. Γράφει, όλο γράφει, φλογερά πολιτικά άρθρα, ώραιες επιφυλλίδες, γλαφυρά χρονογραφήματα. Η σύζυγος και η μητέρα! Γιατί στον μεταξύ έχει έλθει στον κόσμο και ένα παιδί, μονακρίδο, ένα κορίτσι, που η αγάπη της γι' αυτό δεν έχει όρια.

Η ζωή της είναι μια διαρκής πάλη, με άπειρες έναλλαγές σ' έκρηξεις πάθους και μεταπτώσεις ήρεμιας. Με όση δύναμη μισεί κι' αγαπάει. Και δεν φοβάται να γκρεμίσει έδωλα, που μπρός τους άλλοι νοιώθουν έδος. Παρορμιώδεις είναι οι διαειφιμοί της με τον περίφημο συγγραφέα Πιέρ Λοτί. Είναι η εποχή μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, με τις πολυτάραχες συζητήσεις για την ειρήνη. Η Σπανούδη με τον άντρα της βρίσκονται στο Παρίσι, κοντά στο Βενιζέλο. Ο Πιέρ Λοτί έχει ξεσπάσει υπέρ των Τούρκων στη «Eclat de Paris». Και η Σοφία Σπανούδη του απαντά στο «Figaro» αποκάλυπτοντας με τρόπο ότι η αγάπη του προς την Τουρκία όφειλεται σε ιδιαίτερος λόγους που βρίσκονται σε απόσταση με την ήθική! Το άρθρο αυτό πληρώθηκε 50.000 γαλλικά φράγκα από την Έλλην. Κυβέρνηση για να δημοσιευθεί. Χτύπησε το βερίδ στην πληγή που το πουνούσε και μέσα στη φωνή του. «Ήξερε η διαβόλεμένη γυναίκα όλα τα μυστικά του Πιέρ Λοτί από την Πόλη».

Μετά την Μικρασιατική καταστροφή φτάνει στην Ελλάδα. Έδω, στην Αθήνα, ο πόνος του εκκληρισμού έγινε θερμή και φλόγα μουσική κι' έφτασε στο απόγειο του μεγαλείου του. «Εγινε η μεγάλη Μάνα του μουσικού, η κλώσσα που έπλάζει μουσικά και φωνητικά ταλέντα. Σαν καθηγήτρια πιάνου διδάσκει στο Έθνικό και Έλληνικό Όδείο».

Η Σοφία Σπανούδη όμως δεν είναι πλασμένη για τον ταπεινό ρόλο της δασκάλας. Νέα, στην ωραιότερή της ακμή, με μεστωμένο μέσα της το διανοητή, τον καλλιτέχνη και το μαχητή, σε μια απόλυτα ζυγισμένη Ισορροπία, περνάει στα μεγάλα στίβο του έμπνευστου, στο κριτικό και του καθοδηγητή. Η πέννα που κρατάει ακούραστα χρόνια τώρα, δίχως λάθεμα στα σφριγηλά της έβδωμένα χρόνια, είναι ταυτόχρονα και σπαθί και βαρεία και μαστιγίον και παγκέτα. Γκοεμιστής και κτίστης! Δημιουργός κι' άφανιστής!

Το γράφιμό της — ένα μέρος απ' το έργο της — σε περιοδικά κι' εφημερίδες έχει δροσιά, φρεσκάδα. Είναι χαρά μουσικής αρμονίας. σε να παίζει απαλά κομμάτια, του Σοπέν ή τραχείες συμφωνίες του Μπετόβεν.

Το γράφιμό της — ένα μέρος απ' το έργο της — σε περιοδικά κι' εφημερίδες έχει δροσιά, φρεσκάδα. Είναι χαρά μουσικής αρμονίας. σε να παίζει απαλά κομμάτια, του Σοπέν ή τραχείες συμφωνίες του Μπετόβεν.

Ένα επίκαιρο ρεπορτάζ που ενδιαφέρει όλες τις γυναίκες

Ο ΕΞΩΤΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΧΡΩΜΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΗ. ΥΦΑΣΜΑΤΑ. ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ. ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ: Φούστες, Μανίκια, Τσέπες, Όμοι, Γαρνιτούρες, ΤΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ. ΟΙ ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ. ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ — ΜΠΛΟΥΖΕΣ. ΤΑ ΤΑΓΙΕΡ. ΤΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ.

Το καλοκαίρι πέρασε πιά. Το φθινόπωρο περνάει τις χρυσοκόκκινες πινελίες στα δέντρα, στα μονοπάτια των κήπων, στους όριζόντες, τα δεινάζει. Η δορία έτοιμάζει τ' ασκία του και φτάνει πάνω σε πυκνά στρώματα από μαύρα σύννεφα. Φύγανε σ' άλλα κλίματα τα ταξιδιάρικα πουλιά. Παντού πανιέται τ' όνειρο της θαλπωρής σε μια ζεστή φωλιά...

Γλυκιά εστίαδα της θαλπωρής του σπιτιού ή γυναίκα, γυρίζει το μαγικό κλειδί της έφευρετικότητας της για ν' ανοίξει τις θύρες να περάσει και να θρονασθή μέσα ή όμορφη. Όμορφη στην ατμόσφαιρα που βρασιλεύει ανάμεσα στις σχέσεις των ανθρώπων, όμορφη στην εμφάνισή του σπιτιού, όμορφη στο τραπέζι, όμορφη στο παρουσιαστικό των δικών της και το δικό της, από κάθε άποψη...

Μά έμεις θα δούμε τώρα ν' ανοίγει μονάχα μια θύρα, ή μαγική θύρα του όμορφου παρουσιαστικού της γυναίκας, που μάς φέρνει με μιάς στον Έξωτικό Χειμωιάτικο Κήπο της Μόδας. Έλατε να δρέψουμε ή κάθε μια τα λουλούδια που μάς άρδουν. τα λουλούδια που ταιριάζουν στον τύπο μας...

ΧΡΩΜΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΗ

Το όμορφο παρουσιαστικό τον χειμώνα του 1950 — 51 άπαιτεί, αγαπητή άναγνώστριά, εμφάνισή κυρίας. Όχι εμφάνισή που προσθέτει χρόνια. Τέτοιο πράγμα δεν το διανοήθηκε ποτέ ή μόδα που θέλει πάντα νέα, νεώτερη τούλαχιστα, την γυναίκα. Η χειμωιάτικη μόδα άπαιτεί εμφάνισή γεμάτη αξιοπρέπεια και πάνω απ' όλα εμφάνισή με προσωπικό χρώμα, με προσωπικό τόνο. Δεν φτάνει να ζέρετε τί φοριέται. Πρέπει να έχετε την ικανότητα να διαλέγετε μέσα απ' την ποικιλία αυτό που σας πηγαίνει και πάνω απ' όλα, να ζέρετε να το φορέσετε καλά, με τον δικό σας τρόπο.

Τη χειμωιάτικη μόδα την χαρακτηρίζει ή... έλλειψις ώρισμένης ξεκαθαρής γραμμής! Κι' ωστόσο, αυτή ή παράξενα άσφαξη ως προς τη γραμμή της μόδα, είναι αρκετά σαφής στα γνωρίσματά της. Και, βλέποντας κανείς ένα φουστάνι, ένα ταγιέρ, ένα πανωφόρι, μπορεί να πη άδιακτα αν έχη μπροστά του μια μοντέρνα εμφάνισή ή μια έσπερασμένη περυσινή μόδα. Ποιό είναι αυτό το καινούργιο στοιχείο που προσθέτει το χρώμα της χειμωιάτικης μόδας στην εμφάνισή της γυναίκας; Μπορούμε ν' άπαντήσουμε άδιστακτα: Τα άξ-σουά, οι λεπτομέρειες και οι ταιριασμένες γαρνιτούρες.

Η γαρνιτούρα υπαίνει πάνω στο φόρεμα με τον τρόπο που περιβάλλει ή έπιδερμίδα τη σάρκα. Γίνεται ν' αυτήν ένα άξεδιάλυτο και άρμονικό σύνολο. Τη χαρακτηρίζει. της δίνει χρώμα, λάμψη, νοσητία.

Οι λεπτομέρειες, κάνουν την ίδια γραμμή να μη φαίνεται ίσια. Και πραγματοποιούν μια έντύπωση, που ποτέ, σχεδόν, καμμιάς εποχής μόδα δεν μπόρεσε να έπιτύχει με τόνον πρωτότυπο τρόπο: το συνταίριασμα άνάμεσα στο φόρεμα ή το ταγιέρ ή το πανωφόρι και στη γαρνιτούρα ή το άξ-σουά. Όλα ταιριάζουν: το άσύνμετρο με την συμμετρία. Οι μπλούζες, με το ταγιέρ ή τον γιακά του ταγιέρ. Τα φουστάνια με τα πανωφόρια ή τη φόδρα τους. Τα γάντια ή οι βραδυές τσάντες ή τα καπέλλα με τις τουαλέτες. Έτσι, έχοντας μπροστά σας μιά άμετρητη ποικιλία έκλογής θα μπόρεσετε να διαλέξετε, — όσο επιτρέπει το βολαντίό σας, φυσικά — έκεινον το συνδυασμό, έκεινο το σχέδιο που θ' άναδείξει την προσωπικότητά σας και θα σας παρουσιάσει σαν μιά γοητευτική γυναίκα του 1950 — 51.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Η χειμωιάτικη μόδα δίνει την πραγματική της στά πολύ μαλακά ύφασματά. Αρχίζοντας από το άπλό σπορ φουστάνι έως το πιο βαρύ πανωφόρι, συναντούμε ύφασματά που πτυχώνονται, εύκολία, είναι απαλά στην άφή και πέφτουν με χάρι. Τα σκήπτρα κατέχει το Βελούδο και το ζέρευ. Τα ύφασματά που έχουν πέλος, μπαίνουν γενικά στην πρώτη γραμμή και οι μεγάλοι ραπτικοί οίκοι τα προτιμούν ιδιαίτερα στα πανωφόρια. Έτσι ξαναγυρής στην ήμερησία διαταγή το λησμονημένο βελούδο ντε λαίν, που συναγωνίζεται τα παχεία μαλακά χνουδάτα ύφασματά, που τόσο ταιριάζουν με τα πολύπτυχα, ριχτά και έξαιρετικά φορεδιά πανωφόρια.

Πλάι στο μάλλινο ζέρευ, πολλές προτιμήσεις συγκεντρώνουν τα μαλακά μάλλινα ύφασματά και ιδιαίτερα ή φανέλλα. Τα έφετεινά μάλλινα παρουσιάζουν μεγάλη πρωτοτυπία και φαντασία, που βρίσκει περισσότερο στα χρώματα και στην άνάγλυφη άνάδειξη των σχεδίων, παρά στην ύφανση των ύφασμάτων. Όταν και στον τελευταίο αυτόν τόμο έχωμε έναν πολύ ώραίο και εύχρηστο νεωτερισμό: την απομίμησι του βελούδου πρώτον και την άνάμει του μεταλλού με το μάλλινο ζέρευ δεύτερον. Στην κατηγορία των ύφασμάτων φανταζι, που είναι αρκετά δημοφιλή έφέτος, ανήκουν τα μάλλινα ύφασματά με τις δυο όψεις, που ή μία τους είναι μονοχρωμή και ή άλλη σ' έναν αντίθετο τόνο ή έχει σχέδιο σκωτσέζικο, καρό, ριγωτό ή ψαροκόκκαλο.

Τα κατ' έξοχήν σπορ ύφασματά που είναι έφέτος στη μόδα, είναι το τουρνέ και ή καμπαρντίνα.

Από τις πέντε το άπόγευμα και πέρας, θα κυριαρχήσουν στις βραδυές τουαλέτες τα βελούδα, τα γυαλιστά σατέν, θα βαρεία μπροσέ, τα ταφτάδες — ιδιαίτερα οι σαζάν — τα φαίγ, τα μούρα, τα παγιέτα, οι χρυσοκέντητες δαντέλες. Α-

πο τα ύφασματά αυτά γίνονται όλες οι πολυτελείς βραδυές τουαλέτες, με την άπέραντη ποικιλία και τις πρωτότυπες, όσο και ιδιότροπες λεπτομέρειες, που βρίσκονται σ' άπόλυτη αντίθεσι με την άυστηρότητα των μάλλινων φορεμάτων.

Τα χρώματα της μόδας

Κανένα χρώμα δεν θα φορεθί έφέτος τόσο πολύ, όσο το γκριζό. Ιδιαίτερα θα έπικρατήσει το χρώμα αυτό στα ταγιέρ. Το μαύρο έχει ήδη επιβάλλει την σφεργίδα του στα φουστάνια. Σε άμεση άμως αντίθεσι με το μαύρο, το γκριζό και γενικά τα μουντά χρώματα της μόδας — όπως το μπέζ του μονταριού, το σταχτί ή το χρώμα του ξύλου — θα φορεθούν και θα επιβάλουν τον τόνο τους, έξωχα ή σε συνδυασμό με τα άλλα, τα έξης τρία χρώματα: το κόκκινο, το βιολε και το πράσινο. Οι τρεις αυτές αποχρώσεις, από την πιο βαθεία — το φύκι της θάλασσας π. χ. — έως την πιο ζωή — όπως το πράσινο βερνέζε — θα άποτελέσουν τον άξονα των προτιμήσεων της γυναίκας.

ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Θα σταθούμε ιδιαίτερα στα φορέματα, που καθιερώθηκαν στη ραπτική με την όνομασία «ππίτ — ρόμπ», στα φουστάνια που φοριούνται από το πρωί έως το βράδυ, πότε σε τύπο έντελως σπορ και πότε σε τύπο άπογευματινό.

Τα φουστάνια αυτά μπορούν να φορεθούν κάτω από όποιοδήποτε έπανωφόρι και να μεταμορφωθούν από έντελως άπλά πρώτα φορέματα σε άπογευματινά, χάρις στα μαγικά κλειδιά που κρατά στα χέρια της ή μόδα και ή φαντασία της κάθε γυναίκας. Η λεπτομέ-

ρεία έκλεινε, που άναμφότερα τελείως τη σιλουέτα και επιτρέπει όχι μονάχα την ποικιλία στη γραμμή, αλλά και την χαριτωμένη πρωτοτυπία ακόμη και στο ασπρότερο φόρεμα, είναι η τουνίκα. Παρουσιάζεται με τις πιο διαφορετικές μορφές και συγκεντρώνει τις συμπάθειες τόσο της ψηλής, όσο και της κοντής γυναίκας, γιατί ανάλογα με την τοποθέτησή της μπορεί να μακρύνει ή να κοντύνει ένα φόρεμα. Η τουνίκα φοριέται σαν μπάσκα, κοντή ή μακρύτερη, σε τύπο βολάν ή σε τύπο πανώ. Άναμφότερα ένα περυσινό φόρεμα και το παρουσιάζει εντελώς καινούργιο, μεταμορφώνει το πρώινο φόρεμα σε απογευματινή τουαλέτα. Οι γυναίκες την έχουν αγαπήσει πολύ.

Το φόρεμα 1951 διαγράφει μία σιλουέτα λεπτή και ψηλή που σφίγγει τη μέση και σχηματίζει στρογγυλεμένους γοφούς, μία σιλουέτα που πλαταινεί με ανοίγματα, με φάρδη τοποθετημένα χαμηλά, με λοξά ντραπαρίσματα.

Τα πραγματικά στενά φουστάνια φοριούνται κάτω από φορδειά, ρηχτά μαντή ή κάτω από ζακέτες, τρία τέταρτα. Άλλα μ' όλο που η ίδια γραμμή είναι πάντα το κύριο χαρακτηριστικό τους, τα φουστάνια παίρνουν καταπληκτικές μεταμορφώσεις που ρίχνουν σε δεύτερο πλάνο την αρχική τους γραμμή, ενώ παράλληλα κατορθώνουν να διατηρηθούν σε σύση πλάισια.

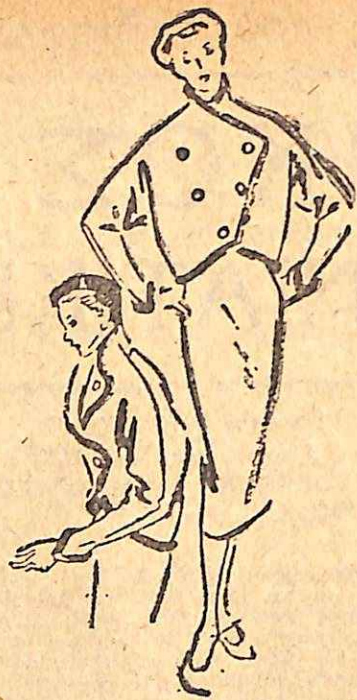
Η απλότητα τους φτάνει ως την αυστηρότητα. Άλλα η απλότητά τους δεν είναι άρελής. Είναι μελετημένη στο έπακρο και κατορθώνει έτσι να δώσει στη γυναίκα μία άρχοντιά, που σπάνια της έχανσε η μόδα.

Με ποιά μέσα πετυχαίνει το σκοπό της η αυστηρή και σοφά χαριτωμένη απλότητάς; Το λέμε εύθες εξ αρχής: με την ασυμμετρία. Αν παρουσιάστηκε ποτέ αρμονικό αποτέλεσμα από την έλλειψη συμμετρίας, παρουσιάστηκε χωρίς άλλο στο φόρεμα του 1951. Η ασυμμετρία έχει επιβληθεί στα στενά φουστάνια. Την βλέπουμε να κυριαρχεί με τα κουμπώματά της, με τον τρόπο που τοποθετεί τις γαρνιτούρες από γούνα, με την παραξενιά που τακτοποιεί τα στριφώματα.

Η ασυμμετρία έχει κύριο γνώρισμά της στα φουστάνια την μονόπλευρη έκμεταλλευση της γαρνιτούρας. Άλλου π. χ. τα κουμπία στολίζουν μονάχα τον έναν ώμο του φορέματος, ενώ ο άλλος μένει σκέτος. Άλλου ένα άμπεσιμέν μπάνι λοξά, ψηλά στη φούστα. Άλλου το κουμπώμα γίνεται στην άκρη, μιάς διαγώνιας γραμμής, αφήνοντας το αντίστοιχο μέρος σκέτο. Πότε πάλι μπάνι με τσεπούλα, σαν ένα ξεμοναχιασμένο φθινοπωρινό ξερόφυλλο, που έπεσε αρμονικά επάνω στο φόρεμα.

Όλα αυτά δεν σημαίνουν φυσικά πως παντού και πάντα κυριαρχεί η αρμονική ασυμμετρία. Αντίθετα βρίσκουμε πολύ συμμετρικά συνταίριασματα, στις φούστες, καθώς και στις μπάσκες, που το πλάτος τους μοιράζεται ισόμερα και στις δύο πλευρές, αφήνοντας εντελώς ίσια την πλάτη και το εμπρός.

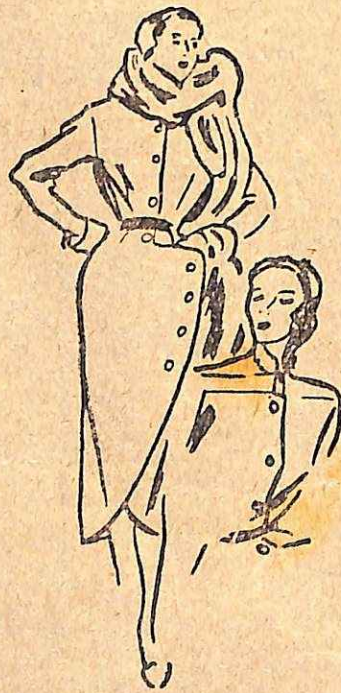
Μπορούμε να πούμε γενικά, πως τα σοβαρότερα φορέματα στο 1950—51 θα είναι τα μάλλινα. Ποιά στυλ ωστόσο είπαμε προηγουμένως, η κάθε γυναίκα από έναν πολυποίκιλο τύπο φορεμάτων, ότι: τα κορσάκια είναι διαλεγμένα, ότι: τα πανωφόρια είναι κατά εξοχήν θελκτικό χαρακτηριστικό της γυναίκας, το πλούσιο στήθος. Αντίθετα, υπογραμμίζοντας τη μέση, το αφήνουν να διαγράφεται φυσικά και χωρίς την ιδιαίτερη προκλητικότητα του νιού—λουκι. Το στήθος είναι γενικά πολύ απλό. Η έφαρσογή του επιτυγχάνεται με πένες ή με το λοξό κόψιμο. Είναι τις περισσότερες φορές μονοκόμματο, χωρίς νωμί-

τες. Σπάνια βλέπουμε στα χειμωνιάτικα φορέματα οριζόντια άμπεσιμέν. Όταν υπάρχουν, είναι ή κάθετα ή λοξά ή και μανά αν φόρμ και επιτρέπουν συχνά τη μετατροπή ενός φορέματος σε μοντέρνο. Η πλάτη στα φορέματα μπορεί να γίνει εντελώς σκέτη, αλλά και ιδιόρρυθμη. Γενικό της χαρακτηριστικό είναι η μέση που βουτάει, σχηματίζοντας καμπύλη προς τα κάτω και το μπουφάν, που δίνει άνεση και επιτρέπει στο χέρι να κινείται εύκολα.

Οι φούστες ή είναι αυστηρά ίσιες και στενές—φουρνό— με ανοίγματα που επιτρέπουν άνεση στο βάδισμα ή ακολουθούν τη γραμμή «μυγκέ», που κάνει τη φούστα να μοιάζει σαν ζουμπουλί, όπως πέφτει στρογγυλή επάνω, στενεύει στα γόνατα, για ν' ανοίξει προς τα κάτω με βολάν, πλισέ ή λοξά, με γκοντέ που άρχίζουν από τα γόνατα και κάτω ή έχουν πιέτες, γαζωμένες έως το γόνατο.

Τα μανίκια παίζουν μεγάλο ρόλο. Είναι κατά κανόνα πλατεία, μεγά-

λα, πάρα πολύ συχνά κιμονό, αλλά και σε φόρμ—ζιγκό, δηλαδή φουσκωτά πάνω από το μπράτσο σαν το μπουτί του άρνιου και έφαρσοστά στον πήχυ του χεριού, από τον άγκώνα και κάτω. Μπορούμε να πούμε πως το μανίκι του φουστάνιου ξεχωρίζει από το μανίκι του πανωφοριού με τούτο το ξεχωριστό χαρακτηριστικό: Ένώ στο φουστάνι είναι έφαρσοστό και στενό, πλαταινώντας με ρικές φορές ψηλά, στο μπράτσο, αντίθετα στο πανωφόρι είναι φαρδύ και σε τύπο ραγκλάν ή κιμονό. Πελώριες μανσέτες, γαρνιρισμένες με βελούδο ή λούτρ, ή με λουρίδες από άστρακάν και γούνα, του δίνουν εξαιρετική βαρύτητα. Το έφαρσοστό ραγκλάν μανίκι είναι ή τελευταία λέξη της μόδας.

Οι γιανιάδες σ' αντίθεσι με τα μανίκια, έχουν χάσει τη σημασία τους. Είναι πολύ μικρό και πολύ συχνά είναι άνευαστοί χωρίς να κοπούν ιδιαίτερα, αλλά σαν συνέχεια του κορσακι. Πολλές φορές είναι ένα όρθιο στρατιωτικό γιακαδάκι λουρίδα, με ανοικτές μύτες, κουμπωμένο στη βάση του λαιμού. Πότε είναι μία λουρίδα λάστιχο της χειρός από καλό μαλλί, τυλιγμένη στο λαιμό σαν μικρούτσικο ραφτό κασκόλ.

Οι τσέπες βρίσκονται παντού. Από το απλό πρώινο σπόρ φουστανάκι έως την απογευματινή τουαλέτα και τη ρεντιγκότα. Πότε είναι συνθισμένα τσεπάκια που μπορούν να βρουν τη θέση τους στο κορσακι και κάτω από το μπράτσο και πότε είναι γιγάντιες. Τοποθετούνται: πότε λοξά, σύμφωνα με τη μόδα, και είναι γαρνιρισμένες με κάποιο στολίδι ή είναι σκέτες. Πότε κρυμμένες κάτω από μία πιέτη ή μία μπάσκα. Πότε πάλι παίρνουν την κλασική τους φόρμα, τόσο στο σχήμα, όσο και στις διαστάσεις και μπάνιουν δεξιά ή αριστερά στο πανωφόρι. Ωστόσο, η πιο μοντέρνα τοποθέτησή της τσέπης είναι ψηλά και στο κορσακι και στη φούστα. Στην περίπτωση αυτή πότε είναι λοξή και έσωτερική και πότε ίσια και έξωτερική, με μεγάλο καπάκι.

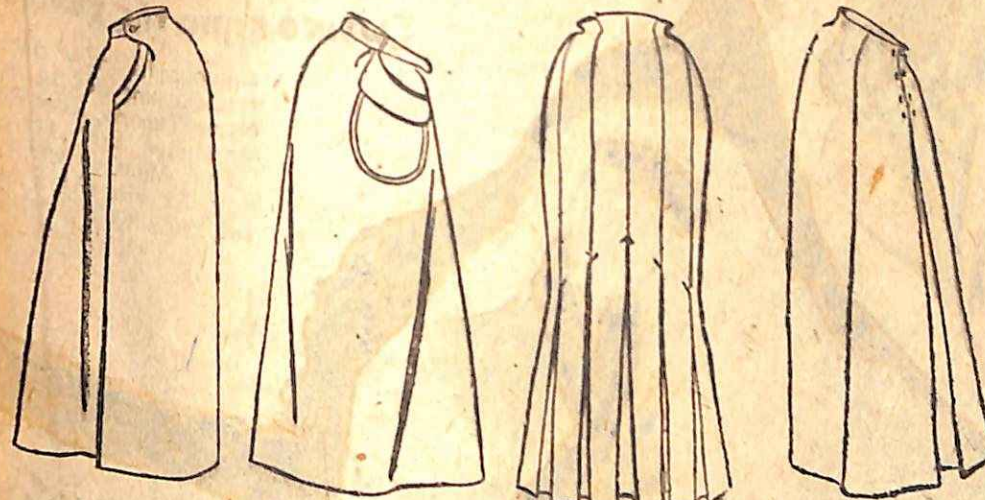
Μπορούμε να πούμε πως η μεγάλη μανία της χειμωνιάτικης μόδας είναι—εκτός από τα κουμπία— οι τσέπες. Τρυπώνουν παντού, ακόμα και στις έσάρπες και στα ρεδέρ του ταγιέρ.

Οι ώμοι. Όταν κυττάει με προσοχή κανείς τη σιλουέτα του 1950—51, θα αντιληφθεί μία παράξενη λεπτομέρεια: Το πλατύτερο σημείο της σιλουέτας είναι οι ώμοι. Η γραμμή της άρχίζει από κεί και πέρα να στενεύει προς τα κάτω. Οι καμπύλες των ισχίων δημιουργούν ένα εύχριστο σπάσιμο σ' αυτό το στενέμα που θα κατανοούσε διαφορετικά αντιστοίχικό και άνυπόφορο. Ο τύπος αυτός της σιλουέτας συναντάται ιδιαίτερα σε δύο τύπους έδυμνασίας: στις βραδυνές τουαλέτες— που πάντων στα φουρνό— και στα ταγιέρ.

Δεν είναι φυσικά, ο τύπος αυτός μοναδικός μέσα στη διασταύρωση τώσαν άντιθέσεων, αλλά είναι μία καινούργια και χαρακτηριστική λεπτομέρεια της μόδας 1950—51.

Γαρνιτούρες. Η πιο μοντέρνα γαρνιτούρα της εποχής είναι ή έσάρπα. (Άνάλογα με τον τύπο της μπορεί ν' άποτελέσει άκριβο και πολύτιμο στολίδι, ή να γίνει το χαριτωμένο μαγικό νήμα που επιτρέπει στη φαντασία να παίξει τα πιο γοητευτικά παιχνίδια πάνω σ' ένα φόρεμα, σ' ένα ταγιέρ, σ' ένα πανωφόρι). Η έσάρπα μπορεί να γίνει από τα πιο διαφορετικά υλικά. Από άχνή μεταξωτή γάζα, από ταφτά φάν, από μάλλινο ύφασμα ή σκέτο έρσευ, να γίνει πλεκτή στο χέρι ή από άκριβή γούνα. Κάθε προσφορά δεκτική σ' αυτό το κεφάλαιο από τη Μ. Μ. τη Μόδα. Κάθε γυναίκα θα βρή έφίτος ένα τρόπο για να τυλιχτεί με μιά έσάρπα. Πότε ίσια, πότε πλισέ, πότε με κρόσια, πότε με τσέπες στις άκρες πότε

Ο ΕΞΩΤΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ 1950-1951

τόσο φαρδειά, που να δίνει την έντύπωσι ζακέτας, πότε τόσο στενή και πτυχωπή, που να θυμίζει διπλωμένη και λεπτή φτερούγα άγγέλου, ή έσάρπα θα είναι ή βασίλισσα της χειμωνιάτικης έμφανίσεως. Θα φορεθί από το κεφάλι, θα τυλιχθεί στο λαιμό με μιά άκρη εμπρός και μιά άκρη πίσω, θα διπλωθεί σαν θηλεία γύρω στο πλάι εμπρός. Ίσαμε τα μισά της φούσας και την άλλη καρφωμένη στον ώμο, θα πέσει με τις δύο μύτες εμπρός ή πίσω, θα σχηματίσει θηλεία όπισω στην πλάτη. Όλες οι ιδιοτροπίες επιτρέπονται σ' αυτή το παιχνίδι (που δίνει χάρι και άρχοντιά στη γυναίκα και μάς φέρνει στα νοήματα της γυναίκας της αρχαίας εποχής, πότε τις άγγέλους με τα φτερά και πότε τις μυστηριώδεις κυράδες του μεσαιώνα).

Τα τετράγωνα μαντήλια καρ-

φώνονται συνήθως στις τσέπες και πέφτουν σαν φύλλα έως τη μέση στα κορσακι ή σαν πανό στις φούστες. Στην ίδια κατηγορία με τις έσάρπες άνηκουν οι γράβάτες, αλλά αυτές φυσικά παίζουν πολύ περιορισμένο ρόλο. Δένονται μπροστά στο κορσακι σαν

μεγάλοι φιόγκοι. Πότε είναι συνέχεια του ίδιου του κορσακι, με δύο μύτες που εξέχουν. Πότε είναι από γυαλιστό μεταξωτό κι' έχουν μιά άκρη μακρύτερη, περασμένη στη μέση. Πότε οι μύτες τους κούβονται κάτω από το ρεδέρ του ταγιέρ και πότε εξέχουν τολμηρά, δεμένες κάτω από το μικρό γιακαδάκι, σαν γελαστή και χαριτωμένη πρόκλησι.

Χαριτωμένες γαρνιτούρες, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν με πολύ προσωπικό τρόπο, είναι οι γαρνιτούρες από λάστιχο. Αντικαθιστούν στην περίπτωση αυτή τις γαρνιτούρες που γίνονται με στενές λουρίδες από γούνα ή από άστρακάν. Για τις τελευταίες αυτές θα μιλήσουμε περισσότερο παρακάτω, όταν φθάσουμε στα πανωφόρια.

Στα φορέματα, ή γούνα μπαίνει στο λαιμό, σαν γαρδειά, ή σαν στρογγυλό άμπεσιμέν. Μπαίνει ακόμα σαν φόδρα του γιακά ή σαν καλή του όψι. Μερικές φορές ή γούνα ράβεται σαν έσάρπα στο τελείωμα του λαιμού, των περιδάλαι και κατεβαίνει κάτω έως τη μέση, άκολουθώντας το κουμπώμα. Στη φούστα ή γούνα γαρνίρει τα καπάκια της τσέπης ή το επάνω τελείωμα στις φούστες φακέλλους.

Από τις πιο τρελλές γαρνιτούρες είναι τα κορσάκια. Και τα λέμε τρελλή γαρνιτούρα όχι αυτά καθ' έαυτά, αλλά για τον τρόπο που χρησιμοποιούνται. Άπειρες φορές δεν έυρηται κανένα πρακτικό σκοπό. Εισβάλλουν στα φορέματα και στα ταγιέρ σαν στρατιές. Κατακτούν κάθε θέση, κάθε σημείο. Άλλοτε συνοδεύονται με μπουτουνιές και κουμπώνουν πραγματικά ένα φύλλο, ένα πανό, μία τσέπη, μία μπάσκα και άλλοτε άραδειαζονται συνέχεια, πάνω σε μιά κοφτόπιετα, πάνω σ' έναν ώμο, στην πλάτη ραφή του κορσακι ή κατά μήκος της φούσας.

Τα κεντήματα παίζουν κι' αυτά το ρόλο τους. Συνήθονται περισσότερο οι μοντέρνες ή γυαλιστές παγιέτες και μπερδεύονται με τα διαμαντικά, τα ψεύτικα φυσικά. Αντίθετα με τα γαλόνια που δεν χρησιμοποιούνται πολύ, τα κεντήματα γίνονται με κρυστάλλινες χάνδρες, με στρας ή με ζαί.

Κλείνοντας το σημείωμα για τις γαρνιτούρες, δεν πρέπει να παραλείψουμε την άνάμει του πλεκτού—της χειρός, ιδίως— με το μάλλινο ύφασμα, ανεξάρτητα από τον τύπο, τις λουρίδες που άνασάραμε παραπάνω. Άμπεσιμέν δλόκληρα, τοποθετημένα στη μέση, πιάνουν το κάτω μέρος του κορσακι και το επάνω μέρος της φούσας. Άλλοτε μπαίνουν σαν λοξό άμπεσιμέν στο κορσακι ή καταλαμβάνουν το μισό μέρος από στήθος.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ

Τα άπογευματινά φορέματα ξεφεύγουν από την αυστηρότητα της πρώινης έμφανίσεως. Είναι ιδιότροπα, χαριτωμένα και έκμεταλλεύονται σε μεγάλο βαθμό την έλευθερία που επιτρέπει ή έλλειψις καθωρισμένης γραμμής για να παρουσιάσουν προσωπικά και πρωτότυπα. Άλλα άπογευματινά φορέματα είναι κλός, άλλα είναι σε τύπο φουρνό, συμπληρωμένα με κλός τουνίκες και άλλα διατηρούν όλοτετα την ίσια γραμμή, αλλά συμπληρώνονται με ίσιες τουνίκες, με πλισέδες, με φύλλα, με έσάρπες και με πανό. Πολλά άπογευματινά υιοθετούν τη σιλουέτα της έσάρπας που συνήθίζεται κυρίως στις βραδυνές, με λοξά φύλλα πλισέ, που ανοίγουν σαν το φτερό του παγωνιού μέσα από το στενό φουρνό. Οι φιόγκοι γαρνίρουν έπίσης τα άπογευματινά φορέματα και δεν βάζουν κανένα φραγμό ως προς το σημείο που τοποθετούνται, γιατί τους βλέπουμε στα πιο άπίθανα μέρη. Είτε από έρσευ είναι ένα άπογευματινό φόρεμα, είτε από βελούδο, είτε από μεταξωτό, μπορεί να γαρνιρισθεί με σκληρή δαντέλα ή με ξανακεντημένο γκιμπούρ, με μεταξωτή κορδέλα ή γούνα ή βελούδο αν είναι μάλλινο. Το άπογευματινό μπορεί να έχη μεγάλο ντεκολτέ ή να έχη τελείως κλειστό λαιμό, με

γιακαδάκι ή χωρίς γιακά. Οι ψηλές γυναίκες προτιμούν να σπάζουν τη γραμμή της σιλουέτας τους με μία μπάσκα ή με μιά τουνίκα, ενώ οι κοντές περιορίζονται στο παιχνίδισμα της έσάρπας πάνω από ένα κορμό φουρνό, που τους δίνει άνάστημα και χάρι. Στο τσάι φοριέται τόσο το κορμφο μαυρό ταγιέρ, φωτισμένο μ' ένα γυαλιστό πλαστόν, όσο και το άπογευματινό φόρεμα. Έχετε όσ' όψι όψι σας, ότι έρότος ή έμφανισις στο δρόμο πρέπει να είναι πολύ αυστηρή, ότι το ντεκολτέ και ή γαρνιτούρα δεν έπιδεικνύονται ποτέ έξω και ότι οι ψηλοί γιακαδες κρύβουν άκούη και τα πιο σπάνια και άληθινά διαμαντικά.

ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ

Σύμφωνα με τους μεγάλους μύστες της μόδας, οι βραδυνές τουαλέτες είναι αϊθέριες. Αϊθέριες σε χρώμα, αϊθέριες σε έμφανισις (Συνέχεια στη σελίδα 36)

Ο ΕΞΩΤΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ 1950-1951

ΟΙ ΛΕΠΤΟΜΕΙΕΣ:

Τὰ ωραιότερα λουλούδια τὸν ἐ-
ξωτικό κήπο τῆς χειμῶνς μόδας

Δημιουργίες τῶν μαί-
τριζαντων μόδας Κα-
ντιόρ, Πακαίν, Ζάκ Φα-
ντ, Μπαλμαίν, Ζάν Ντεσ-
σέ, Γιατού, Μαντλέν ντε Ρο-
λάν, Σκιαπαρέλι, Ρομ-
ντέ, Αλουίν, ἀπὸ τὸ «Ζ-
ντέ Μόντ».

χρυσάκι

χούνη

γιακάδες

κουράκι

βανίγια

κορδαί

τσίπε

βάριε

γιακίδες

φάνισι. Λες κι' έχουν ξαναζωντανέψει οι νεράιδες του παραμυθιού και οι μεγαλοπρεπείς βασιλίσσες του μεσαίωνα για να περπατήσουν στα σαλόνια και τα νυκτερινά κέντρα. Η γυναίκα που ζει την απλή σπιτική ζωή, κλείνει τα μάτια και φαντάζεται τον εαυτό της στη θέση τους. Και η κοσμική κλείνει τα μάτια και οραματίζεται την τουαλέτα που ταιριάζει καλύτερα στον τύπο της.

Αν ενδιαφέρεστε για τις πολυτελείς βραδινές τουαλέτες, έχετε υπ' όψιν σας πως όλα τα ακριβά μεταξωτά συνηθίζον-

ται: το μεταξωτό βελούδο, το τούλι και όλα τα βαρειά μεταξωτά και κεντητά υφάσματα. Ένας νεωτερισμός στον τομέα αυτόν είναι τα αρχαϊκά πτυχωτά έως τα νύχια φουρνά από μαλλομέταξο ζερσεύ πλαισιωμένο με παράξενα φύλλα και τσιπές που κάνουν τη γυναίκα τότε να μοιάζει με πεταλούδα και τότε με άρχαιο άγαλμα. Έξαιρετικά νεοαιδένειες εντυπώσεις δημιουργεί το άσπρο μεταξωτό τούλι. Μέσα από έναν άφρο, από φύλλα άπανα και λοξά από τούλι, αναδεικνύεται ένα ολοκλήρωτο εφαρμοστό λαμέ κορσάζ, που το τούλι διακριτικά με άμετρη χάρη μία τουλίνα εσάρπα, δεμένη λίγα εκατοστά κάτω από τον έναν ώμο, που φθάνει έως κάτω. Τούλι άσπρο, τούλι κόκκινο, τούλι σε χρώματα παστέλ. Ταφάδες σανζάν κόκκινοι σαν τη φωτιά ή στις αποχρώσεις της μόδας μπέζ, γκρί, φούκ της θαλάσσης, βιολέ, λεμονί.

Όστόσο, οι γυναίκες που θέλουν να είναι ντυμένες καλά το βράδυ, αλλά δεν να προτιμήσουν το μαύρο βελούδο, φαιριού ή φαντάς κοσμήματα με λατό σατέν. Θα προτιμήσουν να υιοθετήσουν έντελως εφαρμοστό μανίκι, το κιονό κλειστό λαιμό, που θα συμπληρωθεί με ένα ωραίο κόσμημα, χρυσό με πολύτιμες πέτρες ή κολιέ. Όσο για το υπόπνο της φούστας, θ' ακολουθήσουν τη γραμμή του απογευματινού φορέματος.

ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ - ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Μια κομψή γυναίκα δίνει στα άσπρоруχά της περισσότερη άν όχι την ίδια σημασία που δίνει και στα φορέματα που φορεί. Όπως από το βάδισμα και τη στάση της γυναίκας φαίνεται ο χαρακτήρας της, έτσι και από τα εσώρρουχα φαίνεται η ιδιαίτερη θηλυκότητά της.

Όστόσο, μ' όλο που οι άθλητικές γυναίκες προτιμούν τα πολύ απλά εσώρρουχα και λατρεύουν τις πυτζάμες, οι περισσότερες γυναίκες αγαπούν να περιβάλλουν το σώμα τους με το μετάξι και τη δαντέλα, αδιάφορο αν είναι φυσικά τεχνητά.

Τα εσώρρουχα ακολουθούν κατά κανόνα τις γενικότερες τάσεις της μόδας και επηρεάζονται από τη γραμμή και τις λεπτομέρειες που επικρατούν στα φορέματα. Η επίδραση αυτή φαίνεται κυρίως στα ντεζαμπιγιέ και στα νυκτικά.

Η φόρμα των νυκτικών ιδιαίτερα έχει επηρεαστεί εξαιρετικά από τη φόρμα κιμονό και ραγκλάν. Οι ώμοι είναι λιγότερο πεσμένοι και πολύ πιο φυσικοί. Τα μανίκια απουσιάζουν, αφήνοντας ελεύθερα τα χέρια, πράγμα που είναι απόλυτα σύμφωνο με τη ζαπωνέ γραμμή τους. Στην περίπτωση αυτή, τα νυκτικά συνοδεύονται πάντα με βολικές λίζέζ από λεπτό μάλλινο ύφασμα, που η γυναίκα μπορεί να τις φορή ή να τις βγάλη ανάλογο με την ώρα και την ατμόσφαιρα. Τα νυκτικά είναι πολύ γαρνιρισμένα με δαντέλες, κεντήματα, ένκρουστα-σόν, πλισέδες και βολάν.

Η συνηθισμένη κομπινσιζόν είναι πολύ εξαρτημένη από κορσάζ και στη μέση. Η γραμμή του ντεκολτέ στις κομπινσιζόν σπάζει με μία μύτη στη μέση, για να συμφωνήσει με τα πολύ σκαμμένα, μυτερά ντεκολτέ των φορεμάτων. Τέτοια κομπινσιζόν γαρνιρίζονται με ζιγκ-ζαγκ από πλισέ και γιρλάντα από δαντέλα. Το κάτω μέρος των κομπινσιζόν είναι λοξό, σκέτο ή με φύλλα και έχει στρίφωμα ίσιο ή γλωσσώτο. Μερικές φορές τελειώνει μ' ένα ίσιο βολάν πλισέ.

Το μονοκόμματο κομπινσιζόν το συναντάμε με μεγάλη επιτυχία το κομπινσιζόν ντε πιές, που το αποτέλεσμα είναι σουτιέν-γκόρζ και ένα με σ ο φ ο υ σ τ α ν ο. Το τελευταίο είναι σύμφωνο με τη γραμμή του φορέματος, εφαρμοστό

ψηλά και πλατύ από το γόνατο και κάτω. Γαρνίρεται με τριζία, από δαντέλα ή από το ίδιο ύφασμα τσακισμένο με πλισέ της μηχανής. Τα τριζία είναι στενά επάνω και πλατιά κάτω για ν' ανοίγουν στο βάδισμα. Τα μεσοφούστανα γαρνιρίζονται επίσης με βολάν λοξά ή με γκοντέ ή με βολάν ίσια, πλισαρισμένα ή κεντητά. Τα ντεζαμπιγιέ είναι πολύ γαρνιρισμένα με δαντέλες και κεντήματα, με σουρές, με ντραπέ, με πλισέ και ακολουθούν τη γραμμή των φορεμάτων. Οι ώμοι τους είναι λιγότερο κατεβαστοί και η φόρμα τους κιονό.

Οι πυτζάμες έχουν πέσει σε δευτερεύουσα μοίρα, αλλά πολλές γυναίκες εξακολουθούν να τις προτιμούν με φανατισμό. Η μοντέρνα πυτζάμα δεν είναι πολύ αυστηρή. Μερικά πανταλόνια—γενικά είναι στενά—σφιγγονται στον αστραγάλο και τελειώνουν με ένα βολάν. Άλλα, πιο κλασικά, συνοδεύονται από μία ναυτική καζάκα και άλλα έχουν βέστες στολισμένες με κεντήματα και με δαντέλες.

Οι μπλουζές ήταν και είναι πάντα η άγαπητή της γυναίκας και το απαραίτητο συμπλήρωμα του ταγιέρ. Άλλα ποτέ δεν εδραιώθηκαν τόσο όσο τα τελευταία. Το παλιό σεμίζι, με τις ανοικτές μανσέτες έπαυσε να είναι στη μόδα. Το αντικαθιστά η περίφημη μπλουζά «σανταίγ». Ο τύπος αυτός της μπλουζας απαιτεί ή ντεκολτέ που ανεβαίνει πολύ ψηλά, στη βάση του λαιμού, ή κλεισίμο στο λαιμό μ' ένα πολύ στενό δοθιο γιακαδάκι και στενό εφαρμοστό στον καρπό μανίκι.

Η ασύμμετρία που χαρακτηρίζει πολύ τα φορέματα, επαναλαμβάνεται και στις μπλουζές, που κλείνουν λοξά και υιοθετούν ως γαρνιτούρα τα κουμπιά ή τα ντραπαρίσματα.

Πολύ χρησιμοποιούνται τα λεπτά μάλλινα υφάσματα σε χρώματα απαλά κίτρινο, ζωηρό κόκκινο ή εκάιγ. Οι μπλουζές «αμπιγιέ» γίνονται από κρέπ ντε σίν ή από μεταξωτή μουσελίνα και γαρνιρίζονται με πιετιάκια, πλισέδες και δαντέλες.

Τον χειμώνα θα φορεθούν πολύ οι μπλουζές από βουβακερό βελούδο, φανέλλα ή μάλλινο ζερσεύ. Οι μπλουζές αυτές γαρνιρίζονται ολόκληρες με κεντήματα του χεριού: πριό ή μοτίφ σε τύπο γιρλάντας.

Οι μπλουζές συνηθίζονται τόσο πολύ,

Ο ΕΞΩΤΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ 1950-1951

Ωστε ακόμη και τα φορέματα γίνονται σήμερα από φούστα και μπλούζα. Ακόμη και τα μονοκόμματα φορέματα δίνουν την εντύπωση ότι είναι φούστα και μπλούζα με μία ραφή, ένα κόψιμο, ένα λοξό ντραπαρίσμα δεμένο στο πλάι.

ΤΑ ΤΑΓΙΕΡ

Το ταγιέρ έπαψε πια να είναι η κλασική ένδυση του ντεμύ σαιζόν. Μετασχηματίστηκε έτσι που εισέχωρησε στον

χειμώνα και έκανε την εφοδία του στην περιοχή του πανωφοριού. Έχουμε έτσι κάτι καινούργιο σ' αυτόν τον τομέα, το ταγιέρ—παλτό. Η φούστα του είναι ίσια και συχνά φαρδύει με μία πιέτα, που ανοίγει πολύ χαμηλά και συμπληρώνεται με μία ζακέτα ίσια κοντή, γαρνιρισμένη ή και φαρδύρα με ακόμα με γούνα. Άλλοτε πάλι η ζακέτα στο ταγιέρ αυτό γίνεται πια μακρύτερα.

Το παλιό κλασικό ταγιέρ εξακολουθεί φυσικά να φοριέται, αλλά επιτρέπει στον εαυτό του μεγαλύτερη φαντασία. Οι ώμοι είναι αρκετά πλατείοι και γέρνουν ελαφρώς ή μέση σφιχτή. Οι περιφέρειες τονίζονται και παίρνουν σχήμα με κανονιστικές φόρες καθώς και τη στρατηγική τοποθέτησή της τσέπης. Τα ρεβέρ είναι λιγότερα, μικρότερα, πιο κλειστά και ρεζιζώνονται με πιάς—πουά. Πολλές φορές τα ρεβέρ και οι τσέπες γαρνιρίζονται με καπάκια από βελούδο. Τα υφάσματα είναι μαλακά, σκούρα ή μουντά, όπως σταχτί, μπέζ. Τα καντριγιέ διαφιλονέικουν τα πρωτεία με τις φανέλλες και τα βελούρα κοτλέ. Μερικές φορές η ζακέτα έχει διαφορετικό χρώμα από τη φούστα. Μία μονόχρωμη μαύρη φούστα π. χ. φοριέται με μία καντριγιέ ζακέτα μαύρη και κόκκινη.

Η πιο μοντέρνα εφετηνή γαρνιτούρα στα ταγιέρ είναι η γούνα. Μπαίνει παντού, στα ρεβέρ, στις μπάσκες, στο γιακά, στις μανσέτες, δίνει βαρύτητα στο ταγιέρ και το κάνει ζεστό και βολικό όσο και το πανωφόρι.

Τα απογευματινά ταγιέρ έχουν ακόμη περισσότερη φαντασία και η μεγάλη τους πρωτοτυπία είναι οι ιδιόρρυθμες μπάσκες. Πότε είναι κοφτές και πότε μονοκόμματος, βουτούν προς τα πίσω, φουσκώνουν κάτω από τη μέση ή γαρνιρίζονται με τσέπες. Την πρωινή μπλούζα αντικαθιστά συχνά στα απογευματινά ταγιέρ το πλασιρόν α-

πό βαρύ μεταξωτό, με έντελως κλειστό λαιμό.

Διαλέγοντας καλά το ταγιέρ σας, θα μπορείτε να είστε ντυμένες και εφωδιασμένες περίφημα τον χειμώνα.

ΤΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Τα φετεινά πανωφόρια χωρίζονται σε δύο κατηγορίες: στη ρεντιγκότα και το φαρδύ ριχτό πανωφόρι. Η ρεντιγκότα είναι σφιγμένη στη μέση, με πολύ κλασική φόρμα, σχηματίζει πίσω στην πλάτη ελαφρό μπουφάν και ο γιακάς της, γαρνιρισμένος συχνά με γούνα, ανεβαίνει ψηλά και σκεπάζει το πρόσωπο. Ο δεύτερος τύπος πανωφοριού είναι ένα πελώριο ρούχο κομμένο ανώρμη με μανίκια κιμονό, που κοιτάει εμπρός και δουτάει όπισω, τυλίγοντας τη γυναίκα μέσα στις μαλακές πτυχές του.

Τα πανωφόρια αυτά φοριούνται επίσης και το απόγευμα και το βράδυ. Στην πρώτη περίπτωση γίνονται από χνουδάτο και μαλακό μάλλινο ύφασμα ή από ντρά, που έχει ξαναγυρίσει και είναι πολύ στη μόδα ή από δελούδο κοτλέ. Τα μεγάλα φαβορί της μόδας για το βράδυ είναι το φάιγ, το σατέν και το μονόχρωμο δελούδο. Άλλα εκτός από την πολυτέλεια της ποιότητάς τους, τα πανωφόρια αυτά έχουν φόρες σε ζωηρά χρώματα που έρχονται σε αρμονική αντίθεση με την απόχρωσή του συνόλου. Οι φόρες αυτές είναι εκπληκτικές για την ποιότητα και την πρωτοτυπία τους: ταφτάς π. χ. σε ζωηρά χρώματα, μαύρο δελούδο σε γκρι φανέλλα κλπ. Έκτινο που

χαρακτηρίζει τα φετεινά πανωφόρια, ακόμη και κείνα που είναι γαρνιρισμένα με γούνες—εξαιρετικά στη μόδα είναι το διζόν—είναι η σοβαρή τους εμφάνιση. Κάτω από την έλλειψη ενός σαφούς σχήματος κρύβουν τη μεγαλύτερη πολυτέλεια που μπορεί να φαντασθεί κανείς, γιατί ο πλούτος έχει έφετος τη διάκριση να μην εμφανίζεται στο φτωχό το δρόμο. Τα πανωφόρια έχουν μήκος 3)4 ή 7)8. Άλλα, τα περισσότερα έχουν πελώριους ψηλούς γιακάδες, άλλα δεν έχουν διόλου γιακάδες και άλλα περιορίζονται σε μικρά, όρθια μιλίταιρ γιακαδάκια. Γαρνιρίζονται συχνά με τσέπες και όπως είπαμε, κατά κόρον με γούνα και γίνονται σε χρώματα ουδέτερα: γκρίζο, ανοικτότερο από το άσπάλι ή στακτί, μπέζ, ή καμυλό ή σκούρο πράσινο.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ας ανακεφαλαιώσουμε τώρα με λίγα λόγια όσα είπαμε.

Φορέστε μαύρα καθώς και μουντά χρώματα στο δρόμο. Σπάστε τη μονοτονία τους με χτυπητά άξεσουάρ. Προτιμήστε τη φόρμα κιμονό. Προμηθευθείτε όπωσδήποτε μία μεγάλη και πλούσια εσάρπα. Κάμετε τη φούστα σας ίσια και στενή, σχιστή στο πλάι ή κάμετέ την με γκοντέ ή βολάν από το γόνατο και κάτω. Αν είστε ψηλά αγαπήστε την τουνίκα. Υιοθετήστε το ταγιέρ παλτό, φορέστε δελούδο και γούνες, τυλιχτήτε σε φαρδύ πανωφόρι με ψηλό γιακά και θά είστε 100% γυναίκα του 1950—51.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ —
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

ΤΟ ΠΡΩΙ ΚΑΙ Τ' ΑΠΟΓΕΥΜΑ

1) Μοντέρνο και εξαιρετικά κομψό πρωινό φόρεμα από μάλλινο ζερσεύ ή άλλο ύφασμα. Τα μανίκια πολύ ιδιότυπα, είναι ρελιασμένα καθώς και τα τσεπάκια με τρέσσα. Το όρθιο γιακαδάκι είναι πολύ της μόδας.

2) Απογευματινό μαλλομέταξο έμπριμέ φόρεμα με γκρίζο φόντο και λευκά σχέδια. Ρεβέρ σε σχήμα πετάλου. Λοξά τσεπάκια στη φούστα, ρελιασμένα με τρέσσα. Όμοιο γαρνίρισμα στα ρεβέρ των μανικιών και του ντεκολτέ. Προσέξτε πόσο μοντέρνο σχήμα έχει το λευκό πλαστρόν στο ντεκολτέ, από μεταξωτό σιέ.

Γενικά, το ρελιασμένο με μεταξωτή τρέσσα είναι έφετος πολύ της μόδας και θα γαρνίρει ταγιέρ, φορέματα σπώρ και απογευματινά, στην ίδια απόχρωσή με το ύφασμα, ή σε χρώμα αντίθετο ή και μαύρο.

Ο ΕΞΩΤΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ 1950-1951

ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Αισθηματικό μυθιστόρημα της ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΣΑΝΤΙΣ

Η ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΡΩΤΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΣΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΗΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΣ. ΕΝΑ ΕΡΩΤΙΚΟ ΡΟΜΑΝΤΣΟ ΙΔΑΝΙΚΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΠΟΥ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΚΡΥΝΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΓΕΜΑΤΟ ΜΑΓΕΙΑ.

1ον

Ένοχη αγάπη

ΖΙ παράξενα που έλαμπε εκείνη την ημέρα ο ήλιος! Τα δένδρα και τα λουλούδια του κήπου λούζονταν ήδονικά κάτω από το έκταγλο φως του. Ήταν ένας μικρός αλλά πανόμορφος κήπος. Και ήταν στη διάθεση μιας κοπέλλας, στην οποία τον είχε χαρίσει ο πατέρας της: ο παντοδύναμος στο Χόγκ-Κόγκ μανδρινός Πιάο-Τσέν-Λί, στη μοναδική του κόρη, την χαριτόδρυτη Γιουέν-Σίνγκ. Λίγο πιο πέρα ήταν μια παγόδα, στο δάπεδο της οποίας ήταν ριγμένα στην τύχη αναρίθμητα πουπουλένια μαξιλαράκια. Δυο-τρία βιβλία ήταν πεταγμένα κάτω, καθώς και μια εσάρπα. Ένα μονοπάτι ξετυλιγόταν από το σπίτι ως τον τοίχο που τριγύριζε την μικρή παγόδα, περνώντας μέσα από τα σύδενδρα και τα μεγάλα και σοφά συμπλέγματα των λουλουδιών.

Ένας υπηρέτης, γονατισμένος, μάζευε τα νεκρά φύλλα και τα μαρμαρένια λουλούδια και τα τάρριχνε σ' ένα κομψό πανέρι. Ένας άλλος καθάριζε το έδαφος με τόση προσοχή, σαν να επρόκειτο για ένα πολύτιμο ταπί. Έξω από τον κήπο ένας οργανοπαίκτης στάθηκε και θαύμαζε το ωραίο θέαμα, χωρίς να παύσει να τραγουδάει και να παίζει το λαούτο του.

Τέσσερις πρόσχαρες κοπελίτσες πέρασαν από τη μικρή γέφυρα της λιμνούλας φλυαρώντας και οι κηπουροί μάζευαν βιαστικά τα συνεργά τους και χάθηκαν στο βάθος του κήπου.

Καθώς άκουσαν τον πλανόδιο τραγουδιστή οι κοπελίτσες έτρεξαν χαχανίζοντας προς το κιγκλιδώμα και απ' εκεί, κόβοντας λουλούδια, άρχισαν να τα πετούν πάνω του, καθώς εκείνος απομακρυνόταν άργα-άργα, και η κάθε μία τους του ζητούσε με φωνές και χειρονομίες να τραγουδήσει και να παίξει το λαούτο της.

Και ενώ εκείνος τραγουδούσε, ή δεσποινίς Πιάο, ή πάγκαλλη Γιουέν-Σίνγκ, συνοδευόμενη από την εξαδέλφη της Φού-Λόι, βγήκε από το σπίτι. Σταμάτησε για λίγο για ν' ακούσει, βάζοντας το δακτύλο στα χείλη και ρίχνοντας το βλέμμα της προς τους μακρινούς λόφους, που φαίνονταν αχνά στον ορίζοντα.

Οι τέσσερις κοπελίτσες που ισχυρός και πάμπλουτος μανδρινός είχε προσλάβει για

να διασκεδάζουν και να συντροφεύουν την μοναχοκόρη του, μόλις είδαν τις δυο νέες έτρεξαν κοντά τους γελώντας και φωνάζοντας:

—Γιουέν-Σίνγκ! Γιουέν-Σίνγκ!... Έλα να παίξεις μαζί μας, έλα να παίξεις!

—Εκείνη τις έδιωξε: —Φύγετε... Δεν σας χρειάζομαι.

—Αλλά οι σκανδαλιάρες πήγαν πιο κοντά, σχηματίζοντας γύρω της μια χαρούμενη ζώνη. —'Η Γιουέν-Σίνγκ ξαναείπε ανυπόμονα: —Φύγετε!...

Τότε εκείνες, βλέποντας πως η Γιουέν-Σίνγκ μιλούσε σοβαρά, απομακρύνθηκαν τρέχοντας και ρίχνοντάς της, σαν αποχαιρετισμό, ευωδιαστά λουλούδια.

Όταν έμειναν μόνες, οι δυο εξαδέλφες πήγαν στην παγόδα, την οποία και εξερεύνησαν προσεκτικά. Το ίδιο έκαναν και για την γύρω περιοχή. Ύστερα έκαναν το ίδιο για τον κήπο.

Το βράδυ έπεφτε σιγά-σιγά. Οι δυο κοπέλλες στάθηκαν για λίγο σιωπηλές, αποθαυμάζοντας το ήσυχο νερό μιας μικρής δεξαμενής, γεμάτης από λωτούς. Οι ύδροχαρές κρινόειχαν αλλάξει τα ζωηρά χρώματά τους με άλλα πιο θαμπά.

Εκείνη τη στιγμή ένα μόλις ακουόμενο σφύριγμα δίκωσε τη βραδυνη σιγαλιά. Έρχόταν από την άλλη πλευρά του τοίχου.

Πολύ συγκινημένη η Γιουέν-Σίνγκ, έφερε το χέρι της στο μέρος της καρδιάς της.

—Πήγαίνε να προσέχης τη γέφυρα, είπε ψιθυριστά στην εξαδέλφη της.

Εκείνη είχε ήδη φύγει. Και το σιγανό σφύριγμα ακούστηκε τώρα από πιο κοντά.

—'Η Γιουέν-Σίνγκ απάντησε με ένα γλυκό ξεφωνητό. Σε λίγο ένας άνδρας παραμερίζει με προφύλαξη τα μπαμπού που στριμώχνονταν κοντά στον τοίχο, και πήδησε στον κήπο. —'Η Γιουέν-Σίνγκ έτρεξε να ριχθεί στην αγκαλιά του με μια χαρούμενη κραυγή.

Δεν ήταν Κινέζος αυτός που πήδησε στον κήπο. Δεν είχε μακρόστενα μάτια και μυτερά μάγουλα. Ήταν ένας Εύρωπαίος με μαύρα καταστρόγγυλα μάτια και κυματιστά μαλλιά. Και φορούσε όμορφο σακάκι. Λεγόταν Ρομπέρ Λαντ

και ήταν γυιός ενός πασίγνωστου στο Χόγκ-Κόγκ έμπολου.

Κύτταξε τρυφερά, με λατρεία και κέφι το μικρό πλάσμα που τον είχε συγκλονίσει με όλη τη φλόγα της νεανικής ψυχής του.

—Άρχισες πολύ να έρθης, Ρομπέρ, τον επέτιμψε με τρυφερότητα η κοπέλλα, χωρίς να θελήσει να αποσπασθεί από την περιπέτειά του.

—'Ο Ρομπέρ γέλασε με λεπτότητα: —Σού φέρνω, όμως, νέα!

—Μάντεψε... —'Η έντιμοτάτη μητέρα σου...

—Ακριβώς. Το κατάλαδες. —'Η μητέρα μου και η Λουσίλ θα έλθουν αύριο για να κάμουν τη γνωριμία της χαριτωμένης δεσποινίδος Πιάο και να επισκεφθούν τον εξωτικό κήπο της.

—'Η μητέρα σου και η αδελφή σου! ψιθύρισε η νέα.

—Α!... —Είναι ένθουσιασμένες που θα έλθουν. Ίδιως η μητέρα μου. Γιατί είμαστε καλοί φίλοι η μητέρα μου κι' εγώ. —'Η Λουσίλ κλίνει πιο πολύ προς τον μπαμπά...

—Τί παράξενο θα είναι να συνομιλήσω με την έντιμοτάτη μητέρα σου! είπε η νέα με πάθος. Και με την νεαρή αδελφή σου! Είναι σαν έμένα ή πιο ωραία!

Για να του επιτρέψει να κρίνει καλύτερα πριν διατυπώσει την απάντησή του, απομακρύνθηκε μερικά βήματα, άνοιξε την βεντάγια της, άπλωσε τα χέρια της και στάθηκε ακίνητη: αυτή τη στιγμή δεν ήταν η κόρη ενός μεγάλου μανδρινού, αλλά μια Κινέζα, που περίμενε με αγωνία και συστολή την ευτυχή στιγμή ενός Ευρωπαίου.

—'Η έντιμοτάτη αδελφή σου είναι σαν την Γιουέν-Σίνγκ ή πιο ωραία!

—'Ο Ρομπέρ χαμογέλασε με συγκρατημένα:

—'Η Λουσίλ, είπε προχωρώντας προς τον μεγάλο πέτρινο πάγκο, όπου έριξε το σακάκι του. Μά την πισί μου, νομίζω πως όλες οι ωραίες κοπέλλες αξίζουν. Κάπως έτσι είναι και η Λουσίλ. —'Αλλά ο Τόμ Σάντερς έχει τη γνώμη πως δεν υπάρχει τίποτε ωραιότερο στον κόσμο από την Λουσίλ. —'Ο Σάντερς είναι ένας Άγγλος, είναι ο ιδιαίτερος του

μπαμπά και δεν πέφτω έξω, πιστεύοντας πως μια μέρα θα γίνω γαμβρός μου. —'Ο γέρος δεν θα έχη αντίρρηση. —'Ο Τόμ δεν είναι κακό παιδί και ο πατέρας του είναι εκατομμυριούχος...

—Και ο Κύριός μου με βρίσκει ωραία!

—'Ο άλλος μισόκλεισε τα μαύρα μάτια του: —Παραπολύ ωραία, απήντησε απλώνοντας τα χέρια του για να την αγκαλιάσει.

—'Η νέα κάθισε κοντά του σπέν πάγκο. —'Ο Ρομπέρ την φίλησε και εκείνη ανταπέδωσε το φιλή του. Το σκοτάδι γινόταν πιο πυκνό, γιατί στην Ανατολή το σούρουπο πέφτει γρήγορα και ήδη οι πυγολαμπίδες είχαν αρχίσει να κλοφορούν ανάμεσα στα δένδρα.

Οι ερωτευμένοι ανήλθεσαν ακόμη ένα φιλή. Το φιλή δεν είναι κινεζικό. —'Αλλά ο Ρομπέρ το είχε μάθει στην Γιουέν-Σίνγκ.

—'Αν μπορούσα μόνο... έκαμε η νέα.

—'Αλλά σταμάτησε απότομα. —'Να μπορούσες τί, Γιουέν-Σίνγκ; έπαιξε ο Ρομπέρ ανήσυχος.

—'Να τους τα πω όλα! απήντησε απλά η νέα, αλλά με φωνή που επρόδιδε κάποια έκσταση.

—'Ο Ρομπέρ της έπιασε το χέρι με ζωρότητα: —'Δεν θα καταλάβαιναν τίποτε.

—Γιατί; —'Ο Ρομπέρ δεν απήντησε και σε λίγο η Γιουέν-Σίνγκ ξαναάρχισε:

—'Δεν θα τις ευχαριστούσε, λοιπόν, να μάθουν ότι είσαι ευτυχισμένος;

—Φυσικά... φυσικά... Μολοντούτο...

—Και ότι εγώ είμαι η γυναίκα που σε κάνω ευτυχισμέ-

νο; προσέθεσε η νέα με πάθος.

—'Ο Ρομπέρ έδειχνε σημεία δυσφορίας:

—Δεν είναι αυτό, Γιουέν-Σίνγκ... Μή προσπαθής να καταλάβης... —'Αφσέ με να ρυθμίσω εγώ το ζήτημα.

—Ωστε, έπαινε η άλλη, δεν καταλαβαίνουν αυτές τί έρωτα!

Και τύλιξε τα χέρια της γύρω στο λαιμό του.

—Ναί, ναί, αλλά ξέρεις είναι άρκετά καυστηρές.

—Είναι όμως γυναίκες!... φώναξε η μικρή Κινέζα.

—Οχι... Δεν βλέπετε με τον ίδιο τρόπο τα πράγματα... Οι κρυφοί έρωτες δεν θεωρούνται σαν τους έρωτες του γάμου...

—Λοιπόν, ως παύση να είμαι κουφός ο δικός μας έρωτας, είτε με όρη ή νέα, έτοιμη να κάμω δικές της την πατρίδα και την οικογένεια του αγαπημένου της.

—'Ακουσε, Γιουέν-Σίνγκ, έρχισε ο Ρομπέρ διστακτικά.

—'Αλλά εκείνη δεν ήθελε ν' ακούσει τίποτε. Και στριμώχθηκε πιο πολύ κοντά του.

—Ρομπέρ, του είπε, υπόθεσε πως ο έρωτάς μας δεν είναι πια μυστικός, υπόθεσε πως επισφραγίζεται με το γάμο μας και ότι φεύγω μαζί σου πριν επιστρέψω ο έντιμοτατος πατέρας μου... Δεν θα ήταν ευχαριστημένη η μητέρα σου να με δεχθή στο σπίτι της;

—'Η έντιμοτάτη μητέρα σου δεν θα με αγαπούσε, αν...

—'Αν... της χάρισα ένα παιδί για να δοξάξη τους προγόνους της;

—'Ο Ρομπέρ άφησε μια μικρή κραυγή και ώπισθοχώρησε κάπως. —'Ηταν η κραυγή του ανθρώπου που αντιλαμβάνεται τις συνέπειες της απερισκεψίας του. —'Αλλά από οίκτο προς εκείνη που κατεχράσθη της εμπιστοσύνης της ένα βράδυ, ξαναβρήκε την κυριαρχία του. Κατά βάθος δεν ήταν κακός. Δεν μπορούσε να κάμει σπουδαία πράγματα, αλλά τουλάχιστον αυτή τη στιγμή έπρεπε να φερθή με τρυφερότητα και με γλυκύτητα προς εκείνη που μόνον λόγια αγάπης ήξερε να του λέγει. Πήγε κοντά της και

Τό φοβερό μυστικό

—'Ο Ρομπέρ ήταν βέβαια Ικανός να χειρίζεται την ρακέτα του τένις και το βολάν του αυτοκινήτου με μεγάλη επιδεξιότητα, αλλά στα ζητήματα της ψυχολογίας — και ιδιαίτερα της γυναικείας — ήταν μάλλον αναρμόδιος. —'Αντίσπερ τις αισθηματικές περιπλοκές και δεν είχε καταλάβει καθό-

λου πως το είδωλό του με τη μικρή Κινέζα είχε καταστρέψει την γαλήνη της ζωής των.

—Φτωχό μου κοριτσάκι, είπτε ξαφνικά, ενώ έδινε ένα παθητικό φιλή στην Γιουέν-Σίνγκ.

—'Υστερα, απαλά-απαλά αποσπάσθη από την περιπέτειά της, απομακρύνθηκε λίγο και στάθηκε δρόμος κυτταζοντας μελαγχολικά τους λωτούς. —'Ο άλλος κανένας πως όλη η ανωμαλία και η εγωιστική χαρά του τον είχαν εγκαταλείψει.

—'Γιουέν-Σίνγκ είπτε ψιθυριστά, θα ήταν καλύτερα να μην είχαμε γνωρισθή.

Και με την αβεβαιότητα που τον κατέτρεχε, απομακρύνθηκε πιο πολύ από την πολυαγαπημένη του. —'Αλλά εκείνη δεν καταλάβαινε τίποτε. Σηκώθηκε και τον αγκάλιασε:

—'Οχι, είπτε με απαλή και θαυμάσια φωνή. —'Οχι, γιατί είμαι ευτυχισμένη.

Και τότε προσέθεσε κάτι που δεν ήθελε ίσως ακόμη να αποκαλύψει, κάτι που το θεωρούσε σπουδαιότερο από όλα τα άλλα:

—'Η έντιμοτάτη μητέρα σου δεν θα με αγαπούσε, αν...

—'Αν... της χάρισα ένα παιδί για να δοξάξη τους προγόνους της;

—'Ο Ρομπέρ άφησε μια μικρή κραυγή και ώπισθοχώρησε κάπως. —'Ηταν η κραυγή του ανθρώπου που αντιλαμβάνεται τις συνέπειες της απερισκεψίας του. —'Αλλά από οίκτο προς εκείνη που κατεχράσθη της εμπιστοσύνης της ένα βράδυ, ξαναβρήκε την κυριαρχία του. Κατά βάθος δεν ήταν κακός. Δεν μπορούσε να κάμει σπουδαία πράγματα, αλλά τουλάχιστον αυτή τη στιγμή έπρεπε να φερθή με τρυφερότητα και με γλυκύτητα προς εκείνη που μόνον λόγια αγάπης ήξερε να του λέγει. Πήγε κοντά της και

Είναι σαν έμένα ή πιο ωραία; (Εικονογράφηση Άλ Κοττόπουλου)

Είπτε: —'Ακούσε με, Ρομπέρ. Στην Κίνα όλες οι γυναίκες προσεύχονται στους ναούς της θεάς Κινάν-Γίν, για ν' αποκτήσουν ένα παιδί.

—'Ο συντετριμμένος έραστής απέστρεψε το πρόσωπό του ψιθυρίζοντας: —Τί έκαμα, Θεέ μου!...

—'Αδιόφορο, όμως, προς την αγωνιώδη αυτή επίκληση, της οποίας δεν καταλάβαινε το νόημα, η Γιουέν-Σίνγκ προς το μέρος του λέγοντας:

—'Α!... πόσο σε αγαπώ, Ρομπέρ!... Θάθελα να γεμίσω τα χέρια μου με ευτυχία για να την σκορπίσω μπροστά στα πόδια σου. Ξέρεις πως πέθανε η μητέρα μου;... Και θα είμαι κι' εγώ ευτυχισμένη να πεθάνω με τον ίδιο τρόπο; —'Αλλά θα έπρεπε το παιδί να είναι αγορά για να σε τιμή με την ιερή λατρεία που οφείλεται στους προγόνους και για να μάθη τα παιδιά του και τα παιδιά των παιδιών του να λέγουν την ίδια προσευχή στον τάφο σου.

Το μικρό πλάσμα ήταν αφοσιωμένο στο νέο με όλη την ζέση και όλη την εκστασι της ψυχής του. —'Ολη του η ύπαρξις δινόταν ολοκληρωτικά σ' αυτόν. —'Υστερα άρχισε να γελάει και με κάπως ελαφρότερο τόνο είπτε:

—'Αχ... θα ήθελα να μαζέψω την ευωδιαστική δροσιά των λουλουδιών της κερασσιάς για να λουσθώ εκεί και να φανώ πιο ωραία στα έκπληκτα μάτια σου.

—'Ερριξε το κεφάλι της λίγο προς τα πίσω για ν' αερεμένη τα μάτια του αγαπημένου της. —'Υστερα, ώσαν η χαρά που ένοιωθε, να την εμπόδιζε να σταθή στη θέσι της, απομακρύνθηκε με χορευτικά μικρά βήματα.

—Είμαι ευτυχισμένη όπως ο ουρανός! φώναξε. —'Ω!... Όταν με δουν, δεν θα το καταλάβουν; —'Μια καινούργια αγωνία έβωσε τον νέο, που έσπευσε να απαντήσει: —'Δεν πρέπει να καταλάβουν τίποτε. —'Η Γιουέν-Σίνγκ κίνησε άργα το κεφάλι της. —'Αγάπη μου, δεν μπορώ να κρύψω την ευτυχία που με πλημμυρίζει!... —'Υστερα, σαν να της είχε έλθει μια ξαφνική σκέψη, τον ρώτησε: —'Αν μάντευαν την αλήθεια... θα απομακρύνονταν από μένα; —'Ο νέος αρπάχθηκε από αυτή την ιδέα, όπως ο ναυαγός από ένα σανίδι. —'Φυσικά... είναι πολύ πιθανό... είναι βέβαιο μάλλον... Τό φοβάμαι πολύ!... —'Ω!... όχι, όχι! Θα πεθάνω!... —'Η Γιουέν-Σίνγκ άρχισε να τρέμει. —'Ο Ρομπέρ πήγε κοντά της και την έπιασε από τη μέση. —'Οχι, ψιθύρισε. Δεν πρέπει να με βάλης τόσο ψηλά στην καρδιά σου, Γιουέν-Σίνγκ. —'Ησουν πολύ ευτυχισμένη πριν... πριν με γνωρίσεις. —'Όμως έσένα περιμένα. —'Εσκαψε και την φίλησε ελαφριά. —'Δεν ζούσα τότε, συνέχισε η νέα. Περιμένα κοιμισμένη σαν πα λουλούδι του λωτού τη νύχτα. Σε περιμένα να έλθης να με ξυπνήσεις. —'Ηλθες... Και έγινες η ζωή μου και το φως μου. —'Ναί, όλα αυτά είναι πολύ ωραία, Γιουέν-Σίνγκ, είπτε ο Ρομπέρ χαϊδεύοντας τα μαρμαρένια μαλλιά της. —'Αλλά ξέρεις... δεν πρέπει να παίρνεις τόσο πολύ στα σοβαρά αυτά τα πράγματα. —'Δεν καταλαβαίνω. Είσαι το ποιήμα της ζωής μου και το τραγούδι που βγαίνει από την ευτυχισμένη μου καρδιά. —'Τό πρόσωπο του νέου ταπεινώθηκε. —'Ηταν πολύ ταπεινός, ωστόσο συνέχισε να της μιλά με τρυφερότητα: —'Ακούσε με, Ουρανία!... —'Α! πόσο μ' άρσκει αυτή η λέξι! Δεν είμαι πια η Γιουέν-Σίνγκ... Είμαι ένα δικό σου πράγμα... Δικό σου!... —'Ακούσε, Ουρανία!... Καθώς η νέα διέκρινε μια αλλαγή στον τόνο της φωνής του, μαζεύθηκε λίγο σαν να επρόκειτο ν' αντιμετωπίσει μια επίθεση. —'Ο Ρομπέρ συνέχισε: —'Η οικογένειά μου θα αναχωρήσει σε λίγο: ο πατέρας μου, η μητέρα μου και η αδελφή μου Λουσίλ... —'Από τώρα!... —'Πάρ' όλο αυτό, το πρόσωπό της φωτίσθηκε. Στο κάτω-κάτω η είδηση δεν ήταν τόσο δυσάρεστη. —'Πώς μπορούν να αποχωρισθούν από σένα; προσέθεσε παρανενομένη. —'Δεν θα χωρισθούν καθόλου από μένα. —'Τα μάτια της πήραν μια πονεμένη έκφραση. —'Αλλά δεν είπτε τίποτε και εκείνος συνέχισε,

Είπτε: —'Ακούσε με, Ρομπέρ. Στην Κίνα όλες οι γυναίκες προσεύχονται στους ναούς της θεάς Κινάν-Γίν, για ν' αποκτήσουν ένα παιδί.

—'Ο συντετριμμένος έραστής απέστρεψε το πρόσωπό του ψιθυρίζοντας: —Τί έκαμα, Θεέ μου!...

—'Αδιόφορο, όμως, προς την αγωνιώδη αυτή επίκληση, της οποίας δεν καταλάβαινε το νόημα, η Γιουέν-Σίνγκ προς το μέρος του λέγοντας:

—'Α!... πόσο σε αγαπώ, Ρομπέρ!... Θάθελα να γεμίσω τα χέρια μου με ευτυχία για να την σκορπίσω μπροστά στα πόδια σου. Ξέρεις πως πέθανε η μητέρα μου;... Και θα είμαι κι' εγώ ευτυχισμένη να πεθάνω με τον ίδιο τρόπο; —'Αλλά θα έπρεπε το παιδί να είναι αγορά για να σε τιμή με την ιερή λατρεία που οφείλεται στους προγόνους και για να μάθη τα παιδιά του και τα παιδιά των παιδιών του να λέγουν την ίδια προσευχή στον τάφο σου.

Το μικρό πλάσμα ήταν αφοσιωμένο στο νέο με όλη την ζέση και όλη την εκστασι της ψυχής του. —'Ολη του η ύπαρξις δινόταν ολοκληρωτικά σ' αυτόν. —'Υστερα άρχισε να γελάει και με κάπως ελαφρότερο τόνο είπτε:

—'Αχ... θα ήθελα να μαζέψω την ευωδιαστική δροσιά των λουλουδιών της κερασσιάς για να λουσθώ εκεί και να φανώ πιο ωραία στα έκπληκτα μάτια σου.

—'Ερριξε το κεφάλι της λίγο προς τα πίσω για ν' αερεμένη τα μάτια του αγαπημένου της. —'Υστερα, ώσαν η χαρά που ένοιωθε, να την εμπόδιζε να σταθή στη θέσι της, απομακρύνθηκε με χορευτικά μικρά βήματα.

Είμαι ευτυχισμένη όπως ο ουρανός! φώναξε. —'Ω!... Όταν με δουν, δεν θα το καταλάβουν; —'Μια καινούργια αγωνία έβωσε τον νέο, που έσπευσε να απαντήσει: —'Δεν πρέπει να καταλάβουν τίποτε. —'Η Γιουέν-Σίνγκ κίνησε άργα το κεφάλι της. —'Αγάπη μου, δεν μπορώ να κρύψω την ευτυχία που με πλημμυρίζει!... —'Υστερα, σαν να της είχε έλθει μια ξαφνική σκέψη, τον ρώτησε: —'Αν μάντευαν την αλήθεια... θα απομακρύνονταν από μένα; —'Ο νέος αρπάχθηκε από αυτή την ιδέα, όπως ο ναυαγός από ένα σανίδι. —'Φυσικά... είναι πολύ πιθανό... είναι βέβαιο μάλλον... Τό φοβάμαι πολύ!... —'Ω!... όχι, όχι! Θα πεθάνω!... —'Η Γιουέν-Σίνγκ άρχισε να τρέμει. —'Ο Ρομπέρ πήγε κοντά της και την έπιασε από τη μέση. —'Οχι, ψιθύρισε. Δεν πρέπει να με βάλης τόσο ψηλά στην καρδιά σου, Γιουέν-Σίνγκ. —'Ησουν πολύ ευτυχισμένη πριν... πριν με γνωρίσεις. —'Όμως έσένα περιμένα. —'Εσκαψε και την φίλησε ελαφριά. —'Δεν ζούσα τότε, συνέχισε η νέα. Περιμένα κοιμισμένη σαν πα λουλούδι του λωτού τη νύχτα. Σε περιμένα να έλθης να με ξυπνήσεις. —'Ηλθες... Και έγινες η ζωή μου και το φως μου. —'Ναί, όλα αυτά είναι πολύ ωραία, Γιουέν-Σίνγκ, είπτε ο Ρομπέρ χαϊδεύοντας τα μαρμαρένια μαλλιά της. —'Αλλά ξέρεις... δεν πρέπει να παίρνεις τόσο πολύ στα σοβαρά αυτά τα πράγματα. —'Δεν καταλαβαίνω. Είσαι το ποιήμα της ζωής μου και το τραγούδι που βγαίνει από την ευτυχισμένη μου καρδιά. —'Τό πρόσωπο του νέου ταπεινώθηκε. —'Ηταν πολύ ταπεινός, ωστόσο συνέχισε να της μιλά με τρυφερότητα: —'Ακούσε με, Ουρανία!... —'Α! πόσο μ' άρσκει αυτή η λέξι! Δεν είμαι πια η Γιουέν-Σίνγκ... Είμαι ένα δικό σου πράγμα... Δικό σου!... —'Ακούσε, Ουρανία!... Καθώς η νέα διέκρινε μια αλλαγή στον τόνο της φωνής του, μαζεύθηκε λίγο σαν να επρόκειτο ν' αντιμετωπίσει μια επίθεση. —'Ο Ρομπέρ συνέχισε: —'Η οικογένειά μου θα αναχωρήσει σε λίγο: ο πατέρας μου, η μητέρα μου και η αδελφή μου Λουσίλ... —'Από τώρα!... —'Πάρ' όλο αυτό, το πρόσωπό της φωτίσθηκε. Στο κάτω-κάτω η είδηση δεν ήταν τόσο δυσάρεστη. —'Πώς μπορούν να αποχωρισθούν από σένα; προσέθεσε παρανενομένη. —'Δεν θα χωρισθούν καθόλου από μένα. —'Τα μάτια της πήραν μια πονεμένη έκφραση. —'Αλλά δεν είπτε τίποτε και εκείνος συνέχισε,

Είπτε: —'Ακούσε με, Ρομπέρ. Στην Κίνα όλες οι γυναίκες προσεύχονται στους ναούς της θεάς Κινάν-Γίν, για ν' αποκτήσουν ένα παιδί.

—'Ο συντετριμμένος έραστής απέστρεψε το πρόσωπό του ψιθυρίζοντας: —Τί έκαμα, Θεέ μου!...

—'Αδιόφορο, όμως, προς την αγωνιώδη αυτή επίκληση, της οποίας δεν καταλάβαινε το νόημα, η Γιουέν-Σίνγκ προς το μέρος του λέγοντας:

—'Α!... πόσο σε αγαπώ, Ρομπέρ!... Θάθελα να γεμίσω τα χέρια μου με ευτυχία για να την σκορπίσω μπροστά στα πόδια σου. Ξέρεις πως πέθανε η μητέρα μου;... Και θα είμαι κι' εγώ ευτυχισμένη να πεθάνω με τον ίδιο τρόπο; —'Αλλά θα έπρεπε το παιδί να είναι αγορά για να σε τιμή με την ιερή λατρεία που οφείλεται στους προγόνους και για να μάθη τα παιδιά του και τα παιδιά των παιδιών του να λέγουν την ίδια προσευχή στον τάφο σου.

Το μικρό πλάσμα ήταν αφοσιωμένο στο νέο με όλη την ζέση και όλη την εκστασι της ψυχής του. —'Ολη του η ύπαρξις δινόταν ολοκληρωτικά σ' αυτόν. —'Υστερα άρχισε να γελάει και με κάπως ελαφρότερο τόνο είπτε:

—'Αχ... θα ήθελα να μαζέψω την ευωδιαστική δροσιά των λουλουδιών της κερασσιάς για να λουσθώ εκεί και να φανώ πιο ωραία στα έκπληκτα μάτια σου.

—'Ερριξε το κεφάλι της λίγο προς τα πίσω για ν' αερεμένη τα μάτια του αγαπημένου της. —'Υστερα, ώσαν η χαρά που ένοιωθε, να την εμπόδιζε να σταθή στη θέσι της, απομακρύνθηκε με χορευτικά μικρά βήματα.

Είμαι ευτυχισμένη όπως ο ουρανός! φώναξε. —'Ω!... Όταν με δουν, δεν θα το καταλάβουν; —'Μια καινούργια αγωνία έβωσε τον νέο, που έσπευσε να απαντήσει: —'Δεν πρέπει να καταλάβουν τίποτε. —'Η Γιουέν-Σίνγκ κίνησε άργα το κεφάλι της. —'Αγάπη μου, δεν μπορώ να κρύψω την ευτυχία που με πλημμυρίζει!... —'Υστερα, σαν να της είχε έλθει μια ξαφνική σκέψη, τον ρώτησε: —'Αν μάντευαν την αλήθεια... θα απομακρύνονταν από μένα; —'Ο νέος αρπάχθηκε από αυτή την ιδέα, όπως ο ναυαγός από ένα σανίδι. —'Φυσικά... είναι πολύ πιθανό... είναι βέβαιο μάλλον... Τό φοβάμαι πολύ!... —'Ω!... όχι, όχι! Θα πεθάνω!... —'Η Γιουέν-Σίνγκ άρχισε να τρέμει. —'Ο Ρομπέρ πήγε κοντά της και την έπιασε από τη μέση. —'Οχι, ψιθύρισε. Δεν πρέπει να με βάλης τόσο ψηλά στην καρδιά σου, Γιουέν-Σίνγκ. —'Ησουν πολύ ευτυχισμένη πριν... πριν με γνωρίσεις. —'Όμως έσένα περιμένα. —'Εσκαψε και την φίλησε ελαφριά. —'Δεν ζούσα τότε, συνέχισε η νέα. Περιμένα κοιμισμένη σαν πα λουλούδι του λωτού τη νύχτα. Σε περιμένα να έλθης να με ξυπνήσεις. —'Ηλθες... Και έγινες η ζωή μου και το φως μου. —'Ναί, όλα αυτά είναι πολύ ωραία, Γιουέν-Σίνγκ, είπτε ο Ρομπέρ χαϊδεύοντας τα μαρμαρένια μαλλιά της. —'Αλλά ξέρεις... δεν πρέπει να παίρνεις τόσο πολύ στα σοβαρά αυτά τα πράγματα. —'Δεν καταλαβαίνω. Είσαι το ποιήμα της ζωής μου και το τραγούδι που βγαίνει από την ευτυχισμένη μου καρδιά. —'Τό πρόσωπο του νέου ταπεινώθηκε. —'Ηταν πολύ ταπεινός, ωστόσο συνέχισε να της μιλά με τρυφερότητα: —'Ακούσε με, Ουρανία!... —'Α! πόσο μ' άρσκει αυτή η λέξι! Δεν είμαι πια η Γιουέν-Σίνγκ... Είμαι ένα δικό σου πράγμα... Δικό σου!... —'Ακούσε, Ουρανία!... Καθώς η νέα διέκρινε μια αλλαγή στον τόνο της φωνής του, μαζεύθηκε λίγο σαν να επρόκειτο ν' αντιμετωπίσει μια επίθεση. —'Ο Ρομπέρ συνέχισε: —'Η οικογένειά μου θα αναχωρήσει σε λίγο: ο πατέρας μου, η μητέρα μου και η αδελφή μου Λουσίλ... —'Από τώρα!... —'Πάρ' όλο αυτό, το πρόσωπό της φωτίσθηκε. Στο κάτω-κάτω η είδηση δεν ήταν τόσο δυσάρεστη. —'Πώς μπορούν να αποχωρισθούν από σένα; προσέθεσε παρανενομένη. —'Δεν θα χωρισθούν καθόλου από μένα. —'Τα μάτια της πήραν μια πονεμένη έκφραση. —'Αλλά δεν είπτε τίποτε και εκείνος συνέχισε,

Είπτε: —'Ακούσε με, Ρομπέρ. Στην Κίνα όλες οι γυναίκες προσεύχονται στους ναούς της θεάς Κινάν-Γίν, για ν' αποκτήσουν ένα παιδί.

—'Ο συντετριμμένος έραστής απέστρεψε το πρόσωπό του ψιθυρίζοντας: —Τί έκαμα, Θεέ μου!...

—'Αδιόφορο, όμως, προς την αγωνιώδη αυτή επίκληση, της οποίας δεν καταλάβαινε το νόημα, η Γιουέν-Σίνγκ προς το μέρος του λέγοντας:

—'Α!... πόσο σε αγαπώ, Ρομπέρ!... Θάθελα να γεμίσω τα χέρια μου με ευτυχία για να την σκορπίσω μπροστά στα πόδια σου. Ξέρεις πως πέθανε η μητέρα μου;... Και θα είμαι κι' εγώ ευτυχισμένη να πεθάνω με τον ίδιο τρόπο; —'Αλλά θα έπρεπε το παιδί να είναι αγορά για να σε τιμή με την ιερή λατρεία που οφείλεται στους προγόνους και για να μάθη τα παιδιά του και τα παιδιά των παιδιών του να λέγουν την ίδια προσευχή στον τάφο σου.

Το μικρό πλάσμα ήταν αφοσιωμένο στο νέο με όλη την ζέση και όλη την εκστασι της ψυχής του. —'Ολη του η ύπαρξις δινόταν ολοκληρωτικά σ' αυτόν. —'Υστερα άρχισε να γελάει και με κάπως ελαφρότερο τόνο είπτε:

—'Αχ... θα ήθελα να μαζέψω την ευωδιαστική δροσιά των λουλουδιών της κερασσιάς για να λουσθώ εκεί και να φανώ πιο ωραία στα έκπληκτα μάτια σου.

—'Ερριξε το κεφάλι της λίγο προς τα πίσω για ν' αερεμένη τα μάτια του αγαπημένου της. —'Υστερα, ώσαν η χαρά που ένοιωθε, να την εμπόδιζε να σταθή στη θέσι της, απομακρύνθηκε με χορευτικά μικρά βήματα.

ψάχνοντας τα λόγια του:

—Ωστε φεύγεις;... τραυλί-
σε η νέα.

—Πρέπει.

—Δεν θα φύγεις, όμως... Θα
τούς πης πως δεν μπορείς να
φύγεις τώρα.

—Αν όμως ο Ρομπέρ είχε
προσποιηθεί ως εκείνη τη στι-
γμή πως δεν καταλάβαινε, τώ-
ρα δεν μπορούσε πια να συνε-
χίσει την κωμωδία.

—Δεν μπορώ να τους μιλή-
σω για σένα, αγαπημένη μου,
γιατί... γιατί αυτά τα πράγμα-
τα δεν γίνονται έτσι σ' έμάς.

—Μπορείς, όμως, να τους
πης πως δεν μπορείς να με εγ-
καταλείψεις!... Πρέπει να τους
το πης αυτό... Ρομπέρ...

—Δεν θα σ' εγκαταλείψω
για πάντα, αγαπημένη μου,
εφ' όσον εσύ είσαι εκείνη που
είναι στην άκρη του κόσμου.

—Ναί, αλλά εγώ δεν μπο-
ρώ να έλθω κοντά σου!

—Βεβαίως... Όχι... 'Αλλοί-
μονο, όχι... αγαπημένη μικρή
τρέλλι!... 'Αλλά θα ξαναγυρί-
σω... Μια μέρα που δεν θα με
περιμένει θα ξαναγυρίσω στον
κήπο των λωτών ή στην πα-
γοδά...

—'Η παγοδά!... αναστέναξε
η νέα.

—Ναί, στην παγοδά που ε-
γαπηθήκαμε...

Θέλησε να την τραβήξει επά-
νω του, αλλά εκείνη άπιστοχά-
ρησε.

—Όχι, όχι!... φώναξε πι-
κραμένη η Γιουέν — Σίνγκ.

Όταν το πουλί της αγάπης
φύγει από τη φωλιά του, η φω-
λιά κρύνει για πάντα.

Και σωριάσιες στα σκαλιά
της γέφυρας κλαίοντες με λυ-
γμούς.

—Ω, Ουρανία, είπε ταπει-
νά ο Ρομπέρ, γιατί εκείνη τη
στιγμή ένοιωσε τον εαυτό του
ταπεινωμένο και ο άνδρικός του
εγωισμός δεν μπορούσε να του
αποκρύψει την ασχήμια της
πράξης του. Ουρανία, δεν ή-
ξερα πως η αγάπη σου ήταν
τόσο ύπεροχη... 'Αλλά... αλ-
λά... 'Ω!... καταλαβαίνεις...
πρέπει να καταλάβεις πως...
αυτή η ιστορία δεν μπορούσε
να κρατήσει αιώνια.

—'Ηταν κτηνώδες και σκληρό
αυτό που είπα, αλλά ο νέος
χειροτέρευσεν την κατάσταση,
λέγοντας:

—Δεν... δεν είμαι μανδαρί-
νος εγώ... Κι' εσύ πρέπει, εί-
σαι προωρισμένη, να γίνεις γυ-
ναίκα ενός μεγάλου μανδαρί-
νου.

—'Εγινε μια μικρή σιωπή. Και
όστερα η Γιουέν — Σίνγκ τόν
κτύπησε με τα άμυνδαλά της
γιατί, μέσα στα οποία έ-
λαμπε μια παράξενη λάμψη.

Στο τέλος, του είπε γαλή-
νια:

—Όχι τώρα... Και όταν πώ
γιατί στον πατέρα μου, θα με
σκοτώσει.

—Να το πης στον πατέρα
σου;... Μα γιατί; φώναξε ο
Ρομπέρ.

—Γιατί τώρα δεν θέλω πια
να ζήσω.

—Δεν πρέπει να πης τίπο-
τε στον πατέρα σου! 'Ακούε;
Τίποτε.

—'Ω, μην ανησυχείς!... Αύ-
το θα γίνει, αφού φύγεις... Για-
τί αλλιώς θα σε σκοτώσει κι'
εμένα.

—'Η νέα μιλούσε απλά, χω-
ρίς καμιά πίκρα. 'Ο νεαρός
Γάλλος ανατρίχισε.

—Θα με ρωτήσει γιατί δεν

τόν υπακούω, κι' εγώ θα το
πώ την αλήθεια.

—Όχι, όχι, Γιουέν — Σίνγκ!
Να μην το κάμης αυτό!... Δεν
θέλω να το έχω βάρος στη συ-
νείδησή μου. Κράτησε το συ-
στικό σου, Ουρανία. Σκέψου
τους κινδύνους που περάσαμε
όταν εκείνος ήταν εδώ, την εύ-
τυχία που γευθήκαμε μαζί ό-
ταν εκείνος άπουσίαζε, όπως
τώρα. Μη λες τίποτε... για-
τί υπάρχει φόβος, αγαπημένη
μου, να χωρίσουμε για πάντα
όταν γυρίσω.

—Δεν θα γυρίσεις ποτέ. Το
ξέρω... 'Αντίο...

Γύρισε άργά — άργά και
χωρίς να στραφή ούτε μία φο-
ρά προς τα πίσω, μπήκε στο
σπίτι.

—'Ελα πίσω, Ουρανία...
Δός' μου το χέρι σου, Γιουέν
— Σίνγκ!... Γιουέν — Σίνγκ!

—'Αλλά άδικα την φώναζε.

—'Εκείνη ήξερε πως ο Ρομπέρ
έπιθυμούσε να την δει, έστω
και για να την αποκαρτετήσει
αυτό το δράδυ, στην παγοδά,
πως συνήθιζαν να κάμουν.

—'Αλλά δεν άνέκοψε καθό-
λου την πορεία της, ούτε γύ-
ρισε το κεφάλι της. 'Η παγο-
δά είχε στεγαστεί την ευτυχία
τους και δεν έπρεπε να γίνει
μάστιγ της απελπισίας της.

—Συνέχισε το δρόμο της, ά-
φροντάς τον μόνο κοντά στο
γεμάτο λωτούς πάρκο. 'Ο Ρομ-
πέρ έμεινε για μια στιγμή στη
θεία του, βεβαιωμένος πως η
Γιουέν θα γύριζε κοντά του
και όστερα νιώθοντας πως η
άνοιξη του ήταν μακριά, ό-
τι η Γιουέν — Σίνγκ δεν μπο-
ρούσε ή δεν ήθελε να ξαναγυ-
ρίσει, έφυγε διασπαστά και με
την θλίψη στην καρδιά γιατί
την έκανε για πάντα — και
ίσως με κάποια άγωνία για το
μέλλον...

Κινέζικοι γάμοι

—'Ο μανδαρίνος Πιάο — Τσέν

—'Αι ήταν ένας παράξενος άν-
θρωπος. Και κανένας στο Χόγκ
— Κόγκ δεν άμφέβαλλε για
την απόκρυψη ισχύ του.

—'Ο πατέρας του τον είχε
στείλει να σπουδάσει στη Γαλ-
λία, για να γνωρίσει τον βου-
λτικό πολιτισμό. Σε ηλικία εί-
κοσι δύο ετών ξαναγύρισε στην
Κίνα για να νυμφευθεί τη νεα-
ρή του άρραβωνιστική, την
όμορφη Λί — Λου. 'Ο γάμος
τους στάθηκε άφορμή για μιά
αξέχαστη τελετή.

—'Ενα φθινοπωρινό βράδυ, έ-
να ευδαισμονικό και ήσυχο
βράδυ, του έφεραν τη γυναίκα
του κρυμμένη σε ένα λουλου-
δοστολισμένο φορείο.

—Όταν οι υπηρέτες απέθε-
σαν το βαρύτιμο κάθισμα
μπροστά στην πόρτα του, ο κ.
Πιάο έσκυψε για να πάρει την
γυναίκα του στην άγκαλιά του.

—'Εκείνη υποχώρησε προς το δά-
πεδο του φορείου και ρίχθηκε έ-
πάνω στα μαξιλαράκια. 'Ο άν-
δρας παραμέρισε τα πασαπε-
τάσματα, ενώ εκείνη άρχισε να
τρέμει έλαφρά από την συγκί-
νησή της, σαν ένα φοβισμένο
πουλάκι. 'Ακούει και όταν την
κόπτησε στα χείλια του δεν
μπορούσε να τη δει από πρό-
σωπο. 'Ηταν τυλιγμένη από
την κορυφή ως τα νύχια σε έ-
να βαρύτιμο κατακόκκινο άρα-

χνοφάντο πέπλο. Κρατώντας
την πόρσα πάνω από ένα μα-
γκάλι με κάρβουνα που ήταν ά-
ναμμένο μπροστά στην πόρτα,
για να ξορκισθεί η κακή τύχη.

—'Αφού έφθασε στο μεγάλο χαλ-
μ απέθεσε τη γυναίκα του σε έ-
να ψηλό κάθισμα και ο ίδιος
κάθισε σε ένα άλλο. 'Εμειναν
σιωπηλοί καπου μια ώρα, αλ-
λά όταν η αγριότητα, που εί-
χαν αφήσει από ένα πολύτιμο
κλουδί, πέταξε πάνω από το
κεφάλι της νεαρής ύψης —
σημείο ότι η νέα γυναίκα θα
κυβερνούσε το σπίτι — ο κ.
Πιάο άρχισε να γελά και η Λί

— Λου, κάτω από το πέπλο
της, κτύπησε χαμογελώντας μύ-
λις το μεταξωτό κομψό παπού-
τσι της, το κεντημένο με χρυ-
σάφι.

—'Ηταν και οι δυο από το
ίδιο ποτήρι και έδεσαν τους
καρπούς των δεξιών τους χε-
ριών με ένα κατακόκκινο κομ-
πο, για να είναι ένωμένοι στη
χαρά και στον πόνο. Στο τέλος
ο κ. Πιάο σηκώθηκε και ώδη-
γησε την γυναίκα του μπροστά
στα άγάλματα των προγόνων
του, που θα γίνονταν από αυ-
τή τη στιγμή και πρόγονοι της
γυναίκας του. Γιατί τώρα η
νύξη δεν ήταν πια κόρη του
πατέρα της. Γονάτισαν και οι
δυο πολλές φορές και εξέτελε-
σαν τους τύπους της προγνο-
λατρίας.

—'Οστερα έγιναν οι γιορτές
του γάμου.

—Τα άρωματικά έλαια έκα-
γαν παντού μέσα και έξω από
το σπίτι. Τό τάν — τάν ή-
χούσε αδιάκοπα και καμιά έ-
κατοστή άλλα όργανα δεν έπα-
ψαν να παίζουν. Σκλάβες τρα-
γουδούσαν έρωτικά τραγούδια
για να τονίσουν στο τέλος έ-
να έπιθαλμίο ύμνο πανάρχαιο,
ηλικίας τουλάχιστο τεσσάρων
χιλιάδων χρόνων.

—'Οστόσο ο κ. Πιάο δεν είχε
άκονη άντικρύσει τη γυναίκα
του και εκείνη μόλις είχε άν-
τικρύσει το πρόσωπό του. 'Ε-
πι τέλους, ο ένας όστερα από
τον άλλον οι καλεσμένοι, και
οι υπηρέτες άπεσούθησαν.

—'Ηταν μόνοι.

—'Αργά, και με ευγένεια, ο κ.
Πιάο ώδήγησε τη γυναίκα του
στα διαμερίσματά τους. Και
έκει της έβγαλε το πέπλο και
την άγκάλιασε. Σε λίγο εκείνη
άπετόλμησε να σηκώσει τα ά-
ρτια, για να μάτια για να κυτ-
τάξει τον άνδρα της. Και οι δυο
ήταν πλουσιότατοι στολισμέ-
νοι και ντυμένοι και στέκονταν
άκίνητοι, ο ένας άπέναντι στον
άλλον, όπου ένα κατακόκκινο
σύννεφο άπλωνόταν στα πόδια
τους: ο πέπλος της νύφης.

—'Απότομα ο Πιάο άρθωσε έ-
να ήχο που έμοιαζε με λυ-
γμούς και άνοιγοντας την ά-
γκαλιά του:

—Λουλούδι μου! είπε απλά.

—Το άρωμα τών ρόδων γέμιζε
το δωμάτιο, οι λαρυγγισμοί
μιάς τραγουδίστριας, ο ήχος
των φλάουτων άνηχούσε έξω,
ο συνοδευόμενος από ήχους κι-
θάρας και από κτυπήματα
τυμπάνου. Πανάρχα έρωτικά
τραγούδια δέκοσαν τη νυκτε-
ρή σιγαλιά.

—'Οστερα η κυρία Πιάο —
Λί — Λου έβλεπε πως είχε
πατέρα, μητέρα, άδελφούς και
φίλους στο Πεκίνο και ο κ.
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του

γόνων του, στο μέρος που
στερα από πολλά ή λίγα χρό-
νια οι οικιοί του άπόγονοι θα
έρχονταν να γονατίσουν μπρο-
στά στα δικά του έθύμια, και
της γυναίκας του.

—'Η κυρία Πιάο ήταν λεπτή
και γοητευτική. Δεν είχε βέ-
βαια προσωπικότητα και ή
εύφυία της ήταν μέτρια.

—'Αφού έφθασε στο μεγάλο χαλ-
μ απέθεσε τη γυναίκα του σε έ-
να ψηλό κάθισμα και ο ίδιος
κάθισε σε ένα άλλο. 'Εμειναν
σιωπηλοί καπου μια ώρα, αλ-
λά όταν η αγριότητα, που εί-
χαν αφήσει από ένα πολύτιμο
κλουδί, πέταξε πάνω από το
κεφάλι της νεαρής ύψης —
σημείο ότι η νέα γυναίκα θα
κυβερνούσε το σπίτι — ο κ.
Πιάο άρχισε να γελά και η Λί

— Λου, κάτω από το πέπλο
της, κτύπησε χαμογελώντας μύ-
λις το μεταξωτό κομψό παπού-
τσι της, το κεντημένο με χρυ-
σάφι.

—'Ηταν και οι δυο από το
ίδιο ποτήρι και έδεσαν τους
καρπούς των δεξιών τους χε-
ριών με ένα κατακόκκινο κομ-
πο, για να είναι ένωμένοι στη
χαρά και στον πόνο. Στο τέλος
ο κ. Πιάο σηκώθηκε και ώδη-
γησε την γυναίκα του μπροστά
στα άγάλματα των προγόνων
του, που θα γίνονταν από αυ-
τή τη στιγμή και πρόγονοι της
γυναίκας του. Γιατί τώρα η
νύξη δεν ήταν πια κόρη του
πατέρα της. Γονάτισαν και οι
δυο πολλές φορές και εξέτελε-
σαν τους τύπους της προγνο-
λατρίας.

—'Οστερα έγιναν οι γιορτές
του γάμου.

—Τα άρωματικά έλαια έκα-
γαν παντού μέσα και έξω από
το σπίτι. Τό τάν — τάν ή-
χούσε αδιάκοπα και καμιά έ-
κατοστή άλλα όργανα δεν έπα-
ψαν να παίζουν. Σκλάβες τρα-
γουδούσαν έρωτικά τραγούδια
για να τονίσουν στο τέλος έ-
να έπιθαλμίο ύμνο πανάρχαιο,
ηλικίας τουλάχιστο τεσσάρων
χιλιάδων χρόνων.

—'Οστόσο ο κ. Πιάο δεν είχε
άκονη άντικρύσει τη γυναίκα
του και εκείνη μόλις είχε άν-
τικρύσει το πρόσωπό του. 'Ε-
πι τέλους, ο ένας όστερα από
τον άλλον οι καλεσμένοι, και
οι υπηρέτες άπεσούθησαν.

—'Ηταν μόνοι.

—'Αργά, και με ευγένεια, ο κ.
Πιάο ώδήγησε τη γυναίκα του
στα διαμερίσματά τους. Και
έκει της έβγαλε το πέπλο και
την άγκάλιασε. Σε λίγο εκείνη
άπετόλμησε να σηκώσει τα ά-
ρτια, για να μάτια για να κυτ-
τάξει τον άνδρα της. Και οι δυο
ήταν πλουσιότατοι στολισμέ-
νοι και ντυμένοι και στέκονταν
άκίνητοι, ο ένας άπέναντι στον
άλλον, όπου ένα κατακόκκινο
σύννεφο άπλωνόταν στα πόδια
τους: ο πέπλος της νύφης.

—'Απότομα ο Πιάο άρθωσε έ-
να ήχο που έμοιαζε με λυ-
γμούς και άνοιγοντας την ά-
γκαλιά του:

—Λουλούδι μου! είπε απλά.

—Το άρωμα τών ρόδων γέμιζε
το δωμάτιο, οι λαρυγγισμοί
μιάς τραγουδίστριας, ο ήχος
των φλάουτων άνηχούσε έξω,
ο συνοδευόμενος από ήχους κι-
θάρας και από κτυπήματα
τυμπάνου. Πανάρχα έρωτικά
τραγούδια δέκοσαν τη νυκτε-
ρή σιγαλιά.

—'Οστερα η κυρία Πιάο —
Λί — Λου έβλεπε πως είχε
πατέρα, μητέρα, άδελφούς και
φίλους στο Πεκίνο και ο κ.
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του

—'Οστόσο ο κ. Πιάο δεν είχε
άκονη άντικρύσει τη γυναίκα
του και εκείνη μόλις είχε άν-
τικρύσει το πρόσωπό του. 'Ε-
πι τέλους, ο ένας όστερα από
τον άλλον οι καλεσμένοι, και
οι υπηρέτες άπεσούθησαν.

—'Ηταν μόνοι.

—'Αργά, και με ευγένεια, ο κ.
Πιάο ώδήγησε τη γυναίκα του
στα διαμερίσματά τους. Και
έκει της έβγαλε το πέπλο και
την άγκάλιασε. Σε λίγο εκείνη
άπετόλμησε να σηκώσει τα ά-
ρτια, για να μάτια για να κυτ-
τάξει τον άνδρα της. Και οι δυο
ήταν πλουσιότατοι στολισμέ-
νοι και ντυμένοι και στέκονταν
άκίνητοι, ο ένας άπέναντι στον
άλλον, όπου ένα κατακόκκινο
σύννεφο άπλωνόταν στα πόδια
τους: ο πέπλος της νύφης.

—'Απότομα ο Πιάο άρθωσε έ-
να ήχο που έμοιαζε με λυ-
γμούς και άνοιγοντας την ά-
γκαλιά του:

—Λουλούδι μου! είπε απλά.

—Το άρωμα τών ρόδων γέμιζε
το δωμάτιο, οι λαρυγγισμοί
μιάς τραγουδίστριας, ο ήχος
των φλάουτων άνηχούσε έξω,
ο συνοδευόμενος από ήχους κι-
θάρας και από κτυπήματα
τυμπάνου. Πανάρχα έρωτικά
τραγούδια δέκοσαν τη νυκτε-
ρή σιγαλιά.

—'Οστερα η κυρία Πιάο —
Λί — Λου έβλεπε πως είχε
πατέρα, μητέρα, άδελφούς και
φίλους στο Πεκίνο και ο κ.
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του

—'Οστόσο ο κ. Πιάο δεν είχε
άκονη άντικρύσει τη γυναίκα
του και εκείνη μόλις είχε άν-
τικρύσει το πρόσωπό του. 'Ε-
πι τέλους, ο ένας όστερα από
τον άλλον οι καλεσμένοι, και
οι υπηρέτες άπεσούθησαν.

—'Ηταν μόνοι.

—'Αργά, και με ευγένεια, ο κ.
Πιάο ώδήγησε τη γυναίκα του
στα διαμερίσματά τους. Και
έκει της έβγαλε το πέπλο και
την άγκάλιασε. Σε λίγο εκείνη
άπετόλμησε να σηκώσει τα ά-
ρτια, για να μάτια για να κυτ-
τάξει τον άνδρα της. Και οι δυο
ήταν πλουσιότατοι στολισμέ-
νοι και ντυμένοι και στέκονταν
άκίνητοι, ο ένας άπέναντι στον
άλλον, όπου ένα κατακόκκινο
σύννεφο άπλωνόταν στα πόδια
τους: ο πέπλος της νύφης.

—'Απότομα ο Πιάο άρθωσε έ-
να ήχο που έμοιαζε με λυ-
γμούς και άνοιγοντας την ά-
γκαλιά του:

—Λουλούδι μου! είπε απλά.

—Το άρωμα τών ρόδων γέμιζε
το δωμάτιο, οι λαρυγγισμοί
μιάς τραγουδίστριας, ο ήχος
των φλάουτων άνηχούσε έξω,
ο συνοδευόμενος από ήχους κι-
θάρας και από κτυπήματα
τυμπάνου. Πανάρχα έρωτικά
τραγούδια δέκοσαν τη νυκτε-
ρή σιγαλιά.

—'Οστερα η κυρία Πιάο —
Λί — Λου έβλεπε πως είχε
πατέρα, μητέρα, άδελφούς και
φίλους στο Πεκίνο και ο κ.
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του

—'Οστόσο ο κ. Πιάο δεν είχε
άκονη άντικρύσει τη γυναίκα
του και εκείνη μόλις είχε άν-
τικρύσει το πρόσωπό του. 'Ε-
πι τέλους, ο ένας όστερα από
τον άλλον οι καλεσμένοι, και
οι υπηρέτες άπεσούθησαν.

—'Ηταν μόνοι.

—'Αργά, και με ευγένεια, ο κ.
Πιάο ώδήγησε τη γυναίκα του
στα διαμερίσματά τους. Και
έκει της έβγαλε το πέπλο και
την άγκάλιασε. Σε λίγο εκείνη
άπετόλμησε να σηκώσει τα ά-
ρτια, για να μάτια για να κυτ-
τάξει τον άνδρα της. Και οι δυο
ήταν πλουσιότατοι στολισμέ-
νοι και ντυμένοι και στέκονταν
άκίνητοι, ο ένας άπέναντι στον
άλλον, όπου ένα κατακόκκινο
σύννεφο άπλωνόταν στα πόδια
τους: ο πέπλος της νύφης.

—'Απότομα ο Πιάο άρθωσε έ-
να ήχο που έμοιαζε με λυ-
γμούς και άνοιγοντας την ά-
γκαλιά του:

—Λουλούδι μου! είπε απλά.

—Το άρωμα τών ρόδων γέμιζε
το δωμάτιο, οι λαρυγγισμοί
μιάς τραγουδίστριας, ο ήχος
των φλάουτων άνηχούσε έξω,
ο συνοδευόμενος από ήχους κι-
θάρας και από κτυπήματα
τυμπάνου. Πανάρχα έρωτικά
τραγούδια δέκοσαν τη νυκτε-
ρή σιγαλιά.

—'Οστερα η κυρία Πιάο —
Λί — Λου έβλεπε πως είχε
πατέρα, μητέρα, άδελφούς και
φίλους στο Πεκίνο και ο κ.
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του
Πιάο έλαχε τις υποθέσεις του

—'Οστόσο ο κ. Πιάο δεν είχε
άκονη άντικρύσει τη γυναίκα
του και εκείνη μόλις είχε άν-
τικρύσει το πρόσωπό του. 'Ε-
πι τέλους, ο ένας όστερα από
τον άλλον οι καλεσμένοι, και
οι υπηρέτες άπεσούθησαν.

—'Ηταν μόνοι.

—'Αργά, και με ευγένεια, ο κ.
Πιάο ώδήγησε τη γυναίκα του
στα διαμερίσματά τους. Και
έκει της έβγαλε το πέπλο και
την άγκάλιασε. Σε λίγο εκείνη
άπετόλμησε να σηκώσει τα ά-
ρτια, για να μάτια για να κυτ-
τάξει τον άνδρα της. Και οι δυο
ήταν πλουσιότατοι στολισμέ-
νοι και ντυμένοι και στέκονταν
άκίνητοι, ο ένας άπέναντι στον
άλλον, όπου ένα κατακόκκινο
σύννεφο άπλωνόταν στα πόδια
τους: ο πέπλος της νύφης.

—'Απότομα ο Πιάο άρθωσε έ-
να ήχο που έμοιαζε με λυ-
γμούς και άνοιγοντας την ά-
γκαλιά του:

—Λουλούδι μου! είπε απλά.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

—'Η περίφημη βασίλισσα της Αιγύπτου παύ αιχμαλώτισε
μέ την όμορφιά και τη γοητεία της τους μεγαλύτερους
στρατηγούς της αρχαίας κοσμοκρατείας Ρώμης

ΣΤΑ χρόνια της παρακμής της Αιγύ-
πτου, το 69 π. Χ., στην 'Αλεξάν-
δρεια γεννήθηκε η δυναμικότερη γυ-
ναίκα που γνώρισε ο αρχαίος κό-
σμος. 'Ηταν βασιλοπούλα και τη λέγανε
Κλεοπάτρα. 'Ο πατέρας της, ο βασι-
λιάς Πτολεμαίος ΙΑ' (ο Αύλητης), όταν
κατάλαβε πως θα πεθάνει, συνετάξε τη
διαθήκη του και την άφινη βασίλισσα της
Αιγύπτου, όρίζοντας μαζί μ' άλλα να πα-
ντρέψει τον άδελφό της Πτολεμαίο τον ΙΒ'
που ήταν δέκα χρόνων.

—'Μα και η Κλεοπάτρα δεν ήταν άκόμη
μετωπική γυναίκα όταν ο πατέρας της
την ανέβαζε στον αιγυπτιακό θρόνο. 'Η-
ταν 17 χρόνων, κορίτσι που μόλις άχι-
μαζόνταν. 'Οστόσο στο μυαλό ξεπερνού-
σε πολλές ήλικιωμένες γυναίκες και πολ-
λούς άνδρες.

—'Κοντά στα πνευματικά αυτά προσόν-
τα της, ήταν και όμορφη. Την έλεγαν 'Α-
φροδίτη, γιατί το κορμί της ήταν αγαλ-
ματένιο, ή ματιά της γοητευτική, ή περ-
σιανευτική. 'Ολοι την έθαύμαζαν, τι-
λούχι του παλατιού και άνθρωποι του
λαού δεν χάρταιναν να την βλέπουν και
να την ποθούν.

—'Οι αλικοί και οι μεγιστάνες της Αι-
γύπτου στην αρχή θέλησαν ν' ακυρώσουν
τη διαθήκη και να βγάλουν άπ' τη μέση
την Κλεοπάτρα, αλλά δεν το πέτυχαν.

—'Για πρώτη φορά η Κλεοπάτρα άρχισε
να παίζει ρόλο ως βασίλισσα και να γίνε-
ται βασίλισσα το όνομά της σ' όλη τη Μεσό-
γειο, όταν άρχισε ο μεγάλος εμφύλιος πό-
λεμος στη Ρώμη ανάμεσα στις δύο μεγά-
λες ρωμαϊκές φατίες, του Καίσαρα και
Πομπηίου. 'Ο γιος του τελευταίου στάλ-
θηκε στην Αίγυπτο για να ζητήσει βοήθεια
από την Κλεοπάτρα. 'Η άποστολή του
Ρωμαίου ήλθε δημιούργησε τις πρώτες
μεγάλες έρωτικές και πολιτικές περιπέ-
τειες στην Κλεοπάτρα. 'Ερωτεύθηκε τον
Πομπηίο και πέρασε όργιαστικές μέρες
μαζί του, έχασε όμως το θρόνο της, γιατί
ο άδελφός της ώργάνωσε συνωμοσία και
την έξωρισε.

—'Όστερα από λίγο ο Πομπηίος στη με-
γάλη μάχη των Φαρσάλων της Θεσσαλί-
ας νίκησε. 'Ο Καίσαρ γίνεται παντοκρά-
τορας και έρχεται στην Αίγυπτο. 'Η Κλεο-
πάτρα κατορθώνει τότε να δαμάσει το με-
γάλο Ρωμαίο στρατηγό, να τον μπλέξη
στα έρωτικά δίχτυα της και ν' άποκατα-
σταθή στο θρόνο της. 'Η Ρώμη άγανα-
κτεί όταν μαθαίνει πως ο στρατηγός της
ώργιασε στην Αίγυπτο και οι έχθροι του
Καίσαρα όργανώνουν έναντίον του συνω-
μοσία. 'Η Κλεοπάτρα όμως βοηθεί τον
Καίσαρα να τα βγάλει πέρα και άμα πέ-
ρασε λίγος καιρός πηγαίνει ή ίδια στη
Ρώμη, όπου άποβέβαινα. 'Ενάμιση χρόνο
έμεινε στη Ρώμη και ή παρουσία της έδινε
ένο τόνο στα όργια που έκείνον τον καιρό
είχαν βουτήξει στην άκολασία τη ρωμαί-
κη κοινωνία. Είχε μάλιστα γίνει κοινό μύ-
στικό πως ο Καίσαρ σκέφτονταν να παν-
τρευθή με όλους τους τύπους την Κλεο-
πάτρα γιατί έβλεπε πως όχι μόνο του Ι-
κανοποιούσε τις σαρκακές του όρέξεις, αλ-
λά και τον βοηθούσε στα μεγάλα του σχέ-
δια, που άποβέβαινα να γίνει ο δορυκτής
του κόσμου, ως άλλος 'Αλέξανδρος.

—'Όταν η Κλεοπάτρα γύρισε στην Αίγυ-
πτο, και μόνον δεν έχασε το μεγαλείο της,

αλλά ο θρόνος της κλονίζονταν. Είχε δη-
μιουργήσει πολλούς έχθρους. 'Εξ άλλου ο
αιγυπτιακός λαός πεινούσε και δυστυχού-
σε. Κοντά στις μεταστροφές αυτές της τυ-
χης, ένα άλλο γεγονός συνετέλεσε ώστε
τα πράγματα να πάρουν άλλη τροπή. 'Ο
Καίσαρ δολοφονήθηκε στη Ρώμη και η
Κλεοπάτρα αντιμετώπισε άθληνη κατα-
στροφή. 'Ο νέος εμφύλιος πόλεμος, που
εξανάρχησε στη Ρώμη, την ανάγκασε ν' ά-
κολουθήσει καίριαστική πολιτική. 'Η φα-
τρία του Καίσαρα έπικράτησε και σχη-
ματίστηκε η 'Ετρίαρχία από τον Μάρκο
Αντώνιο, τον 'Οκτάβιο και τον Λέπιδου,
που θα κυβερνούσε τη ρωμαϊκή αυτοκρατο-
ρία. 'Η ως τα τότε όμως καιροσκοπική
πολιτική της Κλεοπάτρας είχε δημιουργή-
σει ανάλογα αισθήματα στη Ρώμη και ο
Ρωμαίος στρατηγός Μάρκος Αντώνιος,
που έμεινε στην Ανατολή για να την υπο-
τάξει, κάλεσε την Κλεοπάτρα στην Ταρ-
σό της Κιλικίας για ν' άπολογηθή. Πολλοί
την συμβούλευσαν να μην πάει.

—'Όχι, είπε, θα πάω, δεν έχω να φο-
βηθώ τίποτα. 'Η δική μου στρατηγική εί-
ναι άνωτερη του Αντωνίου.

—'Δεν ήταν λόγια άμυαλης γυναίκας. 'Η-

Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΑΣ ΓΕΛΑ

Ἡ ὀμορφιά τῆς γυναίκας εἶναι κεφάλαιο. Ἀλλά ἀξιοποιεῖται καὶ λάμπει φανταχτερὰ μόνο μὲ τὴ γοητεία τῆς προσωπικότητάς που ἔχει

Ὀμορφη;

Οἱ μοῖρες εἶχαν κέρδι δὲ τὴν σὰς μοῖραν. Σὰς χάρισαν τὸ ἕνα δώρο ὑστερὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο. Εἶσατε ὡραία. Μικροῦλα σὰς χάιδευσαν ὅλοι. Κοπελίτσα ἀκόμα, κάνατε μεγάλην ἐντύπωση ὅταν πρῶτομπήκατε στὴν κοινωνικὴ ζωὴ. Καὶ τώρα, πού ἀνοίξε τὸ λουλούδι τῆς νιότης σας σ' ὅλη τὴν ὀμορφίᾳ του, κάνατε τίς ἄλλες γυναῖκες νὰ ζηλεύουν.

Ὅπως γιὰ κάθε τί, ἔτσι καὶ γιὰ τὴν ὀμορφίᾳ ὑπάρχει ἕνας σίγουρος μέσος δρόμος. Ὁ μέσος αὐτὸς δρόμος βρίσκεται ἀνάμεσα στὰ δύο ἄκρα. Τὸ ἕνα ἄκρο εἶναι νὰ μὴ παίρνετε τὴν ὀμορφίᾳ σας σὰν κάτι δοσμένο, πού δὲν χρειάζεται νὰ τὸ φροντίζετε πιά. Τὸ ἄλλο ἄκρο εἶναι νὰ προσέχετε τὴν ὀμορφίᾳ νὰ προσέχετε μὴ τὴν χάσετε. Μιὰ ὡραία κοπέλλα ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸν καθρέφτη, ἐνῶ μιὰ ἄλλη σπαταλᾷ ἀτέλειωτες ὥρες μπροστὰ του, ἀποκτᾷ προσποιητοὺς τρόπους καὶ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν ὀμορφίᾳ τῆς τὴν ἀφέλεια.

ΔΙΑΤΗΡΗΤΕ ΤΗ ΧΑΡΙ ΣΑΣ

Γιὰ ν' ἀποφύγετε τίς ἀκρότητες, κάνατε ὅτι ἐπιβάλλεται κάθε μέρα γιὰ νὰ διατηρηθῶν ὡραία τὸ δέρμα σας, τὰ μαλλιά σας καὶ ἡ κορμοστασιά σας. Ἐξετάζετε κάθε τόσο τί ταιριάζει καλύτερα μὲ τὸ μακιγιάζ που χρησιμοποιεῖτε καὶ τί χρειάζεται ἀλλαγὴ. Αὐτὸ ἰσχύει γιὰ κάθε γυναῖκα, κάθε ἡλικίας. Μπορεῖτε φυσικὰ νὰ φορέσετε ἕνα στολίδι που σὰς ἀ-

ρέσει, ἔστω κι' ἂν ἔχετε μερικές ἀμφιβολίες ἂν σὰς πηγαίνει. Ἀλλά μὴ εἰσθε διόλου ἀναποφάσιστη σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ φορέματά σας, τὸ χτένισμά σας καὶ τὸ μακιγιάζ σας. Σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ παίρνετε ἀκλόνητες ἀποφάσεις.

Ἀφοῦ τελειώσετε τὴν τουαλέτα σας, ξεχάστε τὴν ἐντελῶς. Ὅταν μιὰ γυναῖκα ἔχει διαρκῶς τὸ νοῦ της τὴν ὀμορφίᾳ της, τὴν καταστρέφει. Καὶ ὅταν κυττάζεται ἀδιάκοπα στὸ καθρεφτάκι της καὶ πονδρερίζεται καὶ βάζει κραγιόνι, ἐνῶ βρίσκεται σὲ συντροφιά, ἀντὶ νὰ προσελκύη τὰ βλέμματα τῶν θαυμαστῶν, τὰ διώχνει.

Ἡ ὀμορφία δημιουργεῖ εὐθύνη. Μιὰ ὡραία κοπέλλα δὲν πρέπει νὰ παραμελῇ ποτὲ τὴν περιποίησιν τοῦ ἑαυτοῦ της, ἐπεὶδὴ ἔχει πολλὰς δουλειές, ὡς νοικοκυρὰ ἢ ὡς ἐργαζομένη.

Πολλὰ γυρεύει ἀπὸ τὴν ὡραία γυναῖκα τὸ περιβάλλον της. Τὴν θέλει γοητευτικὴ. Γι' αὐτὸ, πολλὰ ὡραία κορίτσια ἔχουν δοκιμάσει πίκρες καὶ ἀπογοητεύσεις, βλέποντας πὺς ὁ θαυμασμός που τοὺς δειχνουν δὲν ὀφείλεται συχνὰ σὲ πραγματικὴ ἀγάπη, ἀλλὰ στὴν ἐξωτερικὴ τους ἐμφάνισιν.

ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ

Μάθετε, λοιπόν, ὡραῖο μου κορίτσι, πὺς τὴν τύχη σας τὴν κρατᾷτε στὰ χέρια σας. Μὴ ξεχνάτε πὺς οἱ εὐκόλες κατακτήσεις δὲν ἔχουν καμμιὰ ἀξία καὶ πὺς οἱ πρῶτες ἐντυπώσεις που δημιουργεῖτε

παίζουν μεγάλο ρόλο. Δὲν ἀρκεῖ νὰ εἰσθε ὡραία. Πρέπει παράλληλα νὰ εἰσθε καὶ γεμάτη ζωὴ, ἐξυπνὴ, καλὴ.

Μὴ ξεχνάτε ἀκόμα, πὺς ἂν ἐσεῖς εἰσθε χαριτωμένη, οἱ ἄλλες κοπέλλες δὲν εἶναι τόσο τυχερές σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ἀν λοιπόν, μιὰ φίλη σας συναντήσῃ τὴν εὐκαιρία τῆς ζωῆς της, τὴν εὐκαιρία που τόσο τὴν ἐπιθυμοῦσε, ἐσεῖς ἀποφύγετε νὰ τραβήξετε τὴν προσοχὴ τοῦ νέου που τὴν πρόσσεξε. Τί ἔχετε νὰ κερδίσετε ἀν τὸ κάνετε; Ἡ κάθε ἡμέρα εἶναι δική σας.

ΑΣΧΗΜΗ;

Αὐτὸ πιστεύετε καὶ μισεῖτε τὸν καθρέφτη σας, δὲν εἶναι ἔτσι! Δὲν ἔχετε δίκιο! Τί σημασία ἔχει ἂν ἀπὸ μικρὸ κορίτσι εἰσαπτε στρουμπουλὴ καὶ ἔχετε ἀσχημὰ δόντια; Νομίζετε πὺς τὸ ὑπερβολικὸ πάχος καὶ μιὰ μικρὴ δυσμορφία σὰς ἔκαναν ἀποκρουστικὴ; Καὶ ὅμως, ἂν δὲν ὑπῆρχαν διόλου καθρέφτες, ὁ κόσμος θὰ ἦταν γεμάτος ἀπὸ ἐλκυστικὰ κορίτσια. Οἱ περισσότερες ἀπὸ τίς γυναῖκες, δὲν εἶναι οὔτε ὡραίες οὔτε ἀσχημες. Ἐχουν ὀμορφα καὶ ἀσχημὰ χαρακτηριστικά. Τὸ ζήτημα εἶναι τί πιστεύουν γιὰ τὸν ἑαυτοῦς. Ὁ ἀναγέρομε ἕνα παράδειγμα μιὰς πραγματικῆς ἀσχημῆς κοπέλλας. Ἦταν κομῆ, εἶχε πέλλας, χαλασμένα στραβὰ πόδια, χαλασμένα δόντια. Καὶ ὅμως, αὐτὴ ἡ ἀσχημὴ κοπέλλα ἦταν ἡ πιὸ περιζήτητη στὴν παρέα της καὶ στὸ χορὸ ὅλοι ζητοῦσαν νὰ χορεύουν μαζί της. Γιατί; Ἀπλούστατα δὲν εἶχε καμ-

μιὰ προσποίησι. Ἦταν φυσικὴ καὶ ἀπλὴ, ἀνεπιτήδευτη. Δὲν αἰσθανόταν τὸν ἑαυτοῦ της παραγκωνισμένο.

Η ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΩΣΗ

Ἡ αὐτοπεποίθησι εἶναι θαυμάσιο πράγμα, γιατί ἀπαλλάσσει τὴν κοπέλλα ἀπὸ τὴν ἀγωνία ἂν φαίνεται ἢ ὄχι ὡραία. Γιατί αὐτὴ ξέρει πὺς ἂν δὲν ἔχη χτυπητὴ ὀμορφίᾳ, ἔχει ὅμως τὴν ὀμορφίᾳ που δίνουν τὰ καλοπλυμένα, καλοβουρτσισμένα μαλλιά, τὸ δέρμα που ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ καθαριότητα καὶ περιποίησι, τὸ προσεκτικὸ καὶ μελετημένο μακιγιάζ. Ξέρει ἀκόμη πὺς εἶναι ἐλκυστικὴ, γιατί φορεῖ δροσερὸ, εὐχάριστο ἄρωμα καὶ πὺς ὅλοι θέλουν νὰ τὴν ἀκούν ἐπειδὴ ἔχει μελετηθεῖ προσεκτικὰ τὴ φωνὴ της. Ἡ κοπέλλα πρέπει νὰ καταλάβῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι τὸ μονοπάτι τῆς προόδου καὶ τῆς ἐπιτυχίας στὴ ζωὴ δὲν τὸ ἔχουν μονάχα οἱ ὡραίες. Ἡ κοπέλλα, πού δὲν εἶναι προικισμένη μ' ἐξαιρετικὴ ὀμορφίᾳ, πρέπει ν' ἀποφασίσῃ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τί θέλει καὶ νὰ ἔχη ὑπ' ὀφί της πὺς θὰ συναντήσῃ ὅπωςδήποτε ἐμπόδια, ἀλλὰ τὰ ἐμπόδια αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ἀποφεύγῃ.

Καλλιεργήσετε ἐξ ἄλλου κάτι που νὰ σὰς δὴν τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερηφανεύεσθε, κάτι που νὰ σὰς ἐξωρίζῃ σ' ἕνα ὁποιοδήποτε σημεῖο, ἀδιάφορο ἂν αὐτὸ τὸ ἐκείναι τὸ ἐξαιρετικὸ γλυκὸ που φτιάχνετε ἢ τὰ ἀφογὰ παπουτσία καὶ γάντια που φορεῖτε πάντα.

Η ΜΟΔΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ

ΝΤΥΣΤΕ ΖΕΣΤΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

1.—Μαντὸ γιὰ κοριτσάκι 4 — 5 ἐτῶν ἀπὸ βελούρ ντὲ λαῖν μὲ διπλὰ κουμπιά, στρογγυλὸ, γλωσσάτο γιακά, τσέπες καὶ ρεδέρ. Φοριέται μὲ σκουφάκι ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα που δένει στὸ λαιμὸ μὲ κορδέλα.

2.—Χαριτωμένο σκωτσέζικο φουστάνι γιὰ κορίτσι 11 — 13 ἐτῶν. Τὸ φύλλο τοῦ κορσάζ εἶναι φυτλωμένο μὲ ἄσπρο πικέ. Ἀπὸ πικέ εἶναι ἐπίσης καὶ ὁ φλόγκος στὴ μὴτι τοῦ γιακά.

3.—ΡΙΧΤὸ πανωφόρι γιὰ κοριτσάκι 6 — 7 ἐτῶν, ἀπὸ μᾶλλινο ντιαγκονὰλ ὕφασμα μὲ φύλλα, που ἀρχίζουν ἀπὸ τίς μύτες τοῦ νομίτη, χωρὶς πλάτη ραφή. Γιακαδάκι στρογγυλὸ.

4.—Φουστανάκι ἀπὸ λεπτὸ μᾶλλινο ὕφασμα γιὰ μικρούλα 3 — 4 ἐτῶν. Μα-

νικάκια φουσκάτσες. Ὁ νομίτης σχηματίζει μπρὸς δύο πᾶτ, οἱ ὁποῖες πέφτουν ἐπάνω στὴ λουρίδα τῆς σφηκοφωλιάς, που συγκρατεῖ τὸ πλάτος τοῦ φορέματος.

5.—Ναυτικὸ κοστούμι γιὰ ἀγοράκι 6 ἐτῶν, ἀπὸ μπλε σέρζ. Τὸ πανταλόνι ἐφαρμόζει μὲ κουμπιά πάνω στὴ μπλούζα, που μπορεῖ νὰ γίνη καὶ ἀπὸ γκρίζο ὕφασμα. Γιακάς μπλε, γαρνιρισμένος μὲ ἄσπρα σειρήνια, διπλὰ κουμπιά καὶ ἄγκυρα κεντημένη στὸ μανίκι.

6.—Πανωφόρι σπόρ, γιὰ ἀγόρι 10 — 12 ἐτῶν, ἀπὸ χονδρὸ μᾶλλινο ὕφασμα, μονόχρωμο ἢ ψαροκόκκαλο. Στὴν πλάτη ἔχει κουφοπίετα καὶ στὴ μέση ζώνη ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα, που κουμπώνει μὲ τόκα. Πέτα διπλὰ καὶ τσέπες μὲ καπάκια.

44

51

Ό,τι πρέπει να ξέ-
ρη κάθε γυναίκα

ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Οι καλοί τρόποι εί-
ναι κοινωνική ανάγκη

(Συνέχεια από το προηγούμενο)
ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ

Όταν δεχόσθε στην έξοχή κάποιον φι-
λο, που πρόκειται να περάσει τη νύχτα
στο σπίτι σας, πρέπει να φροντίσετε να
μη του λείπη τίποτα στο δωμάτιό του από
τα πράγματα της πρώτης ανάγκης: σα-
πούνι, πετσέτες, δούρτσα των δοντιών
κ.λ.π.

Στο κρεβάτι του, αν είναι χειμώνας, θα
βάλετε κάθε βράδυ μια μποτίλια ζεστό
νερό. Επίσης κουβέρτες συμπληρωματι-
κές, γιατί μερικοί άνθρωποι είναι εξαιρε-
τικά ριγίλοι.

Στο κοιμόδιό θα τοποθετήσετε ένα κε-
ρί και σπρίτα για την περίπτωση διακοπής
του ηλεκτρικού ρεύματος. Στο τραπέζι
θα βάλετε ένα κουτί ασπίρινες, γιατί μπο-
ρεί να έχει πih πολύ κρασί στο δείπνο
και να τον πιάσει πονοκέφαλος τη νύχτα.
Επίσης ένα μπουκαλάκι σόδα, που είναι
απαραίτητη για τις συνίλες του στομα-
χίου. Καί, φυσικά, μαζί μ' όλη αυτά, και
μία κάρφα νερό και ποτήρι σ' ένα δίσκο.

Εννοείται, πως ο φιλοξενούμενος δεν
θα χρησιμοποιήσει τίποτα απ' αυτά και
πολύ περισσότερο την καινούργια πυτζά-
μα, που θα του έχετε βάλει στο κρεβάτι.
Αλλιώς θα πih πως δεν έχει ανατροφή
και ν' αποφεύγετε στο εξής να τον φιλοξε-
νήσετε.

ΣΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

Στα παλιά βιβλία της Συμπεριφοράς
γινότανε πολλές λόγος για τον τρόπο που
θα τρώτε μέσα στο ταξίδι. Αλλά ση-
μερα όλα τα τρένα έχουν βαγόν-ρεστο-
ράν και όλοι οι σταθμοί κρύα φαγητά.
Επίσης γινότανε λόγος για το κάπνισμα
των αντρών, όταν υπάρχουν και γυναίκες
συνταξιδιώτισσες. Αλλά σήμερα όλες
σχεδόν οι γυναίκες καπνίζουν.

Οι γυναίκες, καπνίζουν συνήθως σιγα-
ρέτα. Ωστε ν' αποφεύγετε να καπνίζετε
πίπα ή πούρα μέσα στο κουπέ ή στο διά-
δρομο, γιατί ο χώρος είναι μικρός και η
μυρωδιά ενοχλεί.

Να μην άρχετε πολύ όταν πρόκειται να
πάρτε το τρένο. Γιατί είναι πολύ ένο-
τοποιημένοι μερικοί, που βρίσκονται
χρητά τον κόσμο με τα μπαγκάζα σας και
να τον αναγκάζετε ν' αλλάξει θέσι.

Τη νύχτα: "Αν δεν έχετε βαγόν-
σας μαζί με άλλους, να μην κοιμηθείτε
παπούτσια σας. Μπορείτε όμως να χαλα-
ρώσετε τα κορδόνια. Τό σασκάκι σας μπο-
ρούσθε με μανίκια. Εφόσον έχετε ένα
να βγάλετε το κολάρο σας και να τυλί-
ξετε το λαιμό σας μ' ένα φουλάρι.

Οι κυρίες πρέπει ν' αποφεύγουν να κοι-
μούνται μέσα στο βαγόνι. "Αλλ' όταν εί-
ναι υποχρεωμένες να κοιμηθούν, γιατί το
ταξίδι θα βασταγή όλη τη νύχτα, τότε να
φροντίζουν να είναι ντυμένες λιγάκι άν-

δρικά: δηλ. με ταγιέρ, με πουκάμισο άν-
δρικό και με γραβάτα. Έτσι, στο ξύπνη-
μα, δεν θα έχουν φουστάνια και μπουστά
τσολακωμένα.

Μα ρικέες υποδείξεις:
Ταξιδεύω πih μαζεύω αναμνήσεις. Και
μαζεύω αναμνήσεις πih κοινωνώ με την
ψυχή της χώρας που επισκέπτομαι. Υπάρ-
χουν όμως ταξιδιώτες — κυρίως οι "Αγ-
γλοι — που, όπου πηγαίνουν, ζητούν να
βρουν τα πih και τα έθιμα του τόπου
των. Τέτοιο ταξίδι είναι περιττό.

Να μη ζητάτε παντού όλα τα κομμάτι.
Να μη μένετε σε ξενοδοχεία πολυτελείας,
όπου βράζει ο διεθνισμός και δεν θα γνω-
ρίσετε τον εθνικό χαρακτήρα του τόπου.
"Αλλ' ούτε και σε πολύ λαϊκά. Να ζητάτε
ξενοδοχεία και ρεστοράν όπου κυριαρχεί
το λαϊκό χρώμα.

Πολλοί έχουν τη συνήθεια, μόλις πάνε
σε ξένο μέρος, να το ρίχνουν στο φαγο-
πότι. Κι' ενώ τα βράδια τρώνε λίγο στο
σπίτι τους: μια σουπιά, λίγα χόρτα κι' ε-
να φρούτο, σ' όν ξένο τόπο νομίζουν πως
είναι υποχρεωμένοι να φάνε το βράδυ
κι' ένα ψάρι ή κρέας ψητό και να πιούν
πολύ. Χαλάνε το στομάχι τους, το κέφι
τους και την... τσέπη τους. Κι' έτσι τα
ταξίδια γίνονται πολυδάπανα χωρίς λόγο
και με πολλή ζημιά.

Στο ασάνσέρ όταν μπαίνουν, πρέπει
να δαζόουμε το καπέλλο. Γιατί το ασαν-
σέρ είναι ένα μικρό κινούμενο σαλόνι. Και
μέσα στα σαλόνια οι άνδρες δεν φοράνε
καπέλλο και μάλιστα όταν υπάρχουν και
κυρίες.

"Αν είσαστε μουσόφιλοι και παίζετε
και πιάνο, να μην κάθεστε να παίζετε στο
σαλόνι του ξενοδοχείου. Θα φανήτε αν-
θρώπος ματαιόδοξος και ενοχλητικός. "Αν
παίζετε κλασική μουσική, οι άλλοι θα
μουρμουρίζουν: "Τι μπελάς! Κι' αν παί-
ζετε κομμάτια ελαφρά, αμερικάνικα, οι άλ-
λοι θα μουρμουρίζουν: "Τι άξεστος!

Πολλοί ταξιδιώτες κυτάνε να περάσουν
από το Τελωνείο διάφορα λαθραία άν-
τικείμενα. Έτσι για να δοκιμάσουν την
ήδονή του κινδύνου! Είναι πολύ πιο απλό
να δηλώνετε στον υπάλληλο, τί έχετε μαζί
σας. "Αλλά το καλύτερο απ' όλα, για να
αποφεύγετε τις φασαρίες και τα μαλώμα-
τα, είναι να μην κουβαλάτε μαζί σας τί-
ποτε, που υποκειται σε δασμό.

Φίλοδωρήματα. Στα ταξίδια
είναι πολλές οι περιπτώσεις για πούρ-
μουάρ. Θα δώσετε στον άνθρωπο που
σας κουβαλά τις βαλίτσες, στο σωφέρ,
στους υπαλλήλους του ξενοδοχείου όπου
είστε φαγητού. Τι θα δώσετε; Σήμερα όλοι
οι μεγάλοι λογαριασμοί των ξενοδοχείων
είναι και φαγητού προσθέτουν και 10 ή
15 % επί του όλου ποσού για πούρμπου-
άρ. Έτσι, δεν υπάρχει πρόβλημα τί θα
δώσετε. "Αλλά οι γκρούμ, οι καμαριέρε-
δες, οι αχθοφόροι, οι σωφέρ, δεν σας δι-
νουν κανένα γραφτό λογαριασμό. Δεν εί-
ναι δύσκολο να κανονίσετε τα ποσά ανά-
λογα με τις μέρες που μένατε σ' ένα ξε-
νοδοχείο και με το σύνολο των εξόδων
σας.

"Ας υποθέσουμε πως ο λογαριασμός
σας στο ξενοδοχείο, για φαγί και ύπνο εί-
ναι 750.000. Κι' ο λογαριασμός δεν σας
κάνει την κράτηση του 10 ή 15 %. Τότε
κάνετε την κράτηση του 10% προσωπικό
θα δώσετε για το υπηρετικό προσωπικό
του ρεστοράν και ξενοδοχείου από 35.000.
Στον πορτιέρη 5.000 και για τα μπαγκα-
ζια σας άλλες 3—5.000. Έτσι το σύ-
νολο των φιλοδωρημάτων σας φτάνει τα
10 %.

Στα βαπόρια, όμως, όταν μάλιστα το
ταξίδι βασταγή πολλές ημέρες, τα πουρ-
μουάρ πρέπει να είναι μεγαλύτερα και
μάλιστα όταν ταξιδεύουμε πρώτη θέσι ή
δευτοτελείας.

Ο παιδίατρος

Ο ΙΚΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΝΕΟΓΝΩΝ

Το θέμα με το οποίο θ' ασχο-
ληθώ σήμερα, το πήρα από επιστο-
λήν αναγνώστριάς, η οποία ενδιε-
φέρετο για το θρόνος της, το ο-
ποιον επασχεν από ίκτερον.
Παρουσιάζεται σ' ένα ποσοστόν
85% εις τα αρτιγέννητα βρέφη και
άρχίζει από της δεύτερας μέχρι
πέμπτης ημέρας από του τοκετού
να εκδηλώνεται. Αυτή τη μορφή
του ίκτερου που κρατάει μερικές
ημέρες όχι συνήθως περισσότερες
από 20 και υποχωρεί μόνος του
την αποκαλούμε φυσιολογικήν.
Στην αρχή παρουσιάζεται εις το
πρόσωπον μία κιτρίνη χρώσις, η
οποία σιγά-σιγά επεκτείνεται εις
τον κορμόν, καί εις τον σκληρόν
χιτώνα των οφθαλμών. Ο ίκτερος
των νεογνών ο φυσιολογικός είναι
σχεδόν πάντοτε ήπιος μορφής και
γι' αυτό δεν θεωρείται αρρώστεια,
αλλά σαν ένα φαινόμενον φυσιολο-
γικόν χωρίς μεγάλην αξίαν, εφ' ο-
σον άλλωστε είναι κτ' ακίνδυνος.
Πιερισσότερον αγαπητός μου ανα-
γνώστριάς παρατηρείται σε βρέφη
ελλιπώδη, σε βρέφη που γενι-
ώνται με δύσκολον τοκετόν και γε-
νικώτερα σε βρέφη που γεννώνται
πρώτως, εις τα οποία κατά δια-
στολήν είναι κάπως βαρύτερος.
Συνδεύεται πάντοτε από υπηλία
και βραδυκαρδία. Τα αίτια που
τον δημιουργούν είναι πρώτον η
αιμόλυσις, δηλαδή καταστροφή ο-
λων των πλεονάζοντων ερυθρών αι-
μοσφαιρίων και δεύτερον η ανε-
πάρκεια του ήπατος. Περίπου τα
2/3 του συνολικού αριθμού των ε-
ρυθρών αιμοσφαιρίων καταστρέφον-
ται, πόσγμα το οποίο γίνεται τις
πρώτες 2 ημέρες. Εκτός του φυ-
σιολογικού ίκτερου των νεογνών,
υπάρχει και ένας άλλος ίκτερος ο-
ποιοσδήποτε βαρύνει οίκογενής, ο
οποίος οφείλεται πάλιν εις αιμό-
λυσιν η οποία όμως δεν σταμάτα,
αλλά συνεχίζεται και το θρόνος
πεθαίνει εντός 4 ημερών. Το χα-
ρακτηριστικόν του γνωρίσιον είναι
ότι παρουσιάζεται την πρώτη ή-
μερα της γεννήσεώς του, το θρόνος
του παίρνει ένα χρώμα χαλκοπρά-
σινον με διόγκωσιν πολλές φορές
του σπληνός. Όταν αγαπητός μου
μητέρες ιδίτε, ότι τα σπάργαντα
του βρέφους βάφονται έντονος, το-
τε η πρόγνωσις είναι κακή και το
μειοστόν αναποφευκτόν. Ικτερος
σε θρόνος που συνεχίζεται πέραν
των 5 ημερών είναι φυσιολογικός
και ακίνδυνος. Όταν παρουσιασθή
αυτός ο ίκτερος εις την οίκογενεί-
αν, δηλαδή ο βαρύν, πρέπει να συ-
στήσωμεν εις τους γονείς να απο-
σχύουν της τεκνοποιίας και τοῦτο
δίδει και τα άλλα παιδιά τους θα
πεθαίνουν, γι' αυτό ανώμασθηκε
και οίκογενής βαρύν Ικτερος. Με-
χρι σήμερον εκτός των μεταγγίσε-
ων και της διταμίνης Κ., δεν δια-
τίθεται από την "Ιατρική "Επιστή-
μη άλλο αποτελεσματικόν μέσον
θεραπείας και πρέπει να στρέψω-
μεν την προσοχή μας εις την थे-
ραπείαν των γονέων. Υπάρχει και
ο ίκτερος συνεπεία άστροφίσεως των
αγγείων της χολής. Αυτά τα βρέ-
φη ζών μέχρι 16 μηνών και απο-
θνήσκουν από κίρρωσιν του ήπα-
τος (σηκτιού). Ευτυχώς, όμως,
ότι σήμερα η χειρουργική θεραπεία
ει αυτών τον ίκτερον.

Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΟΥΝ ΤΑ ΣΠΟΡ

Υλικά: 600 γραμ. ή 190 δρμ.
Μαλλί ΠΙΓΚΟΥΕΝ-ΑΛΠΙΝ, τετράκλωνο,
Χρώματος γκρι. Βελόνες Νο 2½. 5 κουμ-
πιά.

Τρόπος πλεξίματος: Ζέρ-
σεύ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.
Ζέρσεύ-ριγέ = 1η βελόνα ανάποδη, 2η βε-
λόνα καλή, 3η βελόνα ανάποδη, 4η βελόνα
καλή, όπου θα σχηματίσετε και την ρίγα
κατά τον έξης τρόπο! Πάρετε μία μεγά-
λη ότρά μαλλιού επιπλέον, πλέξετε με αυ-
τήν την ότρά τον πρώτο πόντο ανάποδη,
πάρτε το μαλλί του πλεκτού σας και φέ-
ρετέ το από πάνω από το μαλλί που έχε-
τε πλέξει τον πρώτο πόντο και πλέξετε και
πάλι τον δεύτερο πόντο ανάποδη. Ξαναπά-
ρετε το μαλλί που έχετε βάλει επιπλέον
και φέρετέ το από πάνω από το άλλο
μαλλί και πλέξετε ανάποδη τον επόμενο
πόντο, δηλ. μία φορά θα πλέκετε 1 π. με
το επιπλέον μαλλί και την άλλη, 1 π. με
το μαλλί του πλεκτού σας. Κατ' αυτόν
τον τρόπο θα πλέξετε όλη τη βελόνα. Στην
5η βελόνα θ' αρχίσετε να πλέκετε όπως
στην αρχή. Θα επαναλαμβάνετε την ρίγα
κάθε 4η βελόνα.

Δείγμα: 20 π. = 6½ έκ.α. 20

βελόνες = 4½ έκ.α.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 136 π. Πλέξετε 3 έκ.α. Ζέρ-
σεύ. Κατόπιν πλέξετε κατά τον έξης τρό-
πο: "Αφού πλέξετε 5 π. κλείσετε 5 π.
για την κουμπότρυπα, καθώς και στο τέ-
λος της βελόνας θα κλείσετε 5 π. προ-
των 5 τελευταίων. Στην βελόνα από την
ανάποδη θα προσθέσετε τους πόντους.
Κλείσατε. Πλέξετε 8 έκ.α. και επαναλά-
βετε τις δύο κουμπότρυπες. "Αφού πλέ-
ξετε 3 έκ.α. μετά τις κουμπότρυπες, δά-
λετε στη βελόνα άμέσως μετά από 1 π.
(47 φορές) σε κανονικές αποστάσεις. Πλέ-
ξετε 17 έκ.α. μετά από 1 ανοίγματα που
κάνετε. Κλείσατε στο μέσον του πλεκτού
39 εκατοστά φάρδος. "Η κάθε μεριά θα
πλεχθή χωριστά. "Εξακολουθήσατε να κό-
δετε από τη μεριά που κλείσατε τους πόν-
τους για τα 39 έκ.α. από 1 π. κάθε 6
βελόνες (12 φορές), 1 π. κάθε 4 βελό-
νες (2 φορές), 1 π. κάθε δεύτερη βελόνα
(8 φορές) και από 3 π. κάθε δεύτερη βε-
λόνα (4 φορές). Σε γενικό μήκος 44 έκ-
α. κόψετε για την μασχάλη 6 π., κα-
τόπιν κάθε δεύτερη βελόνα 2 π. (8 φο-

ρές) και από 1 π. (10 φορές). Τελειώ-
στε ίσια.

ΠΛΑΣΤΡΟΝ

Δεξι μέρος: Βάλετε 28 π. και
αρχίσετε με την πλέξι Ζέρσεύ-ριγέ. Στην
αριστερή μεριά βάλετε 1 π. κάθε 4 βελό-
νες (42 φορές) και από 1 π. κάθε δεύτε-
ρη βελόνα (6 φορές). Σε γενικό μήκος
32 έκ.α. (πρέπει να έχετε 43 ρίγες) κό-
ψετε 6 π. στην δεξιά μεριά, για το ντε-
κολτέ, κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα εξα-
κολουθήσατε να κόδετε από την ίδια με-
ριά 4 π., 3 π., 2 π. (2 φορές), 1 π. (4
φορές). "Εξακολουθήσατε ίσια έως να τε-
λειώσετε όλα τ' ανοίγματα στην αριστε-
ρή μεριά. Θα πλέξετε ίσια έως να έχετε
γενικό μήκος 44 έκ.α. (πρό της 57ης
ρίγας). Κλείσατε τους πόντους. Σηκώσα-
τε 98 π. στην δεξιά μεριά (μπροστινό
ανοίγμα). Πλέξετε και το αριστερό μέρος
αντιστρόφως, δημιουργώντας 3 κουμπό-
τρυπες, κατά τον έξης τρόπο: Την πρώτη
θα την κόψετε μεταξύ της 9ης και 10ης
ρίγας, την δεύτερη μετά 16 ρίγες καθώς
και την τρίτη. Θα κόψετε τις κουμπότρυ-
πες, κλείνοντας 5 π. από των τελευταίων
5 πόντων.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 136 π. Πλέξετε 14 έκ.α. Ζέρσεύ
και άμέσως μετά βάλετε από 1 π. σε κα-
νονικές αποστάσεις (36 φορές). Σε γε-
νικό μήκος 44 έκ.α. κόψετε 2 π. από κάθε
μεριά κάθε δεύτερη βελόνα (4 φορές), 1
π. (2 φορές). Σε 22 έκ.α. της μασχάλης
κλείσατε 5 π. από κάθε μεριά και κάθε
δεύτερη βελόνα από 5 π. (10 φορές) για
τους ώμους. Τους υπόλοιπους πόντους
κλείσατε τους σε μία φορά για το ντε-
κολτέ.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Θα τ' αρχίσετε από πάνω. Βάλετε 12
π., κάθε δεύτερη βελόνα θα βάλετε 7 π.
από κάθε μεριά (2 φορές), 6 π., 4 π.,
2 π. (2 φορές), 1 π. (12 φορές), 2 π.
(2 φορές) και από 5 π. Στην αριστερή
μεριά βάλετε 2 π. και 5 π. στην δεξιά.
Κατόπιν κόψετε από 1 π. σε κάθε μεριά,
κάθε 2½ έκ.α. περίπου (18 φορές). Σε
55 έκ.α. από κάτω, κάνατε 24 στενέ-
ματα στην ίδια βελόνα, πλέκοντας δύο
πόντους μαζί σε κανονικές αποστάσεις.
Πλέξατε ακόμη 17 έκ.α. μετά τα στε-
νέματα και κλείσατε τους πόντους. Κά-
νετε και τ' αριστερό μανίκι αντίθετως.

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλετε 122 π. "Αρχίσατε με Ζέρσεύ.
Βάλετε 1 π. από κάθε μεριά, κάθε 4 βε-
λόνες (10 φορές). Μετά που θα τελειώ-
σατε και το τελευταίο ανοίγμα, θα πλέ-
ξετε ακόμη 2 έκ.α. και θα κλείσατε τους
πόντους. Σηκώσατε από 26 π. σε κάθε
μεριά (πλάι). Πλέξετε 4 βελόνες αυτούς
τους πόντους με Ζέρσεύ. Κλείσατε τους
πόντους από την ανάποδη μεριά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσατε το πλεκτό από την άπο-
δη. Κάνετε το στρίψωμα στο πλαστρόν.
Τοποθετήσατε το αριστερό κομμάτι επάνω
στο δεξί σε βάθος 3 έκ.α. (μπροστινή
ραφή). Θα ράψετε το πλαστρόν στο έμ-
προς μέρος με έσωτερική ραφή. Ράψετε
τους ώμους και τις πλαινές ραφές, αφί-
νώντας 18 έκ.α. και από τις δύο μεριές
άραφο, για το κουμπώμα. Κάνετε το στρί-
ψωμα από κάτω κατά τον έξης τρόπο:
Θα διπλώσατε το κάτω μέρος προς την
ανάποδη, ώστε να έρθη η μία κουμπότρυ-
πα επάνω στην άλλη. Ράψετε το με άραι-
ες βελόνες για να μην τραβή. Κάνετε
τις κουμπότρυπες φεσόνι. Ράψετε τις ρα-
φές των μανικιών, αφίνοντας και πάλι στο
κάτω μέρος της ραφής άραφο, για να σχη-
ματίσετε το άνοιγμα της μανίστας, ράψτε
το στρίψωμα όπως κάνατε και στο
κάτω στρίψωμα του πουλόβερ. Τοποθετή-
σατε τα μανίκια στις μασχάλες. Γυρίσατε
ένα στρίψωμα στο γιάκα 1½ έκ.α. στο
μακρύτερο μέρος του γιάκα καθώς
στα δύο πλάγια (αυτό που πλέξατε επι-
πλέον). Τοποθετήσατε το γιάκα στο ντε-
κολτέ. Κάνετε και τις κουμπότρυπες του
πλαστρόν φεσόνι. Ράψετε τα κουμπιά,
στο έμπρος μέρος, στα δύο πλάγια, και
στα μανίκια.

Οι μεγάλοι εφευρέτες
της ανθρωπότητας

Λουδοβίκος Παστέρ

Πολλές φορές άκουτε τη μαμά σας να λέει πως το γάλα της "Ε-δρας είναι παστεριωμένο και γι' αυτό το προτιμά. Ξέρετε τι θα πη παστεριωμένο γάλα;

Είναι γάλα που δεν έχει μέσα κάτι μικρούτσικα πλασματάκια, που δεν φαίνονται με γυμνό μάτι και που μπορούν να κάνουν κακό στον άνθρωπο που τα πίνει. Τα πλασματάκια αυτά λέγονται μικρόβια και τα ανέκαυσε ένας πολύ καλός άνθρωπος και πολύ μεγάλος Γάλλος επιστήμονας, ο Λουδοβίκος Παστέρ. Ο Παστέρ ανακάλυψε πως το γάλα και το κρέας ξυνίζονται επειδή μπαίνουν μέσα σ' αυτά ώρισμα μικρόβια από τον αέρα. Μά δεν περιωρίστηκε σ' αυτήν την ανακάλυψη. Βρήκε και τον τρόπο που καταστρέφονται τα μικρόβια με ώρισμένο δαθμό θερμοκρασίας.

Έτσι ο Παστέρ γλύτωσε άμετρητες χιλιάδες παιδάκια από τις έντερικες αρρώστιες, μα και από πολλές άλλες επιδημίες, όπως η χολέρα, η διφθερίτιδα κ.τ.λ. Ο Παστέρ είναι ο ιδρυτής της Μικροβιολογίας. Γεννήθηκε στις 27 Δεκεμβρίου στα 1822 και πέθανε στα 1895.

Τ' άστρα

Πόσα, πόσα λαμπυρίζουν
πόσ' άστέρια εκεί ψηλά!
Χίλια μάτια που σπιθίζουν
και μās βλέπουν χαμηλά.

Φαναράκια... καντηλάκια,
λάδι, ποιος τους βάζει εκεί;
Ποιος τ' ανάβει τα βραδάκια;
Ποιος τα σβεί κάθε πρωί;

Κάνω για να τα μετρήσω
δέκα, είκοσι, εκατό...
Τάχα... Νά ξαναρχίσω
είναι βλέπω περιττό!

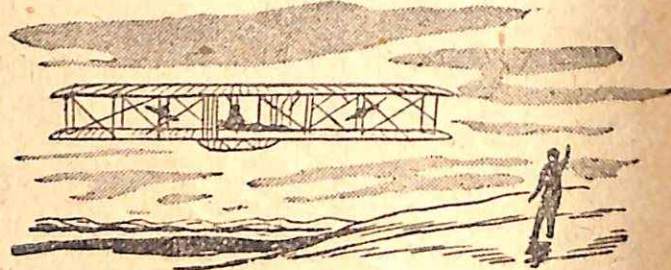
Κάθομαι και τα κυττάζω.
Νάμουν άστρο λέω κι' εγώ
σαν καράβι ν' αρμενίζω
στο γαλάζιον ούρανό...

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ

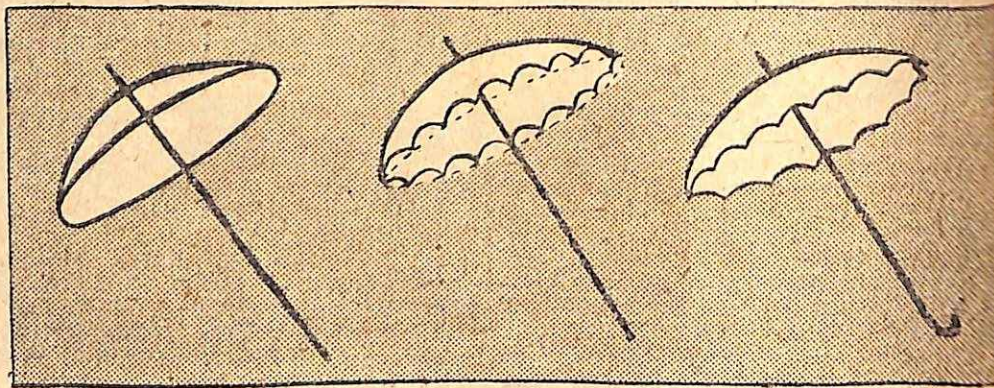
Πριν από πενήντα περίπου χρόνια υπήρχαν στην Αμερική δύο αδελφια, ο Γουίλιαμ και ο Όρντελ Ράιτ. Ζούσαν σε μια μικρή πόλη του Όχάιο και είχαν ένα ποδηλατάδικο νοικιάζοντας ποδήλατα στα παιδιά. Φαίνεται όμως πως τα ποδήλατα δεν τους ικανοποιούσαν πια και γι' αυτό θέλησαν να πετάξουν στον αέρα, έτσι για διασκέδασι. Έφτιαξαν, λοιπόν, μια «άτρακτο» — το σκάφος να πούμε — και της κόλλησαν δυο φτερά. Ύστερα από κουραστικά πειράματα κατάρθωσαν να φτιάξουν και μια μηχανή. Έτσι είχε κατασκευασθεί το πρώτο αεροπλάνο. Δεν έμενε άλλο παρά να πετάξει...

Στις 17 Δεκεμβρίου του 1903 οι αδελφοί Ράιτ, έκαναν τέσσερις πτήσεις που η μεγαλύτερη δεν κράτησε παρά μόνο πενήντα δύο δευτερόλεπτα. Δηλαδή ούτε ένα λεπτό της ώρας. Όμως το μεγάλο κατόρθωμα είχε γίνει και το παλαιό όνειρο

του ανθρώπου, να πετάξει στον αέρα, είχε πραγματοποιηθεί. Σε δυο χρόνια οι αδελφοί Ράιτ είχαν διορθώσει τόσο πολύ αεροπλάνο τους, ώστε κατάρθωσαν να πετάξουν σε μια απόσταση 43 χιλιομέτρων. Άλλα οι αδελφοί Ράιτ ποτέ δεν θα μπορούσαν να φαντασθούν πως 30 χρόνια ύστερα από την πρώτη τους εκείνη πτήση θα ήταν δυνατό να μεταφέρονται με ένα και μόνο αεροπλάνο δωδεκάδες επιβάτες και μεγάλα φορτία από ηπειρο σε ηπειρο πάνω από τεράστιους ωκεανούς και σε σταθμα λιγώτερο από μια μέρα...

ΣΩΓΡΑΦΙΣΤΕ ΜΙΑΝ ΟΜΠΡΕΛΑ

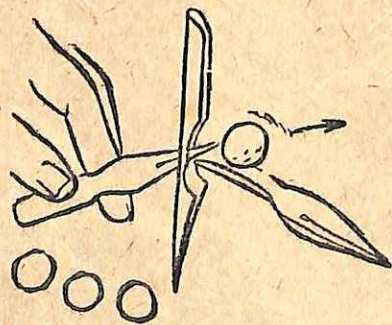

Οι βροχές άρχισαν. Μάθετε λοιπόν να σχεδιάζετε μιά ομπρέλα, που είναι τόσο χρήσιμη αυτή την εποχή. Δεν είναι διό-

λου δύσκολο να την ιχνογραφίσετε, φτάνει ν' αρχίσετε από το πρώτο απλούστερο σχέδιο για να φθάσετε στο τρίτο.

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Ο ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΣ

Ν από πολλές εκατοντάδες χρόνια δεν υπήρχαν τα κανόνια που χρησιμοποιούνται σήμερα στον πόλεμο. Άντί γι' αυτά, οι πολεμιστές είχαν μια μηχανή, που την έλεγαν καταπέλτη. Η μηχανή αυτή έ-

σφενδόνιζε πάνω στα όχυρά του έχθρου μεγάλες πέτρες.

Με τρεις πενίτσες, μπορείτε να φτιάξετε κι' εσείς ένα απ' αυτά τα αρχαία όπλα. Μπήξτε δυο πένες σ' ένα κομμάτι ξύλο, έτσι που να στέκονται η μια πίσω από την άλλη, σε απόσταση 2½ εκατοστών. Γυρίζετε κατόπιν την πενίτσα που βρίσκεται μπροστά, προς τα πίσω και τη κρατάτε γυρισμένη με μια τρίτη πενίτσα, έτσι που η μύτη της τρίτης πένας να περνά μέσα από την τρυπούλα της δεύτερης πένας.

Αυτός είναι ο μηχανισμός του καταπέλτη σας. Τώρα, λοιπόν, που τον έχετε καλά, φτιάξτε μικρές χάρτινες μπαλίτσες και βάλτε τις επάνω στον καταπέλτη σας, επάνω δηλ. στην πρώτη πενίτσα, όπως δείχνει το σχήμα μας. Τυλίξτε την τρίτη πενίτσα και η μπαλίτσα θα τινάχτη μακριά. Βάλτε σε μιά άκρη του τραπέζιού ένα κεσεδάκι και κυττάζοντας δέστε αν θα μπορείτε να ρίξετε μπαλές μέσα στο κεσεδάκι. Μπορείτε να φτιάξετε και ένα παιχνίδι με τους λους σας και να κερδίσετε εκείνος που ρίξει τις περισσότερες μπαλές μέσα στο κεσεδάκι.

Μεταξύ μας

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

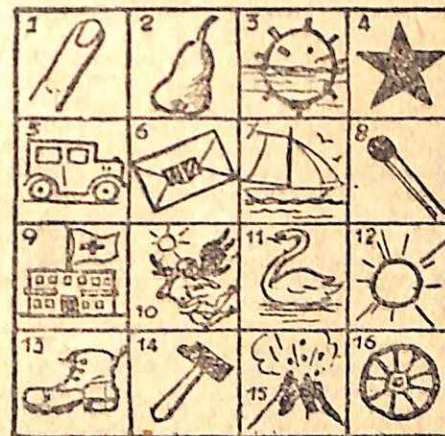
Σε δέκα ημέρες, αγαπημένα μου παιδιά, ανατέλλει η 28η Οκτωβρίου. Δεν θα έχετε μαθήματα και οι δάσκαλοι θα σας μαζέψουν στην αυλή του σχολείου να σας μιλήσουν για τη μεγάλη μέρα. Η γαλανόλευκη θα κυματίζει στον γαλάζιον ουρανό μας. Θα είναι Εθνική Έορτη κι' έχει για μās τους Έλληνες τόσο μεγάλη σημασία όσο και η 25η Μαρτίου.

Πολλά από σας παιδιά μου, ίσως να μην ήσαστε ακόμα γεννημένα εκείνο το φθινόπωρο πρωινό της 28ης Οκτωβρίου 1940. Πριν από δέκα χρόνια, τα βαρειά σύννεφα του πολέμου είχαν σκεπάσει την Ευρώπη και σιγά-σιγά απλώνονταν σ' όλο τον κόσμο. Ο Ένας μετά τον άλλον οι ελεύθεροι λαοί έσκυβαν μπροστά στους βαρβάρους έχθρους. Ήρθε έτσι και η σειρά των Ελλήνων να δείξουν αν είναι άξιοι να ζουν ελεύθεροι. Και κείνο το φθινόπωρο πρωινό ήρθε ο έχθρος, φοβερός και τρομερός γά να κάνει σκιάδα του την ευμορφή πατρίδα μας την Ελλάδα. Μα οι Έλληνες δεν τρόμαξαν ούτε φοβήθηκαν. Αρπάξαν τα όπλα κι' έταξαν στα σύνορα. Όλος ο ελεύθερος κόσμος με αγωνία παρακολουθούσε τους Έλληνες στο δύσκολο αγώνα τους. Θα τα βγάλη πέρα ή Δαυίδ με τον Γολιάθ; Άλλα οι Έλληνες είναι Έλληνες. Τριάντα αιώνων ιστορία ζύγνησε στις ψυχές τους τον πόθο για καινούργια κατορθώματα. Οι πρόγονοί μας, απ' τους αρχαίους ως τους Βυζαντινούς κι' ως τους άρματολούς του 1821 ήταν φωτεινά παραδείγματα παλληκαριάς και δόξας. Έτσι ο έχθρος τσακίστηκε και η Ελλάδα έμεινε ελεύθερη.

Οι πατέρες σας που πόλεψαν τότε στάθηκαν άξιοι απόγονοι δοξαμένων προγόνων. Και με συγκίνηση θα σας μιλήσουν γι' αυτή τη μέρα, που χτυπούσαν οι καμπάνες και δούζαν οι σειρήνες κι' οι Έλληνες έτρεχαν με το όπλο στο χέρι και το τραγούδι στο στόμα, να διώξουν τον έχθρο απ' το αγιο χώμα της Ελλάδας μας. Η θεία Σοφία

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Κυβόλεξο

Αν βρής σωστά την ονομασία κάθε ζωγραφιάς, θα σχηματιστούν οι 4 λέξεις του κυβόλεξου που διαβάζονται και καθεώς οι ίδιες.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Δάσκαλος: Τι λες, παιδί μου; Είναι τό, δ...
Τοτάς: Έπιθετο τριγώνες και τρι-κατάληκτο, δ... ή... τό...
Δάσκαλος: Τι λες, παιδί μου; Είναι και τα τρία όνματα ουσιαστικά: δ... είναι άστρο η... είναι χώρα Έλληνική τό... είναι αέριον.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

Μπαμπά, Νιόβη, Κατίνα, πάμε πια. Είναι ώρα για...
Για τί πράγμα;
Δεν μπορώ να το ξαναλέω. Σας τώπα.

ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΗΦΟΣ

Γράμματα δυο—να τάχα—
τί λες πως κάνω τάχα;
Γό χέρι σου για κούτα,
κάτι εκεί πέρα ζητά.

ΛΕΞΙΓΡΗΦΟΣ

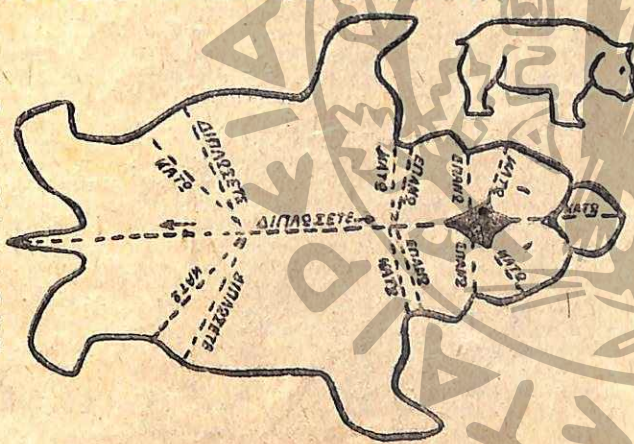
Δίφθογγος και δύο γράμματα—
για κούτα, φίλε, πράματα—
κι' εύθως μπροστά σου θέ να βγί ηπειρος μιά, χωρίς ν' άργη.

(Οι λύσεις στη σελίδα 57)

ΑΥΤΗ Η ΑΡΚΟΥΔΑ ΣΤΕΚΕΤΑΙ ΟΡΘΙΑ

Μπορείτε να φτιάξετε περίφημα από χαρτί μιά αρκούδα που να στέκν μια χαρά στα πόδια της.

Κόψτε το σχέδιο διπλό, όπως το βλέπετε στο διάγραμμα. Έπειτα κολλήστε τα δυο κομμάτια μαζί έως τα πόδια και σχηματίστε τις τσάκισες έτσι που το ζώο να μοιάζει σαν αυτό που βλέπετε. Θα στέκεται όρθια και θα περπάτα.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Ο ΔΡΑΚΟΣ ΚΙ' Ο ΚΟΥΚΗΣ

2ον ΟΤΑΝ άρχισε να χειμωνιάζει, ο γέρος, ή γριά κι' ο Κουκός μάζεψαν τις έλίτσες τους, δούλανε το λάδι τους στο λιοτριβείο και γέμισαν την πιθάρα.

—Τώρα είτε ή γριά θαχούμε λαδάκι ν' ανάδουμε το λυχναράκι μας και να ψήνουμε τις πητίτσες μας.

—Έξαφνα όμως άκουσε δυνατό δουητό μακριά στο δρόμο και σε λιγάκι νάσου ο Δράκος έξω από την πόρτα.

—Ήρθε να πάρω το λάδι σας! λέει άγρια.

—Ο γέρος κι' ή γριά κέρωσαν.

—Άφέντη Δράκο, είτε τότε ή γριά, δέ μās πάρης το λάδι μας με τί θ' ανάδουμε το λυχναράκι μας;

—Νά μην τ' ανάβετε! μούγκρισε ο Δράκος. Νά μένετε στα σκοτεινά. Σήμερα κιόλας θα στείλω τους σκλάβους μου με τα τουλούμια να το πάρουν.

Τότε πετάχτηκε ο Κουκός.

—Μετά χαράς σου, άφέντη Δράκο, είτε. Μά γιατί να στείλεις τους σκλάβους σου να το πάρουν; Θα σου το κουβαλήσω με το γαϊδουράκι μας.

—Όραία είτε. Έτσι μπορώ να στείλω σήμερα τους σκλάβους μου να κοψουν ξύλα που μου τελείωσαν. Κύτταξε, λοιπόν, να μου το φέρης γρήγορα, γιατί αλλιώς αλλοιμονό σου!

Σαν έφυγε ο Δράκος, ο γέρος κι' ή γριά έδωσαν τις φωνές.

—Τί έκανες παιδί μου; είπαν. Δέ φτάνει που μās παίρνει το λάδι μας, άλλα πρέπει να του το κουβαλήσης κιόλας με το γαϊδουράκι μας;

—Κάνετε υπομονή, είτε, και θα δητε.

Πάει, λοιπόν, γεμίζει δυο τουλούμια νερό, ρίχνει πάνω-πάνω λίγο λαδάκι, τ' έδνει, τα φορτώνει στο γαϊδουράκι τους και μιά και δυο ξεκινάει για τον πύργο του Δράκου. Σαν έφτασε εκεί, βρήκε το Δράκο μοναχό, γιατί οι σκλάβοι του είχαν πάει για ξύλα.

—Άφέντη Δράκο, να το λάδι.

—Για άνοιξε ένα τουλούμι να δοκιμάσω, είναι καλό;

—Ο Κουκός άνοιξε το τουλούμι κι' ο Δράκος έβαλε το δάχτυλό του και δοκίμασε το λάδι που ήταν πάνω από το νερό.

—Καλό είναι, λέει, άδειασέ το τώρα σε μιά πιθάρα στην αποθήκη.

Μπήκε στην αποθήκη ο Κουκός και τ' άδειασε από λίγο μέσα στα άλλα πιθάκια που είχαν λάδι κι' έτσι δέ φάνηκε η πονηριά. Πήγε έπειτα και ξαναπήγε στο σπίτι του και έφερε και τέλος λέγει του Δράκου:

—Στόφερα όλο το λάδι μας, άφέντη Δράκο, δέ μās έμεινε ούτε μιά σταλαγματιά.

—Καλά, λέει ο Δράκος. Πήγαινε.

Ο Κουκός τράβηξε να πάρη το γαϊδουράκι του που τότε δέσει στην πόρτα της αποθήκης. Πριν το λύση όμως πήλκε μέσα στην αποθήκη και φώναξε:

—Ποντικάκι! Ποντικάκι! Πού είσαι; Δέ σε είδα καθόλου, σήμερα.

—Ήμουνα έξω, στο δάσος. Τί με θέλεις, Κουκός;

—Σούφερα λίγο λουκάνικο από τη γίδα μας, είτε ο Κουκός βγάδωντας ένα δεματάκι από την τσέπη του.

—Εύχαριστώ, είτε το ποντικάκι.

Ύστερ' από λίγο ο Κουκός γύρισε σπίτι του, εύχαριστήμένος που είχε γλυτώσει το λάδι τους.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

(συνέχεια απ' τη σελ. 19)

πρώτη σειρά στη διεθνή κινηματογραφική αγορά. Μπορεί μάλιστα να πη κανείς ότι εδμή- ούργησαν και σχολή με το δόγμα που ακολουθούσαν πιστά οι δύο καλύτεροι Άγγλοι σκηνο- βήτες Κάρλ Ρήντ και Ντέιβιν Λήν: «Το υπερβολικό δεν είναι ανθρώπινο».

Η καλύτερη Άγγλική ται- νία που θα δούμε έφετος είναι το φιλμ «Ο τρίτος άνθρωπος» που έχει τιμηθεί με άπειρα με- γάλα βραβεία και που βασί- ζεται στη θαυμάσια ομώνυμη νου- βέλα του Γκράχαμ Γκρήν. «Ο- λο το έργο γυρίστηκε στην κα- τεστραμμένη από τον πόλεμο Βιέννη. Η ατμόσφαιρα είναι ά- κόμη πολυετική, στα έρεπτα των δρόμων διασπάζεται κα- νείς τον θάνατο...

Σ' αυτή τη Βιέννη ένας Ά- μερικανός ζητάει ένα φίλο του. Του λένε ότι πέθανε. Του δεί- χουν μάλιστα και τον τάφο του. Τρεις άνθρωποι ξέρουν για τον περίεργο θάνατο του. Οι δύο δεν μιλάν. Ο τρίτος δεν βρίσκει... Όταν ανακαλύπτε- ται, διαπιστώνεται ότι αυτός ήταν ο δόξας νεκρός που κατέ- φυγε σ' αυτό το κόλπο για να- κληθεί ανενόχλητος τις πενι- βρές Σταυρός στα άρρωστα παιδάκια.

Σχολή έχουν δημιουργήσει στον κινηματογράφο και οι Ι- ταλοί. Σχολή που πρωτοπόροι της υπήρξαν ο σύγχρονος της Ιγκρίντ Μπέργκμαν Ροσσελίνι και ο γνωστός μας από το φιλμ «Πόθοι στους δάλτους» σκηνοθέτης Γκιουζέππε Ντέ Σαν- τίνι. Είναι η περίφημη νεορεα- λιστική σχολή, που μας έδωσε μερικά από τα καλύτερα φιλμ

των τελευταίων ετών και που ά- νανέωσε ριζικά τον Ιταλικό κινηματογράφο.

Μία νέα δημιουργία της Σχο- λής αυτής θα δούμε έφετος. Πρόκειται για την τελευταία ταινία του Γκιουζέππε Ντέ Σαν- τίνι «Δεν υπάρχει ειρήνη στις Έλιες» που αναστάτωσε κυριο- λεκτικά τους Ιταλούς κριτικούς στην πρώτη προβολή της. Το θέμα της είναι το ίδιο μεγάλο και το ίδιο ανθρώπινο με το θέ- μα της ταινίας «Πόθοι στους Βάλτους». Εκεί έπαρουσίαζε την τραγική ζωή των «μοντι- νων» των γυναικών που μέσα στα λασπόνερα καλλιεργούν το ρύζι, έδω παρουσιάζει τη ζωή των νομάδων βοσκών που το ένστικτο των είναι άγριο ό- πως άγρια είναι τα βουνά που περνούν τις άτελειες υέρεις των...

Στο φιλμ αυτό πρωταγωνι- στεί ο γνωστός μας από «Ου- στέι Πόθος στους Βάλτους» Ρά- λες Βαλλόνε και μια νέα κα- ταπληκτική απόκαλυψη του Ντέ Σαντίνι η Λουκία Μποζέ η ό- ποια, όπως λένε, είναι πολύ κα- λύτερη από τη Σιλβάνα Μάνγ- κανο...

Μία άλλη θαυμαστή δημιουρ- γία του Ιταλικού Κινηματογράφου είναι και ο «Κλέφτης των ποδηλάτων» του περίφημου σκηνοθέτη Ντέ Σικε, που στο περυσινό Φεστιβάλ της Βενετί- ας, χαρακτηρίστηκε και η καλύ- τερη ταινία του 1949.

Ο Μεξικανικός κινηματογρά- φος τέλος... Σήμερα κατέχει κι' αυτός μία πρώτη σειρά στη διεθνή κινηματογραφική αγορά και τα φιλμ του σημειώνουν παντού όπου προβάλλονται κα- ταπληκτική επιτυχία. Ίσως γιατί το κύριο, το βασικό στοι- χείο των είναι η ποιότητα της μάς τη δίνουν ο καλύτερος ό- περατёр του κόσμου, ο Φίγκου- ερόα — 8 διεθνή βραβεία φω-

τογραφίας — κι' ο σκηνοθέτης Έμίλιο Φερναντέθ.

Από τα Μεξικανικά φιλμ που θα δούμε έφετος σημειώνου- με το «Κακοσαγατημένη» (Προ- σωρινός τίτλος). Παίζουν η ή- βοποιός με το ανάγλυφο πρόσω- πο, η Ντολорές Ντέλ Ρίο και ο περίφημος Πέτρο Αρμαντέ- ριβ. Το θέμα της ταινίας είναι ένας παρόμοιος έρωτας μιας περιεργής γυναίκας που δε δι- στάζει να φθάσει ως το έγκλη- μα... «Όλο το έργο εξελίσσεται σ' ένα χωριό του Μεξικού όπου η αγάπη είναι το ίδιο δυνατή με το πιο παράφορο μίσος κι' όπου κάθε μικρό παράπτωμα τιμωρείται με τη θανάτωση...» Ο Φίγκουερόα έκανε και σ' αυτό το φιλμ το βασικό του. Η φωτο- γραφία, όπως στο περίφημο «Καταραμένη Τύχη» που είδα- με πέρυσι είναι πλαστικώτατη και δημιουργεί με τις έντονες αντίθεσεις φωτός και σκιάς μια σπάνια κινηματογραφική ατμό- σφαιρα.

Αυτές είναι ελάχιστες από τις έφετεινες ταινίες που θα δούμε. Άρκετες όμως κρίνόμε- νες ως ποιότητα για να μας δεί- ξουν την αίσθητη άνοδο της κινηματογραφικής τέχνης, για να μας δείξουν ότι η θεωρία που εξαπέλυσαν τα στούντιο «Ταινιών» καλύτερες από ποτέ) άρχισε επί τέλους να γίνεται πράξη...

ΝΕΣΤ. ΜΑΓΓΑΣ

Γυναικεία

Εσώρουχα ζερσεύ
και κάλτσες
ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ
αθηνές τιμές
«ΣΙΛΚΑ - ΕΛΒΕΟ» Α.Ε.
Μητροπόλεως 44Β

Το ταξίδι της ευτυχίας

(Συνέχεια από τη σελίδα 23)

πρόσωπό της στο λαιμό του, του είπε χα- διαρικά.
— Ζηλιάριο παιδί. Κι' όμως ξέρεις πώς μόνον εμένα αγαπάς.
— Κι' «έκείνη» το ίδιο έλεγε, είπε αυτός με μία παράξενη φωνή.
Σαν ένοιωσε τα λόγια που πρόσφερε τρα- βήχτηκε στο γραφείο του κι' έβριζε το κε- φάλι του πάνω στις παλάμες του.
— Ήταν η πρώτη φορά που έκλαψε η γυ- ναίκα του. Μά δεν ήταν κι' η τελευταία. Γιατί από τότε «έκείνη» φάνηκε πολλές φορές.

— Γελάς σαν «έκείνη», είσαι κοκέτα σαν «έκείνη», χορεύεις σαν «έκείνη». Κι' ύστερα ακόμη χειρότερα λόγια.
— Τό ξέρω, μία μέρα θα μ' αφήσεις και θα φύγεις όπως «έκείνη»...

— Εκείνη έκλαψε τότε με λυγμούς, κι' αυ- τός δεν πήγε να την αγκαλιάσει και να τη φιλήσει.

— Ένα βράδυ τον βόηκε στο γραφείο του. Μπροστά του είχε άσπρο μονάχα χαρτί, βλέμμα του βυθισμένο στο άπειρο.

— Τι σκέπτεσαι, τόν ρώτησε.

— Τό γκρίζο σπίτι της άκρογιαλιάς...

— «Εκείνον τόν τάφο;»

— «Εκεί γνωρίστηκαμε...»

— Κι' εκεί σ' αγαπάσα, τόν διέκοψε έ- κείνη.

— Ναι, γιατί ήμουν δυστυχισμένος.

— Και είμαι ευτυχισμένη γιατί σου έδωσα χαρά.

— Τώρα όμως που είμαι εύτυχης έπαυ- σες να μ' αγαπάς.

— Είσαι άδικος, άδικα...

— Όχι. Άπλως δεν είμαι καμωμένος για να ζήσω ευτυχισμένος.

— Ναι. Γιατί καταστρέφεις μόνος σου την ευτυχία μας, τη ρημάζει.

Στέκονταν μπροστά του θαρρετά και του μιλούσε με πεποίθηση. Μόνο το κάτω της χείλος έτρεμε κάπως παράξενα.

— Ναι, τα ίδια λόγια, έλεγε κι' «έκεί- νη», της απάντησε.

— Ήθελα να σου πώ...

— Ξέρω, ξέρω, της είπε κείνος άπότο- μα. Θέλεις να μου πής, όπως «έκείνη», πώς δεν μπορείς πια να υποφέρεις αυτή τη ζωή. Πώς θέλεις να χωρίσωμε. Να φύγεις, να φύγεις κι' εσύ. Τι περιμένεις. Φύγε, φύγε.

Είχε σηκωθεί όρθιος και χτυπούσε με όρμη το χέρι του στο γραφείο.

— Άνοιξε «έκείνη» την πόρτα και χωρίς να γυρίση να τόν διη προχώρησε στο διάδρο- μο. Μά μόλις έκαμε λίγα βήματα ένοιωσε τα πόδια της ανήμπορα να την κρατήσουν, την καρδιά της να χτυπά παράξενα, όλα γύρω της να στρίβουν σαν να χόρευαν...

— Όταν συνήθε ήταν πεσμένη στο κρε- βάτι της. Δίπλα της ανήσυχος ήταν ο άν- δρας της. Οι πρώτες της κουβέντες ήρθαν συνέχεια μ' «έκείνη» που τού έλεγε πριν λιποθυμήσει.

— Όχι, αγαπητέ μου, ήθελα να σου πώ, άν και σ' το θέλη...

— Δεν προχώρησε στη φράση της. Έξω είχε ξεσπάσει μία καταιγίδα, άστραπές

ξέσχιζαν τόν ούρανό κι' οι βροντές παρακολουθούσαν με την αγρία βροντή...

Τό πρώτο ξεκίνησαν. Όλη νύχτα άντάλαξαν ούτε μία λέξη. Μόνο σά- ρωσε «έκείνος» της έπαιε:

— Έλα.

— Έβρεχε. Μπήκαν τ' αυτόκινητο προχώρησαν. Γύρω τους δεν έδλεπταν ποτέ. Τα μάτια τους ήταν στυλωμένα δημοσία όδω που έκτυλίνονταν μπρο- στα τους. Ός πού φθάσαν στο γκρίζο της άκρογιαλιάς.

Μέσα στη διδωθήκη οι χιλιάδες διδλίων τους καλωσύριζαν με τις τους πλάτες. Εκείνος έβγαλε το παλτό και με καλωσύνη τράβηξε την γυναίκα σιμά του και της ψιθύρισε.

— Σ' αγαπάω.

Σήκωσε κείνη το κουρασμένο άπ' την γρύπνια πρόσωπό της και τού απάντη-

— Κι' εγώ σ' αγαπάω.

Τή ρώτησε:

— Είσαι δεδαία γι' αυτό;

— Μου έδωσες τόσo πόνο, ώστε είμαι δεδαία.

— Έσκιψε πιο κοντά της και σ' ψιθυρίστας της έπαιε σ' αυτή.

— Λοιπόν; Θά ήθελες; Θά δεχόσου-

— Έδω... για πάντα...

— Αυτό είχα άρχισει να σου προ- χέω στο γραφείο σου και με διέκοψε παράθυρα. Πίσω τα κύματα έδεναν βράχους άγρια.

Τά χείλη τους ένώθηκαν. Τώρα έ- σαν για το μεγάλο ταξίδι της ευτυχίας. Μ. ΓΚΟΝΝ

Ο Γυναικολόγος άπαντά:

(Συνέχεια από τη σελίδα 24)

Εξέτασε τόν ούρανό, να κάνει έννοιες προχόνων ή δέξιά μόν κ.λ.π. τών 10.000 μετά την περίοδο.

ΑΙΓΥΠΤΙΑ: «Η έθεραπεία άρχίστηκε από πέρυσι δεν κανονική και πρέπει να διακοπεί όσο έντονότερα είναι, τόσο σχημα αποτελέσματα θα έγινε υγεία σας και κυρίως στην κή σας κατάσταση. Πρέπει ποτε να βρήτε νέο τρόπο θεραπείας κάνοντάς τα γνωστά στον άνθρωπο που θα φροντίσει να σ' α- κινή.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Ε.Ε.: τó γράμμα σας και σύμφωνο παράκλησή σας σάς άπαντά τέρως εις την σύστασιν που μου φάτε.

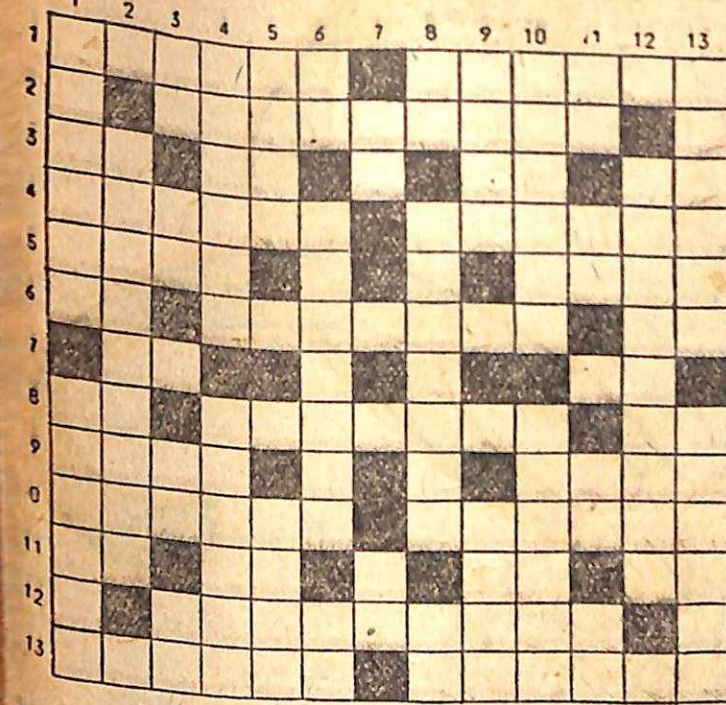
ΛΟΥΛΟΥΜΠΕΛ ΜΜΜ: «Η άρρώστια ήταν μία αλδοιολο- ή όποια πέρασε, ίσως να ήτο φυτική. Η δεύτερα είναι σελή- την όποια δεν θεραπεύσατε και πει να πάτε στο γιοτρώ σας εξακολουθήσετε τη θεραπεία με κιλλίνη, διαβηρίες κλπ. ή μίσει καλύτερο ο γιοτρώς να εξέτασι. Όσον άφορά το δειν- ρώτημα σας συνιστώ όπως γατε τελείως την άσκολη θεραπεία.

Ακολουθείτε «Όσο χρονικό και άν πέραση, καλύτερα να είστε ρωστη, παρά να εξακολουθήσετε τη θεραπεία. Τέλος πρέπει να κεντρώσατε όλην την προσοχή στο πώς θα βρεθή τρόπος θά βρεθή όπωσδήποτε — να έ- βετε στη φυσιολογική ένέργεια νεννοήθηκε γι' αυτό με τόν σας.

ΜΑΓΙΑ Ε.: Να κάνετε μία τασί για τριχονόδες στον κρασί ολόγο και άν άποδείχθ ότι τας, τότε θα μεταχειρισθίτε τας ντεβγκάν ή ζιουπλίζ ή τας μία τó πρώτ και μία τó δεύτε άρχές. Τόν έπόμενο μήνα μία πλάτα κάθε βράδυ. Φυσικά, πλέτες θα τοποθετούνται στον προσοχή μη γίνι λάθος και έρετε από τó στόμα. Αυτή την πεία θα την εξακολουθήσετε εξα- ξεχνομν τολαχίστον. Επίσης, μην έδοδεύσατε, πάρτε ένα κίονο- μιν εξαρτήματα του και κάνετε σας μία πλώσι τó βράδυ πριν έ- θήτε με ένα όποιοδήποτε άντι- κό (λυζόλ, ντετόλ κλπ.).

Πνευματικά παιχνίδια

(Οι λύσεις στη σελίδα 55)

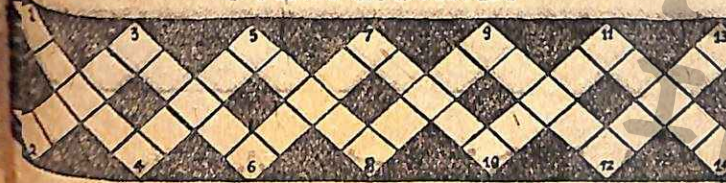
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Τώρα δεν έχει βασιλιά. — Έν- τος γνωστό σ' όσους πίνουν κρασί και σ' όσους δεν πίνουν.
- 2) Υπέροχος αγαθός.
- 3) Πρόβατος — Μέτρον έπιφανεί- τας ντεβγκάν ή ζιουπλίζ ή τας μία τó πρώτ και μία τó δεύτε άρχές. Τόν έπόμενο μήνα μία πλάτα κάθε βράδυ. Φυσικά, πλέτες θα τοποθετούνται στον προσοχή μη γίνι λάθος και έρετε από τó στόμα. Αυτή την πεία θα την εξακολουθήσετε εξα- ξεχνομν τολαχίστον. Επίσης, μην έδοδεύσατε, πάρτε ένα κίονο- μιν εξαρτήματα του και κάνετε σας μία πλώσι τó βράδυ πριν έ- θήτε με ένα όποιοδήποτε άντι- κό (λυζόλ, ντετόλ κλπ.).
- 4) Άνθρωπος Λαός. — Έπικίν- δυνο για τ' άεροπλάνο.
- 5) Όχι. — Τό πρώτο... κοροϊδο.
- 6) Τά έμά... Χωρίς χρώμα — Άρβρον (πληθ.).
- 7) Γράμμα. — Πολύχην κοντά στην άρβρον.
- 8) Γράμμα. — Διέθγγος.
- 9) ... είναι ο Μπέης. — Δεν δλέ- ται ποτέ.
- 10) Βάζω τόνους. — Ανάριος, νε- κός.
- 11) Υποθετικόν. — Άρβρον (πληθ.).
- 12) Γαλλική πόλις επί της Μεσο- γείου. — Κάλδς, άνοϊκός.
- 13) Περιγελαστικός, κοροϊδευτι- κός.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Ο διαβήτης έχει κι' άλλο ένα. — Ο νικητής τού Βερντέν.
- 2) Η ναυμαχία που έγινε εκεί μάς έδωσε την έλευθερία.
- 3) Νότα. — Έγώ (Γερμ.). — Υ- ποβέτι. — Πρόβατος.
- 4) Δεν την κάνουν οι έξυμνοι. — Η πλήρης στήρησις προφής.
- 5) Τέτοια πόλις είναι ή Μάκκα. — Όποιος τήχει κερδίζει στο τάβλι.
- 6) Διέθγγος. — Χλευάζω, κορο- ιδεύω. — Γίνονται και... μάτια.
- 7) Μόριον. — Άριθμός.
- 8) Προσώπική άντωνυμία. — Συμ- βουλή (δημ.). — Λουλούδια.
- 9) Χρώμα — Ποτόν.
- 10) Άθηνάιος στρατηγός γνωστός άπ' την έκστρατεία της Σικελίας. — Ο κάτοικος Εύρωπάικης χώρας.
- 11) Σταυρολεξολούδο. — 604 (έλλην. αριθμός). — Διέθγγος. — Νότα.
- 12) Διάλυμα περιέχον δάτι.
- 13) Δεν έχουν καμμία όμορφιά. — Ο Χριστός.

ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΚΑ

Σε κάθε τετραγωνάκι να τοποθετή- σε ένα γράμμα ώστε να σχηματισθώ- ν 14 λέξεις που ζητάμε και που όδεις έχουν από 5 γράμματα. Οι αριθμοί που γύρω από τήν άρχή των λέξεων. Τα γράμματα που θα μπουν στα μεσεία τετραγωνάκια σχηματίζουν ήρωα τού

ται από άντρα.

- 4) Παιχνίδι.
- 5) Αυτό μάς άδηγει.
- 6) Χώρα τού Σιάμ.
- 7) Ιταλική πόλις.
- 8) Δάδει.
- 9) Τύραννος τών Συρακουσών.
- 10) Άγιος, θεός.
- 11) Έχει κι' αυτή κεντρί.
- 12) Σινιάλο, γνήσιμο.
- 13) Μικρό δάσος.
- 14) Τραπουλόχαρτο.

ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΣ

Τά τρία πρώτα γράμματα τών έντονότερα ζητούμενων λέξεων σχημα- τίζουν, άν διαβαστούν στη σειρά, ένα όνομα ρητόν.

- 1) Έπίσηλον βραβείον.
- 2) Έμπνευσις, διάθεσις.

ΑΓΡΟΠΟΤ

Ποιό πράγμα είναι πάντα μακρύ παρ' όλο πού τ' ένομά του λέει τó άντίθετο;

ΑΝΩΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΚΟΠΤΙΚΗΣ
ΡΑΠΤΙΚΗΣ

PARIS
ΦΑΙΔΡΑΝ

Αντιπροσωπεία

της Παρισινής Σχολής

ΝΑΡΟΛΙΤΑ ΝΟ

ΔΙΠΛ. ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ: ΣΤΑΔΙΟΥ 56

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΑΛΙΠΕΔΟΥ 4

(έναντι Ήλεκτρικού Σταθμού)

ΘΕΛΕΤΕ ΜΙΑ
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ
ΥΑΤΙΝ ΕΥΡΟΥΝ ΤΟ
ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΕΡΓΑΝΙΑ ΣΑΣ;
Αγοράζετε μίαν
NEKKI
ΕΜΠΟΡΙΑ ΜΗΧΑΝΩΝ Α.Ε.
ΥΠΑΤΙΑΣ 5 (ΟΡΙΖΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ)

ΓΑΛΛΙΚΕΣ
ΚΡΕΜΕΣ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΜΕ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Έρχονται και εις την Ελλάδα

Πληροφορούμεθα κάτι, πού ασφαλώς θα χαροποιήση τó «Γυναικείον φύλον» Ο γνωστός Προσώπων Οίκος Καλλυντικών EMY GERINVILLE έκκυκλοφόρη- σε πλήρη σειράν πρωτοτύπων κρεμών προσώπου με δάσιν διαφόρους ούσιας συγγενείς προς τó δέρμα και διταμίνας.

Τά αποτελέσματα τών νέων αυτών κρεμών είναι καταπλη- κτικά και γίνονται καταφανή από τών πρώτων ημερών της χρήσεως. Τό δέρμα αναζωογο- νείται άμέσως και άποκτά νεα- νικήν όψιν και φρεσκάδα.

Ός πληροφορούμεθα, οι έν «Ελλάδι αντιπροσώποι τού Οί- κου GERINVILLE έπέτυχον την είσαγωγήν εις Ελλάδα έλαχι- στών δυστυχώς ποσοτήτων, λο- γω τών συναλλαγματικών δυ- σχερειών, τας όποιās παραλάμ- δανουν έντός τών ημερών.

Διά περισσότερας πληροφο- ρίας αι άναγνώστριαί της «ΓΥ- ΝΑΙΚΑΣ» δύνανται ν' άπευθύν- θούν εις την έν Ελλάδα Γεν. Αντιπροσωπείαν τού Οίκου GERINVILLE:

ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΝ & ΣΑΜΑΡΤΖΗΝ
Όδός Βερανζέρου 25 Αθήναι,
Τηλ. 52.824

Μέτα από ίδιο
εμπειρογάρωρο

οι αλλαγές τού καιρού, τώρα τó φθινό- πωρο, είναι τόσο συχνές, ώστε νάχουν μία κατα- στρεπτική επίδρασι στην έπιδερμίδα τού προσώπου σας.

● Για να τήν προφυλάξετε και να κρατήσετε πάντο- τε ένα δέρμα νεανικό και άπαλό σάν βελούδο, χρη- σιμοποιήστε, όπως κάνουν χιλιάδες γυναίκες αυτήν την εποχή, την προστα- τευτική Κρέμα-Λανολίνη «ΜΕΛΠΑΝ».

● Μία καθημερινή έπα- λειψις πρό τού περιπάτου σας και ένα βραδυνό «μασάζ» με Λανολίνη «ΜΕΛΠΑΝ», θα σας δώ- σουν μία έπιδερμίδα άηλη- λαγμένη από ρυτίδες και πόρους.

● Προσέχετε τις όποι- μήσεις.

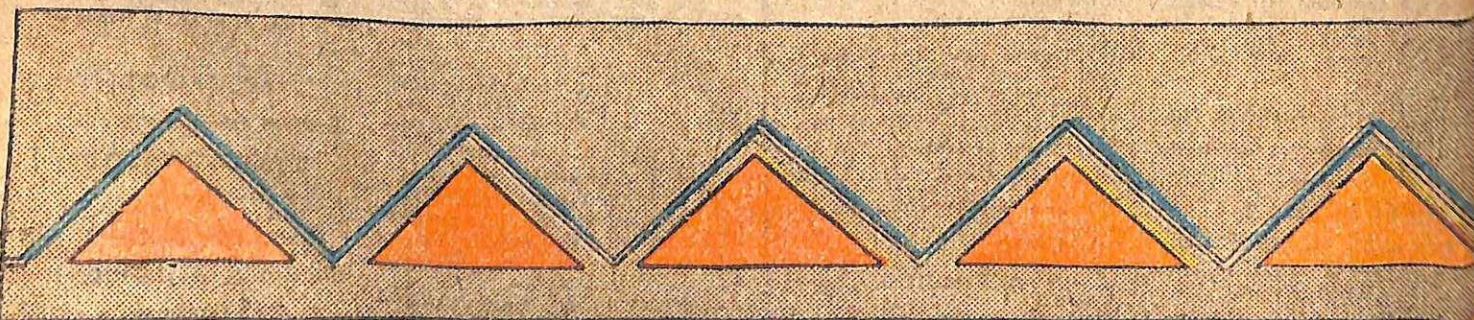
ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥ-
ΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ
(Συνέχεια απ' τη σελ. 55)

ΚΥΒΟΛΕΞΟ
1) ΝΥΧΙ. 2) ΑΧΛΑΔΙ. 3) ΝΑΡ- ΚΗ. 4) ΑΣΤΡΟ 5) ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ. 6) ΓΡΑΜΜΑ. 7) ΙΣΤΙΟΦΟΡΟΝ. 8) ΣΠΙΡΤΟ. 9) ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ. 10) ΙΚΑΡΟΣ. 11) ΚΥΚΝΟΣ. 12) ΗΛΙ- ΟΣ. 13) ΑΡΒΥΛΛΑ. 14) ΣΦΥΡΙ. 15) ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΝ. 16) ΡΟΔΑ.
Οι λέξεις τού Κυβολέξου είναι: 1) ΝΑΝΑ. 2) ΑΓΙΣ. 3) ΝΙΚΗ. 4) ΑΝΗΡ.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ
ΕΥΡΩΠΗ (ω—ρ—π—ι).
ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΙΦΟΣ
ΝΥΧΙ (ν—χ—ι).
ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ
ΜΠΑΝΙΟ (μπαμπα—νιόδη).
ΑΙΝΙΓΜΑ
Ο ΗΛΙΟΣ, Η ΗΛΕΙΑ, ΤΟ ΗΛΙΟΝ.

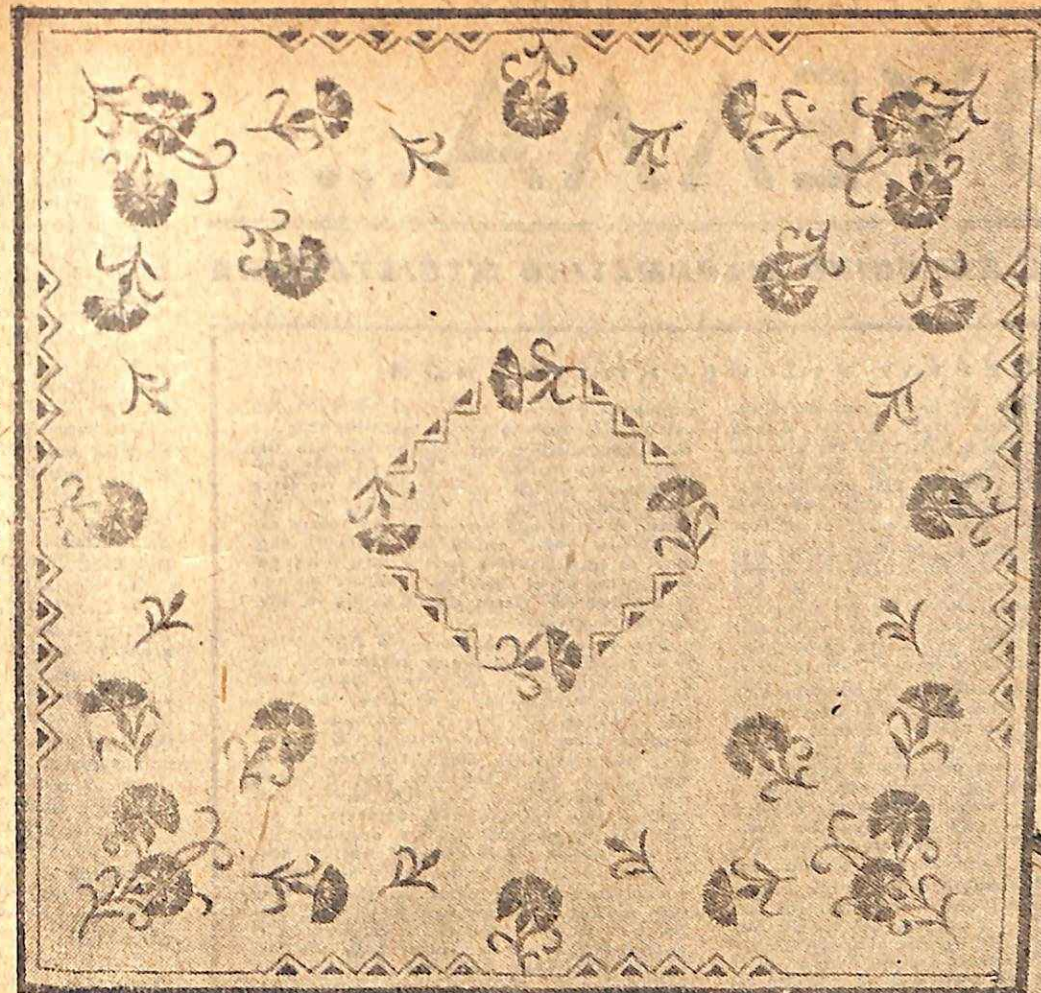
ΤΑ ΓΚΡΕΝΑ ΓΑΡΥΦΑΛΑ

Τις γωνίες του τρα-
πεζομάνδρου είναι
κεντημένα μπαγκέτα
μικρά, ενώ τα μπού-
τουκια και τα κλαδάκια
με τα γαρύφαλα σκορπί-
νονται γύρω - γύρω με
ζαρί. Στο κέντρο επανα-
λαμβάνεται το σχέδιο με
τα τρίγωνα της μπούτου-
κας κι ένα γαρύφαλο σε
κάθε γωνιά. 'Η εκτέλεσις
είναι διόλου δύσκολη
και το σχέδιο μπορεί να
γίνη ή πλίκασιόν ή κεν-
τητό. Στη δεύτερα περί-
πτωση, τα φύλλα του γα-
ρύφαλου θα γίνουν με
πουνιές ή ρεπρίζ και σε
τρεις τόνους γκρενά και χ.
βάσι του ανοικτή πράσινι ή
στη μύτη και σκούρα στη
βάσι. 'Ο μίσχος σκούρος
πράσινος και τα φύλλα
σε δύο τόνους.

'Η γραμμή γύρω-γύρω,
γίνεται πλακέ γκρενά στο
σκούρο τόνο και τα
τρίγωνα γεμίζουν με πουν-
ιές ή ρεπρίζ και το σκου-
ρότερο πράσινο χρώμα.
Ανάλογα είναι κεντημένα
και τα πετσετάκια. Το
τραπεζομάνδρλο, μπορεί
να γίνη μεγαλύτερο ή μι-
κρότερο και ή ίδια δια-
τάξις μπορεί να γίνη
και σε καρέ, με την πα-
ράλειψη μερικών λεπτομε-
ρειών.

Τα γαρύφαλα μπορείτε
να τα κεντήσετε και σε
κουστίνες, μαξιλάρια, σε-
ρίνις κλπ.

Ένα ωραίο κέντημα

ΤΑ ΓΚΡΕΝΑ ΓΑΡΥΦΑΛΑ

Αχ! Τα γκρενά γαρύφαλα
στο παραθύρι σου γυρνά
για τους λεβέντες.
Από την πόρτα σου περνούν
οι ωραίοι καμαρωτά
και σου πετούν κουβέντες!

Έτσι τραγούδησε χρόνια
ώρα τα γαρύφαλα ένας ποιη-
τής. Μά έσεις, γιατί να μην
τα κεντήσετε και στο τραπέ-
ζι σας;

Και, όπως πέφτουν σπαρ-
μένα στο ωραίο τραπεζομάν-
δρλο πού βλέπετε, θαρρεί
και εσύ πώς τ' άρπαξε κάποιο
μαγικό χέρι από την ανε-
ξάντητη σέρα της 'Ανοιξιάς
για να τα σκορπίση απλόχε-
ρα στο τραπέζι σας.

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 18-31 'Οκτωβρίου γι' αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου). Στις 22 του μηνός αποφασιστικό γεγονός για το μέλλον σας. Περιορίστε τον ένθουςισμό σας ή την ζήλεια σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου-9 'Απριλίου). Πραγματοποιούνται οι αισθηματικές σας ελπίδες. Θ' αγαπήσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 'Απριλίου). Δύσκολο δεκαπενθήμερο. Πρέπει να προσέξετε την υγεία σας.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 'Απριλίου). Ξεκουραστήτε λίγο γιατί αλλιώς υπάρχει φόβος να καταστρέψετε ότι φτιάξατε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου). Κυνηγάτε μια χίμαιρα, ενώ κοντά σας βρίσκεται η πραγματικότητα που θα σας χαρίσει την εύτυχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου). 'Εκείνο που περιμένετε να μάρτε, δεν θα το πληροφορηθείτε από γράμμα, αλλά από προφορική εξήγηση.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου). Ό,τι κάνετε αυτό το δεκαπενθήμερο θα σας βγει σε καλό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-11 'Ιουνίου). Μην κάνετε ρομαντικούς περιπάτους όταν προμηθεύεται καταιγίδα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 'Ιουνίου). Μην αφήσετε την μοιραία στιγμή να περάσει χωρίς να δράσετε την τύχη που θα σας παρουσιασθεί.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Ιουνίου-1 'Ιουλίου). Μην λησμονήτε ότι η λογική είναι αναγκαία κάποια ώριμη στιγμή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 'Ιουλίου). Μην δαυκαλίζετε με φρούδες ελπίδες. Δεν πρόκειται να γίνει ποτέ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 'Ιουλίου). 'Η προοπτική σας θα βγει σωστή. Στις 29 του μηνός όμως να είστε επιφυλακτική.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αυγούστου). Νέες γνωριμίες, νέες ελπίδες. Ό έρωτας δεν καταδικάζει ποτέ κανένα πρίονα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Αυγούστου). Μην επηρεάζεστε από τα κομμοί οί άντρες λένε τέτοια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Αυγούστου). 'Αφήστε να σας οδηγήσει το ένστικτό σας. Ό,τι ξέρουν οι σκοτεινές δυνάμεις της φύσεως δεν μπορεί ή λογική να το καταλάβει.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου-2 Σεπτεμβρίου). Αποφεύγετε κάθε σύγκρουση αυτό το δεκαπενθήμερο. Ταξιδέψετε, αν μπορείτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Σεπτεμβρίου). Τα οικονομικά σας ζητήματα θα σημειώσουν βελτίωση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σεπτεμβρίου). Δυνατή καταιγίδα στον αισθηματικό τομέα. Φροντίστε τουλάχιστον να μην σας κάνει ανεπανόρθωτες ζημιές.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου-2 'Οκτωβρίου). Αποφύγετε να ασχοληθείτε με ζητήματα που βρίσκονται έξω από την καθημερινή σας ασχολία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 'Οκτωβρίου). Θα δρήςτε πάλι την εσωτερική σας Ισορροπία. Προσέξτε μόνο μην ξαναρχίσετε τα ίδια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-23 'Οκτωβρίου). Δεν κρίνετε καλά τις φίλες σας. Ό φόβος μήπως χάσετε την αγάπη σας, σας κάνει καχύποπτη.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 'Οκτωβρίου-2 Νοεμβρίου). Μην ανησυχείτε αν υπάρχει καθυστέρηση στην αλληλογραφία. Δεν έπαψε να σας αγαπά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Νοεμβρίου). Μην κάνετε καμμία αλλαγή κάτω από την επίδραση του θυμού. Μην ταξιδεύετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Νοεμβρίου). Εισθε φιλόδοξη και θα πετύχετε στη ζωή σας. Μά υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να μην γνωρίσετε το έρωτα.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου-1 Δεκεμβρίου). Προσέξτε τις όμορφες υποσχέσεις. Ό σκοπός-μπορεί να μην είναι τόσο τίμιος.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Δεκεμβρίου). Ταργαμένο δεκαπενθήμερο που πολλές σχέσεις θα τεθούν υπό δοκιμασίαν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Δεκεμβρίου). Ένα άτομο που έχει σχέση με την εργασία σας, θα σας φέρει δυσκολίες.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Δεκεμβρίου-1 'Ιανουαρίου). Θα συνδεθείτε με μια γυναίκα έντελως διαφορετικού χαρακτήρος από τον δικό σας. 'Η επίδραση της πάνω σας θα είναι ευεργετική.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 'Ιανουαρίου). Μην διατάζετε πλέον. Πάρτε την απόφαση που σας υπαγορεύει ή καρδιά σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 'Ιανουαρίου). Θυμώνετε με το παραμικρό, τρώγετε με τα ρούχα σας. Είναι απαραίτητο να αλλάξετε χαρακτήρα, για τι αλλιώς θα χάσετε κάθε χαρά στη ζωή.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-30 'Ιανουαρίου). Πραστικός καυγας με αγαπημένο πρόσωπο. Μην δραματοποιήτε το κάθε τι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 'Ιανουαρίου-9 Φεβρουαρίου). Θα μπλέξετε άσχημα έτσι που πάτε. Καλύτερα είναι να βάλετε τελεία και παύλα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Φεβρουαρίου). Ευχάριστα νέα από τη μεριά της δύσεως. Γράμμα ή τηλεγραφήμα.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου). Μην κουράζεστε πολύ, μια ασθένεια σας απειλεί.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου). 'Ακούστε τους μεγαλύτερους σας, κι' ως έχετε φθάσει σε ώριμη ηλικία. Σας λείπει εσάς ή πείρα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου). Θα κάνετε μια απρονοησία και θα κλάψετε πολύ.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Ο Οίκος Κοπτικής-Ραπτικής της κ. ΛΟΥΛΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ, επί της οδού Πιπίνου αριθ. 77, Διπλωματούχου 'Ανωτάτων Σχολών των Παρισίων, χάριν ρεκλάμας και προς εξυπηρέτησιν των Δημοσίων, 'Υπαλλήλων, αναλαμβάνει το ράψιμον γυναικείων ένδυμάτων με τάς κάτω τιμάς:

ΠΑΛΤΑ Δρ. 230.000
ΤΑΓΙΕΡ » 230.000
ΦΟΡΕΜΑΤΑ » 170.000
Πιπίνου 77. Τηλ. 83.950

ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΕΛΒΕΤΙΚΑ και ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
'Αρίστης Τεχνής Δ. ΓΑΒΡΙΛΑΚΗΣ Πανεπιστημίου δι-
1ος όροφος, παραπλεύρως
κινηματογράφου «Μουτιάλ»
Τηλ. 28-407

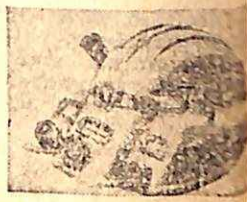
Ναυα της ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ
Αποτελεσματικον μονον
το νεν Αμερικανικον
φάρμακον
REDUCTOL

ΚΟΠΤΙΚΗ - ΡΑΠΤΙΚΗ
ΜΑΡΙΚΑ ΜΕΧΤΙΔΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ 19 (Όπισθεν Μητροπόλεως)
ΑΘΗΝΑΙ
ΟΙΚΟΣ
ΚΟΠΤΙΚΗΣ
ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΚΟΡΑ
Κατ. Μεχτιδου
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ 19-ΟΠΙΣΘΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟ ΚΑΛΤΣΩΝ

Με Ικανοποιήσιν και υπενειαν προσφέρουν την τέλει την μηχανήν μανταρισματος των VELOX.

Τα μεγαλύτερα εργοστάσια 'Αμερικής κατασκευής και ΒΕΚΣΧΙΡ, ΜΟΥΔ, ΤΗΑΜ, ΒΟΥΛΙΝΤΟΝ, Ο' ΒΟΥΡΝ, ΝΑΤΙΟΝΑΛ, ΗΟΣ ΜΙΛΙ Σ κλπ. κλπ. μεταποιούν επιτυχώς την VELOX.

ΟΥΔΕΝ ΙΧΝΟΣ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ

Ζητήσατε να σας δώσωμε διευθύνσεις των πελατών μας τας μεταχειρίζονται επιτυχώς ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ έτοιμα μέσα διά 10 έτη.

Άμεσος παράδοσις
ΕΘΝΟΣ ΜΠΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΝΙΚΗΣ 46 Τηλ. 22-711
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΕΠΙΤΟΜΗ ΣΕΞΟΥΑΛ ΚΗ Σ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ»

Είναι ο τίτλος του περιεργου του Χάβελσκι. Είς το βιβλίον αυτό αντιπίζονται υπό το πρίσμα συγχρόνου επιστήμης διαζητήματα που άφορούν το σεξουαλικόν πρόβλημα και σεξουαλικές σχέσεις των φύλων.

Ο Νευρολόγος — Ψυχία

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται: Πανεπιστημίου (Γωνία Χαρίλ. Τρικούπ

X

μεγαλοφώνως, ώστε να συνηθίσετε να χροματίζετε τη φωνή σας.
'Ακόμα και τούτο: να χρησιμοποιήτε την κυριολεξία, όταν όριζήτε, κι' όχι από τριπελιά να καταφεύγετε στις χειρωνακίες και να επαναλαμβάνετε κάθε τόσο: «αυτό», «τέτοιο» κλπ.
'Αν μιλάτε με τη μύτη, να συμβουλευθείτε κανέναν ώτο-λαρυγγολόγο, ώστε να κυριαρχήσετε στην πνοή σας και ν' αποκτήσετε φυσική φωνή. Όσοι μιλούμε με τη μύτη δίνουν την εντύπωση πως πάνε να κλάψουν. Πρό πάντως το νί ζε τε καλά τις λέξεις.

X

Δεν υπάρχει γυναίκα, κι' η πιο άραία που να μπορεί ν' άρεση για πολλόν καιρό, άμα βρίσκεται σε διαρκή ένκευρισμό, σύστασι, ή έντασι. Κουράζει και τον εαυτό της και το περιβάλλον της. Κ' επί πλέον θα φθαρή. 'Η λάμψη της θα σβήση το χρώμα της θα βαμπίσει, ο λαμός της θα ζαρώσει, οι αυτίδες θα σκάσουν το πρόσωπό της και οι άρμιοι των δοχτηλίων της θα κομπισούν και θα της πονούν.
'Ε, αυτό ή χαλάρωσις, αυτή ή ανώτερη μορφή της εκκούρασις, είναι απαραίτητη για κάθε γυναίκα, που θέλει να είναι άραία, αλλά και να ζήσει εύχαιστα άκτινοδολώτας γύρω της τη γοητεία και δημιουργώντας ευεργετική άτμόσφαιρα σε άλλους.

Ο σήμερινός τρόπος της ζωής και της δουλειάς μας υπορράει να δαπανώμε καθημερινά μεγάλην ποσότητα νευρικής ενέργειας. Μας υποχρεώνει να καταβάλουμε διαρκώς καινούργιες προσπάθειες κι' απ' αυτήν την υπέρτασι δημιουργούνται άπνιες, νευρώσεις, νευρασθένειες και πο-νοκέφαλοι.

Αυτήν τη στιγμή προσέξτε τον εαυτό σας: πως κάθεστε. Έννενηντα ενιά στις εκατό γυναίκες δεν κάθονται στην καρέκλα τους μ' όλο το βάρος του κορμιού τους. Κάθονται στραβά και σ' να είναι έτοιμες να πεταχτούν επάνω. Όταν έχουν το ένα πόδι πάνω στο άλλο, το κρεμασμένο πόδι δεν ξεκουράζεται, τ' άσφυρά είναι συσπασμένα και τα μεγάλα δάχτυλα του ποδιού μέσα στο παπούτσι επίσης συσπασμένα. Όταν διαβάζουν ένα βιβλίο, σ' ά ενδιαφέροντα μάη του, τ' ά χέρια τους σφίγγονται κι' ή άναπνοή τους συγχροτιέται.

Και είναι στιγμή άνάπαυσις! Φανταστείτε τί γίνεται σε άρες δουλειάς!

Στην 'Αγγλία και στην 'Αμερική, ή χαλάρωσις έχει γίνει

— 148 —

ΦΡΥΔΙΑ

Όταν θαυμάζετε την έκφραση, την προσωπικότητα μιας

— 145 —

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

(Συνέχεια απ' τη σελ. 22)

Η διακόσμηση του σπιτιού

Η ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ του σπιτιού είναι ζήτημα κατ' αρχήν προσωπικού γούστου. Κατόπιν μεγάλο ρόλο παίζει η διαρρύθμιση του σπιτιού, ή τοποθεσία του κλπ. Εμείς μόνο γενικές γραμμές μπορούμε να σας δώσουμε.

Για την κρεβατοκάμαρα θα προτιμήσετε στυλ γαλλικό. Είναι το στυλ που συνηθίζεται πολύ τώρα. Απλότης στη γραμμή και απλότης στην εμφάνιση. Έπίσης τα έπιπλα θα είναι σε χρώμα μάλ' ανοιχτό.

Χάιω θα στρώσετε ένα μονόχρωμο χαλί που να ταιριάζει με το χρώμα του τοίχου. Δεν σας δίνουμε τιμές, γιατί αυτά τα είδη μπορεί να είναι και πολύ ακριβά και πολύ φθηνά. Πάντως δεν θα βάλετε περσικό χαλί στην κρεβατοκάμαρά σας.

Στους τοίχους θα κρεμάσετε μία—δυο «γκραβούρες» με χαρούμενες παραστάσεις: ένα ηλιόλουστο τοπίο, μία σκηνή από τη θαλασσινή ζωή.

Στο παράθυρο θα βάλετε κουρτίνες σε σχήμα κρουαζέ από βουαλάζ.

Θα κρεμάσετε στη λάμπα ένα άμπαζο, κατ' αρχήν από ταφτά.

Μία λάμπα πορτατίφ πάνω στο κομμοδίνο, ένα βάζο με λουλούδια πάνω στη ντουλάπα.

Τι ώρα που έγινε τώρα η κρεβατοκάμαρά!

Για την τραπεζαρία θα προτιμήσετε στυλ αγγλικό, που είναι κάπως βαρύτερο και έχει πολλά στολίσματα.

Χαλί μονόχρωμο ή και περσικό.

Κουρτίνες δεν συνηθίζονται πια τώρα. Θα βάλετε στόρ προσαρμοσμένο στα έπιπλα, στους τοίχους, στο χαλί. Το στόρ μπορεί να το κρεμάσετε από βέργα (25.000 δρχ.) ή από κορνίζα (85.000).

Δυο—τρεις πίνακες στους τοίχους με θέματα εδώ κάπως βαρειά.

Στη λάμπα θα κρεμάσετε ένα πολύφωτο (είναι πάντα της μόδας τα πολύφωτα από φέρ φορτζέ).

Μπορείτε να έχετε δυο—τρία βάζα κι ένα μεγάλο με άμαραντα.

Στο σαλόνι πάλι χαλί πιο βαρύτιμο, ένα ωραίο πολύφωτο, κάδρα στους τοίχους, στόρ στα παράθυρα.

Το νυφικό

ΕΛΑ, έλα, αγαπητέ Άλκη, ή μέρα της ετυχίας σου πλησιάζει. Μά με τα διάφορα τσουμπλέκια ξεχάσες κάτι: το νυφικό της Μαίρης. Δεν ξέρεις πώς θα το φτιάξεις εσύ; Βέβαια, ο γαμπρός κάνει το νυφικό. Έχεις μεσάνυχτα από τέτοια πράγματα; Μά έμεις γιατί κουρασθήκαμε τόσες μέρες; Ακριβώς για να σε φωτίσουμε. Λοιπόν,

Το νυφικό φόρεμα γίνεται από τούλι, από ταφτά μουaré, από φάιν, από δαντέλα αλβανική, από ταφτά φάιν με χάντρα και από κροκέ. Πες της Μαίρης να διαλέξει. Ένα νυφικό από τούλι θα την

κάνει άερινη, από δαντέλα αλβανική θα της δώσει μεγαλοπρέπεια. Ξέρεις, η Μαίρη πρέπει να είναι πολύ όμορφη εκείνη την ημέρα, γιατί έτσι θα την ξαναφέρνεις στη μνήμη σου όταν ο καιρός σβήσει από τα πρόσωπά σας τη δροσιά και τα χαράκια με τις πρώτες ρυτίδες.

Το νυφικό θα σου στοιχίσει λίγο ακριβά, μπορεί και ένα και έναμίσυ εκατομμύριο, μα αν έχεις τη δυνατότητα, μη διστάσεις να τα δώσεις.

Μπορεί η Μαίρη να παντρευτεί και μ' ένα λευκό φαγιέρ, που δεν θα στοιχίσει πολλά. Κανονίστε πάντως, ή ράφτρα θα σας πάρη 1, 2 και 3 λίρες. Τούλι θα χρειασθώτε 25—30 πήγες, από τα άλλα 16—18 πήγες. Ο ταφτάς μουaré κάνει περίπου 40.000 δρχ., ο πήγος, το φάιν 50.000 δρχ. ή δαντέλα ή αλβανική και ή χάντρα είναι πολύ ακριβές.

Εσύ, Άλκη, την ημέρα του γάμου θα φορέσεις σμόκιν, ή ζακέτα, με ριγέ παντελόνι, ή σκούρα φορεσιά, και μην ξεχάσεις την ανθοδέσμη που θα προσφέρεις στη Μαίρη πριν από την τέλεση του μυστηρίου.

Οι βέρες, τα κουφέτα

ΟΙ δυο μικροί αυτοί κρίκοι που θα συμβολίζουν την ένωση σας, δεν θα είναι δεσμά, άγανητοι φίλοι. Κάποιο πανάρχαιο έθιμο τους έφερε ως τα χρόνια μας.

Την φροντίδα για τις βέρες την έχεις πάλι εσύ, αγαπητέ Άλκη. Πήγαινε γρήγορα να τις παραγγείλεις για να μπορέ η Μαίρη να περηφανευτεί στις φίλες της δείχνοντας το άριστο της χέρι, ότι ο άλλος κρίκος ανήκει σε σένα.

Άσφαλώς θα τις κάνεις από χρυσάφι 18 καρατίων και βάρους 2,5 δραμίων. Η τιμή τους: 250.000 δρχ. ή μία.

Τι θα πής στο χρυσοκόμο να χαράξει από μέσα; Τη ημερομηνία του γάμου σας, την ημερομηνία που γνωρισθήκατε, την ημερομηνία που ανταλλάξατε παντοτεινούς όρκους; Εσύ κι' η Μαίρη τα ξέρετε αυτά... Εμείς δεν έχουμε καμιά δουλειά να πουλήμε τη γνώμη μας.

Εμείς θα σε πάρουμε πάλι από το χέρι για να πάμε για τις μπουμπιέρες. Κύτταξε αυτές από ταφτά, είναι πολύ όμορφες, θα μοιάζουν με το φόρεμα της νύφης (μήπως κι' αυτό δεν θα περικλείη ένα κουφέτο;) Στοιχίζουν μόνον 7, 500 δρχ. ή μία και έχουν μέσα 25 δρόμα και κουφέτα. Δεν θέλεις από ταφτά; Πάρε αυτές από λευκοσίδερο σε σχήμα μικρού πιάτου ή μικρού καλαθιού. Στοιχίζουν 3.000 δρχ. «Αν δεν σ' αρέσουν ούτε αυτές, υπάρχουν κι' από νάυλον σε διάφορα σχέδια (κουτάκι). Η τιμή τους 4.500—5.500 δρχ.

Έφτασε ή μεγάλη μέρα

ΔΕΝ είναι ψέματα. Έπί τέλους ξεμάρωσε ή μεγάλη μέρα. Σε λίγες ώρες θα είστε ένωμένοι, θ' ανήκετε για πάντα ο ένας στον άλλο. Λίγη υπομονή όμως ακόμα. Ξέρετε ότι

δεν μπορείτε να παντρευτήτε στο σας; Οι γάμοι στα σπίτια έχουν γορευθή από την Αρχιεπισκοπή. Αν—δ μη γένοιτο — είναι άρρωστος πατέρας ή ή μητέρα του Άλκη ή Μαίρης και δεν μπορούν να μεταβούν. Και φυσικά δεν μπορούν να ψουν από τον γάμο των παιδιών. Τότε με μία αίτηση στη Μητρόπολη πράγμα διορθώνεται.

Επίσης, αν δεν παντρευτήτε στα κλησία της ένορίας σας, πρέπει έήποτε να πληρώσετε και σ' αυτή καθιερωμένα δικαιώματα.

Μολονότι δεν αφορά εσάς, αλλά κουμπάρο, σας πληροφορούμε ότι ο ξοδα του γάμου κυμαίνονται μεταξύ 200 χιλιάδων δραχμών, ανάλογα τον παπά και αναλόγως με τον πάρο.

Ο δρόμος προς την εύτυ

ΗΙΕΡΟΤΕΛΕΣΤΙΑ τελειώσε. Ο κης και ή Μαίρη λάμπουν δόξα, πόσο όμορφο κάνει τον πο ή εύτυχία! Οι προσκεκλημένοι σπεύδουν να συγχαρούν τους δυο. Αυτοί άδημονούν. Φεύγουν άπόγε και να έτοιμασθούν.

Άλήθεια, που θα πάνε; Πού θα ψουν την εύτυχία τους;

Στην Κέρκυρα, στη «Βασίλισσα νήσων», με τις περίφημες έξοχες; Τακτικά καράβι για το νησί των κων. Και το εισιτήριο δεν είναι ακαθ' όσει 189.000 δρχ. και β' 125.000 δρχ. Έχει ώρα ξενοδοχεία σε μτικές τοποθεσίες, που σου εξασφαλίζουν τα πάντα με 60—80 χιλιάδες δρχ. την ημέρα.

Στη Μύκονο, με τους άνεμόμυλους τα κατάλευκα κυδικά σπιτάκια; Και κεί φεύγει τακτικά καράβι και τα φθηνά: 73.000 σ' θέσι και 55.000 τερη. Όπως και τα ξενοδοχεία και έστιατόρια.

Στη Ρόδο, με τις ασύγκριτες όφεις; Γοργοτάξιν καράβια φεύγουν κεί δυο—τρεις φορές την έβδομάδα. ναύλα: 168.000 σ' θέσι, 118.000 τερη.

Αν αποφασίσετε να πάτε στη Ραγαπητοί μας φίλοι, να προτιμήσετε ξενοδοχείο «Θέρμαι» είναι πολύ ωντικό. Η το ξενοδοχείο «Ελαφίνας» στον Προφήτη Ηλία.

Στον Πόρο με το λεμονοδάσος και Μοναστήρι; Τέσσερις ώρες είναι το ξίδι και στοιχίζει μόνον 25.000 δρχ. πάτε στο ξενοδοχείο «Γαλήνη». Έκεί ποτα δεν θάρη να ταραχή την εύτυχία σας.

Στην Κηφισιά με τα θεώρατα πνία, τα πανύψηλα πύκα και τις βίλλες; Υπάρχουν ένα σωρό ξενοδο στο όμορφο προάστιο των Άθηνων. νοίστε τον τηλεφωνικό κατάλογο και λέστε. Έκάλη, Καστρί, Κεφαλάρι, του 80.000 δρχ. την ημέρα.

Και τώρα, αγαπητοί μας φίλοι, ή στιγμή να σας αφήσουμε. Κατανοούμε πως και σεις το ζητάτε αυτό πράγμα. Βιάζεσθε να μείνετε μόνοι. Λοιπόν, αντίο Άλκη, αντίο Μαίρη, λδ ταξίδι. Η «Γυναίκα» σας εύπαντοτεινή εύτυχία.

ΑΛΕΞ ΚΑΡΡΕ

ΓΚΡΕΚΑ
Πηένετε καί βείς,
τά δόντια σας με
ΚΟΛΥΝΟΣ λέει ή
διάσημος ήθοποιός,
ΚΑΡΜΕΝ ΜΙΡΑΝΤΑ

- ★ Καθαρίζει καλλίτερα
- ★ Προλαμβάνει την κατα-
- ★ στροφή των
- ★ Δροσίζει το στόμα

Γεν. Άντ.
Α°οι ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΓΥΑΛΙΖΕΤΕ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΑΣ
ΜΟΝΟΝ
ΜΕ ARIZONA

Ίατρος
Ι. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥ
Επιμελητής
Δημοσίου Ψυχιατρείου
Νευρο-ψυχικά νοσήματα
Δέχεται 5 — 7 μ. μ.
και επί συνεντεύξεων
Ευφράντορος 19. Τηλ. 70

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ Σ

